

אלגברה לינארית 2

תוכן העניינים

3	1 מרחבי מכפלת פנימית
3	הגדרה של מכפלה פנימית מעל R
4	דוגמאות של מכפלה פנימית מעל R
5	המכפלות הפנימיות העיקריות מעל R
7	מרחב מכפלה פנימית מעל C
7	דוגמאות של מרחבים אוניטריים
9	הנורמה והמרחק
9	דוגמאות של הנורמה
11	משפט פיתגורס, משפט קושי שוורץ, אי-שוויון משולש
13	אורתוגונליות
17	* העשרה: סכום ריבועי האלכסונים של במקבילית שווה לסכום ריבועי הצלעות של
19	2 בסיסים אורתוגונליים
19	בסיסים אורתוגונליים
26	אופרטור הטלה האורתוגונלי
29	תהליך גרם שמידט
34	*העשרה: משמעות גיאומטרית של ההיטל
34	* העשרה: משפט קיום בסיס אורתוגונלז
36	3 ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים
36	ערכים עצמיים, ווקטורים עצמיים של מטריצות
43	לכסון של מטריצה
45	ערכים עצמיים של טרנספורמציות לינאריות
57	שימושים של לכסון מטריצה
61	משפטים נוספים הקשורים ללכסון של מטריצה
64	4 משפט קיילי-המילטון ופולינום מינימלי
64	הצבה של מטריצה ריבועית בפולינום
67	הצבת של העתקה לינארית בפולינום
73	איפוס פולינום על ידי מטריצה
75	איפוס פולינום על ידי העתקה לינארית
76	משפט קיילי-המילטון (Cayley-Hamilton)
80	הפולינום המינימלי של מטריצה
83	תרגילים על הפולינום המינימלי
88	5 שילוש מטריצה
88	מטריצה משולשית עילית
91	העתקות לינאריות ניתנות לשילוש
91	תת מרחבים שמורים (אינווריאנטיים)

- 92 *העתקה ניתנת לשילוש אא"ם קיימת סדרת תת מרחבים .
94 *אלגוריתם לשילוש מטריצה: פירוק שור

6 צורת ז'ורדן 100

7 העתקות צמודות לעצמן 120

- 120 הגדרה של אופרטור הצמוד
126 אופרטור צמוד לעצמו
132 העתקות אוניטריות
136 מטריצות מייצגות של העתקות אוניטריות

8 העתקות נורמליות 143

- 143 ערכים עצמיים של העתקות במרחבי מכפלות פנימיות
145 העתקות ומטריצות נורמליות
145 דוגמאות של העתקות נורמליות
149 העתקה לכסינה אוניטרית ומטריצה לכסינה אוניטרית
152 משפט לכסון אוניטרי
153 שיטה המעשית ללכסון אוניטרי
158 שימושים של משפט הלכסון האוניטרי
*הוכחת המשפט:
160 A לכסינה אוניטרית אם"ם קבוצת ו"ע שלה בסיס א"נ
162 הוכחת משפט שור
הוכחת המשפט:
164 נורמליות נשמרת תחת דמיון אוניטרי
הוכחת המשפט:
165 מטריצה נורמלית ומשולשית היא אלכסונית
165 הוכחת משפט לכסון אוניטרי

9 משפט הפירוק הספקטרלי 168

- 172 שימושים של הפירוק הספקטרלי

10 פולינומים 174

- 174 חילוק פולינומים, פולינום המינימלי ופולינומים שמתאפסים ע"י מטריצה
176 מחלק משותף
179 כפולה משותפת

11 משפט הפירוק הפרימרי 180

- 180 הגדרה של חיתוך וסכום של תתי מרחבים
181 סכום ישר
183 תת מרחב T שמור
184 צמצום של אופרטור
189 משפט הפירוק הפרימרי

12 שונות 193

- 193 לכסון אורתוגונלי
196 שילוש לכיסון של מטריצה לפי פולינום מינימלי

שעור 1

מרחבי מכפלת פנימית

1.1 הגדרה של מכפלה פנימית מעל \mathbb{R}

הגדרה 1.1 מכפלה פנימית מעל \mathbb{R}

יהי V מרחב וקטורי מעל \mathbb{R} . מכפלה פנימית על V היא פונקציה $V \times V \rightarrow \mathbb{R}$ המתאימה לכל זוג וקטורים u, v סקלר ממשי המסומן ב- $\langle u, v \rangle$ כך שמתקיימות התכונות הבאות. לכל $u, v, w \in V$ ולכל סקלר $\lambda \in \mathbb{R}$:

(1) סימטריות:

$$\langle u, v \rangle = \langle v, u \rangle .$$

(2) לינאריות ברכיב הראשון:

(א)

$$\langle u + v, w \rangle = \langle u, w \rangle + \langle v, w \rangle .$$

(ב)

$$\langle \lambda u, v \rangle = \lambda \langle u, v \rangle .$$

(3) חיוביות:

$$\langle u, u \rangle \geq 0$$

וגם $\langle u, u \rangle = 0$ אם ורק אם $u = 0$.

הגדרה 1.2 מרחב אווקלידי

מרחב וקטורי V מעל \mathbb{R} יחד עם מכפלה פנימית מסויימת נקרא מרחב אווקלידי.

משפט 1.1 לינאריות ברכיב השני

יהי V מרחב וקטורי מעל \mathbb{R} ו \langle, \rangle מכפלה פנימית. אז

(1) לכל $u, v, w \in V$,

$$\langle u, v + w \rangle = \langle u, v \rangle + \langle u, w \rangle$$

(2) לכל $u, v \in V$ ולכל סקלר $\lambda \in \mathbb{R}$

$$\langle u, \lambda v \rangle = \lambda \langle u, v \rangle .$$

הוכחה:

(1)

$$\langle u, v + w \rangle = \langle v + w, u \rangle = \langle v, u \rangle + \langle w, u \rangle = \langle u, v \rangle + \langle u, w \rangle$$

(2)

$$\langle u, \lambda v \rangle = \langle \lambda v, u \rangle = \lambda \langle v, u \rangle = \lambda \langle u, v \rangle .$$

■

1.2 דוגמאות של מכפלה פנימית מעל \mathbb{R}

1.1 דוגמה

$$V = \mathbb{R}^n, \text{ לכל וקטורים } v = \begin{pmatrix} y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}, u = \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \text{ נגדיר}$$

$$\langle u, v \rangle = \sum_{i=1}^n x_i y_i .$$

אז זה מכפלה פנימית מעל \mathbb{R}^n .

1.2 דוגמה

$$\text{יהיו } \lambda_1, \dots, \lambda_n \text{ מספרים חיוביים. לכל שני וקטורים ב- } \mathbb{R}^n, u = \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, v = \begin{pmatrix} y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} \text{ נגדיר}$$

$$\langle u, v \rangle = \sum_{i=1}^n \lambda_i x_i y_i .$$

הוכיחו כי המכפלה הזאת היא מכפלה פנימית.

פתרון:

(1)

$$\langle u, v \rangle = \sum_{i=1}^n \lambda_i x_i y_i = \sum_{i=1}^n \lambda_i y_i x_i = \langle v, u \rangle$$

$$(2) \text{ נגדיר } w = \begin{pmatrix} z_1 \\ \vdots \\ z_n \end{pmatrix} \text{ אז}$$

$$\langle u + v, w \rangle = \sum_{i=1}^n \lambda_i (x_i + y_i) \cdot z_i = \sum_{i=1}^n \lambda_i (x_i \cdot z_i + y_i \cdot z_i) = \sum_{i=1}^n \lambda_i x_i \cdot z_i + \sum_{i=1}^n \lambda_i y_i \cdot z_i = \langle u, w \rangle + \langle v, w \rangle$$

(3)

$$\langle ku, v \rangle = \sum_{i=1}^n \lambda_i (kx_i) y_i = \sum_{i=1}^n k \cdot \lambda_i x_i y_i = k \sum_{i=1}^n \lambda_i x_i y_i = k \langle u, v \rangle$$

(4)

$$\langle u, u \rangle = \sum_{i=1}^n \lambda_i x_i^2 \geq 0$$

כי $\lambda_i > 0$ לכל $1 \leq i \leq n$.

$$\langle u, u \rangle = \sum_{i=1}^n \lambda_i x_i^2 = 0 \text{ אם } x_i = 0, \forall i$$

1.3 המכפלות הפנימיות העיקריות מעל \mathbb{R}

הגדרה 1.3 מכפלה פנימית לפי בסיס

יהי V מרחב וקטורי נוצר סופית מעל \mathbb{R} . נבחר בסיס של V :

$$B = \{b_1, \dots, b_n\}.$$

לכל $u, v \in V$,

$$u = \sum_{i=1}^n x_i b_i, \quad v = \sum_{i=1}^n y_i b_i.$$

מכפלה פנימית לפי בסיס B מסומנת $(\cdot, \cdot)_B$ ומוגדרת

$$(u, v)_B = \sum_{i=1}^n x_i y_i.$$

קל להוכיח שזה מכפלה פנימית.

הגדרה 1.4 מכפלה פנימית הסטנדרטית של \mathbb{R}^n

לכל $u, v \in \mathbb{R}^n$, נניח כי בבסיס הסטנדרטי,

$$u = \sum_{i=1}^n x_i e_i, \quad v = \sum_{i=1}^n y_i e_i.$$

המכפלה פנימית הסטנדרטית מסומנת (\cdot, \cdot) ומוגדרת

$$(u, v) = \sum_{i=1}^n x_i y_i.$$

הגדרה 1.5 העקבה של מטריצה ריבועית

לכל מטריצה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ העקבה של A זה סכום איברי האלכסון של A . העקבה מסומנת

$$\text{tr } A.$$

משפט 1.2 תכונות של העקבה

לכל $A, B \in \mathbb{F}^{n \times n}$:

$$\text{tr}(A + B) = \text{tr}(A) + \text{tr}(B) \quad (1)$$

$$\lambda \in \mathbb{F} \quad \text{tr}(\lambda A) = \lambda \text{tr}(A) \quad (2)$$

$$\text{tr}(A^t) = \text{tr}(A) \quad (3)$$

הגדרה 1.6 המכפלה הפנימית הסטנדרטית של מטריצות

תהינה $A, B \in \mathbb{R}^{n \times m}$. המכפלה הפנימית הסטנדרטית של מטריצות היא פונקציה $\langle \cdot, \cdot \rangle : \mathbb{R}^{m \times n} \times \mathbb{R}^{m \times n} \rightarrow \mathbb{R}$ שמוגדרת ע"י

$$\langle A, B \rangle = \text{tr}(B^t \cdot A) \quad .$$

המכפלה הזאת נקראת המכפלה הפנימית הסטנדרטית במרחב $\mathbb{R}^{n \times m}$ גם.

דוגמה 1.3

הוכיחו כי המכפלה הפנימית הסטנדרטית של מטריצות בהגדרה הקודמת מקיינת את התכונות של מכפלה פנימית.

פתרון:

(1)

$$\langle A, B \rangle = \text{tr}(B^t \cdot A) = \text{tr}((A^t \cdot B)^t) = \text{tr}(A^t \cdot B) = \langle B, A \rangle \quad .$$

(2) א

$$\langle A + B, C \rangle = \text{tr}(C^t \cdot (A+B)) = \text{tr}(C^t \cdot A + C^t \cdot B) = \text{tr}(C^t \cdot A) + \text{tr}(C^t \cdot B) = \langle A, C \rangle + \langle B, C \rangle \quad .$$

(ב)

$$\langle \lambda A, C \rangle = \text{tr}(B^t \lambda A) = \text{tr}(\lambda(B^t A)) = \lambda \text{tr}(B^t A) = \lambda \langle A, B \rangle \quad .$$

(3)

$$\langle A, A \rangle = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n a_{ji}^2 \geq 0$$

$\langle A, A \rangle = 0$ אם $a_{ji} = 0, \forall i, j$, כלומר אם $A = 0$.

הגדרה 1.7 המכפלה הפנימית הסטנדרטית של פונקציות

תהינה $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ו- $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ פונקציות שמוגדרות בקטע $[a, b] \in \mathbb{R}$. המכפלה הפנימית הסטנדרטית של פונקציות מוגדרת

$$\langle f, g \rangle = \int_a^b f(x)g(x) dx \quad .$$

1.4 מרחב מכפלה פנימית מעל \mathbb{C}

הגדרה 1.8 מכפלה פנימית מעל \mathbb{C}

יהי V מרחב וקטורי מעל \mathbb{C} . מכפלה פנימית על V היא פונקציה $\langle \cdot, \cdot \rangle : V \times V \rightarrow \mathbb{C}$ המתאימה לכל זוג וקטורים $u, v \in V$ סקלר ב- \mathbb{R} המסומן ב- $\langle u, v \rangle$ כך שמתקיים התנאים הבאים. לכל וקטורים $u, v, w \in V$ ולכל סקלר $\lambda \in \mathbb{C}$:

(1) הרמיטיות:

$$\langle u, v \rangle = \overline{\langle v, u \rangle}.$$

(2) לינאריות ברכיב הראשון:

(א)

$$\langle u + v, w \rangle = \langle u, w \rangle + \langle v, w \rangle$$

(ב)

$$\langle \lambda u, v \rangle = \lambda \langle u, v \rangle$$

(3) חיוביות: $\langle u, u \rangle$ הוא מספר ממשי אי-שלילי. $\langle u, u \rangle = 0$ אם ורק אם $u = 0$.

הגדרה 1.9 מרחב אוניטרי

מרחב וקטורי V מעל \mathbb{C} יחד עם מכפלה פנימית מסויימת נקרא מרחב אוניטרי.

משפט 1.3 לינאריות חלקית של מ"פ מעל \mathbb{C}

יהי V מרחב מכפלה פנימית. אזי

(א) לכל $u, v, w \in V$,

$$\langle u, v + w \rangle = \langle u, v \rangle + \langle u, w \rangle.$$

(ב) לכל $u, v \in V$ ולכל סקלר λ :

$$\langle u, \lambda v \rangle = \bar{\lambda} \langle u, v \rangle.$$

הוכחה:

(א)

$$\langle u, v + w \rangle = \overline{\langle v + w, u \rangle} = \overline{\langle v, u \rangle + \langle w, u \rangle} = \overline{\langle v, u \rangle} + \overline{\langle w, u \rangle} = \langle u, v \rangle + \langle u, w \rangle.$$

(ב)

$$\langle u, \lambda v \rangle = \overline{\langle \lambda v, u \rangle} = \overline{\lambda \langle v, u \rangle} = \bar{\lambda} \overline{\langle v, u \rangle} = \bar{\lambda} \langle u, v \rangle.$$

■

1.5 דוגמאות של מרחבים אוניטריים

דוגמה 1.4

$$u = \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, v = \begin{pmatrix} y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} \in \mathbb{C}^n$$

$$(u, v) = \sum_{i=1}^n x_i \bar{y}_i.$$

הוכיחו שזאת מרחב מכפלה פנימית.

פתרון:

(1)

$$(u, v) = \sum_{i=1}^n x_i \bar{y}_i = \sum_{i=1}^n \overline{\bar{x}_i} \bar{y}_i = \sum_{i=1}^n \overline{\bar{x}_i y_i} = \sum_{i=1}^n \overline{y_i \bar{x}_i} = \sum_{i=1}^n \overline{y_i \bar{x}_i} = \overline{\sum_{i=1}^n y_i \bar{x}_i} = \overline{(v, u)}.$$

(2)

$$(u + v, w) = \sum_{i=1}^n (x_i + y_i) \cdot \bar{z}_i = \sum_{i=1}^n x_i \cdot \bar{z}_i + \sum_{i=1}^n y_i \cdot \bar{z}_i = (u, w) + (v, w).$$

(3)

$$(u, u) = \sum_{i=1}^n x_i \bar{x}_i = \sum_{i=1}^n |x_i|^2 \geq 0$$

$$(u, u) = 0 \iff u = 0$$

מכפלה פנימית זו נקראת המכפלה הפנימית הסטנדרטית ב- \mathbb{C}^n .

דוגמה 1.5

נתון

$$u = \begin{pmatrix} 1-i \\ 2+i \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} 3+i \\ -i \end{pmatrix}.$$

$u, v \in \mathbb{C}^2$. חשבו את

(א) (u, v)

(ב) (v, u)

(ג) (u, u)

(ד) $(u, (1+i)v)$

פתרון:

(א)

$$(u, v) = (1-i)(3-i) + (2+i) \cdot i = 3 - 4i - 1 + 2i - 1 = 1 - 2i$$

(ב)

$$(v, u) = (3+i)(1+i) - i(2-i) = 3 + 4i - 1 - 2i - 1 = 1 + 2i$$

(ג)

$$(u, u) = (1 - i)(1 + i) + (2 + i)(2 - i) = 2 + 5 = 7$$

(ד)

$$(u, (1 + i)v) = \overline{(1 + i)}(u, v) = (1 - i)(1 - 2i) = 1 - 3i - 2 = -1 - 3i.$$

1.6 הנורמה והמרחק

הגדרה 1.10 הנורמה

יהי V מרחב מכפלה פנימית. הנורמה $\|u\|$ של וקטור $u \in V$ היא מספר ממשי אי-שלילי הניתנת ע"י

$$\|u\| = \sqrt{\langle u, u \rangle}$$

במרחבים \mathbb{R}^2 ו- \mathbb{R}^3 הנורמה היא בעצם האורך של וקטור.

דוגמה 1.6

יהי V מרחב מכפלה פנימית מעל שדה \mathbb{F} , $u \in V$, $\lambda \in \mathbb{F}$. הוכיחו כי

(א)

$$\|\lambda u\| = |\lambda| \|u\|$$

(ב)

$$\left\| \frac{1}{\|u\|} u \right\| = 1$$

פתרון:

(א)

$$\|\lambda u\| = \sqrt{\langle \lambda u, \lambda u \rangle} = \sqrt{\lambda \langle u, \lambda u \rangle} = \sqrt{\lambda \cdot \bar{\lambda} \langle u, u \rangle} = \sqrt{|\lambda|^2 \langle u, u \rangle} = |\lambda| \|u\|.$$

$$(ב) \quad \frac{1}{\|u\|} > 0 \quad \text{לכן לפי סעיף א'}$$

$$\left\| \frac{1}{\|u\|} u \right\| = \frac{1}{\|u\|} \cdot \|u\| = 1$$

עבור כל וקטור $u \neq 0$ אפשר למצוא סקלר λ כך ש- λu יהיה וקטור יחידה.

לפעולה, $u \rightarrow \frac{u}{\|u\|}$, קוראים נרמול של וקטור u .

לוקטור היחידה $\frac{u}{\|u\|}$ קוראים הוקטור המנורמל.

1.7 דוגמאות של הנורמה

דוגמה 1.7

במרחב \mathbb{C}^2 עם המכפלה הפנימית הסטנדרטית חשבו את הנורמה של הוקטור $u = \begin{pmatrix} i \\ 1+i \end{pmatrix}$ וחשבו את הוקטור המנורמל.

פתרון:

$$\|u\| = \sqrt{(u, u)} = \sqrt{i\bar{i} + (1+i)(1+i)} = \sqrt{1+2} = \sqrt{3}.$$

ננרמל את הוקטור:

$$\frac{u}{\|u\|} = \frac{1}{\sqrt{3}} \begin{pmatrix} i \\ 1+i \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{3}}i \\ \frac{1}{\sqrt{3}} + \frac{1}{\sqrt{3}}i \end{pmatrix}$$

דוגמה 1.8

במרחב של הפונקציות הממשיות בקטע $[0, 1]$

$$\|f(x)\| = \sqrt{\int_0^1 f^2(x) dx}$$

לדוגמה, עבור $f(x) = 1$

$$\|f(x)\| = \sqrt{\int_0^1 1^2 dx} = 1$$

עבור $f(x) = x^3$

$$\|f(x)\| = \sqrt{\int_0^1 x^6 dx} = \frac{1}{\sqrt{7}}.$$

ננרמל את הוקטור הזה:

$$\frac{f(x)}{\|f(x)\|} = \sqrt{7} \cdot x^3.$$

אז

$$\|\sqrt{7}x^3\| = \sqrt{7} \cdot \frac{1}{\sqrt{7}} = 1.$$

דוגמה 1.9

במרחב $\mathbb{R}^{2 \times 2}$ עם המכפלה הפנימית הסטנדרטית נקח $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 0 \end{pmatrix}$.

$$\|A\| = \sqrt{(A, A)} = \sqrt{\text{tr}(A^t \cdot A)} = \sqrt{14}.$$

$$A^t \cdot A = \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 & 2 \\ 2 & 4 \end{pmatrix}$$

$$\text{tr}(A^t \cdot A) = 10 + 4 = 14.$$

ננרמל את הוקטור:

$$\frac{1}{\sqrt{14}} \cdot A = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{14}} & \frac{2}{\sqrt{14}} \\ \frac{3}{\sqrt{14}} & 0 \end{pmatrix}$$

1.8 משפט פיתגורס, משפט קושי שוורץ, אי-שוויון משולש

משפט 1.4 משפט פיתגורס המוכלל של ווקטורים במרחב מכפלה פנימית

לכל שני וקטורים u, v במרחב מכפלה פנימית מתקיים:

$$\|u \pm v\|^2 = \|u\|^2 \pm 2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle + \|v\|^2 \quad (1)$$

$$\|u + v\|^2 + \|u - v\|^2 = 2(\|u\|^2 + \|v\|^2) \quad (2)$$

הוכחה:

$$\begin{aligned} \|u + v\|^2 &= \langle u + v, u + v \rangle && \text{(הגדרה של המכפלה פנימית)} \\ &= \langle u, u + v \rangle + \langle v, u + v \rangle && \text{(לינאריות)} \\ &= \langle u, u \rangle + \langle u, v \rangle + \langle v, u \rangle + \langle v, v \rangle && \text{(לינאריות חלקית)} \\ &= \langle u, u \rangle + \langle u, v \rangle + \overline{\langle u, v \rangle} + \langle v, v \rangle && \text{(הרמיטיות)} \\ &= \|u\|^2 + \langle u, v \rangle + \overline{\langle u, v \rangle} + \|v\|^2 && \text{(הגדרה של הנורמה)} \\ &= \|u\|^2 + 2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle + \|v\|^2 && \text{(ראו הסבר למטה).} \end{aligned}$$

הסבר של שלב האחרון: לכל מספר $z = a + bi$

$$z + \bar{z} = (a + bi) + (a - bi) = 2a = 2\operatorname{Re} z.$$

$$\begin{aligned} \|u + v\|^2 + \|u - v\|^2 &= \|u\|^2 + 2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle + \|v\|^2 + \|u\|^2 - 2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle + \|v\|^2 \\ &= 2(\|u\|^2 + \|v\|^2) \end{aligned} \quad (2)$$

השוויון האחרון במרחב \mathbb{R}^2 מבטא את משפט גאומטרי: במקבילית, סכום ריבועי האלכסונים שווה לסכום ריבועי הצלעות.

■

משפט 1.5 אי-שוויון קושי-שוורץ

לכל וקטורים u ו- v במרחב מכפלה פנימית מתקיים

$$|\langle u, v \rangle| \leq \|u\| \cdot \|v\|.$$

הוכחה: אם $u = \bar{0}$ אז מקבלים $0 \leq 0$.

נניח ש- $u \neq \bar{0}$. לכל סקלר λ מתקיים

$$\langle \lambda u + v, \lambda u + v \rangle \geq 0, \quad (\#)$$

לפי משפט הקיטוב האגף השמאל הוא

$$\begin{aligned}\langle \lambda u + v, \lambda u + v \rangle &= \|\lambda u\|^2 + 2\operatorname{Re} \langle \lambda u, v \rangle + \|v\|^2 \\ &= \|\lambda u\|^2 + \langle \lambda u, v \rangle + \overline{\langle \lambda u, v \rangle} + \|v\|^2 \\ &= \lambda \bar{\lambda} \|u\|^2 + \lambda \langle u, v \rangle + \bar{\lambda} \overline{\langle u, v \rangle} + \|v\|^2\end{aligned}$$

נציב זה באגף השמאל של (#) ונקבל

$$\lambda \bar{\lambda} \|u\|^2 + \lambda \langle u, v \rangle + \bar{\lambda} \overline{\langle u, v \rangle} + \|v\|^2 \geq 0$$

$$\text{נציב } \bar{\lambda} = \frac{-\langle u, v \rangle}{\|u\|^2}, \lambda = \frac{-\overline{\langle u, v \rangle}}{\|u\|^2} \text{ ונקבל}$$

$$\frac{\overline{\langle u, v \rangle} \langle u, v \rangle}{\|u\|^2} - \frac{\overline{\langle u, v \rangle} \langle u, v \rangle}{\|u\|^2} - \frac{\overline{\langle u, v \rangle} \langle u, v \rangle}{\|u\|^2} + \|v\|^2 \geq 0$$

נכפיל ב- $\|u\|^2$:

$$-\langle u, v \rangle \overline{\langle u, v \rangle} + \|u\|^2 \|v\|^2 \geq 0$$

$$\text{נציב } \langle u, v \rangle \overline{\langle u, v \rangle} = |\langle u, v \rangle|^2 \text{ ונקבל}$$

$$|\langle u, v \rangle|^2 \leq \|u\|^2 \|v\|^2$$

מש"ל. ■

אפשר לשים לב שבמרחב \mathbb{R}^2 הביטוי $\|u - v\|$ הוא המרחק בין שתי הנקודות במישור המתאימה ל- u ול- v .

ישנה הכללה של מושג המרחק בכל מרחב מכפלה פנימית.

הגדרה 1.11 המרחק

יהיו u ו- v שני וקטורים במרחב מכפלה פנימית. המרחק בין u ו- v הוא מספר ממשי אי-שלילי המוגדר ע"י

$$d(u, v) = \|u - v\|$$

משפט 1.6 תכונות של המרחק ואי-שוויון המשולש

נראה כי מושג המרחק החדש מקיים תכונות בסיסיות של המרחק המוכר במישור.

(1)

$$d(u, v) = d(v, u)$$

הוכחה:

$$d(u, v) = \|u - v\| = \|(-1)(v - u)\| = 1 \cdot \|v - u\| = d(v, u)$$

$$(2) \quad d(u, v) \geq 0 \quad \text{אם } d(u, v) = 0 \text{ אם ורק אם } u = v.$$

(3)

$$d(u, v) \leq d(u, w) + d(w, v)$$

זאת תכונה הנקראת אי-שוויון המשולש.

הוכחה: לכל שני וקטורים u, v , לפי משפט הקיטוב,

$$\|u + v\|^2 = \|u\|^2 + 2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle + \|v\|^2 \leq \|u\|^2 + 2|\langle u, v \rangle| + \|v\|^2 \quad (\#1)$$

הסבר:

$$z = \langle u, v \rangle = a + ib \quad \text{נסמן}$$

$$\bar{z} = a - ib$$

$$|\langle u, v \rangle|^2 = z\bar{z} = a^2 + b^2 \quad \text{נרשום}$$

$$|\langle u, v \rangle| = \sqrt{a^2 + b^2} \quad \text{לכן}$$

$$2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle = 2\operatorname{Re} z = 2a \quad \text{מצד שני}$$

$$2\operatorname{Re} \langle u, v \rangle = 2a \leq 2\sqrt{a^2 + b^2} = 2|\langle u, v \rangle| \quad \text{לכן נקבל}$$

נציב אי-שוויון קושי-שוורץ ב- (#1) ונקבל

$$\|u + v\|^2 \leq \|u\|^2 + 2\|u\| \cdot \|v\| + \|v\|^2 = (\|u\| + \|v\|)^2$$

נציב את $-v$ במקום v :

$$\|u - v\|^2 \leq (\|u\| + \|v\|)^2$$

לכן

$$\|u - v\| \leq \|u\| + \|v\|$$

נציב כעת את $u - w$ במקום u ו $v - w$ במקום v :

$$\|(u - w) - (v - w)\| \leq \|u - w\| + \|v - w\|$$

ז"א

$$\|u - v\| \leq \|u - w\| + \|v - w\|$$

קיבלנו את אי-שוויון המשולש:

$$d(u, v) \leq d(u, w) + d(v, w)$$

1.9 אורתוגונליות

הגדרה 1.12 ווקטורים אורתוגונליים

וקטורים u, v במרחב מכפלה פנימית נקראים אורתוגונליים זה לזה (או מאונכים זה לזה) אם

$$\langle u, v \rangle = 0$$

סימון:

$$u \perp v$$

(1) אם $\langle u, v \rangle = 0$ אז

$$\langle v, u \rangle = \overline{\langle u, v \rangle} = \bar{0} = 0$$

כלומר יחס האורתוגונליות הוא סימטרי.

(2) וקטור האפס אורתוגונל לכל וקטור v .

(3) במרחב \mathbb{R}^n עם המכפלה פנימית הסטנדרטית, מושג האורתוגונליות מתלכד עם מושג האורתוגונליות המוגדר על סמך המכפלה סלקרית.

דוגמה 1.10

במרחב הפונקציות הרציפות בקטע $[0, 1]$,

$$f(x) = 2x - 1, \quad g(x) = 2x^2 - 2x + \frac{1}{3}$$

$$\begin{aligned} (f, g) &= \int_0^1 (2x - 1) \left(2x^2 - 2x + \frac{1}{3} \right) dx \\ &= \int_0^1 \left(4x^3 - 6x^2 + \frac{8}{3}x - \frac{1}{3} \right) dx \\ &= \left[x^4 - 2x^3 + \frac{4}{3}x^2 - \frac{1}{3}x \right]_0^1 \\ &= 0. \end{aligned}$$

לכן $f(x) \perp g(x)$.

דוגמה 1.11

במרחב \mathbb{C}^4 עם המכפלה הפנימית הסטנדרטית:

$$u = \begin{pmatrix} 1 \\ i \\ 1 \\ i \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} i \\ 1 \\ i \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$\begin{aligned} (u, v) &= 1 \cdot \bar{i} + i \cdot \bar{1} + 1 \cdot \bar{i} + i \cdot \bar{1} \\ &= -i + i - i + i \\ &= 0 \end{aligned}$$

לכן $u \perp v$.

דוגמה 1.12

הוכיחו שאם $u \perp v$ אז

$$\|u + v\|^2 = \|u\|^2 + \|v\|^2 \quad (\text{א})$$

$$\|u + v\| = \|u - v\| \quad (\text{ב})$$

פתרון:

(א)

$$\|u + v\|^2 = \|u\|^2 + 2\text{Re}\langle u, v \rangle + \|v\|^2 = \|u\|^2 + \|v\|^2$$

המשמעות הגאומטרית ב- \mathbb{R}^2 - משפט פיתגורס.

(ב)

$$\|u - v\|^2 = \|u\|^2 - 2\text{Re}\langle u, v \rangle + \|v\|^2 = \|u\|^2 + \|v\|^2 = \|u\|^2 + \|v\|^2 + 2\text{Re}\langle u, v \rangle$$

בגלל ש $\langle u, v \rangle = 0$. לכן

$$\|u - v\|^2 = \|u + v\|^2$$

ולכן

$$\|u - v\| = \|u + v\|$$

הפירוש הגאומטרי ב- \mathbb{R}^2 : האלכסונים של מלבן שווים זה לזה.

הגדרה 1.13 ווקטור האורתוגונלי לתת-מרחב

נניח ש V מרחב מכפלה פנימית ו- $U \subset V$ תת-מרחב של V . נניח ש $v \in V$. אומרים כי v אורתוגונלי ל- U אם v אורתוגונלי לכל וקטור $u \in U$. כלומר, אם

$$\langle v | u \rangle = 0$$

לכל $u \in U$, אז הווקטור v אורתוגונלי לתת-מרחב U .
סימון:

$$v \perp U.$$

הגדרה 1.14 המשלים האורתוגונלי

נניח ש V מרחב מכפלה פנימית ו- $U \subset V$ תת-מרחב של V . נניח ש $v \in V$. המשלים האורתוגונלי של U מסומן ב- U^\perp ומוגדר לפי התנאי שכל וקטור ב- U^\perp אורתוגונלי לכל וקטור ב- U .
כלומר:

$$\langle a | b \rangle = 0$$

לכל $a \in U$ ולכל $b \in U^\perp$.

1.13 דוגמה

נניח ש- $V = \mathbb{R}_2[x]$, ו- $U = \text{span}\{x\}$. מצאו בסיס למשלים האורתוגונלי U^\perp . כאשר המכפלה הפנימית היא המכפלה הפנימית הסטנדרטית בקטע $[0, 1]$.

פתרון:

וקטור $p(x) = a + bx + cx^2 \in U^\perp$ אם $\langle x, p(x) \rangle = 0$.

$$\langle x, p(x) \rangle = \langle x, a + bx + cx^2 \rangle = \int_0^1 dx \, x \cdot (a + bx + cx^2) = \left[\frac{ax^2}{2} + \frac{bx^3}{3} + \frac{cx^4}{4} \right]_0^1 = \frac{a}{2} + \frac{b}{3} + \frac{c}{4} = 0.$$

לכן

$$U^\perp = \{a + bx + cx^2 \mid 6a + 4b + 3c = 0\}.$$

נמצא בסיס של U^\perp :

$$a = -\frac{2}{3}b - \frac{1}{2}c, \quad b, c \in \mathbb{R}.$$

לכן

$$a + bx + cx^2 = -\frac{2}{3}b - \frac{1}{2}c + bx + cx^2 = b \left(-\frac{2}{3} + x \right) + c \left(-\frac{1}{2} + x^2 \right), \quad b, c \in \mathbb{R}.$$

לכן $\{1 - 2x^2, 2 - 3x\}$ בסיס של U^\perp . נשים לב כי

$$3 = \dim(V) = \overbrace{\dim(U)}^{=1} + \overbrace{\dim(U^\perp)}^{=2}$$

לכן $V = U \oplus U^\perp$

דוגמה 1.14

מצאו בסיס ל- U^\perp בכל אחד מהמקרים הבאים:

$$U = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1+i \\ i \end{pmatrix} \right\}, V = \mathbb{C}^2 \quad \textbf{(1)}$$

$$U = \text{span} \{ (x, x^2) \}, V = \mathbb{R}_2[x] \quad \textbf{(2)}$$

$$U = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \right\}, V = \mathbb{R}^{2 \times 2} \quad \textbf{(3)}$$

פתרון:

$$\begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \end{pmatrix} \perp \begin{pmatrix} 1+i \\ i \end{pmatrix} \Leftrightarrow \begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \end{pmatrix} \in U^\perp \quad \textbf{(1)}$$

$$\left(\begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1+i \\ i \end{pmatrix} \right) = z_1 \overline{(1+i)} + z_2 \bar{i} = 0 \Rightarrow z_2 = \frac{i}{1-i} z_1 = \left(-\frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \right) z_1$$

לכן

$$U^\perp = \left\{ \left(-\frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \right) z \mid z \in \mathbb{C} \right\}.$$

בסיס של U^\perp :

$$\left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ -\frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \end{pmatrix} \right\}$$

$$(p(x), x^2) = 0 \text{ וגם } (p(x), x) = 0 \Leftrightarrow p(x) = a + bx + cx^2 \quad \textbf{(2)}$$

$$(p(x), x) = \int_0^1 (a + bx + cx^2)x dx = \left[\frac{ax^2}{2} + \frac{bx^3}{3} + \frac{cx^4}{4} \right]_0^1 = \frac{a}{2} + \frac{b}{3} + \frac{c}{4} = 0$$

$$(p(x), x^2) = \int_0^1 (a + bx + cx^2)x^2 dx = \left[\frac{ax^3}{3} + \frac{bx^4}{4} + \frac{cx^5}{5} \right]_0^1 = \frac{a}{3} + \frac{b}{4} + \frac{c}{5} = 0$$

לכן

$$U^\perp = \left\{ a + bx + cx^2 \mid \begin{matrix} 6a + 4b + 3c = 0 \\ 20a + 15b + 12c = 0 \end{matrix} \right\}$$

$$\begin{pmatrix} 6 & 4 & 3 \\ 20 & 15 & 12 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_2 \rightarrow 3R_2 - 10R_1} \begin{pmatrix} 6 & 4 & 3 \\ 0 & 5 & 6 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_1 \rightarrow 5R_1 - 4R_2} \begin{pmatrix} 30 & 0 & -9 \\ 0 & 5 & 6 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & -\frac{3}{5} \\ 0 & 1 & \frac{6}{5} \end{pmatrix}$$

$$c \in \mathbb{R} \quad b = -1.2c \quad a = 0.3c$$

$$a + bx + cx^2 = \frac{3}{10}c - \frac{12}{10}cx + cx^2 = c \left(\frac{3}{10} - \frac{12}{10}x + x^2 \right), \quad c \in \mathbb{R}.$$

לכן נקבל בסיס של U^\perp :

$$B_{U^\perp} = \{ 3 - 12x + 10x^2 \}$$

$$(3) \text{ נסמן } U = \text{span}(A_1, A_2) \Leftarrow A_2 = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}, A_1 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$U^\perp = \{B \in \mathbb{R}^{2 \times 2} \mid (B, A_1) = 0, (B, A_2) = 0\}$$

$$\text{נסמן } B = \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}$$

$$(B, A_1) = \text{tr}(A_1^t \cdot B) = \text{tr}\left(\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}\right) = \text{tr}\begin{pmatrix} a & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} = a = 0$$

$$(B, A_2) = \text{tr}(A_2^t \cdot B) = \text{tr}\left(\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}\right) = \text{tr}\begin{pmatrix} a & b \\ a & b \end{pmatrix} = a + b = 0$$

לכן

$$U^\perp = \left\{ \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ c & d \end{pmatrix} \mid c, d \in \mathbb{R} \right\}$$

בסיס של U^\perp :

$$\left\{ \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right\}.$$

1.10 * העשרה: סכום ריבועי האלכסונים של במקבילית שווה לסכום ריבועי הצלעות של

הוכחה:

$$AC^2 = AE^2 + CE^2 \text{ (פיתגורס).}$$

$$\text{לכן } AC^2 = (AB + BE)^2 + CE^2$$

$$AC^2 = AB^2 + BE^2 + 2 \cdot AB \cdot BE + CE^2 \quad (*)$$

$CD = EF$ בגלל ש $CDFE$ מלבן.
אבל $CD = AB$ לכן $AB = CD = EF$

גם $CE = DF$ (מרחק בין שני ישרים מקבילים).
 לכן $\triangle AFD \cong \triangle BEC$ (משולשים חופפים)
 לכן $AF = BE$.

נסתכל אל המשולש ישר זווית $\triangle DFB$.
 (פיתגורס) $BD^2 = BF^2 + DF^2$.
 לכן $BD^2 = (EF - BE)^2 + CE^2$ בגלל ש $DF = CE$.
 לכן $BD^2 = (AB - BE)^2 + CE^2$ בגלל ש $EF = AB$.
 לכן

$$BD^2 = AB^2 + BE^2 - 2 \cdot AB \cdot BE + CE^2 \quad (*)2$$

נחבר את הביטויים $(*)1 + (*)2$ ונקבל

$$\begin{aligned} AC^2 + BD^2 &= AB^2 + BE^2 + 2 \cdot AB \cdot BE + CE^2 + AB^2 + BE^2 - 2 \cdot AB \cdot BE + CE^2 \\ \Rightarrow AC^2 + BD^2 &= 2 \cdot AB^2 + 2 \cdot BE^2 + 2 \cdot CE^2 \\ \Rightarrow AC^2 + BD^2 &= 2 \cdot AB^2 + 2 \cdot (BE^2 + CE^2) \end{aligned} \quad (*)3$$

במשולש ישר זווית $\triangle BEC$
 (פיתגורס). לכן נקבל ממשוואה $(*)3$ $BC^2 = BE^2 + CE^2$

$$\begin{aligned} AC^2 + BD^2 &= 2 \cdot AB^2 + 2 \cdot BC^2 \\ \Rightarrow AC^2 + BD^2 &= AB^2 + AB^2 + BC^2 + BC^2 \\ \Rightarrow AC^2 + BD^2 &= AB^2 + BC^2 + CD^2 + AD^2 \end{aligned}$$

לכן סכום ריבועי האלכסונים שווה לסכום ריבועי הצלעות.

שעור 2

בסיסים אורתוגונליים

2.1 בסיסים אורתוגונליים

הגדרה 2.1 קבוצת ווקטורים אורתוגונלית

נתון המרחב מכפלה פנימית V ונתונה הקבוצה של ווקטורים

$$\{u_1, u_2, \dots, u_k\}.$$

הקבוצה נקראת **אורתוגונלית** אם כל שני ווקטורים שלה אורתוגונליים. כלומר:

$$\langle u_i, u_j \rangle = 0, \quad i \neq j.$$

הגדרה 2.2 קבוצת ווקטורים ואורתונורמלית

נתון המרחב מכפלה פנימית V ונתונה הקבוצה של ווקטורים

$$\{u_1, u_2, \dots, u_k\}.$$

הקבוצה נקראת **אורתונורמלית** אם:

(א) כל שני ווקטורים שלה אורתוגונליים, כלומר

$$\langle u_i, u_j \rangle = 0, \quad i \neq j,$$

(ב) כל ווקטור הוא ווקטור יחידה, כלומר

$$\|u_i\| = 1.$$

דוגמה 2.1

נתון הבסיס הסטנדרטי $\{e_1, \dots, e_n\}$ של \mathbb{R}^n עם המכפלה הסקלרית. בדקו אם הקבוצה אורתונורמלית.

פתרון:

תזכורת: נתונים שני ווקטורים $u = \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, v = \begin{pmatrix} y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n$, המכפלה הסקלרית מוגדרת

$$(u, v) = \sum_{i=1}^n x_i y_i = x_1 y_1 + \dots + x_n y_n.$$

נרשום את הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{R}^n :

$$\left\{ e_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}, e_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}, \dots, e_n = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

(א)

$$(e_i, e_j) = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ 1 & i = j \end{cases},$$

כלומר כל שני ווקטורים אורתוגונליים.

(ב)

$$\|e_i\| = \sqrt{(e_i, e_i)} = 1,$$

כלומר כל ווקטור בקבוצה הוא ווקטור יחידה.

לכן הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{R}^n הוא קבוצה אורתונורמלית.

דוגמה 2.2

נתונה הקבוצה

$$\left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1+i \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} i \\ 1 \\ -i \end{pmatrix}, u_3 = \begin{pmatrix} 3+i \\ 4+3i \\ 5i \end{pmatrix} \right\}$$

של ווקטורים ב- \mathbb{C}^3 עם המ"פ הסטנדרטית.

(א) הוכיחו שהקבוצה אורתוגונלית.

(ב) מצאו את הקבוצה האורתונורמלית המתאימה לקבוצה זו.

פתרון:

(א)

$$\langle u_1, u_2 \rangle = (1+i)\bar{i} - 1 \cdot 1 + 1(-\bar{i}) = (1+i)(-i) - 1 + 1(i) = -i + 1 - 1 + i = 0 \Rightarrow u_1 \perp u_2.$$

$$\langle u_1, u_3 \rangle = (1+i)(3-i) - 1(4-3i) + 1(-5i) = 4 + 2i - 4 + 3i - 5i = 0 \Rightarrow u_1 \perp u_3.$$

$$\langle u_2, u_3 \rangle = i(3-i) + 1(4-3i) - i(-5i) = 1 + 3i + 4 - 3i - 5 = 0 \Rightarrow u_2 \perp u_3.$$

לכן הקבוצה אורתוגונלית.

(ב)

$$\|u_1\|^2 = \langle u_1, u_1 \rangle = (1+i)(1-i) + (-1)(-1) + 1 \cdot 1 = 4$$

$$\|u_2\|^2 = \langle u_2, u_2 \rangle = i(-i) + 1 \cdot 1 + (-i) \cdot i = 3.$$

$$\|u_3\|^2 = \langle u_3, u_3 \rangle = (3+i)(3-i) + (4+3i)(4-3i) + 5i(-5i) = 10 + 25 + 25 = 60.$$

לכן קבוצת הווקטורים

$$\left\{ \frac{1}{2}u_1, \frac{1}{\sqrt{3}}u_2, \frac{1}{\sqrt{60}}u_3 \right\}$$

היא קבוצה אורתונורמלית.

משפט 2.1 קבוצת אורתוגונלית בת"ל

קבוצת אורתוגונלית במרחב מכפלה פנימית שלא מכילה את ווקטור האפס היא בלתי תלויה לינארית.

הוכחה: תהי $\{u_1, \dots, u_k\}$ קבוצה אורתוגונלית. נניח ש

$$\alpha_1 u_1 + \dots + \alpha_k u_k = 0.$$

אז לכל $1 \leq j \leq k$

$$\left\langle \sum_{i=1}^k \alpha_i u_i, u_j \right\rangle = \langle 0, u_j \rangle = 0.$$

מצד שני

$$\left\langle \sum_{i=1}^k \alpha_i u_i, u_j \right\rangle = \sum_{i=1}^k \alpha_i \langle u_i, u_j \rangle.$$

הקבוצה אורתוגונלית, אז $\langle u_i, u_j \rangle = 0$ אם $i \neq j$, לכן בהסכום לעיל כל האיברים מתאפסים חוץ מהאיבר של $i = j$. לכן נקבל

$$\left\langle \sum_{i=1}^k \alpha_i u_i, u_j \right\rangle = \alpha_j \langle u_j, u_j \rangle.$$

לכן

$$\alpha_j \langle u_j, u_j \rangle = 0.$$

$u_j \neq 0$ (נתון), אז $\langle u_j, u_j \rangle \neq 0$.
לכן בהכרח

$$\alpha_j = 0$$

לכל $1 \leq j \leq k$.

■

משפט 2.2 קבוצת אורתוגונלית היא בסיס

נניח ש- V מרחב מכפלה פנימית כך ש $\dim(V) = n$.

כל קבוצה אורתוגונלית של n ווקטורים ב- V מהווה בסיס של V .

הוכחה: נניח ש V מרחב מכפלה פנימית, $\dim(V) = n$.

נניח ש $U = \{u_1, \dots, u_n\} \in V$ קבוצה אורתוגונלית.

כל קבוצה אורתוגונלית היא בת"ל, לכן הקבוצה בת"ל.

בקבוצה יש n ווקטורים, לכן $\dim(U) = \dim(V)$.

לכן הקבוצה מהווה בסיס של V .

■

הגדרה 2.3 בסיס אורתוגונלי ובסיס אורתונורמלי

• בסיס של V המורכב מווקטורים אורתונורמליים נקרא **בסיס אורתונורמלי**.

• בסיס של V המורכב מווקטורים אורתונורמליים נקרא **בסיס אורתונורמלי**.

2.3 דוגמה

עבור כל אחד של הקבוצות ווקטורים הבאות של \mathbb{R}^3 עם מ"פ סטנדרטית. בדקו אם הקבוצה היא בסיס אורתוגונלי, ובסיס אורתונורמלי.

$$\left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\} \quad \text{א)}$$

$$\left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix}, u_3 = \begin{pmatrix} 4 \\ -1 \\ -1 \end{pmatrix} \right\} \quad \text{ב)}$$

פתרון:

$$\langle u_1, u_2 \rangle = 1 \neq 0 \quad \text{א)}$$

לכן הקבוצה לא אורתוגונלית.

ב)

$$\langle u_1, u_2 \rangle = 0$$

$$\langle u_1, u_3 \rangle = 0$$

$$\langle u_2, u_3 \rangle = 0$$

לכן הקבוצה אורתוגונלית, ולכן הקבוצה בת"ל ולכן הקבוצה בסיס של \mathbb{R}^3 .

$$\|u_1\| = \sqrt{1+4+4} = 3, \quad \|u_2\| = \sqrt{2}, \quad \|u_3\| = \sqrt{18}.$$

לכן הקבוצה לא בסיס אורתונורמלי.

נבנה בסיס אורתונורמלי:

$$\left\{ \frac{1}{3}u_1, \frac{1}{\sqrt{2}}u_2, \frac{1}{\sqrt{18}}u_3 \right\}$$

2.4 דוגמה

במרחב \mathbb{C}^4 עם מ"פ סטנדרטית, נתונה קבוצת ווקטורים הבאה:

$$\left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{1}{2} \\ \frac{1}{2}i \\ \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{i}{\sqrt{2}} \\ \frac{-1}{\sqrt{2}} \\ 0 \end{pmatrix}, u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{1}{2} \\ \frac{-1}{2}i \\ \frac{-1}{2} + \frac{1}{2}i \end{pmatrix} \right\}$$

בדקו אם הקבוצה אורתוגונלית ואורתונורמלית.

פתרון:

$$\langle u_1, u_2 \rangle = 0 + \frac{1}{2} \left(\frac{-i}{\sqrt{2}} \right) + \frac{1}{2}i \left(\frac{-1}{\sqrt{2}} \right) + \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \right) \cdot 0 = \frac{-i}{\sqrt{2}} \neq 0$$

לכן הקבוצה אינה אורתוגונלית.

דוגמה 2.5

קבעו אם הקבוצות הבאות אורתוגונליות ואורתונורמליות במרחב $\mathbb{R}_3[x]$ עם מ"פ האינטגרלית בקטע $[0, 1]$:

(א) $\{1, x, x^2\}$

(ב) $\{1, x - \frac{1}{2}, x^2 - x + \frac{1}{6}\}$

פתרון:

(א)

$$u_1 = 1, \quad u_2 = x, \quad u_3 = x^2.$$

$$\langle u_1, u_2 \rangle = \int_0^1 1 \cdot x \, dx = \left[\frac{x^2}{2} \right]_0^1 = \frac{1}{2} \neq 0$$

לכן B_1 קבוצה לא אורתוגונלית.

(ב)

$$u_1 = 1, \quad u_2 = x - \frac{1}{2}, \quad u_3 = x^2 - x + \frac{1}{6}.$$

$$\langle u_1, u_2 \rangle = \int_0^1 1 \cdot \left(x - \frac{1}{2}\right) dx = \left[\frac{x^2}{2} - \frac{x}{2} \right]_0^1 = 0$$

$$\langle u_1, u_3 \rangle = \int_0^1 1 \cdot \left(x^2 - x + \frac{1}{6}\right) dx = \left[\frac{x^3}{3} - \frac{x^2}{2} + \frac{x}{6} \right]_0^1 = 0$$

$$\begin{aligned} \langle u_2, u_3 \rangle &= \int_0^1 \left(x - \frac{1}{2}\right) \cdot \left(x^2 - x + \frac{1}{6}\right) dx = \int_0^1 \left(x^3 - x^2 + \frac{x}{6} - \frac{x^2}{2} + \frac{x}{2} - \frac{1}{12}\right) dx \\ &= \int_0^1 \left(x^3 - \frac{3x^2}{2} + \frac{2x}{3} - \frac{1}{12}\right) dx = \left[\frac{x^4}{4} - \frac{x^3}{2} + \frac{x^2}{3} - \frac{x}{12} \right]_0^1 = \frac{1}{4} - \frac{1}{2} + \frac{1}{3} - \frac{1}{12} = 0 \end{aligned}$$

לכן הקבוצה אורתוגונלית.

$$\|u_1\|^2 = \langle u_1, u_1 \rangle = \int_0^1 1 \cdot 1 \, dx = [x]_0^1 = 1$$

$$\|u_2\|^2 = \langle u_2, u_2 \rangle = \int_0^1 \left(x - \frac{1}{2}\right)^2 dx = \int_0^1 \left(x^2 - x + \frac{1}{4}\right) dx = \left[\frac{x^3}{3} - \frac{x^2}{2} + \frac{x}{4} \right]_0^1 = \frac{1}{3} - \frac{1}{2} + \frac{1}{4} = \frac{1}{12}.$$

$$\begin{aligned}
 \|u_3\|^2 &= \langle u_3, u_3 \rangle \\
 &= \int_0^1 \left(x^2 - x + \frac{1}{6} \right)^2 dx \\
 &= \int_0^1 \left(x^4 - 2x^3 + \frac{x^2}{3} + x^2 - \frac{x}{3} + \frac{1}{36} \right) dx \\
 &= \int_0^1 \left(x^4 - 2x^3 + \frac{4x^2}{3} - \frac{x}{3} + \frac{1}{36} \right) dx \\
 &= \left[\frac{x^5}{5} - \frac{x^4}{2} + \frac{4x^3}{9} - \frac{x^2}{6} + \frac{x}{36} \right]_0^1 \\
 &= \frac{1}{5} - \frac{1}{2} + \frac{4}{9} - \frac{1}{6} + \frac{1}{36} \\
 &= \frac{36}{180} - \frac{90}{180} + \frac{80}{180} - \frac{30}{180} + \frac{5}{180} \\
 &= \frac{1}{180} .
 \end{aligned}$$

לסיכום:

$$\|u_1\| = 1, \quad \|u_2\| = \frac{1}{12}, \quad \|u_3\| = \frac{1}{180} .$$

לכן הקבוצה אינה אורתונורמלית.

נבנה קבוצה אורתונורמלית:

$$\{u_1, \sqrt{12} \cdot u_2, \sqrt{180} \cdot u_3\} .$$

2.6 דוגמה

נתונה הקבוצה

$$A_1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad A_2 = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad A_3 = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} .$$

במרחב $\mathbb{R}^{3 \times 3}$ עם מ"פ הסטנדרטית. בדקו אם הקבוצה אורתוגונלית ואורתונורמלית.

פתרון:

$$\langle A_1, A_2 \rangle = \text{tr}(A_2^t \cdot A_1) = \text{tr} \left(\begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \right) = \text{tr} \begin{pmatrix} 2 & 2 & -2 \\ 0 & -2 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = 2 - 2 = 0 .$$

$$\langle A_1, A_3 \rangle = \text{tr}(A_3^t \cdot A_1) = \text{tr} \left(\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ -1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \right) = \text{tr} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 5 \\ -1 & -3 & -4 \end{pmatrix} = 1 + 3 - 4 = 0 .$$

$$\langle A_2, A_3 \rangle = \text{tr}(A_3^t \cdot A_2) = \text{tr} \left(\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ -1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \right) = \text{tr} \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 2 & -2 & 0 \\ -2 & 2 & 0 \end{pmatrix} = 2 - 2 = 0 .$$

לכן הקבוצה אורתוגונלית.

$$\|A_1\|^2 = \langle A_1, A_1 \rangle = \text{tr}(A_1^t \cdot A_1) = \text{tr} \left(\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 2 \\ 3 & 2 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \right) = \text{tr} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 5 & 8 \\ 3 & 8 & 14 \end{pmatrix} = 20 .$$

$$\|A_2\|^2 = \langle A_2, A_2 \rangle = \text{tr}(A_2^t \cdot A_2) = \text{tr} \left(\begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \right) = \text{tr} \begin{pmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & -0 & 0 \end{pmatrix} = 4 + 4 = 8 .$$

$$\|A_3\|^2 = \langle A_3, A_3 \rangle = \text{tr}(A_3^t \cdot A_3) = \text{tr} \left(\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ -1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \right) = \text{tr} \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 2 & -2 \\ -1 & -2 & 3 \end{pmatrix} = 6 .$$

לכן הקבוצה לא אורתונורמלית. אבל הקבוצה הבאה

$$\left\{ \frac{1}{\|A_1\|} A_1, \frac{1}{\|A_2\|} A_2, \frac{1}{\|A_3\|} A_3 \right\} = \left\{ \frac{1}{\sqrt{20}} A_1, \frac{1}{\sqrt{8}} A_2, \frac{1}{\sqrt{6}} A_3 \right\}$$

כן קבוצה אורתונורמלית.

קודם הגדרנו מושג של היטל אורתוגונלי של וקטור על תת מרחב. ניסחנו משפט שטוען את הדבר הבא:

אם V מרחב מכפלה פנימית, $U \subseteq V$ תת מרחב נוצר סופית, אז לכל וקטור $v \in V$ קיים וקטור יחיד $u_0 \in U$ כך ש-

$$(v - u_0) \perp U .$$

לוקטור u_0 קוראים ההיטל של v על U , אבל לא הוכחנו את קיומו.

נוכיח בהתחלה את קיומו של היטל בתנאי שלתת מרחב U קיים בסיס אורתונורמלי.

הגדרה 2.4 הגדרת ההיטל האורתוגונלי

נניח ש V מרחב מכפלה פנימית ונניח ש $U \subseteq V$ תת מרחב נוצר סופית של V . נניח ש

$$\{u_1, \dots, u_k\}$$

בסיס אורתוגונלי של U . אז לכל וקטור $v \in V$, ההיטל האורתוגונלי של v מסומן ב- $P_U(v)$ ומוגדר

$$P_U(v) = \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i .$$

האופרטור P_U נקרא **אופרטור ההטלה האורתוגונלי על U** .

משפט 2.3 משפט ההיטל האורתוגונלי

נניח ש V מרחב מכפלה פנימית, ו- $U \subseteq V$ תת מרחב נוצר סופית של V . נסמן את ההיטל האורתוגונלי של כל וקטור $v \in V$ על U ב- $P_U(v)$. הווקטור

$$v - P_U(v)$$

אורתוגונלי לכל וקטור ב- U .

כלומר

$$\langle v - P_U(v), u \rangle = 0$$

לכל $v \in V$ ולכל $u \in U$.
נסמן את האורתוגונליות של הווקטור $v - P_U(v)$ ביחס לתת מרחב U כך:

$$(v - P_U(v)) \perp U.$$

הוכחה: לפי הגדרת היטל אורתוגונלי, צריך להוכיח שווקטור

$$(v - P_U(v)) \perp U.$$

נניח ש $\{u_1, \dots, u_k\}$ בסיס אורתוגונלי של U . לכל $1 \leq j \leq k$,

$$\begin{aligned} \langle v - P_U(v), u_j \rangle &= \left\langle v - \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i, u_j \right\rangle \\ &= \langle v, u_j \rangle - \left\langle \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i, u_j \right\rangle \\ &= \langle v, u_j \rangle - \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} \cdot \langle u_i, u_j \rangle \\ &= \langle v, u_j \rangle - \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} \langle u_i, u_j \rangle \delta_{ij} \\ &= \langle v, u_j \rangle - \frac{\langle v, u_j \rangle}{\|u_j\|^2} \langle u_j, u_j \rangle \\ &= \langle v, u_j \rangle - \frac{\langle v, u_j \rangle}{\|u_j\|^2} \cdot \|u_j\|^2 \\ &= \langle v, u_j \rangle - \langle v, u_j \rangle \\ &= 0. \end{aligned}$$

הוכחנו ש $(v - P_U(v)) \perp U$.

■

2.2 אופרטור הטלה האורתוגונלי

משפט 2.4 תכונות של אופרטור הטלה האורתוגונלי

נניח ש- V מרחב מכפלה פנימית ו- $U \subset V$ תת-מרחב של V .
נסמן את המשלים האורתוגונלי של U ב- U^\perp .

אופרטור ההטלה האורתוגונלי P_U מקיים את התכונות הבאות:

(1) P_U העתקה ליניארית.

(2) לכל $u \in U$ מתקיים $P_U(u) = u$, ולכל $w \in U^\perp$ מתקיים $P_U(w) = 0$.

$$\text{Im}(P_U) = U \text{ וגם } \text{Ker}(P_U) = U^\perp \quad (3)$$

$$V = U \oplus U^\perp \quad (4)$$

$$P_U \circ P_U = P_U \quad (5)$$

$$\text{לכל } v \in V \text{ מתקיים כי} \quad (6)$$

$$(v - P_U(v)) \in U^\perp$$

הוכחה:

$$(1) \quad P_U \text{ העתקה ליניארית.}$$

$$\text{לכל } v_1, v_2 \in V$$

$$\begin{aligned} P_U(v_1 + v_2) &= \sum_{i=1}^k \frac{\langle v_1 + v_2, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= \sum_{i=1}^k \frac{(v_1, u_i) + (v_2, u_i)}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= \sum_{i=1}^k \frac{\langle v_1, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i + \sum_{i=1}^k \frac{\langle v_2, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= P_U(v_1) + P_U(v_2) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} P_U(\alpha v) &= \sum_{i=1}^k \frac{\langle \alpha v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= \sum_{i=1}^k \frac{\alpha \langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= \alpha \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= \alpha P_U(v) \end{aligned}$$

לכן P_U אופרטור ליניארי.

$$(2) \quad \text{נניח ש- } \{u_1, \dots, u_k\} \text{ בסיס של } U. \text{ אז לכל } u \in U \text{ קיימים סקלרים } \alpha_1, \dots, \alpha_k \text{ כך ש}$$

$$u = \alpha_1 u_1 + \dots + \alpha_k u_k \text{ אז}$$

$$P_U(u) = \sum_{i=1}^k \alpha_i P_U(u_i)$$

$$\text{לכל } 1 \leq j \leq k,$$

$$\begin{aligned} P_U(u_j) &= \sum_{i=1}^k \frac{\langle u_j, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i \\ &= \frac{\langle u_j, u_j \rangle}{\|u_j\|^2} u_j \\ &= u_j. \end{aligned}$$

לכן

$$P_U(u) = \sum_{i=1}^k \alpha_i u_i = u .$$

לכל $w \in U^\perp$ מתקיים $\langle w, u_i \rangle = 0$ לכל $1 \leq i \leq k$. לכן

$$P_U(w) = \sum_{i=1}^k \frac{\langle w, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i = 0$$

(3) לכל $a \in U$, לפי תנאי 2 $a = P_U(a) \in \text{Im}(P_U)$, לכן $U \subseteq \text{Im}(P_U)$.

לפי ההגדרה של ההיטל אם $\{u_1, \dots, u_k\}$ בסיס אורתוגונלי של U , אז לכל ווקטור $a \in V$,

$$P_U(a) = \sum_{i=1}^k \frac{\langle a, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i$$

לכן $P_U(a) \in \text{span}\{u_1, \dots, u_k\}$ לכן $P_U(a) \in U$ לכל $a \in V$. לכן $\text{Im}(P_U) \subseteq U$.

לכן $\text{Im}(P_U) = U$.

בסעיף 2 הוכחנו כי $U^\perp \subseteq \ker(P_U)$.

נוכיח כי $\ker(P_U) \subseteq U^\perp$.

נניח ש $v \in \ker(P_U)$. אז

$$P_U(v) = \sum_{i=1}^k \frac{\langle v, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} u_i = 0$$

מכיוון ש- $\{u_1, \dots, u_k\}$ בת"ל אז בהכרח $\langle v, u_i \rangle = 0$ לכל $1 \leq i \leq k$. לכן $v \in U^\perp$.

(4) $\dim(V) = \dim(\ker P_U) + \dim(\text{Im} P_U)$ לכן

$$\dim(V) = \dim(U^\perp) + \dim(U)$$

מכאן נובע כי

$$U \cap U^\perp = \{0\} .$$

(5) לכל $v \in V$,

$$P_U(v) = u \in U .$$

לכן

$$(P_U \circ P_U)(v) = P_U(P_U(v)) = P_U(u) = u ,$$

כלומר

$$P_U \circ P_U = P_U .$$

(6) הוכחנו במשפט 2.3 כי

$$(v - P_U(v)) \perp U$$

לכן

$$v - P_U(v) \in U^\perp .$$

משפט 2.5 הפיכות האורתוגונלי

נניח ש V מרחב מכפלה פנימית נוצר סופית ו- $U \subset V$ תת מרחב של V . אז

$$V = U \oplus U^\perp \quad (\text{א})$$

$$(U^\perp)^\perp = U \quad (\text{ב})$$

הוכחה:

$$V = U \oplus U^\perp \quad (\text{א}) \quad \text{הוכחנו במשפט 2.4.}$$

(ב)

$$(1) \quad \text{נוכיח כי } U \subseteq (U^\perp)^\perp.$$

$$\text{נקח } u \in U$$

$$\text{צ"ל } u \in (U^\perp)^\perp.$$

$$\text{לכל } v \in U^\perp, \langle u, v \rangle = 0 \Leftrightarrow u \in (U^\perp)^\perp$$

$$(2) \quad \text{צ"ל } (U^\perp)^\perp \subseteq U.$$

$$\text{נקח } v \in (U^\perp)^\perp. \text{ לפי סעיף א' קיימים } u \in U, w \in U^\perp \text{ כך ש}$$

$$v = u + w.$$

$$\text{נשים לב כי } \langle u, w \rangle = 0.$$

$$\langle v, w \rangle = \langle u + w, w \rangle$$

$$= \langle u, w \rangle + \langle w, w \rangle$$

$$= \langle w, w \rangle$$

$$\text{מכיוון ש } v \in (U^\perp)^\perp \text{ ו- } w \in U^\perp, \text{ אז נקבל כי } \langle v, w \rangle = 0. \text{ לכן } \langle w, w \rangle = 0 \text{ ולכן } w = 0.$$

$$\text{לכן } v = u \in U.$$

$$\text{הוכחנו כי } (U^\perp)^\perp = U.$$

■

2.3 תהליך גרם שמידט

משפט 2.6 תהליך גרם שמידט

נניח ש V מרחב מכפלה פנימית ו- $U \subset V$ תת-מרחב של V . נניח שהקבוצה

$$\{v_1, v_2, \dots, v_k\}$$

היא בסיס של U . נסמן בסיס אורתוגונלי של U כך:

$$\{u_1, u_2, \dots, u_k\}.$$

ניתן למצוא את כל הווקטורים בבסיס האורתוגונלי, באמצעות התהליך גרס שמידט:

$$\begin{aligned} u_1 &= v_1 \\ u_2 &= v_2 - \frac{\langle v_2, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} \cdot u_1 \\ u_3 &= v_3 - \frac{\langle v_3, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} \cdot u_1 - \frac{\langle v_3, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} \cdot u_2 \\ &\vdots \\ u_k &= v_k - \sum_{i=1}^{k-1} \frac{\langle v_k, u_i \rangle}{\|u_i\|^2} \cdot u_i \\ &\vdots \end{aligned}$$

2.7 דוגמה

$V = \mathbb{R}^4$ עם מכפלה פנימית סטנדרטית.

$$U = \text{span} \left\{ v_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, v_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, v_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

מצאו בסיס אורתוגונלי ל- U .

פתרון:

נגדיר $u_1 = v_1$. $V_1 = \text{span}(u_1)$.

$$v_2 - \frac{\langle v_2, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} \cdot u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} - \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

$$u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \text{ אפשר לבחור}$$

$$V_2 = \text{span} \{u_1, u_2\} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}.$$

$$\begin{aligned} v_3 - P_{V_2}(v_3) &= v_3 - \frac{\langle v_3, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} \cdot u_1 - \frac{\langle v_3, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} \cdot u_2 \\ &= \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix} - \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} - \frac{1}{6} \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= \frac{1}{3} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -3 \\ 1 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

נגדיר $u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -3 \\ 1 \end{pmatrix}$ בסיס אורתוגונלי:

$$\left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -3 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

נבנה בסיס אורתונורמלי:

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2}} u_1 = \begin{pmatrix} -\frac{1}{\sqrt{2}} \\ 0 \\ 0 \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}, \frac{1}{\sqrt{6}} u_2 = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{6}} \\ \frac{-2}{\sqrt{6}} \\ 0 \\ \frac{1}{\sqrt{6}} \end{pmatrix}, \frac{1}{\sqrt{12}} u_3 = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{12}} \\ \frac{1}{\sqrt{12}} \\ \frac{-3}{\sqrt{12}} \\ \frac{1}{\sqrt{12}} \end{pmatrix} \right\}$$

2.8 דוגמה

במרחב $\mathbb{R}_2[x]$ עם מכפלה פנימית אינטגרלית בקטע $[0, 1]$. נתון הבסיס סטנדרטית

$$\{e_1 = 1, e_2 = x, e_3 = x^2\}.$$

מצאו בסיס אורתוגונלי.

פתרון:

$$u_1 = e_1 = 1, V_1 = \text{span}(1)$$

$$u_2 = e_2 - \frac{\langle e_2, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 = x - \frac{1}{2}$$

$$\langle e_2, u_1 \rangle = \int_0^1 x dx = \frac{1}{2}, \quad \|u_1\|^2 = \int_0^1 1^2 dx = 1.$$

$$V_2 = \text{span}\left(1, x - \frac{1}{2}\right).$$

$$u_3 = e_3 - \frac{\langle e_3, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 - \frac{\langle e_3, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} u_2$$

$$\langle e_3, u_1 \rangle = \int_0^1 x^2 dx = \frac{1}{3}, \quad \langle e_3, u_2 \rangle = \int_0^1 x^2 \left(x - \frac{1}{2}\right) dx = \left[\frac{x^4}{4} - \frac{x^3}{6}\right]_0^1 = \frac{1}{12}.$$

$$\|u_2\|^2 = \int_0^1 \left(x - \frac{1}{2}\right)^2 dx = \int_0^1 \left(x^2 - x + \frac{1}{4}\right) dx = \left[\frac{x^3}{3} - \frac{x^2}{2} + \frac{x}{4}\right]_0^1 = \frac{1}{12}.$$

לכן

$$u_3 = x^2 - \frac{1}{3} - u_2 = x^2 - x + \frac{1}{6}.$$

בסיס אורתוגונלי:

$$u_1 = 1, \quad u_2 = x - \frac{1}{2}, \quad u_3 = x^2 - x + \frac{1}{6}.$$

נמצא בסיס אורתונורמלי:

$$\|u_1\|^2 = 1, \quad \|u_2\|^2 = \frac{1}{12},$$

$$\begin{aligned} \|u_3\|^2 &= \int_0^1 \left(x^2 - x + \frac{1}{6}\right)^2 dx \\ &= \int_0^1 \left(x^4 - 2x^3 + \frac{4}{3}x^2 - \frac{1}{3}x + \frac{1}{36}\right) dx \\ &= \left[\frac{x^5}{5} - \frac{x^4}{2} + \frac{4}{9}x^3 - \frac{1}{6}x^2 + \frac{1}{36}x\right]_0^1 \\ &= \frac{1}{180}. \end{aligned}$$

בסיס אורתונורמלי:

$$\left\{u_1, \sqrt{12}u_2, \sqrt{180}u_3\right\}.$$

2.9 דוגמה

מצאו בסיס אורתונורמלי למרחב $U = \text{span}(1, x, x^2)$ ביחס למכפלה פנימית אינטגרלית בקטע $[-1, 1]$.

פתרון:

נסמן $v_1 = 1, v_2 = x, v_3 = x^2$.

$$u_1 = 1, \quad u_2 = v_2 - \frac{\langle v_2, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1$$

$$\langle v_2, u_1 \rangle = \int_{-1}^1 x dx = \left[\frac{x^2}{2}\right]_{-1}^1 = 0.$$

לכן

$$u_2 = x.$$

$$u_3 = v_3 - \frac{\langle v_3, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 - \frac{\langle v_3, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} u_2.$$

$$\|u_1\|^2 = \int_{-1}^1 1 dx = [x]_{-1}^1 = 2.$$

$$\langle v_3, u_1 \rangle = \int_{-1}^1 x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3} \right]_{-1}^1 = \frac{2}{3} .$$

$$\langle v_3, u_2 \rangle = 0 .$$

$$\|u_2\|^2 = \int_{-1}^1 x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3} \right]_{-1}^1 = \frac{2}{3} .$$

לכן

$$u_3 = x^2 - \frac{1}{3} .$$

בסיס אורתוגונלי:

$$u_1 = 1 , \quad u_2 = x , \quad u_3 = x^2 - \frac{1}{3} .$$

נחפש בסיס אורתונורמלי:

$$\|u_1\|^2 = 2 , \quad \|u_2\|^2 = \int_{-1}^1 x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3} \right]_{-1}^1 = \frac{2}{3} .$$

$$\begin{aligned} \|u_3\|^2 &= \int_{-1}^1 \left(x^2 - \frac{1}{3} \right)^2 dx \\ &= \int_{-1}^1 \left(x^4 - \frac{2}{3}x^2 + \frac{1}{9} \right) dx \\ &= \left[\frac{x^5}{5} - \frac{2}{9}x^3 + \frac{1}{9}x \right]_{-1}^1 \\ &= \frac{8}{45} . \end{aligned}$$

בסיס אורתונורמלי:

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2}} , \quad \sqrt{\frac{3}{2}}x , \quad \sqrt{\frac{45}{8}} \left(x^2 - \frac{1}{3} \right) \right\} .$$

2.10 דוגמה

$$U = \text{span} \left\{ v_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 2i \\ 2 \end{pmatrix} , v_2 = \begin{pmatrix} 2+2i \\ 0 \\ 4 \end{pmatrix} \right\}$$

מצאו בסיס אורתונורמלי למרחב

הסטנדרטית ב- \mathbb{C}^3 .

פתרון:

$$u_1 = v_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 2i \\ 2 \end{pmatrix} .$$

$$u_2 = v_2 - \frac{\langle v_2, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1$$

$$\langle v_2, u_1 \rangle = (2+2i) \cdot 2 + 0 + 8 = 12 + 4i$$

$$\|u_1\|^2 = 12.$$

$$\|u_2\|^2 = \frac{16}{9} + \frac{4}{9} + 4 + 4 + \frac{4}{9} = \frac{32}{3}.$$

לכן

$$u_2 = \begin{pmatrix} 2+2i \\ 0 \\ 4 \end{pmatrix} - \left(1 + \frac{1}{3}i\right) \begin{pmatrix} 2 \\ 2i \\ 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{4i}{3} \\ \frac{2}{3} - 2i \\ 2 - \frac{2}{3}i \end{pmatrix}$$

בסיס אורתונורמלי:

$$\frac{1}{\sqrt{12}}u_1, \quad \sqrt{\frac{3}{32}}u_2.$$

2.4 *העשרה: משמעות גיאומטרית של ההיטל

יהי U ישר במישור, ותהי v נקודה כלשהי במישור שאינה על U . בגיאומטריה מוכיחים כי אפשר להוריד אנך מ- v על U , ואורך אנך זה הוא המרחק הקצר ביותר בין הנקודה v לנקודה כלשהי בישר. מרחק זה נקרא גם המרחק בין v ל- U . קיים טענה דומה גם במרחב מכפלה פנימית.

נגדיר כעת אנך מוקטור v לתת-מרחב U . צריך למצוא וקטור $u_0 \in U$ המקיים $(v - u_0) \perp U$.

יהי V מרחב מכפלה פנימית ויהי $U \subset V$ תת-מרחב נוצר סופית של V . יהי $v \in V$ שאינו שייך ל- U , כלומר $v \notin U$.

(א) נגדיר את ההיטל האורתוגונלי של וקטור v על תת מרחב U ע"י התנאי הבא:

$$(v - u_0) \perp U.$$

(ב) המרחק בין v ל- U מוגדר להיות $d(v, u_0)$, כלומר המרחק בין v להיטל של v על U .

2.5 * העשרה: משפט קיום בסיס אורתוגונלי

הגדרה 2.5 קיום בסיס אורתוגונלי

לכל מרחב מכפלה פנימית V ממימד סופי קיים בסיס אורתוגונלי.

הוכחה: נניח

$$\{v_1, \dots, v_n\}$$

בסיס של V . נגדיר סדרת מרחבים ווקטורים

$$V_1 = \text{span}(v_1) \subset V_2 = \text{span}(v_1, v_2) \subset \dots \subset V_n = \text{span}(v_1, v_2, \dots, v_n) = V$$

לכל $1 \leq i \leq n$

נגדיר

$$u_i = v_i - P_{V_{i-1}}(v_i) .$$

נוכיח באינדוקציה כי u_1, u_2, \dots, u_n בסיס אורתוגונלי.

עבור $i = 1$ הקבוצה $\{u_1\}$ בסיס אורתוגונלי של V_1 .

נניח שעבור i , קבוצת הווקטורים $\{u_1, \dots, u_i\}$ אורתוגונלית.

נוכיח כי $u_{i+1} \perp u_j$ לכל $1 \leq j \leq i$, כאשר $u_{i+1} = v_{i+1} - P_{V_i}(v_{i+1})$.

הוכחנו במשפט 2.3 כי

$$(v_{i+1} - P_{V_i}(v_{i+1})) \perp V_i .$$

שעור 3

ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים

3.1 ערכיים עצמיים, ווקטורים עצמיים של מטריצות

הגדרה 3.1 ערך עצמי ווקטור עצמי של מטריצה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית מעל שדה \mathbb{F} . וקטור $v \in F^n$ שלא שווה לוקטור האפס ($v \neq \bar{0}$) יקרא וקטור עצמי של A אם קיים סקלר $\lambda \in \mathbb{F}$ כך ש-

$$A \cdot v = \lambda v.$$

λ נקרא ערך עצמי של A ששייך לוקטור עצמי v . המשוואה הזאת נקראת משוואת ערך עצמי של A .

3.1 דוגמה

נתונה מטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 3 & 6 \end{pmatrix},$$

קבעו אם כל אחד מהוקטורים הבאים, הוא וקטור עצמי של A ומצאו את הערך העצמי המתאים:

$$u_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} \quad (\text{א})$$

$$u_2 = \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix} \quad (\text{ב})$$

$$u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \quad (\text{ג})$$

פתרון:

(א)

$$A \cdot v_1 = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 3 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 16 \\ 24 \end{pmatrix} = 8 \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} = 8u_1.$$

ולכן u_1 הוא הוקטור עצמי של A השייך לערך עצמי

$$\lambda_1 = 8.$$

(ב)

$$A \cdot v_2 = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 3 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 0 \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix} = 0u_2.$$

ולכן u_2 הוא הוקטור עצמי של A השייך לערך עצמי

$$\lambda_2 = 0.$$

(ג)

$$A \cdot u_3 = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 3 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} \neq \lambda \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

ולכן u_3 אינו וקטור עצמי של A .

דוגמה 3.2

נתונה מטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 4 & 8 \\ 1 & 6 \end{pmatrix},$$

קבעו אם כל אחד מהוקטורים הבאים, הוא וקטור עצמי של A ומצאו את הערך העצמי המתאים:

$$u_1 = \begin{pmatrix} 4 \\ 1 \end{pmatrix} \quad (\text{א})$$

$$u_2 = \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} \quad (\text{ב})$$

$$u_3 = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \quad (\text{ג})$$

פתרון:

(א)

$$A \cdot u_1 = \begin{pmatrix} 4 & 8 \\ 1 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 4 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 24 \\ 10 \end{pmatrix} \neq \lambda u_1.$$

ולכן u_1 אינו וקטור עצמי של A .

(ב)

$$A \cdot u_2 = \begin{pmatrix} 4 & 8 \\ 1 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -8 \\ 2 \end{pmatrix} = 2 \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} = 2u_2.$$

ולכן u_2 הוא הוקטור עצמי של A השייך לערך עצמי

$$\lambda = 2.$$

(ג)

$$A \cdot u_3 = \begin{pmatrix} 4 & 8 \\ 1 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 16 \\ 8 \end{pmatrix} = 8 \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix}$$

ולכן u_3 הוא הוקטור עצמי של A השייך לערך עצמי $\lambda = 8$.

דוגמה 3.3

הראו ש $u_1 = \begin{pmatrix} 5 \\ 2 \end{pmatrix}$, $u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ הינם וקטורי עצמיים של המטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 2 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$A \cdot u_1 = \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 5 \\ 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 \\ 4 \end{pmatrix} = 2 \begin{pmatrix} 5 \\ 2 \end{pmatrix}$$

$$A \cdot u_2 = \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 0 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

לכן u_1 הוא וקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda_1 = 2$ ו u_2 הוא וקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda_2 = 0$.

משפט 3.1

ערך עצמי של מטריצה יכול להיות 0.
וקטור האפס לא יכול להיות וקטור עצמי של מטריצה.

משפט 3.2 המשוואה האופייני של מטריצה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$, ויהי v וקטור עצמי של A ששייך לערך עצמי λ . אז לפי הגדרה 3.1,

$$A \cdot v = \lambda v ,$$

נעביר אגפים:

$$\bar{0} = \lambda v - Av \quad \Rightarrow \quad \bar{0} = (\lambda I - A) v$$

כאשר I המטריצה היחידה של $\mathbb{F}^{n \times n}$. קיבלנו את המשוואה

$$(\lambda I - A) v = \bar{0} .$$

v וקטור עצמי אז הוא לא יכול להיות וקטור האפס. לכן הדטרמיננטה של המטריצה $(\lambda I - A)$ שווה ל-0. כלומר

$$|\lambda I - A| = 0 .$$

המשוואה הזאת נקראת **משוואת האופייני של A** .

הצד שמאל נקרא **פולינום האופייני של A** ומסומן $p_A(\lambda)$. כלומר

$$p_A(\lambda) = |\lambda I - A| .$$

משפט 3.3 סדר של פולינום האופייני

אם $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$, אז הפולינום האופייני $p_A(x)$ של A מסדר n .

משפט 3.4 מרחב עצמי

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ויהי λ ערך עצמי של A . נסמן ב- V_λ הקבוצה של כל הוקטורים עצמיים ששייכים לערך עצמי λ , בתוספת הוקטור האפס.
 V_λ תת-מרחב של $\mathbb{F}^{n \times n}$.

הוכחה: תרגיל בית.

משפט 3.5 מרחב עצמי של ערך עצמי λ שווה למרחב האפס של $A - \lambda I$

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$, יהי λ ערך עצמי של A ויהי V_λ מרחב העצמי של A . אז

$$V_\lambda = \text{Nul}(A - \lambda I) .$$

הוכחה: נוכיח כי $V_\lambda \subseteq \text{Nul}(A - \lambda I)$.

יהי u וקטור עצמי של A ששייך לערך עצמי λ . אז u מקיים את משוואת הערך עצמי:

$$A \cdot u = \lambda u \quad \Rightarrow \quad (A - \lambda I) \cdot u = \bar{0}$$

כאשר $\bar{0} \in \mathbb{F}^n$ וקטור האפס. לכן $u \in \text{Nul}(A - \lambda I)$ לכל וקטור $u \in V_\lambda$. לכן

$$V_\lambda \subseteq \text{Nul}(A - \lambda I) .$$

נוכיח כי $\text{Nul}(A - \lambda I) \subseteq V_\lambda$.

יהי $u \in \text{Nul}(A - \lambda I)$. אז

$$(A - \lambda I) u = \bar{0} \quad \Rightarrow \quad A \cdot u = \lambda u .$$

אז u וקטור עצמי של A ששייך לערך עצמי λ . לכן $u \in V_\lambda$ לכל $u \in \text{Nul}(A - \lambda I)$. לכן

$$\text{Nul}(A - \lambda I) \subseteq V_\lambda .$$

הגדרה 3.2 ריבוי אלגברי וריבוי גיאומטרי של ערך עצמי של מטריצה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$, ויהי u_i ערך עצמי λ_i .

הריבוי אלגברי של λ_i הוא הריבוי של λ_i בפולינום האופייני של A . כלומר אם

$$|\lambda I - A| = (\lambda - \lambda_1)^{m_1} \cdot (\lambda - \lambda_2)^{m_2} \cdots (\lambda - \lambda_i)^{m_i} \cdots (\lambda - \lambda_l)^{m_l} ,$$

אז הריבוי אלגברי של λ_i הוא m_i .

הריבוי גיאומטרי של λ_i הוא המימד של המרחב עצמי שלו. כלומר אם

$$V_{\lambda_i} = \{u_1, \dots, u_k\}$$

אז ל- λ_i יש k וקטורים עצמיים ואומרים כי הריבוי גיאומטרי של λ_i הוא k .

דוגמה 3.4

מצאו את כל הערכים עצמיים והוקטורים עצמיים של המטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} .$$

פתרון:

נרשום את הפולינום האופייני של המטריצה:

$$|\lambda I - A| = 0 \quad \Rightarrow \quad \begin{vmatrix} \lambda - 1 & -2 \\ -3 & \lambda - 2 \end{vmatrix} = 0 \quad \Rightarrow \quad (\lambda - 1)(\lambda - 2) - 6 = 0 \quad \Rightarrow \quad \lambda^2 - 3\lambda - 4 = 0$$

או שקול

$$(\lambda - 4)(\lambda + 1) = 0$$

ולכן לפולינום אופייני יש שני פתרונות:

$$\lambda = 4$$

$$\lambda = -1$$

נמצא את הוקטורים עצמיים של כל אחד של הערכים עצמיים ע"י למצוא את $\text{Nul}(A - \lambda I)$.

$$\underline{\lambda = 4}$$

$$(A - \lambda I \mid \bar{0}) \stackrel{\lambda=4}{\equiv} (A - 4I \mid \bar{0}) = \left(\begin{array}{cc|c} -3 & 2 & 0 \\ 3 & -2 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|c} -3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$\text{פתרון: } \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$V_4 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} \right\}.$$

V_4 הוא ה **מרחב עצמי** השייך לערך עצמי $\lambda = 4$. נסמן

$$u_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix}.$$

u_1 הוא הוקטור עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 4$.

$\dim(V_4) = 1$ לכן הרכיבי גיאומטרי של $\lambda = 4$, הוא 1.

$$\underline{\lambda = -1}$$

$$(A - \lambda I \mid \bar{0}) \stackrel{\lambda=-1}{\equiv} (A + I \mid \bar{0}) = \left(\begin{array}{cc|c} 2 & 2 & 0 \\ 3 & 3 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|c} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$\text{הפתרון הוא: } \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}.$$

V_{-1} הוא המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = -1$. נסמן

$$u_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

u_2 הוא הוקטור עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = -1$.

$\dim(V_{-1}) = 1$ לכן הרכיבי גיאומטרי של $\lambda = -1$, הוא 1.

3.5 דוגמה

מצאו את כל הערכים עצמיים והוקטורים עצמיים של המטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & -1 & -1 \\ -1 & -1 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

פתרון:

נרשום את הפולינום האופייני של המטריצה:

$$|\lambda I - A| = 0 \Rightarrow \begin{vmatrix} \lambda - 2 & 0 & 0 & -1 \\ 0 & \lambda - 2 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & \lambda - 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \lambda - 1 \end{vmatrix} = 0 \Rightarrow (\lambda - 1)(\lambda - 2)((\lambda - 2)^2 - 1) = 0.$$

$$(\lambda - 1)(\lambda - 2)(\lambda^2 - 4\lambda + 4 - 1) = 0$$

$$(\lambda - 1)(\lambda - 2)(\lambda^2 - 4\lambda + 3) = 0$$

$$(\lambda - 1)(\lambda - 2)(\lambda - 3)(\lambda - 1) = 0$$

$$(\lambda - 1)^2(\lambda - 2)(\lambda - 3) = 0$$

קיימים 3 ערכים עצמיים:

2. $\lambda = 1$ מריבוי אלגברי

1. $\lambda = 2$ מריבוי אלגברי

1. $\lambda = 3$ מריבוי אלגברי

$$\underline{\lambda = 1}$$

$$(A - \lambda I \mid \bar{0}) \stackrel{\lambda=1}{=} (A - I \mid \bar{0}) = \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$\left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & -1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

הפתרון הוא $\lambda = 1$ הוא $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ w \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + w \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$, $z, w \in \mathbb{R}$. המרחב עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 1$ הוא

$$V_1 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

בבסיס של V_1 ישנם שני וקטורים. נסמן

$$u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad u_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

u_1 ו- u_2 הם הוקטורים עצמיים ששייכים לערך עצמי $\lambda = 1$.

כיון ש $\dim(V_1) = 2$, אומרים כי **הריבוי גאומטרי** של הערך עצמי $\lambda = 1$ הוא 2.

$$\underline{\lambda = 2}$$

$$(A - 2I \mid \bar{0}) = \left(\begin{array}{cccc|c} 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cccc|c} -1 & -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right)$$

$$\rightarrow \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $y \in \mathbb{R}$, $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ w \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$, המרחב עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 2$ הוא

$$V_2 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

בביס של V_2 יש וקטור אחד. נסמן

$$u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

u_3 הוא הוקטור עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 2$. כיוון ש $\dim(V_2) = 1$, אז אומרים כי הריבוי גאומטרי של הערך עצמי $\lambda = 2$ הוא 1.

$$\underline{\lambda = 3}$$

$$(A - 3I \mid \bar{0}) = \left(\begin{array}{cccc|c} -1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{\substack{R_1 \rightarrow -R_1 \\ R_2 \rightarrow -R_2}} \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ -1 & -1 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \end{array} \right)$$

$$\xrightarrow{\substack{R_3 \rightarrow R_3 + R_1 \\ R_4 \rightarrow -\frac{1}{2}R_4}} \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right)$$

$$\xrightarrow{R_3 \rightarrow R_3 + R_2} \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right)$$

$$\xrightarrow{R_4 \rightarrow R_4 - 2R_3} \left(\begin{array}{cccc|c} 1 & 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $\lambda = 3$ הוא המרחב עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 3$ הוא $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ w \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, z \in \mathbb{R}.$

$$V_3 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

בבסיס של V_3 יש וקטור אחד:

$$u_4 = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

u_4 הוא הוקטור עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 3$. כיוון ש- $\dim(V_3) = 1$ אז אומרים כי הריבוי גאומטרי של הערך עצמי $\lambda = 3$ הוא 1.

3.2 לכסון של מטריצה

הגדרה 3.3 לכסינות של מרטיצות

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. A תקרא לכסינה אם היא דומה למטריצה אלכסונית. כלומר אם קיימת מטריצה הפיכה $P \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ומטריצה אלכסונית $D \in \mathbb{F}^{n \times n}$ כך ש-

$$D = P^{-1}AP.$$

משפט 3.6 לכסינות של מרטיצות

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. אם הוקטורים עצמיים של A מהווה בסיס של \mathbb{F}^n אז A לכסינה.

נסמן הוקטורים עצמיים ב- $\{u_1, \dots, u_n\}$ ששייכים לערכים עצמיים $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ בהתאמה (הערכים עצמיים לא בהכרח שונים זה מזה). מכאן נובע ש-

$$D = P^{-1}AP \quad \Leftrightarrow \quad A = PDP^{-1}$$

$$D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix} \text{ כאשר } P = \begin{pmatrix} | & | & & | \\ u_1 & u_2 & \dots & u_n \\ | & | & & | \end{pmatrix} \text{ מטריצה הפיכה.}$$

הוכחה: $A \cdot u_i = \lambda_i u_i$ לכל $1 \leq i \leq n$. לכן

$$\begin{aligned} A \cdot P &= \begin{pmatrix} | & | & & | \\ A \cdot u_1 & A \cdot u_2 & \dots & A \cdot u_n \\ | & | & & | \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} | & | & & | \\ \lambda_1 u_1 & \lambda_2 u_2 & \dots & \lambda_n u_n \\ | & | & & | \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} | & | & & | \\ u_1 & u_2 & \dots & u_n \\ | & | & & | \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix} \\ &= PD. \end{aligned}$$

כלומר $AP = PD$. נתון כי הוקטורים עצמיים מהווים בסיס, אז $\{u_1, \dots, u_n\}$ ולכן P הפיכה. לכן P^{-1} קיימת ומותר להכפיל מצד שמאל ב- P^{-1} . נקבל

$$A = P^{-1}PD.$$

■

משפט 3.7 קריטריון 1 ללכסינות של מטריצה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. אם ל- A יש n ערכים עצמיים שונים ב- \mathbb{F} , אז A לכסינה.

■

הוכחה: תרגיל בית.

משפט 3.8 קריטריון 2 ללכסינות של מטריצה: סכום המימדים של מרחבים העצמיים

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. לכסינה אם"ס סכום המימדים של המרחבים העצמיים השונים שווה ל- n .

הוכחה: תרגיל בית.

משפט 3.9 קריטריון 3 ללכסינות של מטריצה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ אם

1. הפולינום האופייני שלה מתפרק למכפלה של גורמים לינאריים מעל \mathbb{F} , לא בהכרח שונים, ו-

2. הריבוי האלגברי של כל ערך עצמי שווה לריבוי הגיאומטרי שלו,

אז A לכסינה מעל \mathbb{F} .

הוכחה: תרגיל בית.

3.3 ערכים עצמיים של טרנספורמציות לינאריות

הגדרה 3.4 אופרטור לינארי

יהי V מרחב וקטורי. טרנספורמציה לינארי $T : V \rightarrow V$ נקראת אופרטור לינארי.

הגדרה 3.5 אופרטור לכסין

אופרטור לינארי $T : V \rightarrow V$ נקראת לכסין אם קיים בסיס של V כך ש- $[T]_B$ אלכסונית.

ז"א קיים בסיס $B = \{b_1, \dots, b_n\}$ של V כך ש-

$$T(b_1) = \lambda_1 b_1, \quad T(b_2) = \lambda_2 b_2, \quad \dots, \quad T(b_n) = \lambda_n b_n.$$

אז

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}$$

(לא כל ה- λ בהכרח שונים זה מזה)

הגדרה 3.6 ערך עצמי ווקטור עצמי של אופרטור לינארי

תהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי ו- λ סקלר. λ נקרא **ערך עצמי** של T אם קיים וקטור $u \neq 0$ כך ש-

$$T(u) = \lambda u.$$

u נקרא

וקטור עצמי ששייך לערך עצמי λ .

משפט 3.10

אופרטור לינארי $T : V \rightarrow V$ לכסינה אם"ם קיים בסיס של V המורכב מוקטורים עצמיים.

הוכחה: \Rightarrow

נניח ש T לכסינה. ז"א קיים בסיס $U = \{u_1, \dots, u_n\}$ כך ש-

$$T(u_1) = \lambda_1 u_1, \quad T(u_2) = \lambda_2 u_2, \quad \dots, \quad T(u_n) = \lambda_n u_n.$$

אז

$$[T]_U = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}$$

(לא כל ה- λ בהכרח שונים זה מזה).

\Leftarrow

נניח שקיים בסיס $U = \{u_1, \dots, u_n\}$ שמורכב מוקטורים עצמיים. ז"א קיימים סקלרים $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ כך ש-

$$T(u_1) = \lambda_1 u_1, \quad \dots, \quad T(u_n) = \lambda_n u_n.$$

לכן

$$[T]_U = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}$$

אלכסונית.

הגדרה 3.7 פולינום האופייני של אופרטור לינארי

תהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי. נניח ש A המטריצה המייצגת של T לפי בסיס B . אז הפולינום

$$p_T(\lambda) = |\lambda I - A|$$

נקרא הפולינום האופייני של T .

הגדרה 3.8 ריבוי אלגברי וריבוי גיאומטרי של ערך עצמי של אופרטור לינארי

נניח $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי ו- λ ערך עצמי.

(1) הריבוי האלגברי של λ הוא הריבוי של λ בפולינום האופייני.

(2) הריבוי הגאומטרי של λ הוא $\dim(V_\lambda)$, כלומר, מספר הוקטורים העצמיים הבת"ל השייכים ל- λ .

דוגמה 3.6

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x + 2y \\ 3x + 2y \end{pmatrix}$$

חפשו את הוקטורים עצמיים של T כך ש- $T(u) = \lambda u$.
האם T לכסינה?

פתרון:

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x + 2y \\ 3x + 2y \end{pmatrix}$$

כאשר $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix}$ המטריצה המייצגת של האופרטור.

פולינום האופייני:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda - 1 & -2 \\ -3 & \lambda - 2 \end{vmatrix} = (\lambda - 1)(\lambda - 2) - 6 = \lambda^2 - 3\lambda - 4 = (\lambda - 4)(\lambda + 1) = 0.$$

ערכים עצמיים:

$$\lambda = -1$$

$$\lambda = 4$$

$$\underline{\lambda = 4}$$

$$(A - 4I) = \begin{pmatrix} -3 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 2 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{2}{3} \\ 1 \end{pmatrix} y, y \in \mathbb{R}$. לכן המרחב עצמי של $\lambda = 4$ הוא $V_4 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} \right\}$. נסמן הוקטור עצמי שלו

$$u_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} \text{ ב-}$$

$$\underline{\lambda = -1}$$

$$(A + I) = \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 3 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} y, y \in \mathbb{R}$. לכן המרחב עצמי של $\lambda = -1$ הוא $V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \right\}$. נסמן הוקטור

$$u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \text{ ב-}$$

u_1, u_2 בת"ל:

$$(u_1 \ u_2) = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 3 & -1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & -5 \end{pmatrix}$$

לכן הם מהווים בסיס של \mathbb{R}^2 . לכן T לכסינה.

$$T(u_1) = 4 \cdot u_1, \quad T(u_2) = -1 \cdot u_2.$$

משפט 3.11

יהי V מרחב וקטורי מעל \mathbb{F} ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור ליניארי לכסיו. נניח ש- $[T]_B$ המטריצה המייצגת של T לפי בסיס B . יהיו u_1, \dots, u_n הוקטורים עצמיים של T לפי בסיס B , ששייכים לערכים עצמיים $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ (הם לא בהכרח שונים זה מזה). אז

$$[T]_B = PDP^{-1}$$

או באופן שקול

$$P^{-1}[T]_B P = D$$

כאשר $P = \begin{pmatrix} | & | & \dots & | \\ u_1 & u_2 & \dots & u_n \\ | & | & \dots & | \end{pmatrix}$ ו- $D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}$.

הוכחה:

$$\begin{aligned} [T]_B P &= [T]_B \begin{pmatrix} | & | & \dots & | \\ u_1 & u_2 & \dots & u_n \\ | & | & \dots & | \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} | & | & \dots & | \\ [T]_B u_1 & [T]_B u_2 & \dots & [T]_B u_n \\ | & | & \dots & | \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} | & | & \dots & | \\ \lambda_1 u_1 & \lambda_2 u_2 & \dots & \lambda_n u_n \\ | & | & \dots & | \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} | & | & \dots & | \\ u_1 & u_2 & \dots & u_n \\ | & | & \dots & | \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix} \\ &= PD, \end{aligned}$$

כלומר, $[T]_B P = PD$. הוקטורים עצמיים u_1, \dots, u_n בת"ל, אז P הפיכה לכן P^{-1} קיימת. לכן מותר להכפיל מצד ימין ב- P^{-1} . נקבל: ולכן

$$[T]_B = PDP^{-1}$$

ומכאן נובע כי

$$P^{-1}[T]_B P = D$$

משפט 3.12

תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה ליניארית ו λ_0 ערך עצמי. אם m הריבוי האלגברי ו- k הריבוי הגיאומטרי של λ_0 , אז

$$k \leq m.$$

במילים: הריבוי הגיאומטרי קטן או שווה לריבוי האלגברי.

הוכחה: נניח ש- λ_0 ערך עצמי מריבוי אלגברי m וריבוי גיאומטרי k .
ז"א קיימים k וקטורים בת"ל u_1, \dots, u_k ששייכים לערך עצמי λ_0 .
נשלים אותו לבסיס של V :

$$B = \{u_1, \dots, u_k, u_{k+1}, \dots, u_n\}.$$

נחשב את המטריצה המייצגת של T ביחס לבסיס B :

$$T(u_1) = \lambda_0 u_1, \quad \dots, \quad T(u_k) = \lambda_0 u_k$$

לכן

$$[T]_B = \left(\begin{array}{cccc|cccc} \lambda_0 & 0 & \cdots & 0 & & & & \\ 0 & \lambda_0 & \cdots & 0 & & & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & & & & \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_0 & & & & \\ \hline 0 & 0 & \cdots & 0 & & & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & & & & \\ 0 & 0 & \cdots & 0 & & & & \end{array} \begin{array}{l} * \\ \\ \\ \\ \hline A' \end{array} \right)$$

הופולינום הופייני של A הוא

$$p_A(\lambda) = |\lambda I - A| = \left| \begin{array}{cccc|cccc} \lambda - \lambda_0 & 0 & \cdots & 0 & & & & \\ 0 & \lambda - \lambda_0 & \cdots & 0 & & & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & & & & \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda - \lambda_0 & & & & \\ \hline 0 & 0 & \cdots & 0 & & & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & & & & \\ 0 & 0 & \cdots & 0 & & & & \end{array} \begin{array}{l} * \\ \\ \\ \\ \hline \lambda I - A' \end{array} \right|$$

נחשב את הדטרמיננטה דרך העמודה הראשונה:

$$p_A(\lambda) = (\lambda - \lambda_0) \cdot \left| \begin{array}{ccc|ccc} \lambda - \lambda_0 & \cdots & 0 & & & \\ \vdots & \ddots & \vdots & & & \\ 0 & \cdots & \lambda - \lambda_0 & & & \\ \hline 0 & \cdots & 0 & & & \\ \vdots & \ddots & \vdots & & & \\ 0 & \cdots & 0 & & & \end{array} \begin{array}{l} * \\ \\ \\ \hline \lambda I - A' \end{array} \right|$$

עד שנקבל

$$p_A(\lambda) = (\lambda - \lambda_0)^k |\lambda I - A'| = (\lambda - \lambda_0)^k p_{A'}(\lambda)$$

לכן הריבוי האלגברי גדול או שווה ל- k .

דוגמה 3.7

$$A = \begin{pmatrix} -1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 3 \\ -1 & 3 & 1 \end{pmatrix}$$

א מצאו את הערכים העצמיים ומרחבים עצמיים של A .

ב האם A לכסינה? אם כן, רשמו מטריצה אלכסונית D ומטריצה הפיכה P כך ש

$$D = P^{-1}AP.$$

פתרון:

א

$$\begin{aligned} |\lambda I - A| &= \begin{vmatrix} \lambda+1 & 0 & -1 \\ 0 & \lambda+1 & -3 \\ 1 & -3 & \lambda-1 \end{vmatrix} = (\lambda+1) \begin{vmatrix} \lambda+1 & -3 \\ -3 & \lambda-1 \end{vmatrix} - \begin{vmatrix} 0 & 1+\lambda \\ 1 & -3 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda+1) ((\lambda+1)(\lambda-1) - 9) - (0 - (1+\lambda)) \\ &= (\lambda+1)(\lambda^2 - 1 - 9 + 1) \\ &= (\lambda+1)(\lambda^2 - 9) \\ &= (\lambda+1)(\lambda+3)(\lambda-3) \end{aligned}$$

ערכים עצמיים:

1. $\lambda = -1$ מריבוי אלגברי 1.

1. $\lambda = 3$ מריבוי אלגברי 1.

1. $\lambda = -3$ מריבוי אלגברי 1.

$$\underline{\lambda = -1}$$

$$(A + I) = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 3 \\ 1 & 3 & 2 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -1 & 3 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -1 & 3 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -1 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $y \in \mathbb{R}$, $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} y$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = -1$ הוא

$$V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

הווקטור עצמי של $\lambda = -1$ הוא $u_1 = \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$.

$\dim(V_{-1}) = 1$ לכן הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי $\lambda = -1$ הוא 1.

$$\underline{\lambda = 3}$$

$$(A - 3I) = \begin{pmatrix} -4 & 0 & 1 \\ 0 & -4 & 3 \\ -1 & 3 & -2 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -4 & 0 & 1 \\ 0 & -4 & 3 \\ 0 & -12 & 9 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -4 & 0 & 1 \\ 0 & -4 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{z}{4} \\ \frac{3}{4}z \\ z \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = 3$ הוא

$$V_3 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix} \right\}$$

הוקטור עצמי של הערך עצמי $\lambda = 3$ הוא

$$u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix}.$$

$\dim(V_3) = 1$ לכן הריבוי גיאומטרי של הערך עצמי $\lambda = 3$ הוא 1.

$$\underline{\lambda = -3}$$

$$(A + 3I) = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ -1 & 3 & 4 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 6 & 9 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2}z \\ -\frac{3}{2}z \\ z \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \\ -\frac{3}{2} \\ 1 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = -3$ הוא

$$V_{-3} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ -3 \\ 2 \end{pmatrix} \right\}$$

הוקטור עצמי של הערך עצמי $\lambda = -3$ הוא

$$u_3 = \begin{pmatrix} -1 \\ -3 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

$\dim V_{-3} = 1$ לכן הריבוי גיאומטרי של הערך עצמי $\lambda = -3$ הוא 1.

ב $\dim V_1 + \dim V_3 + \dim V_{-3} = 3$ לכן קיים בסיס של \mathbb{R}^3 :

$$u_1 = \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 4 \end{pmatrix}, \quad u_3 = \begin{pmatrix} -1 \\ -3 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

ומטריצה A לכסינה:

$$D = \begin{pmatrix} -1 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & -3 \end{pmatrix}, \quad P = \begin{pmatrix} 3 & 1 & -1 \\ 1 & 3 & -3 \\ 0 & 4 & 2 \end{pmatrix}.$$

דוגמה 3.8

$$A = \begin{pmatrix} 5 & 2 & -2 \\ 2 & 5 & -2 \\ -2 & -2 & 5 \end{pmatrix}$$

א מצאו את הערכים העצמיים ומרחבים עצמיים של A .

ב האם A לכסינה? אם כן, רשמו מטריצה אלכסונית D ומטריצה הפיכה P כך ש

$$D = P^{-1}AP.$$

פתרון:

א

$$\begin{aligned} |\lambda I - A| &= \begin{vmatrix} \lambda - 5 & -2 & 2 \\ -2 & \lambda - 5 & 2 \\ 2 & 2 & \lambda - 5 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda - 5) \begin{vmatrix} \lambda - 5 & 2 \\ 2 & \lambda - 5 \end{vmatrix} + 2 \begin{vmatrix} -2 & 2 \\ 2 & \lambda - 5 \end{vmatrix} + 2 \begin{vmatrix} -2 & \lambda - 5 \\ 2 & 2 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda - 5) ((\lambda - 5)^2 - 4) + 2(-2(\lambda - 5) - 4) + 2(-4 - 2(\lambda - 5)) \\ &= (\lambda - 5) (\lambda^2 - 10\lambda + 21) + 2(-2\lambda + 6) + 2(-2\lambda + 6) \\ &= (\lambda - 5) (\lambda - 7) (\lambda - 3) - 4(\lambda - 3) - 4(\lambda - 3) \\ &= (\lambda - 3) ((\lambda - 5) (\lambda - 7) - 8) \\ &= (\lambda - 3) (\lambda^2 - 12\lambda + 35 - 8) \\ &= (\lambda - 3) (\lambda^2 - 12\lambda + 27) \\ &= (\lambda - 3) (\lambda - 9)(\lambda - 3) \end{aligned}$$

$\lambda = 3$ ערך עצמי מריבוי אלגברי 2.

$\lambda = 9$ ערך עצמי מריבוי אלגברי 1.

$$\underline{\lambda = 3}$$

$$(A - 3I) = \begin{pmatrix} 2 & 2 & -2 \\ 2 & 2 & -2 \\ -2 & -2 & 2 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -y + z \\ y \\ z \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + z \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = 3$ הוא

$$V_3 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$\dim(V_3) = 2$ אז הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי $\lambda = 3$ הוא 2.

$$\underline{\lambda = 9}$$

$$(A - 9I) = \begin{pmatrix} -4 & 2 & -2 \\ 2 & 4 & -2 \\ -2 & -2 & -4 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -2 & 1 & -1 \\ 0 & -3 & -3 \\ 0 & 3 & 3 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -2 & 1 & -1 \\ 0 & -3 & -3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$\rightarrow \begin{pmatrix} -2 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -2 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -z \\ -z \\ z \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} -1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = 9$ הוא

$$V_9 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$\dim(V_9) = 1$, אז הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי הוא 1.

ב $\dim V_9 = 1, \dim V_3 = 2$.

$\dim V_3 + \dim V_9 = 3$.

לכן קיים בסיס של \mathbb{R}^3 המורכב מוקטורים עצמיים:

$$u_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad u_3 = \begin{pmatrix} -1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

ומטריצה A לכסינה:

$$D = \begin{pmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 9 \end{pmatrix}, \quad P = \begin{pmatrix} -1 & 1 & -1 \\ 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

$$D = P^{-1}AP$$

3.9 דוגמה

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 12 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

האם A לכסינה?

פתרון:

$$\begin{aligned} |\lambda I - A| &= \begin{vmatrix} \lambda - 1 & 0 & -12 \\ -1 & \lambda & 0 \\ 0 & 0 & \lambda - 1 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda - 1)\lambda(\lambda - 1) = 0 \end{aligned}$$

1. $\lambda = 0$ ערך עצמי מריבוי אלגברי 1.
2. $\lambda = 1$ ערך עצמי מריבוי אלגברי 2.

$\lambda = 1$

$$(A - I) = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 12 \\ 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y \\ y \\ 0 \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = 1$ הוא

$$V_1 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

$\dim(V_1) = 1$ אז הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי $\lambda = 1$ הוא 1.

$\lambda = 0$

$$(A - 0 \cdot I) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 12 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ y \\ 0 \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = 0$ הוא

$$V_0 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

$\dim(V_0) = 1$ אז הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי $\lambda = 0$ הוא 1.
 $\dim V_0 = 1, \dim V_1 = 1$

$$\dim V_1 + \dim V_0 = 2 < \dim(\mathbb{R}^3).$$

לכן לא קיים בסיס של \mathbb{R}^3 המורכב מוקטורים עצמיים. לכן A לא לכסינה.

משפט 3.13 קריטריון 1 ללכסינות של אופרטור

יהי V מרחב עצמי מעל \mathbb{F} , ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי. נניח ש- $\dim(V) = n$. אם ל- T יש n ערכים עצמיים שונים ב- \mathbb{F} , אז T לכסינה.

הוכחה: תרגיל בית.

משפט 3.14 קריטריון 2 ללכסינות של אופרטור: סכום המימדים של מרחבים העצמיים

יהי V מרחב עצמי מעל \mathbb{F} , ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי. נניח ש- $\dim(V) = n$. ל- T לכסין אם סכום המימדים של המרחבים העצמיים השונים שווה ל- n .

הוכחה: תרגיל בית.

משפט 3.15 קריטריון 3 ללכסינות של אופרטור

יהי V מרחב עצמי מעל \mathbb{F} , ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי. אם

1. הפולינום האופייני של T מתפרק למכפלה של גורמים לינאריים מעל \mathbb{F} , לא בהכרח שונים, ו-
2. הריבוי האלגברי של כל ערך עצמי שווה לריבוי הגיאומטרי שלו,

אז T לכסין מעל \mathbb{F} .

הוכחה: תרגיל בית.

דוגמה 3.10

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$$

1. האם A לכסינה מעל \mathbb{R} ?

2. האם A לכסינה מעל \mathbb{C} ?

פתרון:

$$p_A(\lambda) = \begin{vmatrix} \lambda & -1 \\ 1 & \lambda \end{vmatrix} = \lambda^2 + 1$$

1. $p_A(\lambda)$ לא מתפרק לגורמים לינאריים מעל \mathbb{R} , לכן A לא לכסינה מעל \mathbb{R} .

2.

$$\lambda^2 + 1 = (\lambda - i)(\lambda + i) = 0$$

1. $\lambda = i$ ערך עצמי מריבוי אלגברי 1.

1. $\lambda = -i$ ערך עצמי מריבוי אלגברי 1.

$$\underline{\lambda = i}$$

$$(A - iI) = \begin{pmatrix} -i & 1 \\ -1 & -i \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -i & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -iy \\ y \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} -i \\ 1 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = i$ הוא

$$V_i = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -i \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$\dim(V_i) = 1$ אז הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי הוא 1.

$$\underline{\lambda = -i}$$

$$(A + iI) = \begin{pmatrix} i & 1 \\ -1 & i \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} i & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} iy \\ y \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} i \\ 1 \end{pmatrix}$. המרחב עצמי השייך להערך עצמי $\lambda = -i$ הוא

$$V_{-i} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} i \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$\dim(V_{-i}) = 1$ אז הריבוי הגיאומטרי של הערך עצמי הוא 1.

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ i & -i \end{pmatrix}, \quad D = \begin{pmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{pmatrix}, \quad D = P^{-1}AP.$$

משפט 3.16 וקטורים עצמיים ששייכים לערכים עצמיים שונים בת"ל

נתון $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי. וקטורים עצמיים של T ששייכים לערכים עצמיים שונים הם בת"ל.

הוכחה: נתון:

$T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי, $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ ערכים עצמיים שונים ששייכים לוקטורים עצמיים u_1, \dots, u_n של T .

צריך להוכיח:

u_1, \dots, u_n בת"ל.

הוכחה:

נוכיח את הטענה ע"י אינדוקציה על n .

שלב הבסיס:

עבור $n = 1$: $u_1 \neq \bar{0}$, לכן הוא בת"ל.

שלב האינדוקציה:

נניח שעבור $n, n > 1$ וקטורים עצמיים ששייכים ל n ערכים עצמיים שונים בת"ל. נניח u_1, \dots, u_{n+1} וקטורים עצמיים השייכים לערכים עצמיים $\lambda_1, \dots, \lambda_{n+1}$. נרשום

$$\alpha_1 u_1 + \alpha_2 u_2 + \dots + \alpha_n u_n + \alpha_{n+1} u_{n+1} = \bar{0} \quad (*)$$

אז

$$\alpha_1 T(u_1) + \alpha_2 T(u_2) + \dots + \alpha_n T(u_n) + \alpha_{n+1} T(u_{n+1}) = \bar{0}$$

$$\alpha_1 \lambda_1 u_1 + \alpha_2 \lambda_2 u_2 + \dots + \alpha_n \lambda_n u_n + \alpha_{n+1} \lambda_{n+1} u_{n+1} = \bar{0} \quad (*1)$$

נכפיל (*) ב λ_{n+1} :

$$\alpha_1 \lambda_{n+1} u_1 + \alpha_2 \lambda_{n+1} u_2 + \dots + \alpha_n \lambda_{n+1} u_n + \alpha_{n+1} \lambda_{n+1} u_{n+1} = \bar{0} \quad (*2)$$

נחסיר (*2) מ (*1):

$$\alpha_1 (\lambda_1 - \lambda_{n+1}) u_1 + \alpha_2 (\lambda_2 - \lambda_{n+1}) u_2 + \dots + \alpha_n (\lambda_n - \lambda_{n+1}) u_n + \alpha_{n+1} (\lambda_{n+1} - \lambda_{n+1}) u_{n+1} = \bar{0}$$

$$\alpha_1 (\lambda_1 - \lambda_{n+1}) u_1 + \alpha_2 (\lambda_2 - \lambda_{n+1}) u_2 + \dots + \alpha_n (\lambda_n - \lambda_{n+1}) u_n = \bar{0} \quad (*3)$$

לפי ההנחת האינדוקציה הוקטורים u_1, \dots, u_n בת"ל. לכן

$$\alpha_1 (\lambda_1 - \lambda_{n+1}) = 0, \dots, \alpha_n (\lambda_n - \lambda_{n+1}) = 0. \quad (*4)$$

כל הערכים העצמיים שונים זה מזה, כלומר $\lambda_i - \lambda_{n+1} \neq 0$ לכל $i = 1, \dots, n$. לכן

$$\alpha_1 = 0, \dots, \alpha_n = 0. \quad (*5)$$

נציב (*5) ב- (*) ונקבל

$$\alpha_{n+1} u_{n+1} = \bar{0}$$

$u_1 \neq 0$ כי הוא וקטור עצמי לכן $\alpha_1 = 0$. לכן (*) מצביע רק אם כל המקודמים $\alpha_1, \dots, \alpha_{n+1} = 0$ לכן הוקטורים עצמיים u_1, \dots, u_{n+1} בת"ל.

■

3.4 שימושים של לכסון מטריצה

משפט 3.17 חזקה של מטריצה הדומה למטריצה אלכסונית

אם A לכסינה, אז קיימת מטריצה אלכסונית D ומטריצה הפיכה P כך ש $D = P^{-1}AP$. לכן

$$A^n = PD^nP^{-1}.$$

הוכחה:

נוכיח את הטענה ע"י אינדוקציה.

שלב הבסיס:

$$A = PDP^{-1} \Leftrightarrow D = P^{-1}AP, n = 1$$

שלב האינדוקציה:

נניש שעבור n מתקיים $A^n = PD^nP^{-1}$. אז

$$A^{n+1} = (PD^nP^{-1}) \cdot PDP^{-1} = PD^{n+1}P^{-1}$$

דוגמה 3.11

נתונה המטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

1 מצאו את הערכים עצמיים והמרחבים עצמיים של A .

2 האם A לכסינה? אם כן רשמו מטריצה אלכסונית D ומטריצה הפיכה P כך ש $D = P^{-1}AP$.

3 חשבו את A^{1001} .

פתרון:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda & -1 & -1 \\ -1 & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & \lambda - 1 \end{vmatrix} = (\lambda - 1) \begin{vmatrix} \lambda & -1 \\ -1 & \lambda \end{vmatrix} = (\lambda - 1)(\lambda^2 - 1) = (\lambda - 1)^2(\lambda + 1) = 0$$

$\lambda = 1$ מריבוי אלגברי 2.

$\lambda = -1$ מריבוי אלגברי 1.

$$\underline{\lambda = 1}$$

$$(A - I) = \begin{pmatrix} -1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y + z \\ y \\ z \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + z \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

מרחב עצמי:

$$V_1 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$$\lambda = -1$$

$$(A + I) = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -y \\ y \\ 0 \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

מרחב עצמי:

$$V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

$$\dim V_1 + \dim V_{-1} = 2 + 1 = 3 = \dim \mathbb{R}^3$$

לכן A לכסינה.

$$D = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad P = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

$$A^{1001} = P D^{1001} P^{-1}$$

נמצא את P^{-1} :

$$\left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{array} \right)$$

$$P^{-1} = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 1 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix}$$

$$D^{1001} = \begin{pmatrix} 1^{1001} & 0 & 0 \\ 0 & 1^{1001} & 0 \\ 0 & 0 & (-1)^{1001} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{pmatrix} \quad \text{לכן}$$

$$A^{1001} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ 0 & 0 & 1 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

משפט 3.18

אם u וקטור עצמי של A השייך לערך עצמי λ , כלומר $A \cdot u = \lambda u$ אז

$$A^n u = \lambda^n u.$$

הוכחה: נוכיח את הטענה ע"י אינדוקציה.

שלב הבסיס:

עבור $n = 1$, $A \cdot u = \lambda u$ מתקיים כי נתון ש- u וקטור עצמי של A .

שלב האינדוקציה:

נניח שעבור $n > 1$, $A^n u = \lambda^n u$. אז

$$A^{n+1}u = A(A^n u) = A\lambda^n u = \lambda^n Au = \lambda^n \cdot \lambda u = \lambda^{n+1}u.$$

■

דוגמה 3.12

$$A = \begin{pmatrix} 0 & -4 & 0 \\ 1 & -4 & 0 \\ 1 & -2 & 1 \end{pmatrix}.$$

א מצאו את הערך העצמי וקטור עצמי של A .

ב האם A לכסינה? אם כן רשמו מטריצה אלכסונית D ומטריצה הפיכה P כך ש $D = P^{-1}AP$.

ג חשבו את $A^{2023} \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$

פתרון:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda & 4 & 0 \\ -1 & \lambda + 4 & 0 \\ -1 & 2 & \lambda - 1 \end{vmatrix} = (\lambda - 1) \begin{vmatrix} \lambda & 4 \\ -1 & \lambda + 4 \end{vmatrix} = (\lambda - 1)(\lambda^2 + 4\lambda + 4) = (\lambda - 1)(\lambda + 2)^2 = 0$$

$\lambda = 1$ מריבוי אלגברי 1.

$\lambda = -2$ מריבוי אלגברי 2.

$$\underline{\underline{\lambda = -2}}$$

$$(A + 2I) = \begin{pmatrix} 2 & -4 & 0 \\ 1 & -2 & 0 \\ 1 & -2 & 3 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & -2 & 0 \\ 1 & -2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2y \\ y \\ 0 \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

מרחב עצמי:

$$V_{-2} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

$$\underline{\underline{\lambda = 1}}$$

$$(A - I) = \begin{pmatrix} -1 & -4 & 0 \\ 1 & -5 & 0 \\ 1 & -2 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -1 & -4 & 0 \\ 0 & -9 & 0 \\ 0 & -6 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ z \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

מרחב עצמי:

$$V_1 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$$\dim V_1 + \dim V_{-2} = 1 + 1 = 2 < \dim \mathbb{R}^3$$

לכן A לא לכסינה.

$$\text{וקטור עצמי השייך ל } \lambda = -2, \text{ לכן } \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$A^{2023} \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = (-2)^{2023} \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (-2)^{2024} \\ -2^{2023} \\ 0 \end{pmatrix}$$

3.5 משפטים נוספים הקשורים ללכסון של מטריצה

משפט 3.19 דטרמיננטה של מטריצה משולשית שווה למכפלה של איברי האלכסון הראשי

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה משולשית עליונה או משולשית תחתונה. הדטרמיננטה של A שווה למכפלה של האיברים על האלכסון הראשי. כלומר

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \dots & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & \dots & a_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}, \quad |A| = a_{11} \cdot a_{22} \cdot a_{33} \cdot \dots \cdot a_{nn}.$$

הוכחה: אידוקציה על n .

שלב הבסיס:

עבור $n = 1$ הטענה נכונה באופן טריוויאלי. כלומר נתון $A \in \mathbb{F}^{1 \times 1}$. נסמן $A = (a)$ כאשר a האיבר היחיד במטריצה A .

$$|A| = a.$$

A מטריצה משולשית, והאיבר היחיד על האלכסון הראשי הוא a . לכן המכפלה של האיברים על האלכסון ראשי פשוט שווה ל- a . לכן $|A|$ שווה למכפלה של האיברים על האלכסון הראשי של A .

שלב האינדוקציה:

נניח שהטענה נכונה עבור $n = N$ (הנחת האינדוקציה). נוכיח אותה עבור $n = N + 1$.

תהי $A \in \mathbb{F}^{N \times N}$ מטריצה משולשית עליונה:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1,N} & a_{1,N+1} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \dots & a_{2,N} & a_{2,N+1} \\ 0 & 0 & a_{33} & \dots & a_{3,N} & a_{3,N+1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{N,N} & a_{N,N+1} \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & a_{N+1,N+1} \end{pmatrix}$$

נחשב הדטרמיננטה על השורה האחרונה:

$$|A| = a_{N+1,N+1} \cdot \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1,N} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \dots & a_{2,N} \\ 0 & 0 & a_{33} & \dots & a_{3,N} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{N,N} \end{vmatrix}$$

לפי ההנחת האינדוקציה הדטרמיננטה של מטריצה $N \times N$ משולשית עליחונה שווה למכפלה של האיברים על האלכסון הראשי, לכן

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1,N} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \dots & a_{2,N} \\ 0 & 0 & a_{33} & \dots & a_{3,N} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{N,N} \end{vmatrix} = a_{11} \cdot a_{22} \dots a_{N,N}.$$

לכן

$$|A| = a_{11} \cdot a_{22} \dots a_{N,N} \cdot a_{N+1,N+1}$$

■

משפט 3.20 ערכים העצמיים של מטריצה משולשית

הערכים העצמיים של מטריצה משולשית עליונה (או משולשית תחתונה) הם האיברים הנמצאים על האלכסון הראשי.

הוכחה: תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ משולשית, ויהיו $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n\}$ האיברים על האלכסון הראשי. אז

$$\lambda I - A$$

גם מטריצה משולשית והאיברים על האלכסון הראשי הם $\{\lambda - \alpha_1, \lambda - \alpha_2, \dots, \lambda - \alpha_n\}$. הדטרמיננטה של מטריצה משולשית היא המכפלה של האיברים על האלכסון הראשי, לכן לכן

$$|\lambda I - A| = (\lambda - \alpha_1) \cdot (\lambda - \alpha_2) \dots (\lambda - \alpha_n)$$

לכן הפולינום האופייני הוא

$$p_A(\lambda) = (\lambda - \alpha_1) \cdot (\lambda - \alpha_2) \dots (\lambda - \alpha_n) = 0.$$

השורשים הם

$$\lambda = \alpha_1, \quad \lambda = \alpha_2, \quad \dots \quad \lambda = \alpha_n.$$

ז"א הערכים עצמיים שווים לאיברים על האלכסון הראשי.

■

הגדרה 3.9 הגדרת דמיון בין מטריצות

תהינה $A, B \in \mathbb{F}^{n \times n}$. נאמר ש- A ו- B דומות אם קיימת מטריצה הפיכה $P \in \mathbb{F}^{n \times n}$ כך ש-

$$B = P^{-1}AP.$$

משפט 3.21 פולינום האופייני של מטריצות דומות

אם A ו- B דומות אז יש להן אותו פולינום אופייני, ולכן אותם ערכים עצמיים.

הוכחה:

$$\begin{aligned} f_B(x) &= |xI - B| \\ &= |xI - P^{-1}AP| \\ &= |P^{-1}xIP - P^{-1}AP| \\ &= |P^{-1}(xI - A)P| \\ &= |P^{-1}| |xI - A| |P| \\ &= |P|^{-1} |xI - A| |P| \\ &= |xI - A| |P|^{-1} |P| \\ &= |xI - A| \\ &= f_A(x) \end{aligned}$$

משפט 3.22 קיום ווקטור עצמי של אופרטור לינארית

יהי V מרחב וקטורי נוצר סופית מעל שדה \mathbb{F} ותהי $T: V \rightarrow V$ העתקה לינארית. קיים לפחות וקטור עצמי אחד של T .

הוכחה: נניח ש- $\dim(V) = n$. יהי $u_1 \neq \bar{0} \in V$ הקבוצה

$$\{u_1, T(u_1), T^2(u_1), \dots, T^n(u_1)\}$$

תלויה לינארית כי יש בה $n+1$ וקטורים. לכן הצירוף לינארי הבא מתקיים רק אם אחד המקדמים a_0, \dots, a_n שונה מאפס:

$$a_0 u_1 + a_1 T(u_1) + a_2 T^2(u_1) + \dots + a_n T^n(u_1) = \bar{0}. \quad (*)$$

נרשום את זה בצורה

$$(a_0 + a_1 T + a_2 T^2 + \dots + a_n T^n) u_1 = \bar{0}.$$

בצד שמאל יש הצבת העתקה בפולינום מסדר n . לפי המשפט היסודי של האלגברה יש לפולינום הזה פירוק לגורמים לינאריים:

$$a_0 + a_1 z + a_2 z^2 + \dots + a_n z^n = c(z - \lambda_1) \dots (z - \lambda_n)$$

כ: $1 \leq i \leq n, \lambda_i \in \mathbb{C}, c \neq 0 \in \mathbb{C}$. לכן ניתן לפרק את (*) כ:

$$a_0 u_1 + a_1 T(u_1) + a_2 T^2(u_1) + \dots + a_n T^n(u_1) = c(T - \lambda_1 I) \dots (T - \lambda_n I) u_1 = \bar{0}. \quad (**)$$

$c \neq 0 \in \mathbb{C}$. אם קיים פתרון $u_1 \neq 0$ למשוואה הומוגנית ב- (*) אז בהכרח הדטרמיננטה של המטריצה שמכפילה u_1 שווה לאפס. לפיכך

$$|c(T - \lambda_1 I) \dots (T - \lambda_n I)| = c |T - \lambda_1 I| \dots |T - \lambda_n I| = 0. \quad (***)$$

לכן קיים i ($1 \leq i \leq n$) עבורו $|T - \lambda_i I| = 0$ לכן T יש לפחות ערך עצמי אחד.

שעור 4

משפט קיילי-המילטון ופולינום מינימלי

4.1 הצבה של מטריצה ריבועית בפולינום

הגדרה 4.1 הצבה של מטריצה ריבועית בפולינום

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית מעל שדה \mathbb{F} . יהי

$$p(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x + \alpha_2 x^2 + \dots + \alpha_k x^k$$

פולינום כאשר $\alpha_i \in \mathbb{F}$ סקלרים. הצבה של A בפולינום p מוגדרת להיות

$$p(A) = \alpha_0 I + \alpha_1 A + \alpha_2 A^2 + \dots + \alpha_k A^k$$

כאשר I_n המטריצה היחידה של $\mathbb{F}^{n \times n}$.

דוגמה 4.1

יהיו $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}$ ו- $p(x) = 2x^2 - 2x - 4$. חשבו את $p(A)$.

פתרון:

$$p(x) = 2x^2 - 2x - 4 = 2(x - 2)(x + 1).$$

$$p(A) = 2(A - I_2)(A + I_2) = 2 \begin{pmatrix} -2 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ 3 & 5 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 8 & 16 \\ 24 & 32 \end{pmatrix}.$$

דוגמה 4.2

תהי $A = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 2 \\ 3 & -1 & 2 \\ 1 & -1 & 4 \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^{3 \times 3}$ ו- $p(x) = x^3 - 2x^2 - x + 2 \in \mathbb{R}_3[x]$. פרקו $p(x)$ לגורמים לינאריים והשתמשו בפירוק זה כדי לחשב שוב את ההצבה של A ב- $p(x)$.

פתרון:

$$p(x) = (x - 1)(x - 2)(x + 1).$$

$$p(A) = (A - I_3)(A - 2I_3)(A + I_3) = \begin{pmatrix} 0 & -1 & 2 \\ 3 & -2 & 2 \\ 1 & -1 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -1 & -1 & 2 \\ 3 & -3 & 2 \\ 1 & -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & -1 & 2 \\ 3 & 0 & 2 \\ 1 & -1 & 5 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & -1 & 10 \\ -5 & 1 & 18 \\ 1 & -5 & 26 \end{pmatrix}$$

משפט 4.1

תהי $D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}$ מטריצה אלכסונית ויהי $p(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינום. אז

$$p(D) = \begin{pmatrix} p(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & p(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & p(\lambda_n) \end{pmatrix}$$

הוכחה: תרגיל בית

משפט 4.2

תהינה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ו- $B \in \mathbb{F}^{n \times n}$. נניח ש- $B \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה הפיכה. מתקיים:

$$(BAB^{-1})^k = BA^k B^{-1}.$$

הוכחה: נוכיח ע"י אינדוקציה.

בסיס: עבור $k = 1$

$$(BAB^{-1})^1 = BA^1 B^{-1}.$$

מעבר:

נניח ש- $(BAB^{-1})^k = BA^k B^{-1}$. (ההנחת האינדוקציה). נוכיח ש- $(BAB^{-1})^{k+1} = BA^{k+1} B^{-1}$.

$$\begin{aligned} (BAB^{-1})^{k+1} &= (BAB^{-1})^k \cdot BAB^{-1} \\ &= BA^k B^{-1} \cdot BAB^{-1} \quad (\text{ההנחת האינדוקציה}) \\ &= BA^k \cdot \underbrace{(B^{-1}B)}_{=I} \cdot AB^{-1} \\ &= BA^k \cdot I \cdot AB^{-1} \\ &= BA^k \cdot AB^{-1} \\ &= BA^{k+1} B^{-1}. \end{aligned}$$

משפט 4.3

תהינה $A, B \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצות דומות. כלומר קיימת P הפיכה כך ש- $B = PAP^{-1}$. נניח ש- $Q(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינום. אז

$$Q(A) = PQ(B)P^{-1}.$$

הוכחה: נסמן $Q(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x + \dots + \alpha_k x^k$.

$$\begin{aligned} Q(A) &= \alpha_0 I + \alpha_1 A + \dots + \alpha_k A^k \\ &= \alpha_0 I + \alpha_1 (PBP^{-1}) + \dots + \alpha_k (PBP^{-1})^k \\ &= \alpha_0 PP^{-1} + \alpha_1 (PBP^{-1}) + \dots + \alpha_k (PBP^{-1})^k \end{aligned}$$

$(PBP^{-1})^k = PB^kP^{-1}$ (לפי משפט 4.2) לכן נקבל

$$\begin{aligned} Q(A) &= \alpha_0 PP^{-1} + \alpha_1 PBP^{-1} + \dots + \alpha_k PB^kP^{-1} \\ &= P(\alpha_0 I + \alpha_1 B + \dots + \alpha_k B^k)P^{-1} \\ &= PQ(B)P^{-1}. \end{aligned}$$

משפט 4.4

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ לכסינה, כלומר קיימת P הפיכה ו- D אלכסונית כך ש- $A = PDP^{-1}$.
נניח ש- $D = \text{diag}(\lambda_1, \dots, \lambda_n)$. אז אז לכל $q(x) \in \mathbb{F}[x]$ מתקיים

$$q(A) = P \begin{pmatrix} q(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & q(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & q(\lambda_n) \end{pmatrix} P^{-1}$$

הוכחה: נסמן $D = P^{-1}AP$. לפי משפט 4.3,

$$P^{-1}q(A)P = q(P^{-1}AP) = q(D).$$

לפי משפט 4.1,

$$q(D) = \begin{pmatrix} q(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & q(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & q(\lambda_n) \end{pmatrix}$$

לכן נקבל

$$P^{-1}q(A)P = \begin{pmatrix} q(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & q(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & q(\lambda_n) \end{pmatrix},$$

מכאן נובע כי

$$q(A) = P \begin{pmatrix} q(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & q(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & q(\lambda_n) \end{pmatrix} P^{-1}.$$

דוגמה 4.3

חשבו את ההצבה של $A = \begin{pmatrix} 11 & -6 \\ 20 & -11 \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^{2 \times 2}$ בפולינום $Q(x) = x^{100} + 2x^{51} - 3$.

פתרון:

הערכים עצמיים של A הם $\lambda = -1$ ו- $\lambda = 1$. המרחבים עצמיים הם

$$V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} \right\}, V_1 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 3 \\ 5 \end{pmatrix} \right\}.$$

לכן $A = PDP^{-1}$ כאשר $P = \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 5 \end{pmatrix}$ ו- $D = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$.

$$\begin{aligned} q(A) &= P \begin{pmatrix} q(-1) & 0 \\ 0 & q(1) \end{pmatrix} P^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -4 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -5 & 3 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -4 & 0 \\ -8 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -5 & 3 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 20 & -12 \\ 40 & -24 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

דוגמה 4.4

תהינה $A, B \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצות דומות ויהי $\lambda \in \mathbb{F}$ סקלר. נניח ש $p(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינום. הוכיחו:

$$p(A) = \lambda I_n \text{ אם } p(B) = \lambda I_n$$

הוכחה: \Rightarrow

A, B דומות לכן קיימת $C \in \mathbb{F}^{n \times n}$ הפיכה כך ש $B = C^{-1}AC$. לכן לפי 4.3,

$$p(B) = p(C^{-1}AC) = C^{-1}p(A)C$$

אם $p(A) = \lambda I_n$ אז

$$p(B) = C^{-1}\lambda I_n C = \lambda I_n.$$

\Leftarrow

$A = CBC^{-1}$ לכן לפי 4.3,

$$p(A) = p(CBC^{-1}) = Cp(B)C^{-1}.$$

לכן אם $p(B) = \lambda I_n$ אז

$$p(A) = C\lambda I_n C^{-1} = \lambda I_n.$$

4.2 הצבת של העתקה ליניארית בפולינום

הגדרה 4.2 הצבה של העתקה ליניארית בפולינום

יהי V מרחב וקטורי מעל \mathbb{F} , נניח ש $T : V \rightarrow V$ אופרטור ליניארי ו- $p(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x + \dots + \alpha_k x^k$ פולינום. נגדיר את האופרטור הליניארי $p(T) : V \rightarrow V$ ע"י

$$p(T) = \alpha_0 I_V + \alpha_1 T + \dots + \alpha_k T^k$$

כאשר I_V האופרטור הזהות $I_V(u) = u$ לכל $u \in V$.
 $p(T)$ נקראת ההצבה של T ב- p .

דוגמה 4.5

יהי $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ אופרטור המוגדר ע"י

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x - 3y \\ 2x + y \end{pmatrix}.$$

חשבו את $p(T)$ עבור $p(x) = 3x^2 - 4x - 1$ תוך כדי שימוש של המטריצה המייצגת הסטנדרטית של T .

פתרון:

שיטה 1

הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{R}^2 הוא $E = \left\{ e_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, e_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$. המטריצה המייצגת הסטנדרטית מוגדרת

$$[T]_E = \begin{pmatrix} | & | \\ [T(e_1)]_E & [T(e_2)]_E \\ | & | \end{pmatrix} \quad \text{נקבל}$$

$$[T(e_1)]_E = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}, \quad [T(e_2)]_E = \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \end{pmatrix},$$

$$\text{לכן } [T]_E = \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \text{ נשתמש בנוסחה}$$

$$[p(T)]_E = p([T]_E).$$

נחשב $p([T]_E)$:

$$p([T]_E) = 3([T]_E)^2 - 4[T]_E - I_3 = 3 \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix}^2 - 4 \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -20 & -6 \\ 4 & -20 \end{pmatrix}$$

לכן לכל וקטור $u = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$

$$\begin{aligned} [p(T)u]_E &= [p(T)]_E \cdot [u]_E \\ &= p([T]_E) [u]_E \\ &= \begin{pmatrix} -20 & -6 \\ 4 & -20 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -20x - 6y \\ 4x - 20y \end{pmatrix} \end{aligned}$$

שיטה 2

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} &= 3T^2 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} - 4T \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= 3T \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= 3 \begin{pmatrix} -5 \\ 4 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -15 \\ 12 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -20 \\ 4 \end{pmatrix} . \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} &= 3T^2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} - 4T \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= 3T \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= 3 \begin{pmatrix} -6 \\ -5 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -18 \\ -15 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} -12 \\ 4 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -6 \\ -20 \end{pmatrix} . \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} &= p \left(x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right) \\ &= \begin{pmatrix} -20x - 6y \\ 4x - 20y \end{pmatrix} \end{aligned}$$

דוגמה 4.6

יהי $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ אופרטור שמוגדר ע"י

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x - 3y \\ 2x + y \end{pmatrix} .$$

חשבו את ההצבה $p(T)$ עבור $p(x) = 3x^2 - 4x + 1$.

פתרון:

נחשב את המטריצה המייצגת של T שמוגדרת

$$[T]_E = \begin{pmatrix} \left| \begin{matrix} [T(e_1)]_E \\ [T(e_2)]_E \end{matrix} \right| \\ \left| \begin{matrix} [T(e_1)]_E \\ [T(e_2)]_E \end{matrix} \right| \end{pmatrix}$$

$$[T(e_1)]_E = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} , \quad [T(e_2)]_E = \begin{pmatrix} -3 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$[T]_E = \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \text{ לכן}$$

$$\begin{aligned} p(x) &= 3x^2 - 4x + 1 = (3x - 1)(x - 1) \\ p([T]_E) &= (3[T]_E - I)([T]_E - I) \\ &= \left(3 \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right) \left(\begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right) \\ &= \begin{pmatrix} 2 & -9 \\ 6 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & -3 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -18 & -6 \\ 4 & -18 \end{pmatrix} \\ p(T) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} &= p([T]_E) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -18 & -6 \\ 4 & -18 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -18x - 6y \\ 4x - 18y \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

דוגמה 4.7

נסמן $p(x) = 2x^2 + 3x - 4 \in \mathbb{R}[x]$ יהי $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ שמוגדר ע"י

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x - y \\ x + 2y \end{pmatrix}.$$

חשבו את $p(T)$.

פתרון:

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} &= 2T^2 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + 3T \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= 2T \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} + 3T \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= 2 \begin{pmatrix} 0 \\ 3 \end{pmatrix} + 3 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} - 4 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -1 \\ 9 \end{pmatrix} \\ p(T) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} -9 \\ 8 \end{pmatrix} \\ p(T) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} &= p \left(x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right) \\ &= x \begin{pmatrix} -1 \\ 9 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} -9 \\ 8 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -x - 9y \\ 9x + 8y \end{pmatrix} \end{aligned}$$

דוגמה 4.8

יהי $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ אופרטור שמוגדר ע"י

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2x - 2y \\ 3x + 7y \end{pmatrix}.$$

חשבו את $p(T)$ עבור $p(x) = 5x^2 - 6x + 1$ תוך כדי שימוש של המטריצה המייצגת הסטנדרטית של T .

פתרון:

שיטה 1

הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{R}^2 הוא $E = \left\{ e_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, e_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$. ההגדרה של המטריצה המייצגת הסטנדרטית

$$[T]_E = \begin{pmatrix} | & | \\ [T(e_1)]_E & [T(e_2)]_E \\ | & | \end{pmatrix} \text{ היא}$$

$$[T(e_1)]_E = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix}, \quad [T(e_2)]_E = \begin{pmatrix} -2 \\ 7 \end{pmatrix},$$

לכו נקבל $[T]_E = \begin{pmatrix} 2 & -2 \\ 3 & 7 \end{pmatrix}$. ניתן לפרק את $p(x)$ לגורמים לינאריים:

$$p(x) = 5x^2 - 6x + 1 = (5x - 1)(x - 1).$$

בלהיעזר בפירוק הזה נחשב את $p([T]_E)$:

$$\begin{aligned} p([T]_E) &= (5([T]_E) - I_2)([T]_E - I_2) \\ &= \left(5 \begin{pmatrix} 2 & -2 \\ 3 & 7 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right) \left(\begin{pmatrix} 2 & -2 \\ 3 & 7 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right) \\ &= \begin{pmatrix} 9 & -10 \\ 15 & 34 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & -2 \\ 3 & 6 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -21 & -78 \\ 117 & 174 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

לכן עבור וקטור $u = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$,

$$\begin{aligned} [p(T)u]_E &= [p(T)]_E \cdot [u]_E \\ &= \begin{pmatrix} -21 & -78 \\ 117 & 174 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -21x - 78y \\ 117x + 174y \end{pmatrix} \end{aligned}$$

שיטה 2

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} &= 5T^2 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} - 6T \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= 5T \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} - 6 \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= 5 \begin{pmatrix} -2 \\ 27 \end{pmatrix} - 6 \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -21 \\ 117 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} &= 5T^2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} - 6T \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= 5T \begin{pmatrix} -2 \\ 7 \end{pmatrix} - 6 \begin{pmatrix} -2 \\ 7 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= 5 \begin{pmatrix} -18 \\ 43 \end{pmatrix} - 6 \begin{pmatrix} -2 \\ 7 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -90 \\ 215 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 12 \\ -42 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -78 \\ 174 \end{pmatrix} . \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} p(T) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} &= p \left(x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right) \\ &= \begin{pmatrix} -21x - 78y \\ 117x + 174y \end{pmatrix} \end{aligned}$$

בדיוק כמו הפתרון המתקבל ע"י שיטה 1.

דוגמה 4.9

נגדיר $T : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ ע"י

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3y + z \\ 2x - y + z \\ x + y + z \end{pmatrix} .$$

נסמן $p(x) = x^2 + x - 2 \in \mathbb{R}[x]$. יהי E הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{R}^3 .

א חשבו את $[p(T)]_E$.

ב היעזרו בחישוב בסעיף א' כדי למצוא את $p(T)$.

פתרון:

סעיף א $[T]_E = \begin{pmatrix} 0 & 3 & 1 \\ 2 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$. ניתן לפרק את $p(x)$ כ- $p(x) = (x-1)(x+2)$. לכן

$$[p(T)]_E = ([T]_E - I_3) ([T]_E + 2I_3) = \begin{pmatrix} -1 & 3 & 1 \\ 2 & -2 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 3 & 1 \\ 2 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 & 1 & 5 \\ 1 & 5 & 3 \\ 4 & 4 & 2 \end{pmatrix}$$

סעיף ב' לכן

$$\begin{aligned}
 p(T) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} &= [p(T)]_E \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} \\
 &= x [p(T)]_E \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + y [p(T)]_E \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + z [p(T)]_E \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\
 &= x \begin{pmatrix} 5 & 1 & 5 \\ 1 & 5 & 3 \\ 4 & 4 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 5 & 1 & 5 \\ 1 & 5 & 3 \\ 4 & 4 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + z \begin{pmatrix} 5 & 1 & 5 \\ 1 & 5 & 3 \\ 4 & 4 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\
 &= x \begin{pmatrix} 5 \\ 1 \\ 4 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 1 \\ 5 \\ 4 \end{pmatrix} + z \begin{pmatrix} 5 \\ 3 \\ 2 \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} 5x + y + 5z \\ x + 5y + 3z \\ 4x + 4y + 2z \end{pmatrix}
 \end{aligned}$$

משפט 4.5

יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} ותהי $T: V \rightarrow V$. נניח ש $p \in \mathbb{F}[x]$. אם $u \in V$ וקטור עצמי של T ששייך לערך עצמי λ , אז u וקטור עצמי של $p(T)$ ששייך לערך עצמי $p(\lambda)$. כלומר, אם

$$T(u) = \lambda u$$

אז

$$p(T)(u) = p(\lambda)u.$$

הוכחה: ראו משפט 3.18 למעלה:

$$\begin{aligned}
 p(T)(u) &= (\alpha_0 + \alpha_1 T + \dots + \alpha_k T^k)(u) \\
 &= (\alpha_0 + \alpha_1 T(u) + \dots + \alpha_k T^k(u)) \\
 &= (\alpha_0 + \alpha_1 \lambda u + \dots + \alpha_k \lambda^k u) \\
 &= (\alpha_0 + \alpha_1 \lambda + \dots + \alpha_k \lambda^k) u \\
 &= p(\lambda)u.
 \end{aligned}$$

■

4.3 איפוס פולינום על ידי מטריצה

הגדרה 4.3 איפוס פולינום ע"י מטריצה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ויהי $p(x) \in \mathbb{F}[x]$. אומרים כי A מאפסת את $p(x)$ אם

$$p(A) = 0_{n \times n}$$

כאשר $0_{n \times n}$ מטריצה האפס של $\mathbb{F}^{n \times n}$.

משפט 4.6 מטריצות דומות מאפסות אותו פולינום

אם A ו- B מטריצות דומות, אז הפולינום f מתאפס ע"י A אם"ס הוא מתאפס ע"י B .

הוכחה: נניח ש $f(A) = 0$. נוכיח ש $f(B) = 0$:
נסמן

$$f(x) = \alpha_k x^k + \dots + \alpha_1 x + \alpha_0,$$

אז

$$f(A) = \alpha_k A^k + \dots + \alpha_1 A + \alpha_0 I = 0.$$

A ו- B מטריצות דומות לכן קיימת מטריצה הפיכה C כך ש

$$A = C^{-1} B C.$$

לכן

$$\alpha_k (C^{-1} B C)^k + \dots + \alpha_1 (C^{-1} B C) + \alpha_0 I = 0.$$

$$(C^{-1} B C)^k = C^{-1} B^k C \quad (\text{לפי משפט 4.2}) \text{ לכן נקבל}$$

$$C^{-1} (\alpha_k B^k + \dots + \alpha_1 B + \alpha_0 I) C = 0.$$

C הפיכה אז נכפיל מצד שמאל ב- C ומצד ימין ב- C^{-1} ונקבל

$$\alpha_k B^k + \dots + \alpha_1 B + \alpha_0 I = 0.$$

קיבלנו ש

$$f(B) = 0.$$

משפט 4.7

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$.

א. $A^n \in \text{sp}\{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\}$ אם"ס קיים פולינום $p(x) \in \mathbb{F}[x]$ מסדר n כך ש $p(A) = 0$.

ב. הקבוצה $\{I_n, A, A^2, \dots, A^n\}$ ת"ל אם"ס קיים פולינום שונה מאפס $p(x) \in \mathbb{F}[x]$ מסדר n לכל היותר כך ש- $p(A) = 0$.

הוכחה:

סעיף א. נניח ש $A^n \in \text{sp}\{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\}$. אז קיימים סקלרים כך ש-

$$A^n = \alpha_0 I_n + \alpha_1 A + \alpha_2 A^2 + \dots + \alpha_{n-1} A^{n-1}$$

ז"א

$$A^n - \alpha_{n-1} A^{n-1} - \alpha_{n-2} A^{n-2} - \dots - \alpha_1 A - \alpha_0 I_n = 0$$

לכן A מאפסת את

$$p(x) = x^n - \alpha_{n-1} x^{n-1} - \dots - \alpha_1 x - \alpha_0 \in \mathbb{F}[x].$$

נניח ש- A מאפסת את הפולינום

$$Q(x) = \beta_n x^n + \beta_{n-1} x^{n-1} + \dots + \beta_1 x + \beta_0 \in \mathbb{F}[x]$$

מסדר n , כלומר $Q(A) = 0$. נניח ש $\beta_n \neq 0$. אז

$$\beta_n A^n = -(\beta_{n-1} A^{n-1} + \dots + \beta_1 A + \beta_0 I_n)$$

נחלק שני האגפים ב β_n :

$$A^n = -\left(\frac{\beta_{n-1}}{\beta_n} A^{n-1} + \dots + \frac{\beta_1}{\beta_n} A + \frac{\beta_0}{\beta_n} I_n\right)$$

קיבלנו כי $A^n \in \text{sp}\{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\}$.

סעיף ב. נניח ש- $\{I_n, A, A^2, \dots, A^n\}$ ת"ל. אז קיימים סקלרים שאינם כולם אפסים כך ש-

$$\alpha_0 I_n + \alpha_1 A + \alpha_2 A^2 + \dots + \alpha_{n-1} A^{n-1} + \alpha_n A^n = 0$$

מכאן A מאפסת $\sum_{i=0}^n \alpha_i x^i$ שהוא פולינום שונה מאפס מסדר n לכל היותר.

להיפך, נניח ש- $p(x) = \sum_{i=0}^n \alpha_i x^i$ אינו פולינום האפס כך ש $p(A) = 0$. אז

$$\alpha_0 I_n + \alpha_1 A + \dots + \alpha_n A^n = 0$$

הוא צירוף לנארי לא טריוויאלי.

■

4.4 איפוס פולינום על ידי העתקה לינארית

הגדרה 4.4 איפוס פולינום על ידי העתקה לינארית

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור ויהי $p(x) \in \mathbb{F}[x]$. אומרים כי T מאפס את $p(x)$ אם $p(T) = 0$ כאשר 0 מסמן את העתקת האפס.

דוגמה 4.10

נתון $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ המוגדר ע"י

$$T(x, y) = (-y, x)$$

חשבו את $f(T)$ כאשר $f(x)$ הפולינום

$$f(x) = x^3 - x^2 + x - 1.$$

פתרון:

$$T^2(x, y) = T(T(x, y)) = T(-y, x) = (-x, -y)$$

$$T^3(x, y) = T(T^2(x, y)) = T(-x, -y) = (y, -x)$$

לכן

$$f(T) = (y, -x) - (-x, -y) + (-y, x) - (x, y) = (0, 0).$$

4.5 משפט קיילי-המילטון (Cayley-Hamilton)

משפט 4.8 משפט קיילי-המילטון

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. אם $p_A(x)$ הוא הפולינום האופייני של A אז

$$p_A(A) = 0_{n \times n}$$

כאשר $0_{n \times n}$ מטריצה האפס של $\mathbb{F}^{n \times n}$.

דוגמה 4.11

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \text{ נתונה}$$

(א) בדקו ש- $p_A(A) = 0$.

(ב) חשבו את A^2 ללא חישוב ישיר.

פתרון:

(א)

$$p_A(\lambda) = |\lambda - A| = \begin{vmatrix} \lambda - 1 & -1 \\ -1 & \lambda - 1 \end{vmatrix} = (\lambda - 1)^2 - 1 = \lambda^2 - 2\lambda$$

$$\begin{aligned} p_A(A) &= A^2 - 2A = A(A - 2I) \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \left[\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} - 2 \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right] \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

(ב) לפי קיילי-המילטון $p_A(A) = 0$ לכן

$$A^2 - 2A = 0 \quad \Rightarrow \quad A^2 = 2A = \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ 2 & 2 \end{pmatrix}$$

דוגמה 4.12

נתונה מטריצה $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 3 \end{pmatrix}$. מצאו את A^{-1} בעזרת משפט קיילי המילטון.

פתרון:

הפולינום האופייני של A הוא:

$$p_A(\lambda) = \begin{vmatrix} \lambda - 1 & -2 \\ -1 & \lambda - 3 \end{vmatrix} = (\lambda - 1)(\lambda - 3) - 2 = \lambda^2 - 4\lambda + 1$$

לכן

$$p_A(A) = A^2 - 4A + I = 0 \quad \Rightarrow \quad 4A - A^2 = I \quad \Rightarrow \quad A(4I - A) = I. \quad (*)$$

$|A| = 1$ לכן A הפיכה. נכפיל $(*)$ ב- A^{-1} ונקבל $4I - A = A^{-1}$, ולכן

$$A^{-1} = 4I - A = 4 \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ -1 & 1 \end{pmatrix}.$$

דוגמה 4.13

נתונה מטריצה

$$A = \begin{pmatrix} -3 & 1 & -1 \\ -5 & 3 & -1 \\ -6 & 6 & -4 \end{pmatrix}$$

להיעזר במשפט קיילי המילטון חשבו את A^3 ו- A^{-1} .

פתרון:

הפולינום האופייני של A הוא

$$\begin{aligned} p_A(\lambda) &= \begin{vmatrix} \lambda + 3 & -1 & 1 \\ 5 & \lambda - 3 & 1 \\ 6 & -6 & \lambda + 4 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda + 3) \begin{vmatrix} \lambda - 3 & 1 \\ -6 & \lambda + 4 \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} 5 & 1 \\ 6 & \lambda + 4 \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} 5 & \lambda - 3 \\ 6 & -6 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda + 3) ((\lambda - 3)(\lambda + 4) + 6) + (5(\lambda + 4) - 6) + (-30 - 6(\lambda - 3)) \\ &= (\lambda + 3)(\lambda + 3)(\lambda - 2) + 5\lambda + 14 - 6\lambda - 12 \\ &= (\lambda + 3)(\lambda + 3)(\lambda - 2) - \lambda + 2 \\ &= (\lambda + 3)(\lambda + 3)(\lambda - 2) - (\lambda - 2) \\ &= (\lambda - 2) ((\lambda + 3)(\lambda + 3) - 1) \\ &= (\lambda - 2) (\lambda^2 + 6\lambda + 8) \\ &= (\lambda - 2)(\lambda + 2)(\lambda + 4) \\ &= \lambda^3 + 4\lambda^2 - 4\lambda - 16. \end{aligned}$$

ערכים עצמיים:

$\lambda = 2$ מריבוי אלגברי 1.

$\lambda = -2$ מריבוי אלגברי 1.

$\lambda = -4$ מריבוי אלגברי 1.

נבדוק אם A הפיכה דרך הדטרמיננטה:

$$|A| = p_A(0) = -16 \neq 0$$

לכן A הפיכה.

לפי משפט קיילי-המילטון,

$$p_A(A) = 0 \quad \Rightarrow \quad A^3 + 4A^2 - 4A - 16I_3 = 0 \quad \Rightarrow \quad A^3 = -4A^2 + 4A + 16I_3$$

$$A^2 = \begin{pmatrix} -3 & 1 & -1 \\ -5 & 3 & -1 \\ -6 & 6 & -4 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} -3 & 1 & -1 \\ -5 & 3 & -1 \\ -6 & 6 & -4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 10 & -6 & 6 \\ 6 & -2 & 6 \\ 12 & -12 & 16 \end{pmatrix}$$

לכן

$$A^3 = -4 \begin{pmatrix} 10 & -6 & 6 \\ 6 & -2 & 6 \\ 12 & -12 & 16 \end{pmatrix} + 4 \begin{pmatrix} -3 & 1 & -1 \\ -5 & 3 & -1 \\ -6 & 6 & -4 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 16 & 0 & 0 \\ 0 & 16 & 0 \\ 0 & 0 & 16 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -36 & 28 & -28 \\ -44 & 36 & -28 \\ -72 & 72 & -64 \end{pmatrix}$$

לפי משפט קיילי-המילטון,

$$p_A(A) = 0 \Rightarrow A^3 + 4A^2 - 4A - 16I_3 = 0 \Rightarrow I_3 = \frac{1}{16}A^3 + \frac{1}{4}A^2 - \frac{1}{4}A = \left(\frac{1}{16}A^2 + \frac{1}{4}A - \frac{1}{4}I_3 \right) A$$

ז"א

$$\begin{aligned} A^{-1} &= \frac{1}{16}A^2 + \frac{1}{4}A - \frac{1}{4}I_3 \\ &= \frac{1}{16} \begin{pmatrix} 10 & -6 & 6 \\ 6 & -2 & 6 \\ 12 & -12 & 16 \end{pmatrix} + \frac{1}{4} \begin{pmatrix} -3 & 1 & -1 \\ -5 & 3 & -1 \\ -6 & 6 & -4 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} \frac{1}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{4} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{4} \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -\frac{3}{8} & -\frac{1}{8} & \frac{1}{8} \\ -\frac{7}{8} & \frac{3}{8} & \frac{1}{8} \\ -\frac{3}{4} & \frac{3}{4} & -\frac{1}{4} \end{pmatrix} \end{aligned}$$

4.14 דוגמה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. הוכיחו את הטענות הבאות:

א.

$$A^n \in \text{sp} \{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\}$$

ב. אם A הפיכה אז

$$A^{-1} \in \text{sp} \{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\}$$

ג. עבור

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \\ 2 & 2 & 1 \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^{3 \times 3}$$

מבלי לחשב ישירות מטריצות הופכיות, מצאו את A^{-1} ואת A^{-2} .

פתרון:

סעיף א. לפי משפט ק"ה A מאפסת את $p_A(x)$. כלומר

$$p_A(A) = A^n + \alpha_{n-1}A^{n-1} + \dots + \alpha_1A + \alpha_0I_n = 0.$$

לכן

$$A^n = -\alpha_{n-1}A^{n-1} - \dots - \alpha_1A - \alpha_0I_n \in \text{sp} \{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\}.$$

סעיף ב. לפי משפט ק"ה A מאפסת את $p_A(x)$ כלומר

$$p_A(A) = A^n + \alpha_{n-1}A^{n-1} + \dots + \alpha_1A + \alpha_0I_n = 0 ,$$

לכן

$$-\alpha_0I_n = A^n + \alpha_{n-1}A^{n-1} + \dots + \alpha_1A . \quad (*)$$

$|A| = p_A(0)$. מכיוון ש- A הפיכה אז $\alpha_0 \neq 0$ ו α_0^{-1} קיים. נכפיל את שני האגפים של $(*)$ ב $:\frac{-1}{\alpha_0}A^{-1}$

$$A^{-1} = -\frac{1}{\alpha_0}A^{n-1} - \frac{\alpha_{n-1}}{\alpha_0}A^{n-2} - \dots - \frac{\alpha_1}{\alpha_0}I_n . \quad (\#)$$

לכן קיבלנו כי

$$A^{-1} \in \text{sp} \{I_n, A, A^2, \dots, A^{n-1}\} .$$

סעיף ג.

$$\begin{aligned} p_A(\lambda) &= |\lambda I_3 - A| \\ &= \begin{vmatrix} \lambda - 1 & -2 & -2 \\ -2 & \lambda - 1 & -2 \\ -2 & -2 & \lambda - 1 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda - 1) \begin{vmatrix} \lambda - 1 & -2 \\ -2 & \lambda - 1 \end{vmatrix} + 2 \begin{vmatrix} -2 & -2 \\ -2 & \lambda - 1 \end{vmatrix} - 2 \begin{vmatrix} -2 & \lambda - 1 \\ -2 & -2 \end{vmatrix} \\ &= (\lambda - 5)(\lambda + 1)^2 \\ &= \lambda^3 - 3\lambda^2 - 9\lambda - 5 \end{aligned}$$

$$p_A(A) = A^3 - 3A^2 - 9A - 5I_n = 0 \quad \Rightarrow \quad I_n = \frac{1}{5}A^3 - \frac{3}{5}A^2 - \frac{9}{5}A = A \left(\frac{1}{5}A^2 - \frac{3}{5}A - \frac{9}{5}I_3 \right)$$

אזי

$$A^{-1} = \frac{1}{5}A^2 - \frac{3}{5}A - \frac{9}{5}I_3 . \quad (*1)$$

$$A^2 = \begin{pmatrix} 9 & 8 & 8 \\ 8 & 9 & 8 \\ 8 & 8 & 9 \end{pmatrix} \quad \text{לכן}$$

$$A^{-1} = \frac{1}{5} \begin{pmatrix} 9 & 8 & 8 \\ 8 & 9 & 8 \\ 8 & 8 & 9 \end{pmatrix} - \frac{3}{5} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \\ 2 & 2 & 1 \end{pmatrix} - \frac{9}{5} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\frac{3}{5} & \frac{2}{5} & \frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & -\frac{3}{5} & \frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & \frac{2}{5} & -\frac{3}{5} \end{pmatrix}$$

כדי למצוא את A^{-2} נכפיל את שני אגפי $(*1)$ ב A^{-1} ונקבל:

$$A^{-2} = \frac{1}{5}A - \frac{3}{5}I_3 - \frac{9}{5}A^{-1} = \frac{1}{5} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \\ 2 & 2 & 1 \end{pmatrix} - \frac{3}{5} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} - \frac{9}{5} \begin{pmatrix} -\frac{3}{5} & \frac{2}{5} & \frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & -\frac{3}{5} & \frac{2}{5} \\ \frac{2}{5} & \frac{2}{5} & -\frac{3}{5} \end{pmatrix} = \frac{1}{25} \begin{pmatrix} 17 & -8 & -8 \\ -8 & 17 & -8 \\ -8 & -8 & 17 \end{pmatrix} .$$

משפט 4.9 קיילי-המילטון עבור העתקות

יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור. T מאפס את הפולינום האופייני שלה.

דוגמה 4.15

נתון אופרטור לינארי $T : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ שמוגדר ע"י

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -6x + y + 12z \\ -8x + 2y + 15z \\ -2x + 5z \end{pmatrix}$$

הוכיחו ש- T הפיך באמצעות משפט ק"ה וחשבו $T^{-1} \begin{pmatrix} 3 \\ 0 \\ -4 \end{pmatrix}$

פתרון:

הממ"ס היא

$$A = [T]_E = \begin{pmatrix} -6 & 1 & 12 \\ -8 & 2 & 15 \\ -2 & 0 & 5 \end{pmatrix}.$$

אז הפולינום האופייני

$$\begin{aligned} p_A(x) &= |xI - A| \\ &= \begin{vmatrix} x+6 & -1 & -12 \\ 8 & x-2 & -15 \\ 2 & 0 & x-5 \end{vmatrix} \\ &= 2 \begin{vmatrix} -1 & -12 \\ x-2 & -15 \end{vmatrix} + (x-5) \begin{vmatrix} x+6 & -1 \\ 8 & x-2 \end{vmatrix} \\ &= 2(15 + 12x - 24) + (x-5)((x+6)(x-2) + 8) \\ &= -18 + 24x + (x-5)(x^2 + 4x - 4) \\ &= x^3 - x^2 + 2. \end{aligned}$$

האיבר החופשי שונה מאפס לכן T הפיך. לפי משפט ק"ה:

$$T^3 - T^2 + 2I = 0$$

כאשר האגף הימין הוא אופרטור האפס. נפעיל T^{-1} על המשוואה ונקבל:

$$T^2 - T + 2T^{-1} = 0$$

לכן

$$T^{-1} = -\frac{1}{2}T^2 + \frac{1}{2}T$$

4.6 הפולינום המינימלי של מטריצה

הגדרה 4.5 פולינום המינימלי

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית. הפולינום המינימלי הוא פולינום מתוקן מצורה

$$m(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x_1 + \dots + \alpha_{k-1} x^{k-1} + x^k, \quad (\#)$$

כאשר $k \geq 1$ כך ש:

$$m(A) = 0 \quad (1)$$

(2) k היא הסדר הנמוכה ביותר מבין הפולינומים מצורה (#) שמתאפסים ע"י A .

נסמן את הפולינום המינימלי של A ב- $m_A(x)$.

מסקנה 4.1 פולינום מינימלי של טריצה אלכסונית

אם $D \in \mathbb{R}^{n \times n}$ מטריצה אלכסונית:

$$D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \lambda_2 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & & & & & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & \lambda_k & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & \lambda_k \end{pmatrix}$$

אם $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_k$ האיברים השונים על האלכסון ($k \leq n$) אז הפולינום המינימלי של D הוא

$$m_D(x) = (x - \lambda_1)(x - \lambda_2) \cdots (x - \lambda_k).$$

משפט 4.10 ל- $m_A(x)$ ול- $p_A(x)$ יש בדיוק אותם גורמים אי-פריקים.

ל- $m_A(x)$ ול- $p_A(x)$ יש בדיוק אותם גורמים אי-פריקים. כלומר

$$m_A(\lambda) = 0 \Leftrightarrow p_A(\lambda) = 0.$$

הוכחה:

נניח ש $m_A(\lambda) = 0$.

אז $m_A(x) = q(x)(x - \lambda)$ כאשר $\deg q(x) < \deg m_A(x)$ (נוסחת איוקליד לחיזוק פולינומים).
 $m_A(x)$ הוא הפולינום המינימלי של A לכן $q(A) \neq 0$.
 נגדיר וקטורים v ו- w כך ש- $w = q(A)v \neq \bar{0}$.

$$\bar{0} = m_A(A)v = (A - \lambda I)q(A)v = (A - \lambda I)w,$$

לכן

$$Aw = \lambda w.$$

ז"א w וקטור עצמי של A ששייך לערך עצמי λ של A .

לכן $p_A(\lambda) = 0$.

נניח ש $p_A(\lambda) = 0$

אז λ ערך עצמי של A .

נניח ש- w הוקטור עצמי ששייך לערך עצמי λ . אז

$$Aw = \lambda w.$$

לכן

$$m_A(A)w = m_A(\lambda)w.$$

$m_A(A) = 0$ לכן $m(\lambda)w = 0$.

w וקטור עצמי אז $w \neq 0$, לכן $m_A(\lambda) = 0$.

משפט 4.11 מטריצה מאפסת הפולינום המינימלי של מטריצה שאליה היא דומה

תהינה $A, B \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצות ריבועיות. יהי $m_A(x)$ הפולינום המינימלי של A ויהי $m_B(x)$ הפולינום המינימלי של B . אם A, B מטריצות דומות אז

$$m_A(B) = 0$$

-1

$$m_B(A) = 0.$$

הוכחה: A ו- B דומות לכן קיימת P הפיכה כך ש- $A = PBP^{-1}$. לפי משפט 4.3:

$$m_A(A) = P \cdot m_A(B) \cdot P^{-1}$$

P הפיכה אז נכפיל מצד ימין ב- P ומצד שמאל ב- P^{-1} :

$$P^{-1} \cdot m_A(A) \cdot P = m_A(B).$$

$m_A(A) = 0$ לכן $m_A(B) = 0$.

משפט 4.12 למטריצות דומות יש אותו פולינום מינימלי

תהינה $A, B \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצות דומות. ל- A ו- B יש אותו פולינום מינימלי.

הוכחה: A ו- B דומות $\Leftrightarrow A \leftarrow B$ יש אותם ערכים עצמיים (לפי משפט 3.21).

יהי $m_A(x)$ הפולינום המינימלי של A ו- $m_B(x)$ הפולינום המינימלי של B .

כיוון של- A ו- B אותם ערכים עצמיים אז $m_A(x)$ ו- $m_B(x)$ מתפרקים לאותם גורמים לינאריים:

$$m_A(x) = (x - \lambda_1)^{d_1} \dots (x - \lambda_k)^{d_k}, \quad m_B(x) = (x - \lambda_1)^{e_1} \dots (x - \lambda_k)^{e_k}.$$

A ו- B דומות אז $m_A(B) = 0$ ו- $m_B(A) = 0$ (לפי משפט 4.11 למעלה).

כעת נוכיח דרך השלילה כי $d_i = e_i$ לכל $1 \leq i \leq k$ ולכן הפולינומים m_A ו- m_B זהים.

נניח כי עבור אחד הגורמים, $d_i \neq e_i$.

אם $d_i < e_i$, כיוון ש- $m_A(B) = 0$ אז מתקיים ש- B מאפסת פולינום מדרגה נמוכה יותר מ- $m_B(x)$. בסתירה לכך כי $m_B(x)$ הוא הפולינום המינימלי של B .

אם $e_i < d_i$, כיוון ש- $m_B(A) = 0$, אז מתקיים ש- A מאפסת פולינום מדרגה נמוכה יותר מ- $m_A(x)$. בסתירה לכך כי $m_A(x)$ הוא הפולינום המינימלי של A .

משפט 4.13 A לכסינה אא"ם לפולינום מינימלי יש גורמים לינאריים שונים

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ויהי $m_A(x)$ הפולינום המינימלי של A . לכסינה מעל \mathbb{F} אס"ם כל הגורמים האי-פריקים של $m_A(x)$ הם לינאריים ושונים. כלומר A לכסינה אס"ם $m_A(x)$ מתפרק ל-

$$m_A(x) = (x - \lambda_1) \dots (x - \lambda_i) \dots (x - \lambda_k).$$

הוכחה: נניח ש- A לכסינה.

יהיו $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ הערכים עצמיים השונים של A . קיימת P הפיכה ו- D אלכסונית כך ש-

$$A = PDP^{-1}.$$

לפי משפט 4.12 הפולינום המינימלי של A שווה לפולינום המינימלי של D ולפי מסקנה 4.1 לכן $m_D(x) = (x - \lambda_1) \dots (x - \lambda_k)$

$$m_A(x) = m_D(x) = (x - \lambda_1) \dots (x - \lambda_k).$$

4.7 תרגילים על הפולינום המינימלי

דוגמה 4.16

אם הפולינום המינימלי של מטריצה A הוא $m(x) = (x - 1)(x - 2)$, אז A לכסינה.

דוגמה 4.17

נניח A מטריצה מעל \mathbb{R} כך שהפולינום המינימלי שלה הוא

$$m_A(x) = (x - 1)(x - 2)^2$$

אז A לא לכסינה.

דוגמה 4.18

נניח ש

$$p_A(x) = (x - 1)^2(x - 2)^2$$

אז

$$m_A(x) \neq (x - 1)(x - 2)(x - 3)$$

כי $m_A(x) \nmid p_A(x)$.

דוגמה 4.19

נניח ש

$$p_A(x) = (x-1)(x-2)x$$

אז

$$m_A(x) = (x-1)(x-2)x.$$

דוגמה 4.20

נניח ש

$$p_A(x) = (x-1)^2(x-2)^2$$

מהן האפשרויות עבור m_A ?

פתרון:

ישנן 4 אפשרויות:

$$(x-1)(x-2), \quad (x-1)^2(x-2), \quad (x-1)(x-2)^2, \quad (x-1)^2(x-2)^2.$$

(אם A נתונה אפשר לבדוק איזה מהם מתאפס ע"י A . יש להציב את A בכל אחד מהפולינומים)

דוגמה 4.21

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 5 \end{pmatrix} \quad \text{מצאו את הפולינום המינימלי של}$$

פתרון:

$$p_A(x) = (x-2)^3(x-5).$$

האפשרויות ל- $m_A(x)$ הם

$$f_1(x) = (x-2)(x-5), \quad f_2(x) = (x-2)^2(x-5), \quad f_3(x) = (x-2)^3(x-5).$$

נציב את A :

$$\begin{aligned} f_1(A) &= (A-2I)(A-5I) \\ &= \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -3 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 0 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\ &\neq 0. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 f_2(A) &= (A - 2I)^2(A - 5I) \\
 &= \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -3 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\
 &= 0 .
 \end{aligned}$$

$$.m_A(x) = f_2(x) = (x - 2)^2(x - 5) \text{ לכן}$$

4.22 דוגמה

תהינה

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} , \quad B = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

האם A ו- B דומות?

פתרון:

$$p_A(x) = (x - 2)^2 = p_B(x)$$

1. A אלכסונית. B לא לכסינה, כי עבור הערך עצמי $\lambda = 2$, הריבוי אלגברי שווה 2 אבל הריבוי גאומטרי שווה 1.

$$A - 2I = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \dim V_2 = 1 .$$

$$m_A(x) = x - 2 , \quad m_B(x) = (x - 2)^2 .$$

לכן A ו- B לא דומות.

4.23 דוגמה

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. הוכיחו שכל ערך עצמי של A הוא שורש של הפולינום המינימלי.

הוכחה: נניח ש λ_0 ערך עצמי של A . אז

$$p_A(x) = (x - \lambda_0)^k \cdot q(x) ,$$

$k \geq 1$. ז"א, ב- $p_A(x)$ יש גורם אי פריק $(x - \lambda_0)$. לכן, לפי משפט 4.10, הוא מופיע גם ב- $m_A(x)$. ז"א

$$m_A(x) = (x - \lambda_0)^l \cdot t(x) .$$

ז"א

$$m_A(\lambda_0) = 0 .$$

דוגמה 4.24

תהי A מטריצה ריבועית כך שהפולינום המינימלי שלה הוא $m_A(x) = (x-1)^2$. יהי $f(x) = x^2 + 4x + 3$. הוכיחו כי המטריצה $f(A)$ הפיכה.

פתרון:

$$(A - I)^2 = 0 \Leftrightarrow m_A(A) = 0$$

$$f(A) = A^2 + 4A + 3I = (A^2 - 2A + I) + 6A + 2I = (A - I)^2 + 6A + 2I = 6A + 2I.$$

נוכיח כי $|6A + 2I| \neq 0$ בדרך השלילה.

נניח ש $|6A + 2I| = 0$. אז

$$|6A + 2I| = \left| 6\left(A + \frac{1}{3}I\right) \right| = 6^n \left| A + \frac{1}{3}I \right| = 0$$

ז"א $\lambda = -\frac{1}{3}$ ערך עצמי של A . לכן הוא חייב להיות שורש של הפולינום המינימלי. סתירה.

דוגמה 4.25

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -4 & 4 & 0 \\ -2 & 1 & 2 \end{pmatrix} \text{ מצאו את הפולינום המינימלי של } A$$

פתרון:

הפולינום האופייני של A הוא

$$p_A(\lambda) = (\lambda - 2)^3 = \lambda^3 - 6\lambda^2 + 12\lambda - 8.$$

לכו האפשרויות בשביל הפולינום מינימלי הן

$$f_1(x) = x_2, \quad f_2(x) = (x-2)^2, \quad f_3(x) = (x-2)^3.$$

$$f_1(A) = A - 2I = \begin{pmatrix} -2 & 1 & 0 \\ -4 & 2 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \end{pmatrix} \neq 0$$

$$f_2(A) = (A - 2I)^2 = \begin{pmatrix} -2 & 1 & 0 \\ -4 & 2 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} -2 & 1 & 0 \\ -4 & 2 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

לכן הפולינום המינימלי הוא

$$m_A(x) = (x-2)^2.$$

דוגמה 4.26

מצאו את הפולינום המינימלי והפולינום האופייני של המטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{pmatrix} = 4I .$$

פתרון:

הפולינום האופייני של A הוא

$$p_A(x) = (x - 4)^3 .$$

A מטריצה סקלרית (מטריצה סקלרית היא מצורה αI כאשר α סקלר). הפולינום המינימלי של מטריצה סלרית הוא $m_A(x) = (x - \alpha)$. לכן הפולינום המינימלי של A הוא

$$m_A(x) = x - 4 .$$

שעור 5

שילוש מטריצה

5.1 מטריצה משולשית עילית

משפט 5.1 ערכים עצמיים ופולינום אופייני של מטריצה משולשית

תהי A מטריצה משולשית מעל שדה \mathbb{F} . כלומר

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & a_{24} & \dots & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & a_{34} & \dots & a_{3n} \\ 0 & 0 & 0 & a_{44} & \dots & a_{4n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}.$$

אז

(1)

$$p_A(x) = (x - a_{11})(x - a_{22}) \dots (x - a_{nn}),$$

כלומר, הפולינום האופייני מתפרק לגורמים לינאריים (לא בהכרח שונים) מעל \mathbb{F} .

(2) איברי האלכסון של מטריצה משולשית עליונה הם הערכים עצמיים.

המספר הפעמים שכל ערך עצמי מופיע באלכסון הוא הריבוי האלגברי של הערך עצמי.

הוכחה:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & a_{24} & \dots & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & a_{34} & \dots & a_{3n} \\ 0 & 0 & 0 & a_{44} & \dots & a_{4n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{pmatrix} \quad (1)$$

$$\begin{aligned} p_A(\lambda) = |A - \lambda I| &= \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & a_{13} & a_{14} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} - \lambda & a_{23} & a_{24} & \dots & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} - \lambda & a_{34} & \dots & a_{3n} \\ 0 & 0 & 0 & a_{44} - \lambda & \dots & a_{4n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} \\ &= (a_{11} - \lambda)(a_{22} - \lambda) \dots (a_{nn} - \lambda) \end{aligned} \quad (*)$$

(2) לפי (*), $a_{11}, a_{22}, \dots, a_{nn}$ הם הערכים עצמיים של A . כל איבר על האלכסון הראשי מופיע בפולינום האופייני. לכן המספר הפעמים שאיבר מסוים מופיע על האלכסון הראשי שווה למספר הפעמים שהוא מופיע בפולינום

האופייני. מאותה מידה המספר הפעמים שאיבר מסוים מופיע על האלכסון הראשי שווה לריבוי אלגברי של הערך עצמי.

הגדרה 5.1 מטריצה ניתנת לשילוש

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית. אומרים ש A ניתנת לשילוש מעל \mathbb{F} אם A דומה למטריצה משולשית עליונה, כלומר אם קיימת מטריצה P הפיכה כך ש-

$$M = P^{-1}AP$$

מטריצה משולשית. P נקראת מטריצה משלשת.

דוגמה 5.1

מטריצה $A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$ ניתנת לשילוש מעל \mathbb{R} כי קיימת $P = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ הפיכה ו- $M = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ משולשית כך ש- $P^{-1}AP = M$:

$$P^{-1}AP = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$$

בנוסף קיימת $P = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix}$ הפיכה ו- $M = \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ משולשית כך ש- $P^{-1}AP = M$:

$$P^{-1}AP = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & 0 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

משפט 5.2 תנאי לשילוש

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. אם A ניתנת לשילוש מעל \mathbb{F} אז הפולינום האופייני של A מתפרק לגורמים לינאריים (לא בהכרח שונים) מעל \mathbb{F} .

הוכחה: נניח ש- A ניתנת לשילוש. אז קיימת P הפיכה ו- M משולשית כך ש- $M = P^{-1}AP$. למטריצות דומות יש אותו פולינום האופייני, לכן

$$p_A(x) = p_M(x).$$

הגורמים של $p_M(x)$ לינאריים (לא בהכרח שונים) כי M מטריצה משולשית, לכן הגורמים של $p_A(x)$ לינאריים (לא בהכרח שונים).

דוגמה 5.2

נתונה $A \in \mathbb{F}^{2 \times 2}$. נניח ש $p(A)$ מתפרק למכפלה של גורמים לינאריים מעל \mathbb{F} . הוכיחו כי A ניתנת לשילוש.

פתרון:

$p(A)$ מתפרק לגורמים לינאריים, לכן קיים לפחות ערך עצמי אחד λ . יהי הוקטור עצמי השייך לערך עצמי λ .

$$A \cdot u_1 = \lambda u_1.$$

נשלים את u_1 לבסיס של \mathbb{F}^2 . נקבל בסיס $B = \{u_1, u_2\}$. אז

$$A \cdot u_1 = \lambda u_1 + 0 \cdot v_1$$

$$A \cdot u_2 = \alpha_1 u_1 + \alpha_2 \cdot v_2$$

A מייצגת את הטרנספורמציה $T_A : \mathbb{F}^2 \rightarrow \mathbb{F}^2$ ביחס לבסיס הסטנדרטי E של \mathbb{F}^2 . המטריצה המייצגת של $T : \mathbb{F}^2 \rightarrow \mathbb{F}^2$ בבסיס B היא

$$[T_A]_B = \begin{pmatrix} | & | \\ T(b_1) & T(b_2) \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \lambda & \alpha_1 \\ 0 & \alpha_2 \end{pmatrix}.$$

נסמן ב- $P_{E \rightarrow B}$ המטריצה המעבר מבסיס E לבסיס B . אז

$$[T_A]_B = P_{E \rightarrow B} [T_A]_E P_{E \rightarrow B}^{-1}$$

כלומר

$$\begin{pmatrix} \lambda & \alpha_1 \\ 0 & \alpha_2 \end{pmatrix} = P_{E \rightarrow B} A P_{E \rightarrow B}^{-1}$$

קיבלנו ש- A דומה למטריצה משולשית.

5.3 דוגמה

הוכיחו כי המטריצה $A = \begin{pmatrix} 5 & -\frac{3}{2} \\ 6 & -1 \end{pmatrix}$ ניתנת לשילוש מעל \mathbb{R} . מצאו מטריצה משולשית עבור A ומטריצה משלשת P .

פתרון:

נמצא את הערכים עמציים של A .

$$\left| \begin{pmatrix} \lambda - 5 & \frac{3}{2} \\ -6 & \lambda + 1 \end{pmatrix} \right| = (\lambda - 5)(\lambda + 1) + 9 = \lambda^2 - 4\lambda + 4 = (\lambda - 2)^2$$

יש ערך עצמי אחד $\lambda = 2$ מריבוי אלגברי 2.

נמצא את הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 2$:

$$\begin{pmatrix} 5 - \lambda & -\frac{3}{2} \\ 6 & -1 - \lambda \end{pmatrix} \stackrel{\lambda=2}{=} \begin{pmatrix} 3 & -\frac{3}{2} \\ 6 & -3 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 3 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון $x = \frac{1}{2}y$, $y \in \mathbb{R}$. לכן הוקטור עצמי הוא $u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$. נשלים את u_1 לבסיס של \mathbb{R}^2 :

$$u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}, \quad u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$A \cdot u_1 = 2u_1$$

$$A \cdot u_2 = \begin{pmatrix} 5 & -\frac{3}{2} \\ 6 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\frac{3}{2} \\ -1 \end{pmatrix} = -\frac{3}{2}u_1 + 2u_2$$

לכן A דומה למטריצה

$$M = \begin{pmatrix} 2 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 2 \end{pmatrix}.$$

המטריצה המשלשת היא

$$P = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix}.$$

5.2 העתקות לינאריות ניתנות לשילוש

הגדרה 5.2 העתקה לינארית ניתנת לשילוש

יהי V מרחב וקטורי נוצר סופית מעל שדה \mathbb{F} ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור. T נקרא ניתן לשילוש אם קיים בסיס B של V שעבורו המטריצה המייצגת $[T]_B$ היא מטריצה משולשית עליונה. הבסיס נקרא בסיס משלש עבור B .

משפט 5.3 תנאי לקיום שילוש מטריצה

יהי V מרחב וקטורי נוצר סופית מעל שדה \mathbb{F} ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור. אם T ניתנת לשילוש אז הפולינום האופייני של T מתפרק לגורמים לינאריים (לא בהכרח שונים) מעל \mathbb{F} .

משפט 5.4 קיום שילוש

לכל מרחב וקטורי V מעל \mathbb{C} ולכל $T \in \text{Hom}(V)$ ניתנת לשילוש.

הוכחה: כל פולינום מתפרק לגורמים לינאריים מעל \mathbb{C} .

5.3 תת מרחבים שמורים (אינווריאנטיים)

הגדרה 5.3 העתקה לינארית ניתנת לשילוש

יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור. תת מרחב W של V נקרא תת מרחב שמור אם $T(W) \subseteq W$.

דוגמה 5.4

$$W = \{\bar{0}\} \subseteq V$$

תת מרחב שמור לכל $T : V \rightarrow V$.

דוגמה 5.5

אם $W = V_\lambda$ המרחב עצמי של λ ביחס לאופרטור T . אז לכל $u \in V_\lambda$,

$$T(u) = \lambda u \in V_\lambda$$

לכן V_λ

הוא תת מרחב שמור לכל $T : V \rightarrow V$.

דוגמה 5.6

הוכיחו כי לכל אופרטור $T : V \rightarrow V$

(א) תת מרחב $\ker T$ הוא תת מרחב T - שמור.

(ב) תת מרחב $\text{Im } T$ הוא תת-מרחב T - שמור.

פתרון:

(א) צריך להוכיח ש $\ker T$ שמור.

לכל $u \in \ker T$,

$$T(u) = \bar{0} \in \ker(T)$$

לכן תת מרחב T - שמור.

(ב) צריך להוכיח ש $\text{Im } T$ הוא תת-מרחב T - שמור.

לכל $u \in \text{Im } (T)$,

$$T(u) \in \text{Im } (T)$$

לכן $\text{Im } (T)$ הוא תת מרחב T - שמור.

5.7 דוגמה

יהי u וקטור עצמי של אופרטור T ששייך לערך עצמי λ . נסמן $V_1 = \text{span}(u)$. הוכיחו כי V_1 תת מרחב שמור.

פתרון:

צריך להוכיח ש $T(u_1) \subseteq V_1$.

נקח $u \in V_1$

\Leftarrow

קיים $\alpha \in \mathbb{F}$ כך ש $u = \alpha u$. אז

$$T(u) = \alpha T(u) = \alpha \cdot \lambda u \in \text{sp}(u) = V_1$$

5.4 *העתקה ניתנת לשילוש א"ס קיימת סדרת תת מרחבים

משפט 5.5 העתקה ניתנת לשילוש א"ס קיימת סדרת תת מרחבים T שמורים

יהי V מרחב וקטורי n -ממדי מעל שדה \mathbb{F} , ויהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור. T ניתנת לשילוש א"ס קיימת סדרה של תת מרחבים $V_1 \subset V_2 \subset \dots \subset V_{n-1} \subset V_n = V$ כך ש- V_i הוא תת מרחב T שמור וגם $\dim(V_i) = i$ לכל $1 \leq i \leq n$.

הוכחה: נוכיח אם

נניח ש T ניתנת לשילוש. אז קיים בסיס $U = \{u_1, \dots, u_n\}$ שעבורו $[T]_U$ משולשית. ז"א

$$[T]_U = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & a_{24} & \dots & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & a_{34} & \dots & a_{3n} \\ 0 & 0 & 0 & a_{44} & \dots & a_{4n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

לכן

$$T(u_1) = a_{11}u_1,$$

$$T(u_2) = a_{12}u_1 + a_{22}u_2,$$

$$\vdots$$

$$T(u_n) = a_{1n}u_1 + a_{2n}u_2 + \dots + a_{nn}u_n.$$

נסמן $V_i = \text{span}(u_1, \dots, u_i)$. אז $\dim(V_i) = i$

לכן, $V_1 \subset V_2 \subset \dots \subset V_n = V$,

בנוסף $T(u_1), \dots, T(u_i) \in V_i$.

יהי $u \in V_i$. אז $u = \alpha_1 u_1 + \dots + \alpha_i u_i$. לכן לכל $u \in V_i$:

$$T(u) = \alpha_1 T(u_1) + \dots + \alpha_i T(u_i) \in V_i$$

ז"א V_i תת מרחב T שמור.

נוכיח רק אם

נניח שקיימת סדרת תת מרחבים T שמורים $V_1 \subset V_2 \subset \dots \subset V_{n-1} \subset V_n = V$ כך ש

$$\dim(V_i) = i \quad \forall i$$

נבנה בסיס $U = \{u_1, \dots, u_n\}$ של V כך שלכל $1 \leq i \leq n$, $\{u_1, \dots, u_i\}$ הוא בסיס של V_i . את הבסיס U נבנה ע"י אינדוקציה על n .

עבור $n = 1$:

$\dim(V_1) = 1$ לכן קיים וקטור $u_1 \in V_1$. הוקטור $\{u_1\}$ מהווה בסיס של V_1 .

הנחת אינדוקציה:

נניח שעבור $1 < i < n$ בנינו בסיס $\{u_1, \dots, u_i\}$ של V_i .

$$\dim(V_{i+1}) = \dim(V_i) + 1$$

לכן, קיים $u_{i+1} \in V_{i+1}/V_i$. אז $u_1, \dots, u_i, u_{i+1} \in V_{i+1}$. בת"ל. לכן $\{u_1, \dots, u_i, u_{i+1}\}$ בסיס של V_{i+1} . הוכחנו דרך אינדוקציה כי קיים בסיס $U = \{u_1, \dots, u_n\}$ של V כך שלכל $1 \leq i \leq n$, $\{u_1, \dots, u_i\}$ בסיס של V_i .

כעת, כיוון ש- V_i תת מרחבים T שמורים, מקבלים

$$\begin{aligned} T(u_1) &= a_{11}u_1, \\ T(u_2) &= a_{12}u_1 + a_{22}u_2, \\ T(u_3) &= a_{13}u_1 + a_{23}u_2 + a_{33}u_3, \\ &\vdots \\ T(u_n) &= a_{1n}u_1 + a_{2n}u_2 + a_{3n}u_3 + \dots + a_{nn}u_n. \end{aligned}$$

לכן

$$[T]_U = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} & \dots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & a_{24} & \dots & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & a_{34} & \dots & a_{3n} \\ 0 & 0 & 0 & a_{44} & \dots & a_{4n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

מטריצה משולשית.

5.5 *אלגוריתם לשילוש מטריצה: פירוק שור

5.8 דוגמה

נתונה $A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}$ מצאו מטריצה הפיכה P ומטריצה משולשית T כך ש

$$T = P^{-1}AP$$

פתרון:

שלב 1: נמצא ערכים עצמים של A :

$$|A - \lambda I| = -\lambda^3 + 2\lambda^2 + \lambda - 2 = -(\lambda - 2)(\lambda - 1)(\lambda + 1) = 0.$$

הערכים עצמיים הם $\lambda = 2, \lambda = -1, \lambda = 1$.

שלב 2: נמצא הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 1$:

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $(x, y, z) = (3, -2, 1)z$. $z \in \mathbb{R}$. לכן הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 1$ הוא $u_1 = \begin{pmatrix} 3 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix}$

שלב 3: נשלים את u_1 לבסיס של \mathbb{R}^3 :

$$\left\{ \begin{pmatrix} 3 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

ואז נגדיר את המטריצה

$$U_1 = \begin{pmatrix} 3 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

שלב 4: נגדיר

$$U_1^{-1}AU_1 = \begin{pmatrix} \frac{1}{3} & 0 & 0 \\ \frac{2}{3} & 1 & 0 \\ -\frac{1}{3} & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \\ 0 & \frac{5}{3} & \frac{4}{3} \\ 0 & \frac{2}{3} & -\frac{2}{3} \end{pmatrix}$$

שלב 5:

$$\begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \\ 0 & \frac{5}{3} & \frac{4}{3} \\ 0 & \frac{2}{3} & -\frac{2}{3} \end{pmatrix}, \quad A_1 = \begin{pmatrix} \frac{5}{3} & \frac{4}{3} \\ \frac{2}{3} & -\frac{2}{3} \end{pmatrix}$$

עכשיו נחזור על שלבים 1 – 5 עבור המטריצה A_1 המתקבל.

שלב 1: נמצא ערכים עמצים של A_1 :

$$|A_1 - \lambda I| = \lambda^2 - \lambda - 2 = (\lambda - 2)(\lambda + 1) = 0.$$

הערכים עמציים הם $\lambda = 2, \lambda = -1$.

שלב 2: נמצא הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = -1$:

$$\begin{pmatrix} \frac{8}{3} & \frac{4}{3} \\ \frac{2}{3} & \frac{1}{3} \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 8 & 4 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $(x, y) = (-\frac{1}{2}, 1)y$. לכן הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = -1$ הוא $u_1 = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \\ 1 \end{pmatrix}$

שלב 3: נשלים את u_1 לבסיס של \mathbb{R}^2 :

$$\left\{ \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

ואז נגדיר את המטריצה

$$M_2 = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

ואת המטריצה

$$U_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & M_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -\frac{1}{2} & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

שלב 4: נגדיר

$$M_2^{-1}A_1M_2 = \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{5}{3} & \frac{4}{3} \\ \frac{2}{3} & -\frac{2}{3} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & -\frac{8}{3} \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

קיבלנו מטריצה משולשית עילית אז התהליך מסתיים כאן.

$$(U_1U_2)^{-1}A(U_1U_2) = \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \frac{2}{3} \\ 0 & -1 & -\frac{8}{3} \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} = T$$

לכן מצאנו P הפיכה ו T משולשית כך ש-

$$P^{-1}AP = T$$

5.9 דוגמה

$$A = \begin{pmatrix} 3 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 7 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \end{pmatrix} \text{ נתונה } A \text{ מצאו מטריצה הפיכה } P \text{ ומטריצה משולשית } T \text{ כך ש}$$

$$T = P^{-1}AP$$

פתרון:

שלב 1: נמצא ערכים עצמים של A :

$$|A - \lambda I| = \lambda^4 - 13\lambda^3 + 53\lambda^2 - 83\lambda + 42 = (\lambda - 7)(\lambda - 3)(\lambda - 2)(\lambda - 1) = 0 .$$

הערכים עצמיים הם $\lambda = 7, \lambda = 3, \lambda = 2, \lambda = 1$.

שלב 2: נמצא הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 1$:

$$\begin{pmatrix} 2 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 6 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 6 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $w \in \mathbb{R} (x, y, z, w) = (2, 2, -3, 3)w$. לכן הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 1$ הוא $u_1 =$

$$\begin{pmatrix} 2 \\ 2 \\ -3 \\ 3 \end{pmatrix}$$

שלב 3: נשלים את u_1 לבסיס של \mathbb{R}^4 :

$$\left\{ \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \\ -3 \\ 3 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

ואז נגדיר את המטריצה

$$U_1 = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 & 0 \\ -3 & 0 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

שלב 4: נגדיר

$$U_1^{-1}AU_1 = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 & 0 \\ \frac{3}{2} & 0 & 1 & 0 \\ -\frac{3}{2} & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 7 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 0 & 0 \\ -3 & 0 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} & 1 & 0 \\ 0 & 6 & 2 & 0 \\ 0 & \frac{3}{2} & 4 & 0 \\ 0 & -\frac{3}{2} & -2 & 2 \end{pmatrix}$$

שלב 5:

$$\begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} & 1 & 0 \\ 0 & 6 & 2 & 0 \\ 0 & \frac{3}{2} & 4 & 0 \\ 0 & -\frac{3}{2} & -2 & 2 \end{pmatrix}, \quad A_1 = \begin{pmatrix} 6 & 2 & 0 \\ \frac{3}{2} & 4 & 0 \\ -\frac{3}{2} & -2 & 2 \end{pmatrix}$$

עכשיו נחזור על שלבים 1 – 5 עבור המטריצה A_1 המתקבל.

שלב 1: נמצא ערכים עצמים של A_1 :

$$|A_1 - \lambda I| = -\lambda^3 + 12\lambda^2 - 41\lambda + 42 = -(\lambda - 7)(\lambda - 3)(\lambda - 2) = 0.$$

הערכים עצמיים הם $\lambda = 7, \lambda = 3, \lambda = 2$.

שלב 2: נמצא הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 2$:

$$u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \text{ הוקטור עצמי השייך לערך עצמי } \lambda = 2 \text{ הוא}$$

שלב 3: נשלים את u_1 לבסיס של \mathbb{R}^3 :

$$\left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

ואז נגדיר את המטריצה

$$M_2 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

ואת המטריצה

$$U_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & M_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

שלב 4': נגדיר

$$M_2^{-1}A_1M_2 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 6 & 2 & 0 \\ \frac{3}{2} & 4 & 0 \\ -\frac{3}{2} & -2 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & -2 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 4 & \frac{3}{2} \\ 0 & 2 & 6 \end{pmatrix}$$

קיבלנו מטריצה משולשית עילית אז התהליך מסתיים כאן.

שלב 5':

$$\begin{pmatrix} 2 & -2 & -\frac{3}{2} \\ 0 & 4 & \frac{3}{2} \\ 0 & 2 & 6 \end{pmatrix}, \quad A_2 = \begin{pmatrix} 4 & \frac{3}{2} \\ 2 & 6 \end{pmatrix}.$$

עכשיו נחזור על שלבים $5' - 1'$ עבור המטריצה A_2 המתקבל.

שלב 1'': נמצא ערכים עצמים של A_2 :

$$|A_2 - \lambda I| = \lambda^2 - 10\lambda + 21 = -(\lambda - 7)(\lambda - 3) = 0.$$

הערכים עצמיים הם $\lambda = 7, \lambda = 3$.

שלב 2'': נמצא הוקטור עצמי השייך לערך עצמי $\lambda = 3$:

$$w_1 = \begin{pmatrix} -\frac{3}{2} \\ 1 \end{pmatrix} \text{ הוקטור עצמי השייך לערך עצמי } \lambda = 3 \text{ הוא}$$

שלב 3'': נשלים את w_1 לבסיס של \mathbb{R}^2 :

$$\left\{ \begin{pmatrix} -\frac{3}{2} \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

ואז נגדיר את המטריצה

$$M_3 = \begin{pmatrix} -\frac{3}{2} & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

ואת המטריצה

$$U_3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & M_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -\frac{3}{2} & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

שלב 4'': נגדיר

$$M_3^{-1}A_2M_3 = \begin{pmatrix} -\frac{2}{3} & 0 \\ \frac{2}{3} & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 4 & \frac{3}{2} \\ 2 & 6 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -\frac{3}{2} & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & -1 \\ 0 & 7 \end{pmatrix}$$

קיבלנו מטריצה משולשית עילית אז התהליך מסתיים כאן.

$$(U_1U_2U_3)^{-1}A(U_1U_2U_3) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & \frac{1}{2} \\ 0 & 2 & \frac{3}{2} & -\frac{3}{2} \\ 0 & 0 & 3 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 7 \end{pmatrix} = T$$

לכן מצאנו P הפיכה ו T משולשית כך ש-

$$P^{-1}AP = T$$

שעור 6

צורת ז'ורדן

הגדרה 6.1 מטריצת ז'ורדן נילפוטנטית יסודית מסדר n

יהי $E = \{e_1, \dots, e_n\}$ הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{F}^n .
המטריצה $J_n(0) \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מוגדרת

$$J_n(0) = \begin{pmatrix} | & | & | & \dots & | \\ \bar{0} & e_1 & e_2 & \dots & e_{n-1} \\ | & | & | & \dots & | \end{pmatrix}$$

שהעמודה הראשונה שלה היא וקטור האפס ושכל $2 \leq i \leq n$ העמודה ה- i שלה היא e_{i-1} , נקראת מטריצת ז'ורדן נילפוטנטית יסודית מסדר n . כלומר:

$$J_n(0) = \begin{pmatrix} 0 & 1 & & & \\ & 0 & 1 & & \\ & & \ddots & \ddots & \\ & & & \ddots & 1 \\ & & & & 0 \end{pmatrix}$$

הגדרה 6.2 בלוק ז'ורדן

בלוק ז'ורדן $J_k(\lambda)$, $\lambda \in \mathbb{F}$, $k \in \mathbb{N}$, הוא מטריצה מסדר $k \times k$ מצורה

$$J_k(\lambda) = \begin{pmatrix} \lambda & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \lambda & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & & & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & & & & \ddots & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & \lambda \end{pmatrix}$$

דוגמה 6.1

$$J_4(2) = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}$$

6.2 דוגמה

מצאו את הפולינום האופייני של $J_4(2)$.

פתרון:

$J_4(2)$ משולשית עליונה, לכן הפולינום האופייני מתפרק לגורמים לינאריים, והערכים עצמיים נמצאים על האלכסון הראשי. לכן נקבל

$$P_{J_4(2)} = (\lambda - 2)(\lambda - 2)(\lambda - 2)(\lambda - 2) = (\lambda - 2)^4.$$

יש ערך עצמי יחיד $\lambda = 2$ מריבוי אלגברי 4. נמצא את הריבוי הגאומטרי:

$$(A - 2I_{4 \times 4}) = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

אנחנו רואים מייד כי $\dim V_2 = 3$. ז"א הריבוי גאומטרי פחות מהריבוי אלגברי, ולכן המטריצה לא לכסינה.

משפט 6.1 בלוק ז'ורדן לא לכסין

$J_k(\lambda)$ לא לכסין.

הוכחה:

$$J_k(\lambda_1) = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_1 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_1 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & & & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & & & & \ddots & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & \lambda_1 \end{pmatrix}$$

$J_k(\lambda_1)$ משולשית עליונה. לכן הפולינום האופייני מתפרק לגורמים לינאריים, והערכים עצמיים נמצאים על האלכסון הראשי (משפט 3.19).

$$p_{J_k(\lambda_1)}(\lambda) = \underbrace{(\lambda - \lambda_1) \dots (\lambda - \lambda_1)}_{k \text{ פעמים}} = (\lambda - \lambda_1)^k$$

יש ערך עצמי יחיד: $\lambda = \lambda_1$ מריבוי אלגברי k . נחשב את המרחב עצמי V_{λ_1} :

$$(A - \lambda_1 I_{k \times k}) = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & & & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & & & & \ddots & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \end{pmatrix}$$

נקבל כי $\dim V_{\lambda_1} = k - 1$. ז"א הריבוי גאומטרי פחות מהריבוי אלגברי, ולכן המטריצה לא לכסינה. ■

הגדרה 6.3 צורת ז'ורדן

צורת ז'ורדן היא מטריצה ריבועית $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ שעל האלכסון הראשי שלה יש בלוקים ז'ורדן ו-0 בכל מקום אחר.

$$A = \text{diag}\left(J_{k_1}(\lambda_1), J_{k_2}(\lambda_2), \dots, J_{k_l}(\lambda_l)\right) = \begin{pmatrix} J_{k_1}(\lambda_1) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & J_{k_2}(\lambda_2) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & J_{k_l}(\lambda_l) \end{pmatrix}$$

דוגמה 6.3

$$\text{diag}\left(J_2(1), J_3(0)\right) = \begin{pmatrix} J_2(1) & 0 \\ 0 & J_3(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{\begin{matrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{matrix}} & \begin{matrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{matrix} & \boxed{\begin{matrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix}} \end{pmatrix}$$

$$\text{diag}\left(J_3(5), J_2(7), J_4(9)\right) = \begin{pmatrix} J_3(5) & 0 & 0 \\ 0 & J_2(7) & 0 \\ 0 & 0 & J_4(9) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{\begin{matrix} 5 & 1 & 0 \\ 0 & 5 & 1 \\ 0 & 0 & 5 \end{matrix}} & \begin{matrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix} & \boxed{\begin{matrix} 7 & 1 \\ 0 & 7 \end{matrix}} & \begin{matrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{matrix} & \begin{matrix} 9 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 9 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 9 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 9 \end{matrix} \end{pmatrix}$$

(1) צורת ז'ורדן היא משולשית.

(2) מטריצה אלכסונית היא בצורת ז'ורדן.

(3) צורת ז'ורדן היא הצורה הקרובה ביותר למטריצה אלכסונית.

תהי A מטריצה ריבועית מסדר 2×2 עם ערך עצמי אחד, λ מריבוי אלגברי 2. יהי V_λ המרחב עצמי. אז ישנן שתי אפשרויות:

$$(1) \dim(V_\lambda) = 2 \text{ (הריבוי גאומטרי 2).}$$

$$(2) \dim(V_\lambda) = 1 \text{ (הריבוי גאומטרי 1).}$$

מקרה (1): $\dim(V_\lambda) = 2$.

A לכסינה כי לכל ערך עצמי הריבוי אלגברי שווה לריבוי גאומטרי. יהיו שני וקטורים עצמיים u_1, u_2 השייכים לערך עצמי λ . כלומר $A \cdot u_1 = \lambda u_1$ ו- $A \cdot u_2 = \lambda u_2$. לכן

$$A \cdot \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | \\ A \cdot u_1 & A \cdot u_2 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | \\ \lambda u_1 & \lambda u_2 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda & 0 \\ 0 & \lambda \end{pmatrix}$$

$$\text{נסמן } P = \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix} \text{ ו- } D = \begin{pmatrix} \lambda & 0 \\ 0 & \lambda \end{pmatrix} \text{ אז}$$

$$A \cdot P = PD \quad \Rightarrow \quad A = PDP^{-1}$$

A דומה למטריצה אלכסונית ולכן A לכסינה.

מקרה (2): $\dim(V_\lambda) = 1$

A לא לכסינה כי עבור הערך עצמי λ הריבוי אלגברי לא שווה לריבוי גאומטרי. אז A לא לכסינה אבל היא כן דומה למטריצה בלוק ז'ורדן $J_2(\lambda)$.

יש וקטור עצמי אחד, u_1 השייך לערך עצמי λ . כלומר

$$A \cdot u_1 = \lambda u_1 \quad \Rightarrow \quad (A - \lambda I) \cdot u_1 = 0.$$

נגדיר וקטור u_2 כך ש-

$$(A - \lambda I) \cdot u_2 = u_1 \quad \Rightarrow \quad A \cdot u_2 = \lambda u_2 + u_1.$$

מכאן

$$(A - \lambda I)^2 u_2 = (A - \lambda I) \cdot u_1 = 0.$$

לכן נקבל

$$A \cdot \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | \\ A \cdot u_1 & A \cdot u_2 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | \\ \lambda u_1 & \lambda u_2 + u_1 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{pmatrix}.$$

נשים לב שהמטריצה בסוף היא $J_2(\lambda) = \begin{pmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{pmatrix}$. נסמן $P = \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix}$ אז קיבלנו

$$A \cdot P = P \cdot J_2(\lambda) \quad \Rightarrow \quad A = P J_2(\lambda) P^{-1}.$$

הקבוצת וקטורים $\{u_1, u_2\}$ נקראת **בסיס ז'ורדן של A** .

דוגמה 6.4

תהי $A = \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$. מצאו צורת ז'ורדן J ומטריצה הפיכה P כך ש- $A = PJP^{-1}$.

פתרון:

הפולינום האופייני הוא:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda - 2 & -3 \\ 0 & \lambda - 2 \end{vmatrix} = (\lambda - 2)^2 = 0$$

לכן יש ערך עצמי אחד, $\lambda = 2$, מירבוי אלגברי 2. נמצא את המרחב עצמי:

$$(A - 2I) = \left(\begin{array}{cc|c} 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|c} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

הפתרון הוא $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ 0 \end{pmatrix} = x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$ לכן

$$V_2 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\} .$$

נסמן ב- $u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$ הוקטור עצמי של ערך עצמי $\lambda = 2$. $\dim(V_\lambda) = 1 < 2$ לכן A לא לכסינה. נסמו הוקטור עצמי $u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$

$$(A - \lambda I) \cdot u_2 = u_1 .$$

$$u_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$(A - 2I) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\left(\begin{array}{cc|c} 0 & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|c} 0 & 1 & \frac{1}{3} \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

לכן $u_2 = \begin{pmatrix} x \\ \frac{1}{3} \end{pmatrix}$, $x \in \mathbb{R}$ נבחר $x = 1$ ונקבל $u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ \frac{1}{3} \end{pmatrix}$

$$J = \begin{pmatrix} \lambda & 1 \\ 0 & \lambda \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}, P = \begin{pmatrix} | & | \\ u_1 & u_2 \\ | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & \frac{1}{3} \end{pmatrix}$$

$$A = PJP^{-1} .$$

6.5 דוגמה

תהי $A = \begin{pmatrix} 4 & 0 & 1 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{pmatrix}$ מצאו צורת זיורדן J ומטריצה הפיכה P כך ש- $A = PJP^{-1}$.

פתרון:

הפולינום האופייני הוא:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda - 4 & 0 & -1 \\ 0 & \lambda - 4 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda - 4 \end{vmatrix} = (\lambda - 4)^3 = 0$$

לכן יש ערך עצמי אחד, $\lambda = 4$, מירבוי אלגברי 3. נמצא את המרחב עצמי:

$$(A - 4I) = \left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

הפתרון הוא $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ y \\ 0 \end{pmatrix} = x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$ לכן

$$V_4 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\} .$$

$\dim(V_\lambda) = 2 < 3$. לכן A לא לכסינה. נסמן הוקטורים בבסיס של V_4 ב- $u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$. נרשום וקטור עצמי w_1 של $\lambda = 4$ כצירוף לינארי של הבסיס הזה:

$$w_1 = \alpha_1 u_1 + \alpha_2 u_2.$$

נגדיר w_2 לפי:

$$(A - 4I) \cdot w_2 = w_1 = \alpha_1 u_1 + \alpha_2 u_2.$$

נסמן $w_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$ ונרשום את המשוואה בצורה

$$(A - 4I) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_2 \\ \alpha_1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

נרכיב את המטריצה המורחבת של המשוואה:

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 0 & 1 & \alpha_2 \\ 0 & 0 & 0 & \alpha_1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

יש פתרון כאשר $\alpha_1 = 0$. נבחר $\alpha_2 = 1$ ונקבל את הפתרון $w_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ 1 \end{pmatrix}$, $x, y \in \mathbb{R}$. המשתנים x, y יכולים לקבל

כל ערך. נציב $x = 1, y = 1$ ונקבל $w_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$.

נבנה בסיס ז'ורדן מהוקטורים עצמיים $u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$ והוקטור המוכלל $u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$.

$$P = \begin{pmatrix} | & | & | \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ | & | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$J = \begin{pmatrix} \lambda & 0 & 0 \\ 0 & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & \lambda \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{pmatrix}$$

$$A = PJP^{-1}.$$

שימו לב שבדוגמה הזאת J צורת ז'ורדן מצורה

$$J = \text{diag}(J_1(\lambda), J_2(\lambda)) = \text{diag}(J_1(4), J_2(4)).$$

6.6 דוגמה

תהי $A = \begin{pmatrix} 4 & 1 & 1 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{pmatrix}$. מצאו צורת ז'ורדן J ומטריצה הפיכה P כך ש- $A = PJP^{-1}$.

פתרון:

הפולינום האופייני הוא:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda - 4 & -1 & -1 \\ 0 & \lambda - 4 & -1 \\ 0 & 0 & \lambda - 4 \end{vmatrix} = (\lambda - 4)^3 = 0$$

לכן יש ערך עצמי אחד, $\lambda = 4$, מירבוי אלגברי 3. נמצא את המרחב עצמי:

$$(A - 4I) = \left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$\text{הפתרון הוא } \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \text{ לכן}$$

$$V_4 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}.$$

$$\dim(V_\lambda) = 1 < 3. \text{ לכן } A \text{ לא לכסינה. נסמן הוקטור בבסיס של } V_4 \text{ ב-} u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

$$(A - 4I) \cdot u_2 = u_1.$$

$$u_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$(A - 4I) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$\alpha \in \mathbb{R}, u_2 = \begin{pmatrix} \alpha \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \text{ הפתרון הוא}$$

$$(A - 4I) \cdot u_3 = u_2.$$

$$u_3 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 1 & \alpha \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 0 & \alpha - 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$\beta \in \mathbb{R}, u_3 = \begin{pmatrix} \beta \\ \alpha - 1 \\ 1 \end{pmatrix} \text{ הפתרון הוא נציב } \alpha = 1, \beta = 1 \text{ ונקבל הבסיס ג'ורדן:}$$

$$\left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$$P = \begin{pmatrix} | & | & | \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ | & | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$J = \begin{pmatrix} \lambda & 1 & 0 \\ 0 & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & \lambda \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{pmatrix}$$

$$A = PJP^{-1}.$$

שימו לב שבדוגמה הזאת J צורת ז'ורדן מצורה

$$J = J_3(\lambda) = J_3(4).$$

משפט 6.2 משפט ז'ורדן

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור לינארי מעל שדה \mathbb{F} . נניח שהפולינום האופייני מתפרק לגורמים לינאריים

$$p(x) = (\lambda - \lambda_1)^{n_1} (x - \lambda_2)^{n_2} \dots (x - \lambda_l)^{n_l}$$

כאשר $\lambda_i \neq \lambda_j$ עבור $i \neq j$ לכל $1 \leq i \leq l$. נניח שפולינום המינימלי הוא

$$m(x) = (x - \lambda_1)^{m_1} (x - \lambda_2)^{m_2} \dots (x - \lambda_l)^{m_l}$$

כאשר $1 \leq m_i \leq n_i$ לכל i . אז יש ל- T יצוג ע"י מטריצה מצורת ז'ורדן מצורה

$$\begin{pmatrix} \beta_1 & & 0 \\ & \beta_2 & \\ & & \ddots \\ 0 & & & \beta_l \end{pmatrix}$$

כאשר β_i מתאים לערך עצמי λ_i ,

$$\beta_i = \text{diag} \left(J_{a_1}(\lambda_i), J_{a_2}(\lambda_i), \dots, J_{a_s}(\lambda_i) \right) = \begin{pmatrix} J_{a_1}(\lambda_i) & 0 & \dots & 0 \\ 0 & J_{a_2}(\lambda_i) & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & J_{a_s}(\lambda_i) \end{pmatrix}$$

כאשר

$$a_1 = m_i \quad (1)$$

$$a_1 \geq a_2 \geq a_3 \geq \dots \geq a_s \quad (2)$$

$$a_1 + a_2 + \dots + a_s = n_i \quad (3)$$

$$\lambda_i \text{ הוא הריבוי הגאומטרי של } s \quad (4)$$

לכן, שתי מטריצות דומות אם ורק אם יש להן אותה צורת ז'ורדן עד כדי סדר הבלוקים.

דוגמה 6.7

נתון פולינום אופייני $p(x) = (x-2)^4(x-3)^3$ ופולינום מינימלי $m(x) = (x-2)^2(x-3)^2$ אז צורת ז'ורדן

היא

$$\begin{pmatrix} \beta_1 & 0 \\ 0 & \beta_2 \end{pmatrix}$$

נמצא β_1 עבור $\lambda = 2$:

יש שתי אפשרויות עבור β_1 .

$$\beta_1 = \begin{pmatrix} J_2(2) & 0 & 0 \\ 0 & J_1(2) & 0 \\ 0 & 0 & J_1(2) \end{pmatrix} \quad \text{או} \quad \beta_1 = \begin{pmatrix} J_2(2) & 0 \\ 0 & J_2(2) \end{pmatrix}$$

נחשב β_2 עבור $\lambda = 3$:

$$\beta_2 = \begin{pmatrix} J_2(3) & 0 \\ 0 & J_1(3) \end{pmatrix}$$

בכדי לקבוע β_1 יש למצוא את הירבוי הגאומטרי של $\lambda = 2$.

מספר הבלוקים ב- β_1 שווה לריבוי הגאומטרי של $\lambda = 2$.

6.8 דוגמה

נתון הפולינום האופייני $p(x) = (x-2)^3(x-5)^2$ מצאו את הצורות ז'ורדן האפשריות.

פתרון:

האפשרויות של הפולינום המינימלי הן

$$(x-2)(x-5), \quad (x-2)(x-5)^2, \quad (x-2)^2(x-5), \quad (x-2)^2(x-5)^2, \quad (x-2)^3(x-5), \quad (x-2)^3(x-5)^2.$$

לכן האפשרויות לצורת ז'ורדן הן:

$$\underline{m(x) = (x-2)(x-5)}$$

$$\begin{pmatrix} J_1(2) & & & & \\ & J_1(2) & & & \\ & & J_1(2) & & \\ & & & J_1(5) & \\ & & & & J_1(5) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 5 \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x-2)^2(x-5)}$$

$$\begin{pmatrix} J_2(2) & & & & \\ & J_1(2) & & & \\ & & J_1(5) & & \\ & & & J_1(5) & \\ & & & & J_1(5) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{2} & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 5 \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x-2)^3(x-5)}$$

$$\begin{pmatrix} J_3(2) & & \\ & J_1(5) & \\ & & J_1(5) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{\begin{matrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{matrix}} & \begin{matrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix} & \begin{matrix} 5 & 0 \\ 0 & 5 \end{matrix} \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x-2)(x-5)^2}$$

$$\begin{pmatrix} J_1(2) & & & \\ & J_1(2) & & \\ & & J_1(2) & \\ & & & J_2(5) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \begin{matrix} 2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \boxed{\begin{matrix} 5 & 1 \\ 0 & 5 \end{matrix}} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 5 \end{matrix} \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x-2)^2(x-5)^2}$$

$$\begin{pmatrix} J_2(2) & & \\ & J_1(2) & \\ & & J_2(5) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{\begin{matrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{matrix}} & \begin{matrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix} & \begin{matrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & \boxed{\begin{matrix} 5 & 1 \\ 0 & 5 \end{matrix}} \end{matrix} \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x-2)^3(x-5)^2}$$

$$\begin{pmatrix} J_3(2) & \\ & J_2(5) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{\begin{matrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{matrix}} & \begin{matrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{matrix} \\ \begin{matrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{matrix} & \boxed{\begin{matrix} 5 & 1 \\ 0 & 5 \end{matrix}} \end{pmatrix}$$

6.9 דוגמה

למטריצות A ו- B יש אותו פולינום מינימלי ופולינום אופייני:

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad p_A(x) = x^4, \quad m_A(x) = x^2.$$

$$B = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad p_B(x) = x^4, \quad m_B(x) = x^2.$$

מטריצות A ו- B לא דומות אבל

• למטריצות A ו- B יש אותם ערכים עצמיים,

• $|A| = |B|$ אבל

• $\text{rank}(A) \neq \text{rank}(B)$.

בדוגמה היו שתי מטריצות לא דומות עם אותם $p(x)$ ו- $m(x)$, $|A| = |B|$, אותם ערכים עצמיים וגם אותה דרגה.

משפט 6.3 צורת ז'ורדן של מטריצה 3×3

עבור מטריצות 3×3 צורות פולינום אופייני הן:

$$p(x) = (x-a)(x-b)(x-c), \quad p(x) = (x-a)^2(x-b), \quad p(x) = (x-a)^3.$$

מקרה 1:

$$p(x) = (x-a)(x-b)(x-c), \quad m(x) = (x-a)(x-b)(x-c).$$

קיימת צורת ז'ורדן אחת:

$$\begin{pmatrix} a & 0 & 0 \\ 0 & b & 0 \\ 0 & 0 & c \end{pmatrix}$$

מטריצה אלכסונית. הצ'ורת ז'ורדן היא

$$\begin{pmatrix} a & 0 & 0 \\ 0 & b & 0 \\ 0 & 0 & c \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} J_1(a) & 0 & 0 \\ 0 & J_1(b) & 0 \\ 0 & 0 & J_1(c) \end{pmatrix}$$

מקרה 2:

$$p(x) = (x-a)^2(x-b)$$

← ישנן שתי אפשרויות לפולינום המינימלי:

$$m(x) = (x-a)(x-b) \quad \vee \quad m(x) = (x-a)^2(x-b)$$

$$\underline{m(x) = (x-a)(x-b)}$$

קיימת צורת ז'ורדן אחת:

$$\begin{pmatrix} J_1(a) & 0 & 0 \\ 0 & J_1(a) & 0 \\ 0 & 0 & J_1(b) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a & 0 & 0 \\ 0 & a & 0 \\ 0 & 0 & b \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x-a)^2(x-b)}$$

קיימת צורת ז'ורדן אחת:

$$\begin{pmatrix} J_2(a) & 0 \\ 0 & J_1(b) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a & 1 & 0 \\ 0 & a & 0 \\ 0 & 0 & b \end{pmatrix}$$

מקרה 3:

$$p(x) = (x - a)^3$$

אז ישנן 3 אפשרויות ל- $m(x)$:

$$(x - a), \quad (x - a)^2, \quad (x - a)^3.$$

$$\underline{m(x) = (x - a)}$$

קיימת צורת ז'ורדן אחת:

$$\begin{pmatrix} J_1(a) & 0 & 0 \\ 0 & J_1(a) & 0 \\ 0 & 0 & J_1(a) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a & 0 & 0 \\ 0 & a & 0 \\ 0 & 0 & a \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x - a)^2}$$

קיימת צורת ז'ורדן אחת:

$$\begin{pmatrix} J_2(a) & 0 \\ 0 & J_1(a) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a & 1 & 0 \\ 0 & a & 0 \\ 0 & 0 & a \end{pmatrix}$$

$$\underline{m(x) = (x - a)^3}$$

קיימת צורת ז'ורדן אחת:

$$(J_3(a)) = \begin{pmatrix} a & 1 & 0 \\ 0 & a & 1 \\ 0 & 0 & a \end{pmatrix}$$

ז"א לכל פולינום מינימלי כאן יש צורת ז'ורדן אחת. לכן כל שתי מטריצות מסדר 3×3 עם אותו פולינום אופייני ואותו פולינום מינימלי הן דומות אחת לשניה.

דוגמה 6.10

מצאו את צורת ז'ורדן ובסיס מז'ורדן אל מטריצה

$$A = \begin{pmatrix} 1 & -3 & 4 \\ 4 & -7 & 8 \\ 6 & -7 & 7 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$\begin{aligned}
 p_A(x) &= |xI - A| \\
 &= \begin{vmatrix} x-1 & 3 & -4 \\ -4 & x+7 & -8 \\ -6 & 7 & x+7 \end{vmatrix} \\
 &= (x-1) \begin{vmatrix} x+7 & -8 \\ 7 & x+7 \end{vmatrix} - 3 \begin{vmatrix} -4 & -8 \\ -6 & x+7 \end{vmatrix} - 4 \begin{vmatrix} -4 & x+7 \\ -6 & 7 \end{vmatrix} \\
 &= (x-1)((x+7)^2 + 56) - 3(-28 - 4x + 48) - 4(-28 - 6(7+x)) \\
 &= -(x+1)^2(x-3)
 \end{aligned}$$

האפשרויות לפולינום המינימלי הן:

$$m(x) = (x+1)(x-3) \quad \text{או} \quad m(x) = (x+1)^2(x-3).$$

נבדוק איזה מהם מתאפס ע"י A :

$$(A+I)(A-3) = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 4 & -6 & 8 \\ 6 & -7 & 8 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -2 & -3 & 4 \\ 4 & -10 & 8 \\ 6 & -7 & 4 \end{pmatrix} \neq 0$$

לכן $m(x) = (x+1)^2(x-3)$ הצורת ז'ורדן היא

$$\begin{pmatrix} J_2(-1) & 0 \\ 0 & J_1(3) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}$$

נמצא את הבסיס המז'רדן: $\lambda = -1$ ערך עצמי. נמצא וקטור עצמי השייך ל $\lambda = -1$:

$$\begin{aligned}
 (A+I) &= \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 4 & -6 & 8 \\ 6 & -7 & 8 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & -4 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 0 & 2 & -4 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\
 &\rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}
 \end{aligned}$$

פתרון: $z \in \mathbb{R} \ (x, y, z) = (z, 2z, z)$

$$V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

נסמן את הבסיס של V_{-1} ב- $u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix}$.

$$(A+I)u_2 = u_1$$

נסמן $u_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$

$$(A+I) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 & | & 1 \\ 4 & -6 & 8 & | & 2 \\ 6 & -7 & 8 & | & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 & | & 1 \\ 6 & -7 & 8 & | & 1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 & | & 1 \\ 0 & 2 & -4 & | & -2 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \\ \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -3 & 4 & | & 1 \\ 0 & 1 & -2 & | & -1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 2 & 0 & -2 & | & -2 \\ 0 & 1 & -2 & | & -1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & -1 & | & -1 \\ 0 & 1 & -2 & | & -1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $z \in \mathbb{R} (x, y, z) = (-1 + z, -1 + 2z, z)$ נציב $z = 1$:

$$u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

נחפש הוקטור עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 3$:

$$(A - 3I) = \begin{pmatrix} -2 & -3 & 4 \\ 4 & -10 & 8 \\ 6 & -7 & 4 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -2 & -3 & 4 \\ 0 & -16 & 16 \\ 0 & -16 & 16 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -2 & -3 & 4 \\ 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\ \rightarrow \begin{pmatrix} -2 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & -\frac{1}{2} \\ 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$z \in \mathbb{R} (x, y, z) = (\frac{1}{2}z, z, z)$$

$$u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{pmatrix}$$

$$P = \begin{pmatrix} | & | & | \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ | & | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 2 \end{pmatrix}$$

לכן המרוצה P של הבסיס ג'ורדן היא

$$J = \begin{pmatrix} J_2(-1) & 0 \\ 0 & J_1(3) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{-1} & \boxed{1} & 0 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & \boxed{3} \end{pmatrix}$$

והצורת ג'ורדן היא

$$A = PJP^{-1}$$

6.11 דוגמה

מצאו את צורת ג'ורדן אל מטריצה

$$A = \begin{pmatrix} -4 & 2 & 10 \\ -4 & 3 & 7 \\ -3 & 1 & 7 \end{pmatrix}$$

מעל \mathbb{C} ומטריצה P כך ש $P^{-1}AP = J$.

פתרון:

$$\begin{aligned}
 p_A(x) &= |x - IA| \\
 &= \begin{vmatrix} x+4 & -2 & -10 \\ 4 & x-3 & -7 \\ 3 & -1 & x-7 \end{vmatrix} \\
 &= (x+4) \begin{vmatrix} x-3 & -7 \\ -1 & x-7 \end{vmatrix} + 2 \begin{vmatrix} 4 & -7 \\ 3 & x-7 \end{vmatrix} - 10 \begin{vmatrix} 4 & x-3 \\ 3 & -1 \end{vmatrix} \\
 &= (x+4)(x^2 - 10x + 21 - 7) + 2(4x - 28 + 21) - 10(-4 - 3x + 9) \\
 &= (x+4)(x^2 - 10x + 14) + 2(4x - 7) - 10(-3x + 5) \\
 &= x^3 - 10x^2 + 14x + 4x^2 - 40x + 56 + 8x - 14 + 30x - 50 \\
 &= x^3 - 6x^2 + 12x - 8 \\
 &= (x-2)^3.
 \end{aligned}$$

האפשרויות לפולינום המינימלי הן:

$$m(x) = (x-2) \quad \text{או} \quad m(x) = (x-2)^2 \quad \text{או} \quad m(x) = (x-2)^3.$$

נבדוק איזה מהם מתאפס ע"י A :

$$(A - 2I) \neq 0, \quad (A - 2I)^2 = \begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 \\ -4 & 1 & 7 \\ -3 & 1 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 \\ -4 & 1 & 7 \\ -3 & 1 & 5 \end{pmatrix} \neq 0$$

לכן $m(x) = (x-2)^3$ הצורת ז'ורדן היא

$$J = (J_3(2)) = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}$$

נמצא את הבסיס המז'ורדן: $\lambda = 2$ ערך עצמי. נמצא את המרחב עצמי ששייך ל $\lambda = 2$:

$$\begin{aligned}
 (A - 2I) &= \begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 \\ -4 & 1 & 7 \\ -3 & 1 & 5 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 \\ -4 & 1 & 7 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 1 & 5 \\ -4 & 1 & 7 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 1 & 5 \\ 0 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\
 &\rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 0 & 6 \\ 0 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -1 & 0 & 2 \\ 0 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}
 \end{aligned}$$

פתרון: $(x, y, z) = (2z, z, z)$ $z \in \mathbb{R}$. לכן המרחב עצמי הוא $V_2 = \left\{ \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$. נסמן את הוקטור בבסיס של V_2

ב-

$$u_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$:u_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$(A - 2I) \cdot u_2 = u_1 \quad \Rightarrow \quad \begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 \\ -4 & 1 & 7 \\ -3 & 1 & 5 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 & | & 2 \\ -4 & 1 & 7 & | & 1 \\ -3 & 1 & 5 & | & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 1 & 5 & | & 1 \\ -4 & 1 & 7 & | & 1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 1 & 5 & | & 1 \\ 0 & -1 & 1 & | & -1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \\ \rightarrow \begin{pmatrix} -3 & 0 & 6 & | & 0 \\ 0 & -1 & 1 & | & -1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & -2 & | & 0 \\ 0 & 1 & -1 & | & 1 \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix}$$

פתרון: $(x, y, z) = (2z, z + 1, z)$, $z \in \mathbb{R}$ נסמן

$$u_2 = \begin{pmatrix} 2\alpha \\ 1 + \alpha \\ \alpha \end{pmatrix}, \quad \alpha \in \mathbb{R}.$$

$$u_3 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$(A - 2I)u_3 = u_2 \quad \Rightarrow \quad \begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 & | & 2 \\ -4 & 1 & 7 & | & 2 \\ -3 & 1 & 5 & | & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2\alpha \\ 1 + \alpha \\ \alpha \end{pmatrix}.$$

$$\begin{pmatrix} -6 & 2 & 10 & | & 2\alpha \\ -4 & 1 & 7 & | & 1 + \alpha \\ -3 & 1 & 5 & | & \alpha \end{pmatrix} \xrightarrow{R_1 \rightarrow \frac{1}{2} \cdot R_1} \begin{pmatrix} -3 & 1 & 5 & | & \alpha \\ -4 & 1 & 7 & | & 1 + \alpha \\ -3 & 1 & 5 & | & \alpha \end{pmatrix} \\ \xrightarrow{\substack{R_2 \rightarrow 3R_2 - 4 \cdot R_1 \\ R_3 \rightarrow R_3 - R_1}} \begin{pmatrix} -3 & 1 & 5 & | & \alpha \\ 0 & -1 & 1 & | & 3 - \alpha \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_1 \rightarrow R_1 + R_2} \begin{pmatrix} -3 & 0 & 6 & | & 3 \\ 0 & -1 & 1 & | & 3 - \alpha \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix} \\ \xrightarrow{R_1 \rightarrow -\frac{1}{3} \cdot R_1} \begin{pmatrix} 1 & 0 & -2 & | & -1 \\ 0 & -1 & 1 & | & 3 - \alpha \\ 0 & 0 & 0 & | & 0 \end{pmatrix}$$

קיים פתרון לכל α . נבחר $\alpha = 1$ ונקבל את הפתרון $(x, y, z) = (-1 + 2z, -2 + z, z)$ $z \in \mathbb{R}$. נציב $z = 1$ ונקבל

$$u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

לכן המטריצה של הבסיס ז'ורדן היא

$$P = \begin{pmatrix} | & | & | \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ | & | & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 2 & 1 \\ 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

והצורת ז'ורדן היא

$$J = J_3(2) = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}.$$

דוגמה 6.12

תהי $A = \begin{pmatrix} 4 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}$. מצאו צורת זיורדן J ומטריצה הפיכה P כך ש- $A = PJP^{-1}$.

פתרון:

הפולינום האופייני הוא:

$$|\lambda I - A| = \begin{vmatrix} \lambda - 4 & -1 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda - 4 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda - 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \lambda - 2 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \lambda - 2 \end{vmatrix} = (\lambda - 4)^3(\lambda - 2)^2 = 0$$

הערכים עצמיים הם:

2. $\lambda = 2$ מירבוי אלגברי 2.

3. $\lambda = 4$ מירבוי אלגברי 3.

נמצא את המרחב עצמי V_2 :

$$(A - 2I) = \left(\begin{array}{ccccc|c} 2 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

הפתרון הוא $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ s \\ 0 \end{pmatrix} = s \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$ לכן $s \in \mathbb{R}$.

$$V_2 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}.$$

$\dim(V_2) = 1 < 2$. לכן A לא לכסינה. נסמו הוקטור עצמי $u_1 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$.

$$(A - 2I) \cdot u_2 = u_1.$$

$$.u_2 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} \text{ נסמן}$$

$$(A - 2I) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ w \\ s \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\left(\begin{array}{ccccc|c} 2 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

$$.u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ \frac{1}{3} \end{pmatrix} \text{ לכן } \alpha \in \mathbb{R}, u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ \alpha \\ \frac{1}{3} \end{pmatrix} \text{ נציב } \alpha = 0 \text{ ונקל}$$

נמצא את המרחב עצמי V_4 :

$$\left(\begin{array}{ccccc|c} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \end{array} \right)$$

$$\text{הפתרון הוא } \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \text{ לכן}$$

$$V_4 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right\} .$$

$$.u_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \text{ dim}(V_4) = 1 < 3 \text{ לכן } A \text{ לא לכסינה. נסמו הוקטור עצמי}$$

$$(A - 4I) \cdot u_4 = u_3 .$$

$$.u_4 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} \text{נסמן}$$

$$(A - 4I) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\left(\begin{array}{ccccc|c} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \end{array} \right)$$

$$.\beta \in \mathbb{R}, u_4 = \begin{pmatrix} \beta \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \text{לכן}$$

$$(A - 4I) \cdot u_5 = u_4 .$$

$$.u_5 = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} \text{נסמן}$$

$$(A - 4I) \cdot \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ s \\ t \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \beta \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\left(\begin{array}{ccccc|c} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & \beta \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \end{array} \right)$$

לכל β קיים פתרון. נציב $\beta = 0$ ונקבל

$$.u_5 = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \text{נציב } \gamma = 0 \text{ ונקבל } \gamma \in \mathbb{R}, u_5 = \begin{pmatrix} \gamma \\ -1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$P = \left(\begin{array}{c|c|c|c|c} | & | & | & | & | \\ u_1 & u_2 & u_3 & u_4 & u_5 \\ | & | & | & | & | \end{array} \right) = \left(\begin{array}{ccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{3} & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) ,$$

$$J = \left(\begin{array}{cc} J_2(2) & 0 \\ 0 & J_3(4) \end{array} \right) = \left(\begin{array}{cc|ccc} \boxed{2} & \boxed{1} & 0 & 0 & 0 \\ \boxed{0} & \boxed{2} & 0 & 0 & 0 \\ \hline 0 & 0 & \boxed{4} & \boxed{1} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \boxed{4} & \boxed{1} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \boxed{4} \end{array} \right) .$$
$$A = PJP^{-1} .$$

שעור 7

העתקות צמודות לעצמן

7.1 הגדרה של אופרטור הצמוד

משפט 7.1 וקטור בבסיס אורתונורמי

יהי V מרחב מכפלה פנימית מעל \mathbb{C} ויהי $u \in V$ וקטור של V . אם $\{b_1, \dots, b_n\}$ בסיס אורתונורמלי אז

$$u = \sum_{i=1}^n \langle u, b_i \rangle b_i \quad (*)$$

הוכחה: כל וקטור u ניתן לרשום כצרוף ליניארי של וקטורים של בסיס. לכן נרשום u כצרוף ליניארי של הוקטורים של הבסיס האורתונורמלי הנתון:

$$u = \alpha_1 b_1 + \dots + \alpha_n b_n = \sum_{i=1}^n \alpha_i b_i \quad (\#)$$

כאשר $\alpha_i \in \mathbb{C}$ סקלרים. כעת נקח את המכפלה הפנימית של u עם הוקטור b_j :

$$\langle u, b_j \rangle = \langle \alpha_1 b_1 + \dots + \alpha_n b_n, b_j \rangle = \left\langle \sum_{i=1}^n \alpha_i b_i, b_j \right\rangle$$

המכפלה הפנימית ליניארית (כלומר למכפלה פנימית יש תכונות הליניאריות $\langle u+v, w \rangle = \langle u, w \rangle + \langle v, w \rangle$ ולכל α בסקלר: $\langle \alpha u, w \rangle = \alpha \langle u, w \rangle$) לכן ניתן לרשום הביטוי הזה בצורה

$$\langle u, b_j \rangle = \alpha_1 \langle b_1, b_j \rangle + \dots + \alpha_n \langle b_n, b_j \rangle = \sum_{i=1}^n \alpha_i \langle b_i, b_j \rangle$$

מכיוון שהבסיס אורתונורמלי, אז מתקיים $\langle b_i, b_j \rangle = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ 1 & i = j \end{cases}$. לכן כל האיברים בהסכום הזה שווים ל-0 פרט לאיבר $i = j$. לכן

$$\langle u, b_j \rangle = \alpha_j.$$

נציב $\alpha_j = \langle u, b_j \rangle$ במשוואה $(\#)$ ונקבל

$$u = \sum_{j=1}^n \langle u, b_j \rangle b_j.$$

מסקנה 7.1

דרך שקולה לרשום משוואה (*1) עבור וקטור u בבסיס אורתונורמלי $\{b_1, \dots, b_n\}$ היא:

$$[u]_B = \begin{pmatrix} \langle u, b_1 \rangle \\ \langle u, b_2 \rangle \\ \vdots \\ \langle u, b_i \rangle \\ \vdots \\ \langle u, b_n \rangle \end{pmatrix}_B \quad (*)2$$

משפט 7.2 מטריצה המייצגת של אופרטור על פי בסיס אורתונורמלי

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב מכפלה פנימית V . אם $\{b_1, \dots, b_n\}$ בסיס אורתונורמלי אז המטריצה המייצגת של T על פי בסיס B , מסומן $[T]$, היא

$$[T] = \begin{pmatrix} \langle T(b_1), b_1 \rangle & \langle T(b_2), b_1 \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_1 \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_1 \rangle \\ \langle T(b_1), b_2 \rangle & \langle T(b_2), b_2 \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_2 \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_2 \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ \langle T(b_1), b_i \rangle & \langle T(b_2), b_i \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_i \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_i \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ \langle T(b_1), b_n \rangle & \langle T(b_2), b_n \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_n \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_n \rangle \end{pmatrix},$$

כלומר האיבר ה- ij של $[T]$ הוא

$$[T]_{ij} = \langle T(b_j), b_i \rangle. \quad (3*)$$

הוכחה: המטריצה המייצגת של האופרטור T על פי הבסיס $B = \{b_1, \dots, b_n\}$ נתונה על ידי הנוסחה

$$[T] = \begin{pmatrix} \left| \begin{array}{c} [T(b_1)]_B \\ [T(b_2)]_B \\ \vdots \\ [T(b_j)]_B \\ \vdots \\ [T(b_n)]_B \end{array} \right| & \left| \begin{array}{c} [T(b_2)]_B \\ [T(b_3)]_B \\ \vdots \\ [T(b_j)]_B \\ \vdots \\ [T(b_n)]_B \end{array} \right| & \cdots & \left| \begin{array}{c} [T(b_j)]_B \\ [T(b_{j+1})]_B \\ \vdots \\ [T(b_j)]_B \\ \vdots \\ [T(b_n)]_B \end{array} \right| & \cdots & \left| \begin{array}{c} [T(b_n)]_B \\ [T(b_{n+1})]_B \\ \vdots \\ [T(b_j)]_B \\ \vdots \\ [T(b_n)]_B \end{array} \right| \end{pmatrix}$$

כל עמודה של המטריצה היא וקטור $T(b_j)$ ($1 \leq j \leq n$) על פי הבסיס האורתונורמלי B . אפשר לרשום כל עמודה כמו משוואה (*2) אך עם הוקטור $T(b_j)$ במקום הוקטור u :

$$[T(b_j)]_B = \begin{pmatrix} \langle T(b_j), b_1 \rangle \\ \langle T(b_j), b_2 \rangle \\ \vdots \\ \langle T(b_j), b_i \rangle \\ \vdots \\ \langle T(b_j), b_n \rangle \end{pmatrix}, \quad 1 \leq j \leq n.$$

אחרי הצבה של הביטוי הזה בכל עמודה של $[T]$, לכל $1 \leq j \leq n$ בהתאמה, נקבל

$$[T] = \begin{pmatrix} \langle T(b_1), b_1 \rangle & \langle T(b_2), b_1 \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_1 \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_1 \rangle \\ \langle T(b_1), b_2 \rangle & \langle T(b_2), b_2 \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_2 \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_2 \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ \langle T(b_1), b_i \rangle & \langle T(b_2), b_i \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_i \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_i \rangle \\ \vdots & \vdots & & \vdots & & \vdots \\ \langle T(b_1), b_n \rangle & \langle T(b_2), b_n \rangle & \cdots & \langle T(b_j), b_n \rangle & \cdots & \langle T(b_n), b_n \rangle \end{pmatrix},$$

מכאן הרכיב הכללי בשורה ה- i בעמודה j הוא

$$[T]_{ij} = \langle T(b_j), b_i \rangle.$$

7.1 הגדרה אופרטור הצמוד

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב מכפלה פנימית V . האופרטור הצמוד מוגדר כך שלכל וקטורים $u, w \in V$ מתקיים

$$\langle T(u), w \rangle = \langle u, \bar{T}(w) \rangle \quad (*)4$$

משפט 7.3

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב מכפלה פנימית V . אם \bar{T} הצמוד של T אז לכל וקטורים $u, w \in V$ מתקיים

$$\langle \bar{T}(u), w \rangle = \langle u, T(w) \rangle \quad (*)5$$

הוכחה:

$$\langle \bar{T}(u), w \rangle \stackrel{\text{תכונת הרמיטיות}}{=} \overline{\langle w, \bar{T}(u) \rangle} \stackrel{\text{הגדרת הצמוד}}{=} \overline{\langle T(w), u \rangle} \stackrel{\text{תכונת הרמיטיות}}{=} \langle u, T(w) \rangle$$

משפט 7.4 נוסחה של אופרטור ואופרטור הצמוד על פי בסיס אורתונורמלי

אם $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב מכפלה פנימית V , ו- u וקטור של V ו- $\{b_1, \dots, b_n\}$ בסיס אורתונורמלי של V , אז

$$T(u) = \sum_{i=1}^n \langle T(u), b_i \rangle b_i, \quad (6*)$$

$$\bar{T}(u) = \sum_{i=1}^n \langle u, T(b_i) \rangle b_i. \quad (7*)$$

הוכחה:

הוכחה של (6*):

במקום u במשוואה (*1) מציבים $T(u)$ ונקבל משוואה (6*).

הוכחה של (7*):

במשוואה (6*) במקום האופרטור $T(u)$ מציבים האופרטור הצמוד $\bar{T}(u)$ ואז נשתמש במשוואה (*5):

$$\bar{T}(u) \stackrel{(6*)}{=} \sum_{i=1}^n \langle \bar{T}(u), b_i \rangle b_i \stackrel{(*5)}{=} \sum_{i=1}^n \langle u, T(b_i) \rangle b_i .$$

7.1 דוגמה

יהי $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ האופרטור המוגדר

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x - y \\ x - y \end{pmatrix} .$$

מצאו את \bar{T} .

פתרון:

$$T(e_1) = T \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} , \quad T(e_2) = T \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 \\ -1 \end{pmatrix}$$

נסמן וקטור כללי של \mathbb{R}^2 $v = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$.

$$\langle v, T(e_1) \rangle = x + y , \quad \langle v, T(e_2) \rangle = -x - y ,$$

לכן

$$\begin{aligned} \bar{T}(v) &= \sum_{i=1}^2 \langle v, T(e_i) \rangle e_i = \langle v, T(e_1) \rangle e_1 + \langle v, T(e_2) \rangle e_2 \\ &= (x + y) \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + (-x - y) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} x + y \\ -x - y \end{pmatrix} . \end{aligned}$$

7.2 דוגמה

יהי $T : \mathbb{C}^2 \rightarrow \mathbb{C}^2$ אופרטור המוגדר

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} i & 1 \\ 3 & 2 + 3i \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ix + y \\ 3x + (2 + 3i)y \end{pmatrix} .$$

מצאו את \bar{T} .

פתרון:

$$T(e_1) = T \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} i \\ 3 \end{pmatrix}, \quad T(e_2) = T \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 + 3i \end{pmatrix}$$

נסמן וקטור כללי של \mathbb{C}^2

$v = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$ כלשהו. לפי הנוסחה של המכפלה הפנימית הסטנדרטית:

$$\langle v, T(e_1) \rangle = \left\langle \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} i \\ 3 \end{pmatrix} \right\rangle = -ix + 3y, \quad \langle v, T(e_2) \rangle = \left\langle \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ 2 + 3i \end{pmatrix} \right\rangle = x + (2 - 3i)y,$$

לכן

$$\begin{aligned} \bar{T}(v) &= \sum_{i=1}^2 \langle v, T(e_i) \rangle e_i \\ &= \langle v, T(e_1) \rangle e_1 + \langle v, T(e_2) \rangle e_2 \\ &= (-ix + 3y) \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + (x + (2 - 3i)y) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} -ix + 3y \\ x + (2 - 3i)y \end{pmatrix} \end{aligned}$$

דוגמה 7.3

תהי V המרחב המכפלה פנימית $\mathbb{R}_2[x]$ עם המכפלה הפנימית

$$\langle f, g \rangle = \int_0^1 f(x) g(x) dx$$

לכל $f(x), g(x) \in \mathbb{R}_2[x]$.

יהי $T : \mathbb{R}_2[x] \rightarrow \mathbb{R}_2[x]$ אופרטור המוגדר

$$T(a + bx + cx^2) = 3b + (a + c)x + (a + b + 2c)x^2.$$

מצאו את \bar{T} .

פתרון:

בסיס הסטנדרטי של $\mathbb{R}_2[x]$ הינו $E = \{e_1 = 1, e_2 = x, e_3 = x^2\}$. לכן

$$T(e_1) = T(1) = x + x^2, \quad T(e_2) = T(x) = 3 + x^2, \quad T(e_3) = T(x^2) = x + 2x^2.$$

נסמן וקטור כללי של $\mathbb{R}_2[x] : v = a + bx + cx^2$. לפי הנוסחה הנתונה בשביל המכפלה הפנימית:

$$\begin{aligned} \langle v, T(e_1) \rangle &= \langle a + bx + cx^2, x + x^2 \rangle \\ &= \int_0^1 (x + x^2) (a + bx + cx^2) dx \\ &= \int_0^1 (ax + ax^2 + bx^2 + bx^3 + cx^3 + cx^4) dx \\ &= \frac{a}{2} + \frac{a}{3} + \frac{b}{3} + \frac{b}{4} + \frac{c}{4} + \frac{c}{5} \\ &= \frac{5a}{6} + \frac{7b}{12} + \frac{9c}{20}. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \langle v, (T(e_2)) \rangle &= \langle a + bx + cx^2, 3 + x^2 \rangle \\
 &= \int_0^1 (3 + x^2) (a + bx + cx^2) dx \\
 &= \int_0^1 (3a + ax^2 + 3b + bx^3 + 3c + cx^4) dx \\
 &= 3a + \frac{a}{3} + 3b + \frac{b}{4} + 3c + \frac{c}{5} \\
 &= \frac{10a}{3} + \frac{13b}{4} + \frac{16c}{5} . \\
 \langle v, (T(e_3)) \rangle &= \langle a + bx + cx^2, x + 2x^2 \rangle \\
 &= \int_0^1 (x + 2x^2) (a + bx + cx^2) dx \\
 &= \int_0^1 (ax + 2ax^2 + bx^2 + 2bx^3 + cx^3 + 2cx^4) dx \\
 &= \frac{a}{2} + \frac{2a}{3} + \frac{b}{3} + \frac{b}{2} + \frac{c}{4} + \frac{2c}{5} \\
 &= \frac{7a}{6} + \frac{5b}{6} + \frac{13c}{20} .
 \end{aligned}$$

לכן

$$\begin{aligned}
 \bar{T}(v) &= \sum_{i=1}^3 \langle v, T(e_i) \rangle e_i \\
 &= \langle v, T(e_1) \rangle e_1 + \langle v, T(e_2) \rangle e_2 + \langle v, T(e_3) \rangle e_3 \\
 &= \left(\frac{5a}{6} + \frac{7b}{12} + \frac{9c}{20} \right) e_1 + \left(\frac{10a}{3} + \frac{13b}{4} + \frac{16c}{5} \right) e_2 + \left(\frac{7a}{6} + \frac{5b}{6} + \frac{13c}{20} \right) e_3 \\
 &= \left(\frac{5a}{6} + \frac{7b}{12} + \frac{9c}{20} \right) + \left(\frac{10a}{3} + \frac{13b}{4} + \frac{16c}{5} \right) x + \left(\frac{7a}{6} + \frac{5b}{6} + \frac{13c}{20} \right) x^2
 \end{aligned}$$

משפט 7.5 מטריצה המייצגת של אופרטור הצמוד

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב מכפלה פנימית V .
אם $[T]$ המטריצה המייצגת של T אז המטריצה המייצגת של הצמוד \bar{T} היא $\overline{[T]}$.
כלומר:

$$[\bar{T}] = \overline{[T]} . \quad (8^*)$$

הוכחה: ממשוואה (3*) האיבר ה- ij של המטריצה המייצגת של T הוא $[T]_{ij} = \langle T(b_j), b_i \rangle$. במקום T נציב \bar{T} ונקבל

$$[\bar{T}]_{ij} \stackrel{(3^*)}{=} \langle \bar{T}(b_j), b_i \rangle \stackrel{(*5)}{=} \langle b_j, T(b_i) \rangle \stackrel{\text{תכונת הרמטיות}}{=} \overline{\langle T(b_i), b_j \rangle} = \overline{[T]_{ji}}$$

קיבלנו ש- $[\bar{T}]_{ij} = \overline{[T]_{ji}}$ (שימו לב לסדר הפוך של האינדקסים).

במילים: האיבר ה- ij של $[\bar{T}]$ שווה לצמוד של האיבר ji של $[T]$.

לכן $[\bar{T}]$ שווה להמשוחלפת של המטריצה של הצמודים של האיברים של $[T]$. כלומר:

$$[\bar{T}] = \overline{[T]} .$$

7.2 אופרטור צמוד לעצמו

הגדרה 7.2 העתקה צמודה לעצמה

העתקה לינארית

$$T : V \rightarrow V$$

במרחב מכפלה פנימית נקראת העתקה צמודה לעצמה אם

$$\bar{T} = T ,$$

כלומר לכל u, v ,

$$\langle T(u), v \rangle = \langle u, T(v) \rangle .$$

- העתקה צמודה לעצמה במרחב אוקלידי ($\mathbb{F} = \mathbb{R}$) נקראת גם העתקה סימטרית.
- במרחב אוניטרי, ($\mathbb{F} = \mathbb{C}$) היא נקראת גם העתקה הרמיטית.

הגדרה 7.3 מטריצה צמודה לעצמה

מטריצה ריבועית $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ($\mathbb{F} = \mathbb{C}$ או $\mathbb{F} = \mathbb{R}$) נקראת מטריצה צמודה לעצמה אם

$$A = \bar{A}^t .$$

- כאשר $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ מטריצה כזו נקראת סימטרית.
- כאשר $\mathbb{F} = \mathbb{C}$ מטריצה כזו נקראת הרמיטית.

משפט 7.6 העתקה צמודה לעצמה אם"ם המטריצה המייצגת צמודה לעצמה

יהי V במרחב מכפלה פנימית. העתקה $T : V \rightarrow V$ צמודה לעצמה אם"ם המטריצה המייצגת של T בבסיס אורתונורמלי כלשהו של V היא צמודה לעצמה.

דוגמה 7.4

נניח ש- $T : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ נעתקב במרחב \mathbb{R}^n עם מכפלה פנימית הסטנדרטית שמוגדרת ע"י

$$T(u) = A \cdot u .$$

הוכיחו כי T צמודה לעצמה אם"ם A סימטרית.

פתרון:

המטריצה המייצגת של ההעתקה היא $[T]_E = A$. $\bar{A} = A^t$ מטריצה A ממשית, אז $\bar{A} = A^t$. לכן T צמודה לעצמה אם"ם $A = A^t$.

דוגמה 7.5

נניח ש- $T : \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ נעתקב במרחב \mathbb{C}^n עם מכפלה פנימית הסטנדרטית שמוגדרת ע"י

$$T(u) = A \cdot u .$$

הוכיחו כי T צמודה לעצמה אם"ס A הרמיטית.

פתרון:

המטריצה המייצגת של ההעתקה היא $[T]_E = A$. T צמודה לעצמה אם"ס המטריצה המייצגת צמודה לעצמה, כלומר אם $\bar{A} = A$, כלומר אם A הרמיטית. לכן T צמודה לעצמה אם"ס A הרמיטית.

דוגמה 7.6

הוכיחו כי ההעתקה הזהות $I_V : V \rightarrow V$ צמודה לעצמה.

פתרון:

המטריצה המייצגת של ההעתקה הזהות היא המטריצה היחידה I . I צמודה לעצמה בגלל ש- $\bar{I} = I$ לכן ההתקה הזהות I_V צמודה לעצמה.

דוגמה 7.7

הוכיחו כי ההעתקה האפס $0_V : V \rightarrow V$ צמודה לעצמה.

פתרון:

המטריצה המייצגת של ההעתקה הזהות היא המטריצה האפס $0_{n \times n}$. $0_{n \times n}$ צמודה לעצמה בגלל ש- $\bar{0}_{n \times n} = 0_{n \times n}$. לכן ההתקה האפס 0_V צמודה לעצמה.

דוגמה 7.8

הוכיחו כי ההעתקה סקלרית $S_\alpha : V \rightarrow V$ שמוגדרת ע"י $S_\alpha(v) = \alpha \cdot v$ צמודה לעצמה אם"ס $\bar{\alpha}I = \alpha I$.

פתרון:

המטריצה המייצגת של

$$[S_\alpha] = \alpha I.$$

המטריצה המייצגת צמודה לעצמה אם"ס

$$\bar{\alpha}I = \alpha I$$

כלומר אם $\bar{\alpha} = \alpha$.

דוגמה 7.9

במרחב \mathbb{R}^2 עם המכפלה הפנימית הסטנדרטית, נתון בסיס

$$B = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}.$$

נתון ההעתקה לינארית $T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ עם הטריצה המייצגת $[T]_B = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ -1 & 1 \end{pmatrix}$. האם T סימטרית?

פתרון:

שיטה 1

נבחר בסיס אורתונורמלי:

$$e_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad e_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

אז $e_2 = b_1 + b_2$, $e_1 = -b_2$
לכן

$$[T(b_1)]_B = 0 \cdot b_1 - b_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad [T(b_2)]_B = 0 \cdot b_1 + b_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

לכן

$$T(e_1) = -T(b_2) = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = e_1 + 0 \cdot e_2.$$

$$T(e_2) = T(b_1) + T(b_2) = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 0 \cdot e_1 + 0 \cdot e_2.$$

לכן

$$[T]_E = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

מטריצה סימטרית, לכן T העתקה סימטרית.

שיטה 2

$$[T]_B = P_{E \rightarrow B} [T]_E P_{E \rightarrow B}^{-1}$$

$$(B | E) = \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & -1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & -1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & 1 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & -1 & 1 \end{array} \right)$$

$$P_{E \rightarrow B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \text{ נמצא } P_{E \rightarrow B}^{-1} \text{ לכן}$$

$$\left(\begin{array}{cc|cc} 0 & 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 & 1 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|cc} -1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & -1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \end{array} \right)$$

$$P_{E \rightarrow B}^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \text{ לכן}$$

$$\begin{aligned} [T]_B = P_{E \rightarrow B} [T]_E P_{E \rightarrow B}^{-1} &\Leftrightarrow [T]_E = P_{E \rightarrow B}^{-1} [T]_B P_{E \rightarrow B} = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

דוגמה 7.10

הוכיחו או הפריכו ע"י דוגמה נגדית:

(א) אם T ו- S העתקות צמודות לעצמן אז $T + S$ צמודה לעצמה.

(ב) אם $T \neq 0$ צמודה לעצמה ו- αT צמודה לעצמה, אז α הוא סקלר ממשי.

(ג) אם $T \neq 0$ צמודה לעצמה ו $\alpha = \bar{\alpha} \neq 0$ אז αT צמודה לעצמה.

(ד) אם T_1 ו- T_2 צמודות לעצמן אז $T_1 \cdot T_2$ צמודה לעצמה.

(ה) אם T_1 ו- T_2 צמודות לעצמן ו- T_1 ו- T_2 מתחלפות (ז"א $T_1 T_2 = T_2 T_1$), אז $T_1 \cdot T_2$ צמודה לעצמה.

(ו) אם T_1 ו- T_2 צמודות לעצמן ו- $T_1 \cdot T_2$ צמודה לעצמה, אז T_1 ו- T_2 מתחלפות (ז"א $T_1 T_2 = T_2 T_1$).

(ז) אם T צמודה לעצמה, אז T^2 צמודה לעצמה.

פתרון:

(א) טענה נכונה. הוכחה:

$$\overline{T+S} = \bar{T} + \bar{S} = T + S .$$

(ב) αT צמודה לעצמה (נתון) לכן

$$\overline{\alpha T} = \bar{\alpha} \bar{T} = \alpha T .$$

T צמודה לעצמה (נתון) לכן $\bar{T} = T$. נציב ונקבל

$$\bar{\alpha} T = \alpha T \quad \Rightarrow \quad (\bar{\alpha} - \alpha) T = 0 .$$

$T \neq 0$ (נתון) לכן $\bar{\alpha} - \alpha = 0$ לכן $\bar{\alpha} = \alpha$.

(ג) טענה נכונה. הוכחה:

T צמודה לעצמה (נתון) לכן

$$\overline{\alpha T} = \bar{\alpha} \bar{T} = \bar{\alpha} T .$$

$\bar{\alpha} = \alpha$ (נתון). נציב ונקבל

$$\overline{\alpha T} = \alpha T .$$

(ד) טענה לא נכונה. דוגמה נגדית:

$$T_1 : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2 , \quad [T_1]_E = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$$

$$T_2 : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2 , \quad [T_2]_E = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

T_1 ו- T_2 העתקות סימטריות אבל

$$[T_1 \cdot T_2]_E = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

לא סימטרית, לכן $T_1 \cdot T_2$ אינה צמודה לעצמה.

(ה) טענה נכונה. הוכחה:

נניח $T_1 : V \rightarrow V, T_2 : V \rightarrow V$, העתקות צמודות לעצמן. נניח כי $T_1 \cdot T_2$ העתקה צמודה לעצמה ונניח כי

$$T_1 \cdot T_2 = T_2 \cdot T_1 .$$

אז

$$\overline{T_1 \cdot T_2} = \bar{T}_2 \cdot \bar{T}_1 = T_2 \cdot T_1 = T_1 \cdot T_2 .$$

לכן $T_1 \cdot T_2$ צמודה לעצמה.

(ו) טענה נכונה. הוכחה:

נניח $T_1 : V \rightarrow V, T_2 : V \rightarrow V$, העתקות צמודות לעצמן ונניח כי $T_1 \cdot T_2$ העתקה צמודה לעצמה. אז

$$\overline{T_1 \cdot T_2} = T_1 \cdot T_2 .$$

מצד שני,

$$\overline{T_1 \cdot T_2} = \bar{T}_2 \cdot \bar{T}_1 = T_2 \cdot T_1 .$$

לכן

$$T_1 \cdot T_2 = T_2 \cdot T_1 .$$

(ז) טענה נכונה. הוכחה:

$$\overline{(TT)} = \bar{T} \cdot \bar{T} = T \cdot T .$$

דוגמה 7.11

יהי V מרחב מכפלה פנימית נוצר סופית. תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה ליניארית. הוכיחו כי $\bar{T} \cdot T$ ו- $T \cdot \bar{T}$ העתקה צמודה לעצמה.

פתרון:

$$\overline{T \cdot \bar{T}} = \bar{\bar{T}} \cdot \bar{T} = T \cdot \bar{T} .$$

לכן $T \cdot \bar{T}$ העתקה צמודה לעצמה.
מאותה מידה:

$$\overline{\bar{T} \cdot T} = \bar{\bar{T}} \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T .$$

לכן $\bar{T} \cdot T$ העתקה צמודה לעצמה.

הגדרה 7.4 העתקה אנטי-סימטרית

תהי העתקה ליניארית

$$T : V \rightarrow V$$

במרחב אוקלידי V . במצב

$$\bar{T} = -T$$

אז T נקראת אנטי-סימטרית.

הגדרה 7.5 העתקה אנטי-הרמיטית

תהי העתקה לינארית

$$T : V \rightarrow V$$

במרחב אוניטרי V . במצב

$$\bar{T} = -T$$

אז T נקראת אנטי-הרמיטית.

כל מספר מרוכב $z = x + iy$ הוא סכום של מספר ממשי x ומספר מדומה iy . בדומה לכך, כל העתקה לינארית T היא סכום של שתי העתקות, שאחת מהן צמודה לעצמה והשני אנטי-סימטרית או אנטי-הרמיטית. נוכיח את הטענה הזאת במשפט הבא.

משפט 7.7

תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית כלשהי.

T היא סכום של שתי העתקות, שאחת מהן צמודה לעצמה והשני אנטי-סימטרית או אנטי-הרמיטית.

הוכחה: נניח $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית. נתבונן בהעתקות

$$T_1 = \frac{1}{2} (T + \bar{T}) , \quad T_2 = \frac{1}{2} (T - \bar{T}) .$$

אז

$$T = T_1 + T_2 .$$

$$\bar{T}_1 = \frac{1}{2} (\overline{T + \bar{T}}) = \frac{1}{2} (\bar{T} + \bar{\bar{T}}) = \frac{1}{2} (\bar{T} + T) = T_1 .$$

ז"א T_1 צמודה לעצמה.

$$\bar{T}_2 = \frac{1}{2} (\overline{T - \bar{T}}) = \frac{1}{2} (\bar{T} - \bar{\bar{T}}) = \frac{1}{2} (\bar{T} - T) = -\frac{1}{2} (T - \bar{T}) = -T_2 .$$

ז"א T_2 אנטי-הרמיטית.

משפט 7.8

(1) תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית כלשהי המקיימת

$$\langle T(u), v \rangle = 0$$

לכל $u, v \in V$. אז $T = 0$.

(2) אם $T : V \rightarrow V$ העתקה צמודה לעצמה המקיימת

$$\langle T(u), u \rangle = 0$$

לכל $u \in V$. אז $T = 0$.

הוכחה:

(1)

$$\langle T(u), v \rangle = 0$$

לכל $u, v \in V$. נבחר $v = T(u)$. אז

$$\langle T(u), T(u) \rangle = 0 \quad \Rightarrow \quad T(u) = 0$$

לכל $u \in V$. לכן $T = 0$.

(2) לפי הנתון לכל $u, v \in V$,

$$\langle T(u+v), u+v \rangle = 0, \quad \langle T(v), v \rangle = 0, \quad \langle T(u), u \rangle = 0.$$

מצד שני,

$$\begin{aligned} \langle T(u+v), u+v \rangle &= \langle T(u), u \rangle + \langle T(u), v \rangle + \langle T(v), u \rangle + \langle T(v), v \rangle \\ &= 0 + \langle T(u), v \rangle + \langle T(v), u \rangle + 0 \\ &= \langle T(u), v \rangle + \langle T(v), u \rangle \end{aligned}$$

לכן לכל $u, v \in V$,

$$\langle T(u), v \rangle + \langle T(v), u \rangle = 0$$

(א) במקרה של מרחב אוקלידי ($\mathbb{F} = \mathbb{R}$ או \mathbb{C}) נקבל

$$\begin{aligned} \langle T(u), v \rangle &= \langle u, T(v) \rangle \quad (\text{כי } T \text{ צמודה לעצמה}) \\ &= \langle T(v), u \rangle \quad (\text{לפי הסימטריות של מכפלה פנימית במרחב אוקלידי}) \end{aligned}$$

לכן

$$\langle T(u), v \rangle + \langle T(v), u \rangle = 2 \langle T(u), v \rangle = 0$$

לכן $\langle T(u), v \rangle = 0$ לכל $u, v \in V$. לכן לפי סעיף (1), $T = 0$.

(ב) במקרה של מרחב אוניטרי ($\mathbb{F} = \mathbb{C}$ או \mathbb{R}) נציב בשוויון שקיבלנו קודם iu במקום u :

$$\langle T(iu), v \rangle + \langle T(v), iu \rangle = 0$$

לכן

$$i \langle T(u), v \rangle - i \langle T(v), u \rangle = 0 \quad \Rightarrow \quad \langle T(u), v \rangle - \langle T(v), u \rangle = 0$$

וגם

$$\langle T(u), v \rangle + \langle T(v), u \rangle = 0$$

נחבר את שני השוויונים ונקבל:

$$2 \langle T(u), v \rangle = 0 \quad \Rightarrow \quad T = 0$$

■

7.3 העתקות אוניטריות

נשים לב שעבור מספר מרוכב z ,

$$|z| = 1 \quad \Leftrightarrow \quad z \cdot \bar{z} = 1.$$

נגדיר מושג דומה עבור העתקות ליניאריות.

הגדרה 7.6 העתקה אוניטרית

$T : V \rightarrow V$ במרחב מכפלה פנימית V נוצר סופית, נקראת העתקה אוניטרית אם

$$T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T = I$$

כאשר I העתקה הזהות.

העתקה אוניטרית במרחב אוקלידי (כלומר כאשר $\mathbb{F} = \mathbb{R}$) נקראת גם העתקה אורתוגונלית.

$$(1) \text{ התנאי } \bar{T} \cdot T = T \cdot \bar{T} = I \text{ פירושו ש- } T \text{ הפיכה ו- } T^{-1} = \bar{T}.$$

(2) אם V מרחב נוצר סופית ו- S, T העתקות לינאריות מ- V ל- S אז השוויון $S \cdot T = I$ גורר את השוויון $T \cdot S = I$. ז"א כדי לוודא ש- T אוניטרית מספיק לבדוק רק אחד השוויונות $T \cdot \bar{T} = I$ או $\bar{T} \cdot T = I$.

דוגמה 7.12

נניח כי V מרחב מכפלה פנימית של \mathbb{C}^1 עם המכפלה הפנימית הסטנדרטית

$$\langle z, w \rangle = z \cdot \bar{w}.$$

תהי $T : \mathbb{C}^1 \rightarrow \mathbb{C}^1$ העתקה שמוגדרת $T(z) = \alpha \cdot z$ כאשר $\alpha \in \mathbb{C}$. הוכיחו:

א אם T אוניטרית אז $\alpha \bar{\alpha} = 1$.

ב אם T אוניטרית אז $\|T(z)\| = \|z\|$ לכל $z \in \mathbb{C}^1$.

ג אם T אוניטרית אז $\langle T(z), T(w) \rangle = \langle z, w \rangle$ לכל $z, w \in \mathbb{C}^1$.

פתרון:

א $T(z) = \alpha z$ אז

$$\bar{T}(z) = \bar{\alpha} z.$$

מכאן

$$(\bar{T}T)(z) = \bar{T}(T(z)) = \bar{T}(\alpha z) = \bar{\alpha} \cdot \alpha z.$$

לכן $\bar{T} \cdot T = I$ אם $\bar{\alpha} \cdot \alpha = 1$.

ז"א הערך המוחלט של α שווה ל-1.

ב נחשב את $\|T(z)\|$.

$$\|T(z)\|^2 = \langle T(z), T(z) \rangle = \langle \alpha z, \alpha z \rangle = \alpha \cdot \bar{\alpha} \langle z, z \rangle = \langle z, z \rangle = \|z\|^2.$$

כלומר $\|T(z)\| = \|z\|$.

ג לכל $z, w \in \mathbb{C}^1$

$$\langle T(z), T(w) \rangle = \langle \alpha z, \alpha w \rangle = \alpha \cdot \bar{\alpha} \langle z, w \rangle = \langle z, w \rangle,$$

כלומר $\langle T(z), T(w) \rangle = \langle z, w \rangle$.

בדוגמה הקודמת מצאנו כי העתקה שומרת על הנורמה ועל המכפלה הפנימית של וקטורים.

התכונות האלה (שמירה על נורמה ועל מכפלה פנימית) מתקיימות לכל העתקה אוניטרית.

כל אחת מהתכונות האלה שקולה לכך שהעתקה תהיה אוניטרית.

משפט 7.9

עבור העתקה ליניארית $T : V \rightarrow V$ במרחב מכפלה פנימית נוצר סופית, התנאים הבאים שקולים:

(1) T העתקה אוניטרית.

(2) לכל u, v

$$\langle T(u), T(v) \rangle = \langle u, v \rangle .$$

(3) לכל $u \in V$,

$$\|T(u)\| = \|u\|$$

הוכחה: $(1) \Rightarrow (2)$

נניח ש- T אוניטרית. נבחר $u, v \in V$. אז

$$\langle T(u), T(v) \rangle = \langle u, \bar{T} \cdot T(v) \rangle = \langle u, I(v) \rangle = \langle u, v \rangle .$$

$(2) \Rightarrow (3)$

נתון שלכל u, v , $\langle T(u), T(v) \rangle = \langle u, v \rangle$. בפרט:

$$\|T(u)\|^2 = \langle T(u), T(u) \rangle = \langle u, u \rangle = \|u\|^2 .$$

$(3) \Rightarrow (1)$

$$\begin{aligned} 0 &= \|T(u)\|^2 - \|u\|^2 \\ &= \langle T(u), T(u) \rangle - \langle u, u \rangle \\ &= \langle \bar{T} \cdot T(u), u \rangle - \langle u, u \rangle \end{aligned}$$

לכן

$$\langle \bar{T} \cdot T(u), u \rangle = \langle u, u \rangle$$

לכן $\bar{T} \cdot T = I$.

משפט 7.10

עבור העתקה ליניארית T התנאי שלכל $u \in V$,

$$\|T(u)\| = \|u\|$$

שקול לתנאי שלכל $u, v \in V$

$$\|T(u) - T(v)\| = \|u - v\| .$$

הוכחה:

(1) נניח $\|T(u)\| = \|u\|$ לכל $u \in V$. נקח $u, v \in V$. אז

$$\|T(u - v)\| = \|u - v\| \Rightarrow \|T(u) - T(v)\| = \|u - v\|.$$

(2) נניח $\|T(u) - T(v)\| = \|u - v\|$ לכל $u, v \in V$. נגדיר $v = 0$. אז

$$\|T(u) - T(0)\| = \|T(u)\| = \|u - 0\| = \|u\|.$$

הפירוש הגאומטרי של השוויון $\|T(u) - T(v)\| = \|u - v\|$ הוא שהמרחק בין וקטורים שווה למרחק בין תמונותיהם. מהמשפט נובע כי העתקה אוניטרית שומרת על מרחקים.

נראה במשפט הבא אפיון נוסף של העתקות אוניטריות.

משפט 7.11

יהי V מרחב מכפלה פנימית נוצר סופית, ותהי $T : V \rightarrow V$ העתקה ליניארית.

(א) אם T העתקה אוניטרית, ואם $B = \{b_1, \dots, b_n\}$ בסיס אורתונורמלי של V ,

אז גם $\{T(b_1), \dots, T(b_n)\}$ בסיס אורתונורמלי.

(ב) אם קיים בסיס אורתונורמלי של V שהעתקה T מעתיקה לבסיס אורתונורמלי, אז T אוניטרית.

הוכחה:

(א)

$$\langle T(b_i), T(b_j) \rangle = \langle b_i, b_j \rangle = \begin{cases} 0 & i \neq j, \\ 1 & i = j. \end{cases}$$

לכן $\{T(b_1), \dots, T(b_n)\}$ בסיס אורתונורמלי.

(ב) נניח ש- $B = \{b_1, \dots, b_n\}$ ו- $B' = \{T(b_1), \dots, T(b_n)\}$ בסיסים אורתונורמליים. לכל $u, v \in V$,

$$u = \sum_{i=1}^n \alpha_i b_i, \quad v = \sum_{i=1}^n \beta_i b_i.$$

אז

$$\langle u, v \rangle = \sum_{i=1}^n \alpha_i \bar{\beta}_i.$$

$$\langle T(u), T(v) \rangle = \left\langle \sum_{i=1}^n \alpha_i T(b_i), \sum_{i=1}^n \beta_i T(b_i) \right\rangle = \sum_{i=1}^n \alpha_i \bar{\beta}_i$$

ז"א $\langle T(u), T(v) \rangle = \langle u, v \rangle$ לכן T העתקה אוניטרית.

7.4 מטריצות מייצגות של העתקות אוניטריות

נניח $T : V \rightarrow V$ העתקה אוניטרית, B בסיס אורתונורמלי. נסמן $[T]_B = A$. אז $[\bar{T}]_B = \bar{A}$. לכן

$$[T\bar{T}]_B = [T]_B \cdot [\bar{T}]_B = A \cdot \bar{A} = I$$

וגם

$$[\bar{T}T]_B = [\bar{T}]_B \cdot [T]_B = \bar{A} \cdot A = I$$

7.7 הגדרה

תהי A מטריצה ריבועית מעל שדה F . ל- A קוראים מטריצה אוניטרית אם

$$A \cdot \bar{A} = \bar{A} \cdot A = I$$

(תנאי שקול $A^{-1} = \bar{A}$).

אם $F = \mathbb{R}$ למטריצה אוניטרית קוראים מטריצה אורתוגונלית, ז"א כאשר

$$A \cdot A^t = A^t \cdot A = I,$$

או, באופן שקול:

$$A^{-1} = A^t.$$

7.13 דוגמה

$$T : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, \quad T(v) = A \cdot v$$

כאשר $A = [T]_E$. אם A אורתוגונלית, אז $A \cdot A^t = I$. לכן

$$|A| \cdot |A^t| = |A|^2 = 1$$

לכן

$$|A| = \pm 1.$$

בנוסף, אם A אורתוגונלית, אז

$$A^{-1} = A^t.$$

נסמן

$$A = \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \Rightarrow A^{-1} = \frac{1}{|A|} \begin{pmatrix} d & -b \\ -c & a \end{pmatrix}$$

המקרה $|A| = 1$.

$$A^{-1} = \begin{pmatrix} d & -b \\ -c & a \end{pmatrix} = A^t = \begin{pmatrix} a & c \\ b & d \end{pmatrix}.$$

לכן $a = d, c = -b$. כלומר

$$A = A_1 = \begin{pmatrix} a & -b \\ b & a \end{pmatrix}$$

כאשר $a^2 + b^2 = 1$.

המקרה $|A| = -1$.

במקרה של $|A| = -1$ נקבל

$$A^{-1} = - \begin{pmatrix} d & -b \\ -c & a \end{pmatrix} = A^t = \begin{pmatrix} a & c \\ b & d \end{pmatrix},$$

לכן $d = -a, b = c$ כלומר

$$A = A_2 = \begin{pmatrix} a & b \\ b & -a \end{pmatrix}$$

כאשר $a^2 + b^2 = 1$.

מהשוויון הזה, $a^2 + b^2 = 1$, נובע שקיימת זווית יחידה ϕ ($0 \leq \phi < 2\pi$) כך ש:

$$b = \sin \phi, \quad a = \cos \phi.$$

לכן ניתן לרשום:

$$A_1 = \begin{pmatrix} \cos \phi & -\sin \phi \\ \sin \phi & \cos \phi \end{pmatrix}$$

$$A_2 = \begin{pmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ \sin \phi & \cos \phi \end{pmatrix}$$

מצאנו צורה של כל המטריצות האורתוגונליות ב $\mathbb{R}^{2 \times 2}$.

המשמעות הגאומטרית של העתקה $u \rightarrow A_i u$ היא הסיבוב של המישור בזווית ϕ נגד הכיוון השעון. נשים לב כי

$$A_2 = \begin{pmatrix} \cos \phi & \sin \phi \\ \sin \phi & \cos \phi \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \cos \phi & -\sin \phi \\ \sin \phi & \cos \phi \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$$

כלומר

$$A_2 = A_1 \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$$

היא המטריצה הסטנדרטית של העתקה השיקוף של המישור ביחס לציר ה- x . לכן פירושה הגאומטרית של A^{-1} הוא שיקוף המישור ביחס לציר ה- x , ולאחר מכן סיבוב בזווית ϕ נגד כיוון השעון.

נרשום את צנאי האוניטריות של מטריצה A בעזרת קואורדינטות.

משפט 7.12

(1) אם A מטריצה אוניטרית מסדר n מעל שדה \mathbb{F} , אז גם שורותיה וגם עמודותיה מהוות בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n ביחס למכפלה הפנימית הסטנדרטית ב- \mathbb{F}^n .

(2) אם שורות (או עמודות) של מטריצה ריבועית מסדר n מעל \mathbb{F} מהוות בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n ביחס מכפלה הפנימית הסטנדרטית אז המטריצה אוניטרית.

הוכחה: נסמן

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}, \quad \bar{A} = \begin{pmatrix} \bar{a}_{11} & \bar{a}_{21} & \cdots & \bar{a}_{n1} \\ \bar{a}_{12} & \bar{a}_{22} & \cdots & \bar{a}_{n2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \bar{a}_{1n} & \bar{a}_{2n} & \cdots & \bar{a}_{nn} \end{pmatrix}.$$

(1) נניח ש A אוניטרית. אז $A \cdot \bar{A} = I$ וגם $\bar{A} \cdot A = I$. אז האיבר (i, j) של המטריצה $A \cdot \bar{A}$ הוא:

$$(A\bar{A})_{ij} = (a_{i1} \ \cdots \ a_{in}) \cdot \begin{pmatrix} \bar{a}_{j1} \\ \vdots \\ \bar{a}_{jn} \end{pmatrix} = \sum_{k=1}^n a_{ik} \bar{a}_{jk}$$

לכן מטריצה A אוניטרית כאשר

$$\sum_{k=1}^n a_{ik} \bar{a}_{jk} = \begin{cases} 1 & i = j \\ 0 & i \neq j \end{cases}$$

הביטוי $\sum_{k=1}^n a_{ik} \bar{a}_{jk}$ הוא המכפלה פנימית ב- \mathbb{F}^n של השורה ה- i והשורה ה- j של מטריצה A . לכן, אם A אוניטרית, אז שורות A הן בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n .

באופן דומה, האיבר ה- (i, j) של המטריצה $\bar{A}A$:

$$(\bar{A}A)_{ij} = (\bar{a}_{1i} \ \cdots \ \bar{a}_{ni}) \cdot \begin{pmatrix} a_{1j} \\ \vdots \\ a_{nj} \end{pmatrix} = \sum_{k=1}^n \bar{a}_{ki} a_{kj}$$

זאת המכפלה הפנימית הסטנדרטית של עמודות מטריצה A .

המכפלה הזאת שווה ל- 1 עבור $i = j$ ושווה ל- 0 עבור $i \neq j$.

לכן עמודות A מהוות בסיס אורתונורמלי של A .

(2) נניח ששורות מטריצה A מהוות בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n . אז האיבר (i, j) של $A \cdot \bar{A}$:

$$(A\bar{A})_{ij} = (a_{i1} \ \cdots \ a_{in}) \cdot \begin{pmatrix} \bar{a}_{j1} \\ \vdots \\ \bar{a}_{jn} \end{pmatrix} = \sum_{k=1}^n a_{ik} \bar{a}_{jk} = \begin{cases} 1 & i = j \\ 0 & i \neq j \end{cases}.$$

ז"א $A \Leftarrow A\bar{A} = I$ אוניטרית.

נניח כעת, שעמודות A מהוות בסיס אורתונורמלי. אז

$$(\bar{A}A)_{ij} = \sum_{k=1}^n \bar{a}_{ki} a_{kj} = \begin{cases} 1 & i = j \\ 0 & i \neq j \end{cases}.$$

ז"א $A \Leftarrow \bar{A} \cdot A = I$ אוניטרית.

משפט 7.13

עבור העתקה ליניארית $T : V \rightarrow V$ (כאשר V מרחב מכפלה פנימית נוצר סופית) התנאים הבאים שקולים זה לזה:

(א) T אוניטרית, ז"א

$$\bar{T} \cdot T = T \cdot \bar{T} = 1$$

(ב) לכל $u, v \in V$:

$$\langle T(u), T(v) \rangle = \langle u, v \rangle.$$

(ג) לכל $u \in V$:

$$\|T(u)\| = \|u\|.$$

(ד) לכל $u, v \in V$:

$$\|T(u) - T(v)\| = \|u - v\|.$$

(ה) T מעבירה בסיס אורתונורמלי כלשהו של V לבסיס אורתונורמלי.

(ו) המטריצה המייצגת של T לפי בסיס אורתונורמלי מסוים של V היא אוניטרית.

דוגמה 7.14

עבור אילו ערכים של α המטריצה הנתונה היא אורתוגונלית? אוניטרית?

(א)
$$A = \begin{pmatrix} \alpha & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \alpha \end{pmatrix}$$

(ב)
$$A = \begin{pmatrix} \alpha & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

פתרון:

(א)

$$A = \begin{pmatrix} \alpha & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \alpha \end{pmatrix}, \quad \bar{A} = A = \begin{pmatrix} \bar{\alpha} & \frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} & \bar{\alpha} \end{pmatrix}$$

$$A \cdot \bar{A} = \begin{pmatrix} \alpha\bar{\alpha} + \frac{1}{4} & \frac{1}{2}(\bar{\alpha} - \alpha) \\ \frac{1}{2}(\alpha - \bar{\alpha}) & \alpha\bar{\alpha} + \frac{1}{4} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} |\alpha|^2 + \frac{1}{4} & \frac{1}{2}(\bar{\alpha} - \alpha) \\ \frac{1}{2}(\alpha - \bar{\alpha}) & |\alpha|^2 + \frac{1}{4} \end{pmatrix}$$

לכן $\alpha = \bar{\alpha} \in \mathbb{R}$, $|\alpha|^2 + \frac{1}{4} = 1$, לכן $|\alpha|^2 = \frac{3}{4}$, $\alpha = \pm \frac{\sqrt{3}}{2}$. ז"א המטריצה אורתוגונלית עבור $\alpha = \pm \frac{\sqrt{3}}{2}$.

(ב) המכפלה הפנימית של העמודות שווה ל-1 לכן העמודות לא מהוות בסיס אורתונורמלי. לכן A לא אורתוגונלית ולא אוניטרית.

דוגמה 7.15

(א) יהי $\begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{pmatrix}$ וקטור יחידה כלשהו ב- \mathbb{F}^n (המכפלה הפנימית היא סטנדרטית). הוכיחו כי קיימת

מטריצה אוניטרית שהעמודה הראשונה שלה היא $\begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{pmatrix}$.

(ב) מצאו מטריצה אוניטרית מסדר 3, שהעמודה הראשונה שלה היא $\begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \\ -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \end{pmatrix}$.

פתרון:

(א) נשלים את הוקטור הנתון לבסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n ונשים אותם בעמודות המטריצה. המטריצה המתקבלת אוניטרית.

(ב) $v_1 = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \\ -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \end{pmatrix}$ וקטור יחידה כי

$$\langle v_1, v_1 \rangle = \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} = 1.$$

נשלים את v_1 לבסיס כלשהו של \mathbb{C}^3 :

$$v_1 = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \\ -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

נבנה בסיס אורתונורמלי (נשתמש בתהליך גרס-שמידט):

$$u_1 = v_1.$$

$$\langle v_2, u_1 \rangle = \frac{1}{2} - \frac{1}{2}i.$$

$$u_2 = v_2 - \frac{\langle v_2, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} - \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{2}i \right) \begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \\ -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} - \frac{1}{4}i \\ \frac{1}{4} - \frac{1}{4}i \end{pmatrix}$$

$$u_3 = v_3 - \frac{\langle v_3, u_1 \rangle}{\|u_1\|^2} u_1 - \frac{\langle v_3, u_2 \rangle}{\|u_2\|^2} u_2$$

$$\langle v_3, u_1 \rangle = -\frac{1}{2}.$$

$$\langle v_3, u_2 \rangle = \frac{1}{4} + \frac{1}{4}i.$$

$$\|u_2\|^2 = \frac{1}{4} + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} = \frac{1}{2}.$$

$$u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \frac{1}{2} \begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \\ -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \end{pmatrix} - \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \right) \begin{pmatrix} \frac{1}{2} \\ \frac{1}{4} - \frac{1}{4}i \\ \frac{1}{4} - \frac{1}{4}i \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \end{pmatrix}$$

$$\|u_3\|^2 = \frac{1}{16} + \frac{1}{16} = \frac{1}{8}.$$

בסיס אורתונורמלי:

$$\hat{u}_1 = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i \\ -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \end{pmatrix}, \quad \hat{u}_2 = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{2\sqrt{2}} - \frac{1}{2\sqrt{2}}i \\ \frac{1}{2\sqrt{2}} - \frac{1}{2\sqrt{2}}i \end{pmatrix}, \quad \hat{u}_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix},$$

$$\text{לכן מטריצה אונטרית.} \begin{pmatrix} \frac{1}{2} + \frac{1}{2}i & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2\sqrt{2}} - \frac{1}{2\sqrt{2}}i & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ -\frac{1}{2} & \frac{1}{2\sqrt{2}} - \frac{1}{2\sqrt{2}}i & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$$

דוגמה 7.16

נתבונן בשלושת התנאים הבאים על העתקה $T: V \rightarrow V$.

(א) T אונטרית.

(ב) T צמודה לעצמה.

(ג) $T^2 = I$.

הוכיחו כי קיום כל שני תנאים מאלה שרשומים גורר קיום התנאי השלישי.

פתרון:

נוכיח: (א) ו- (ב) \Leftrightarrow (ג)

נתון: T אונטרית וצמודה לעצמה. אז

$$\begin{aligned} T^2 &= T \cdot T \\ &= \bar{T} \cdot T \quad (T \text{ צמודה לעצמה}) \\ &= I \quad (T \text{ אונטרית}) \end{aligned}$$

נוכיח: (ב) ו- (ג) \Leftrightarrow (א)

נניח: T צמודה לעצמה ו- $T^2 = I$.

צריך להוכיח: T אונטרית.

$$\begin{aligned} \bar{T} \cdot T &= T \cdot T \quad (T \text{ צמודה לעצמה}) \\ &= I \quad (\text{לפי הנתון}) \end{aligned}$$

לכן T אונטרית.

נוכיח: (ג) ו- (א) \Leftrightarrow (ב)

נניח: T אונטרית ו- $T^2 = I$.

צריך להוכיח: T צמודה לעצמה.

$$\bar{T} \cdot T = I \Rightarrow \bar{T} \cdot T^2 = T$$

$T^2 = I$ לכן נקבל

$$\bar{T} = T.$$

דוגמה 7.17

- (א) הוכיחו כי מכפלת העתקות אוניטריות היא העתקה אוניטרית.
 (ב) תהי T העתקה אוניטרית. מתי αT היא העתקה לינארית?
 (ג) האם סכום העתקות אוניטריות היא העתקה אוניטרית?
 (ד) תהי T העתקה אוניטרית. הוכיחו כי \bar{T} ו- T^{-1} אוניטריות.

פתרון:

(א) נניח כי T_1, T_2 העתקות אוניטריות.

אז

$$(T_1 T_2) \cdot \overline{(T_1 T_2)} = T_1 (T_2 \bar{T}_2) \bar{T}_1 = T_1 \bar{T}_1 = I .$$

(ב)

$$(\alpha T) (\overline{\alpha T}) = \alpha T \cdot \bar{\alpha} \bar{T} = \alpha \bar{\alpha} T \cdot \bar{T} = \alpha \bar{\alpha} = 1$$

אם $|\alpha|^2 = 1$.

(ג) דוגמה נגדית: נקח T העתקה אוניטרית. אז לפי סעיף (ב), גם $-T$ אוניטרית. אבל $T + (-T) = 0$ לא אוניטרית.

(ד) T אוניטרית (נתון) לכן

$$T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T = I$$

נקח את הצמודה של $\bar{T} \cdot T = I$:

$$\overline{\bar{T} \cdot T} = \bar{I} \quad \Rightarrow \quad \bar{\bar{T}} \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T = I .$$

לכן \bar{T} אוניטרית.

T אוניטרית, לכן

$$\bar{T} \cdot T = I \quad \Rightarrow \quad T^{-1} = \bar{T} .$$

שעור 8

העתקות נורמליות

8.1 ערכים עצמיים של העתקות במרחבי מכפלות פנימיות

משפט 8.1 ערכים עצמיים של העתקה צמודה לעצמה ממשיים

כל הערכים עצמיים של העתקה (מטריצה) צמודה לעצמה הם ממשיים.

הוכחה: נניח $T : V \rightarrow V$ העתקה צמודה לעצמה, ונניח ש- λ ערך עצמי של T השייך לוקטור עצמי v . אז $T(v) = \lambda v$

$$\begin{aligned}\langle T(v), v \rangle &= \langle \lambda v, v \rangle \quad (v \text{ ווקטור עצמי של } T) \\ &= \lambda \langle v, v \rangle \quad (\text{לינאריות של מכפלה פנימית})\end{aligned}$$

מצד שני

$$\begin{aligned}\langle T(v), v \rangle &= \langle v, \bar{T}(v) \rangle \quad (\text{הגדרה של העתקה צמודה}) \\ &= \langle v, T(v) \rangle \quad (T \text{ צמודה לעצמה}) \\ &= \langle v, \lambda v \rangle \quad (v \text{ ווקטור עצמי של } T) \\ &= \bar{\lambda} \langle v, v \rangle \quad (\text{לינאריות חלקית של מכפלה פנימית})\end{aligned}$$

נשווה ביניהם:

$$\lambda \langle v, v \rangle = \bar{\lambda} \langle v, v \rangle \Rightarrow (\lambda - \bar{\lambda}) \langle v, v \rangle = 0.$$

$$v \text{ ווקטור עצמי } \Leftrightarrow v \neq 0 \Leftrightarrow \langle v, v \rangle \neq 0 \Leftrightarrow (\lambda - \bar{\lambda}) = 0 \Leftrightarrow \lambda = \bar{\lambda}.$$

■

משפט 8.2 ערכים עצמיים של העתקה אנטי-הרמיטית מדומים

אם T העתקה אנטי-הרמיטית אז כל הערכים העצמיים של T הם מספרים מדומים.

הוכחה:

נניח $T : V \rightarrow V$ העתקה צמודה לעצמה, ונניח ש- λ ערך עצמי של T השייך לוקטור עצמי v . אז $T(v) = \lambda v$

אז

$$\begin{aligned}\langle T(v), v \rangle &= \langle \lambda v, v \rangle \quad (v \text{ ווקטור עצמי של } T) \\ &= \lambda \langle v, v \rangle \quad (\text{לינאריות של מכפלה פנימית})\end{aligned}$$

מצד שני

$$\begin{aligned}\langle T(v), v \rangle &= \langle v, \bar{T}(v) \rangle \quad (\text{הגדרה של העתקה צמודה}) \\ &= \langle v, -T(v) \rangle \quad (T \text{ אנטי-הרמיטית}) \\ &= -\langle v, T(v) \rangle \\ &= -\langle v, \lambda v \rangle \quad (v \text{ ווקטור עצמי של } T) \\ &= -\bar{\lambda} \langle v, v \rangle \quad (\text{לינאריות חלקית של מכפלה פנימית})\end{aligned}$$

נשווה ביניהם:

$$\lambda \langle v, v \rangle = -\bar{\lambda} \langle v, v \rangle \Rightarrow (\lambda + \bar{\lambda}) \langle v, v \rangle = 0.$$

$$v \text{ ווקטור עצמי } \Leftrightarrow v \neq 0 \Leftrightarrow \langle v, v \rangle \neq 0 \Leftrightarrow (\lambda + \bar{\lambda}) = 0 \Leftrightarrow \lambda = -\bar{\lambda}.$$

משפט 8.3 פולינום אופייני של העתקה צמודה לעצמה לגורמים לינארים ממשיים

תהי T העתקה (מטריצה) צמודה לעצמה.

(1) הפולינום האופייני של T מתפרק לגורמים לינאריים.

(2) השורשים של הפולינום האופייני של T ממשיים.

הוכחה: יהי V מרחב וקטורי מעל שדה \mathbb{F} ותהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית. תהי $[T]_B$ המטריצה המייצגת של T ביחס לבסיס B . עם $\dim(V) = n$ אז $[T]_B \in \mathbb{F}^{n \times n}$.

אם $\mathbb{F} = \mathbb{C}$ אז הפולינום האופייני של $[T]_B$ הוא פולינום מסדר n אם מקדמים מרוכבים:

$$m_T(x) = a_0 + a_1x + \dots + x^n,$$

כאשר $1 \leq i \leq n, a_i \in \mathbb{C}$.

לפי המשפט היסודי של האלגברה יש לפולינום הזה פירוק לגורמים לינאריים:

$$m_T(x) = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + x^n = (x - \lambda_1) \dots (x - \lambda_n),$$

$1 \leq i \leq n, \lambda_i \in \mathbb{C}$.

השורשים של m_T הם הערכים העצמיים של T . לפי משפט 8.1, אם T צמודה לעצמה אז כל הערכים העצמיים של T הם מספרים ממשיים.

כלומר, $1 \leq i \leq n, \lambda_i \in \mathbb{R}$.

אם $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ אז הפולינום האופייני של $[T]_B$ הוא פולינום מסדר n עם מקדמים ממשיים:

$$m_T(x) = a_0 + a_1x + \dots + x^n,$$

כאשר $1 \leq i \leq n, a_i \in \mathbb{R}$. מכאן ההוכחה היא אותה דבר של המקרה של $\mathbb{F} = \mathbb{C}$.

משפט 8.4 ערך מוחלט של כל ערך עצמי של העתקה אוניטרית שווה 1

יהי V מרחב מכפלה פנימית מעל שדה \mathbb{C} , ויהי $T : V \rightarrow V$ העתקה אוניטרית. אז הערך מוחלט של כל ערך עצמי של T שווה ל-1.

הוכחה:

נניח $T : V \rightarrow V$ העתקה אוניטרית, ונניח ש- λ ערך עצמי של T השייך לווקטור עצמי v . אז $T(v) = \lambda v$.

אז

$$\begin{aligned} \langle T(v), T(v) \rangle &= \langle \lambda v, \lambda v \rangle && (v \text{ ווקטור עצמי של } T) \\ &= \lambda \langle v, \lambda v \rangle && (\text{לינאריות של מכפלה פנימית}) \\ &= \lambda \bar{\lambda} \langle v, v \rangle && (\text{לינאריות חלקית של מכפלה פנימית}) \end{aligned}$$

מצד שני

$$\begin{aligned} \langle T(v), T(v) \rangle &= \langle v, \bar{T}T(v) \rangle && (\text{הגדרה של העתקה צמודה}) \\ &= \langle v, I(v) \rangle && (T \text{ אוניטרית}) \\ &= \langle v, v \rangle \end{aligned}$$

נשווה ביניהם:

$$\lambda \bar{\lambda} \langle v, v \rangle = \langle v, v \rangle \Rightarrow (\lambda \cdot \bar{\lambda} - 1) \langle v, v \rangle = 0 .$$

$$v \text{ ווקטור עצמי } \Leftrightarrow v \neq 0 \Leftrightarrow \langle v, v \rangle \neq 0 \Leftrightarrow (\lambda \cdot \bar{\lambda} - 1) = 0 \Leftrightarrow \lambda \bar{\lambda} = 1 \Leftrightarrow |\lambda|^2 = 1 .$$

■

8.2 העתקות ומטריצות נורמליות

הגדרה 8.1 העתקה נורמלית

(1) העתקה $T : V \rightarrow V$ במרחב מכפלה פנימית נקראת העתקה נורמלית אם

$$T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T .$$

(2) מטריצה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ נקראת מטריצה נורמלית אם

$$A \cdot \bar{A} = \bar{A} \cdot A .$$

8.3 דוגמאות של העתקות נורמליות

8.1 דוגמה

הוכיחו: העתקה (מטריצה) צמודה לעצמה היא נורמלית.

פתרון:

אם T צמודה לעצמה אז $\bar{T} = T$, לכן

$$T \cdot \bar{T} = T^2 = \bar{T} \cdot T .$$

8.2 דוגמה

העתקה (מטריצה) אנטי-הרמיטית היא נורמלית.

פתרון:

אם T אנטי-הרמיטית, אז $\bar{T} = -T$, לכן

$$T \cdot \bar{T} = T \cdot (-T) = (-T) \cdot T = \bar{T} \cdot T .$$

8.3 דוגמה

העתקה (מטריצה) אוניטרית היא נורמלית.

פתרון:

אם T אוניטרית, אז

$$T \cdot \bar{T} = I . \quad (\#1)$$

נכפיל (#1) מצד ימין ב- T :

$$T \cdot \bar{T} \cdot T = I \cdot T \quad \Rightarrow \quad T \cdot (\bar{T} \cdot T) = T. \quad (\#2)$$

מכאן

$$\bar{T} \cdot T = I. \quad (\#3)$$

לכן מ- (#1) ו- (#3):

$$T \cdot \bar{T} = I = \bar{T} \cdot T.$$

8.4 דוגמה

$$A = \begin{pmatrix} 3 & -1 & -\sqrt{2} \\ -1 & 3 & -\sqrt{2} \\ \sqrt{2} & \sqrt{2} & 2 \end{pmatrix} \quad \text{קבעו אם המטריצה}$$

(א) אורתוגונלית,

(ב) סימטרית,

(ג) אנטי-סימטרית,

(ד) נורמלית.

פתרון:

$$A = \begin{pmatrix} 3 & -1 & -\sqrt{2} \\ -1 & 3 & -\sqrt{2} \\ \sqrt{2} & \sqrt{2} & 2 \end{pmatrix}$$

(א) A אינה אורתוגונלית.

(ב) A אינה סימטרית.

(ג) A אינה אנטי-סימטרית.

(ד)

$$A \cdot A^t = A^t \cdot A = \begin{pmatrix} 12 & -4 & 0 \\ -4 & 12 & 0 \\ 0 & 0 & 8 \end{pmatrix}$$

לכן A נורמלית.

8.5 דוגמה

מטריצה $A = \begin{pmatrix} 2 & 2i \\ 2 & 4 + 2i \end{pmatrix}$ אינה אוניטרית, אינה הרמיטית, ואינה אנטי-הרמיטית, אבל היא נורמלית כי

$$\bar{A} = \begin{pmatrix} 2 & 2 \\ -2i & 4 - 2i \end{pmatrix} \quad \text{ולכן}$$

$$A \cdot \bar{A} = \bar{A} \cdot A = \begin{pmatrix} 8 & 8 + 8i \\ 8 - 8i & 24 \end{pmatrix}$$

8.6 דוגמה

מטריצה $A = \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 3 \end{pmatrix}$ אינה נורמלית כי $\bar{A} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ -i & 3 \end{pmatrix}$ ולכן

$$A \cdot \bar{A} = \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ -i & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 3i \\ -3i & 9 \end{pmatrix}$$

$$\bar{A} \cdot A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ -i & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 10 \end{pmatrix}$$

ראינו קודם (במשפט 8.5) כי הנומרליות היא תנאי הכרחי ללכסינות אונטריות. האם זה תנאי מספיק?

במקרה של $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ זה לא נכון.

דוגמה נגדית: $A = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$ מטריצה נורמלית כי $AA^t = A^tA$ אבל A אינה לכסינה כי

$$p_A(\lambda) = \lambda^2 - 2\lambda + 2$$

אינו מתפרק לגורמים לינאריים מעל \mathbb{R} . לכן A גם לא לכסינה אורתוגונלית.

אותה המטריצה מעל \mathbb{C} היא לכסינה אוניטרית באמצעות המטריצה האוניטרית $Q = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{-i}{\sqrt{2}} & \frac{i}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$. אנחנו נוכיח בהמשך שנומרליות היא תנאי הכרחי ומספיק ללכסון אוניטרי מעל \mathbb{C} .

8.7 דוגמה

הוכיחו או הפריחו: כל מטריצה סימטרית (לאו דווקא ממשית) היא נורמלית.

פתרון:

דוגמה נגדית:

$$A = \begin{pmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{pmatrix}$$

סימטרית (לא הרמיטית).

$$\bar{A} = \begin{pmatrix} 1 & -i \\ -i & 2 \end{pmatrix}$$

$$A \cdot \bar{A} = \begin{pmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & -i \\ -i & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 5 \end{pmatrix}$$

$$\bar{A} \cdot A = \begin{pmatrix} 1 & -i \\ -i & 2 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & i \\ i & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & -i \\ i & 5 \end{pmatrix}$$

$A \cdot \bar{A} \neq \bar{A} \cdot A$, לכן A לא נורמלית.

8.8 דוגמה

תהי A מטריצה נורמלית ו- Q מטריצה אוניטרית. הוכיחו כי $\bar{Q} \cdot A \cdot Q$ היא מטריצה נורמלית.

פתרון:

נסמן $B = \bar{Q}AQ$ אז

$$\begin{aligned} B \cdot \bar{B} &= (\bar{Q}AQ) \cdot \overline{(\bar{Q}AQ)} \\ &= (\bar{Q}AQ) \cdot (\bar{Q}\bar{A}Q) \\ &= \bar{Q}A \underbrace{Q\bar{Q}}_{=I} \bar{A}Q \\ &= \bar{Q}A\bar{A}Q \\ &= \bar{Q}\bar{A}AQ \quad . \quad (\text{כי } A \text{ נורמלית}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \bar{B} \cdot B &= \overline{(\bar{Q}AQ)} \cdot (\bar{Q}AQ) \\ &= (\bar{Q}\bar{A}Q) \cdot (\bar{Q}AQ) \\ &= \bar{Q}\bar{A} \underbrace{Q\bar{Q}}_{=I} AQ \\ &= \bar{Q}\bar{A}AQ . \end{aligned}$$

ז"א $B \cdot \bar{B} = \bar{B} \cdot B$ ולכן B נורמלית.

דוגמה 8.9

תהי T העתקה נורמלית ב- V . אז $T - \lambda I$ היא העתקה נורמלית לכל סקלר λ .

פתרון:

$$\begin{aligned} (T - \lambda I) \cdot \overline{(T - \lambda I)} &= (T - \lambda I) \cdot (\bar{T} - \bar{\lambda}I) \\ &= T\bar{T} - \bar{\lambda}T - \lambda\bar{T} + (\lambda\bar{\lambda})I \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \overline{(T - \lambda I)} \cdot (T - \lambda I) &= (\bar{T} - \bar{\lambda}I) \cdot (T - \lambda I) \\ &= \bar{T}T - \lambda\bar{T} - \bar{\lambda}T + (\lambda\bar{\lambda})I \end{aligned}$$

T נורמלית, לכן $T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T$ מכאן

$$(T - \lambda I) \cdot \overline{(T - \lambda I)} = \overline{(T - \lambda I)} \cdot (T - \lambda I)$$

לכן $T - \lambda I$ העתקה נורמלית.

ראינו קודם (במשפט 8.5) שנורמליות היא תנאי הכרחי ללכסינות אוניטריות. ז"א אם מטריצה לכסינה אוניטרית, אז היא נורמלית. נוכיח בהמשך שבמקרה של מרוכבים, שנורמליות היא גם תנאי מספיק ללכסינות אוניטריות. כלומר אם מטריצה נורמלית אז היא לכסינה אוניטרית מעל \mathbb{C} .

במקרה של \mathbb{R} , התנאי הזה לא מספיק. ראינו קודם דוגמה (דוגמה 8.7) נגדית. דרוש תנאי נוסף.

8.4 העתקה לכסינה אוניטרית ומטריצה לכסינה אוניטרית

הגדרה 8.2 העתקה לכסינה אוניטרית

(1) תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. A נקראת לכסינה אוניטרית אם קיימת מטריצה אוניטרית Q כך ש-

$$D = Q^{-1}AQ$$

כאשר D מטריצה אלכסונית.

(2) תהי העתקה לינארית $T: V \rightarrow V$, כאשר V מרחב מכפלה פנימית n ממדי מעל שדה \mathbb{F} . T נקראת העתקה לכסינה אוניטרית אם קיים בסיס אורתונורמלי $B = \{u_1, \dots, u_n\}$ של V , שבו T מיוצגת ע"י מטריצה אלכסונית.

במקרה של $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ למטריצה (העתקה) לכסינה אוניטרית קוראים גם לכסינה אורתוגונלית.

משפט 8.5 העתקה לכסינה אוניטרית היא נורמלית

תהי $T: V \rightarrow V$ במרחב מכפלה פנימית V לכסינה אוניטרית. אז T העתקה נורמלית, כלומר

$$T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T.$$

הוכחה: נניח כי $T: V \rightarrow V$ היא העתקה לכסינה אוניטרית. לכן (משפט 7.12) קיים בסיס אורתונורמלי B של V כך ש- $[T]_B$ אלכסונית. נרשום

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & \\ & \lambda_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix}.$$

אזי

$$[\bar{T}]_B = \overline{[T]_B} = \begin{pmatrix} \bar{\lambda}_1 & & & \\ & \bar{\lambda}_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \bar{\lambda}_n \end{pmatrix}$$

גם מטריצה אלכסונית. מטריצות אלכסוניות מתחלפות, (ראו דוגמה 7.10), לכן $[\bar{T}]_B \cdot [T]_B = [T]_B \cdot [\bar{T}]_B$, לכן

$$[T \cdot \bar{T}]_B = [\bar{T} \cdot T]_B \Rightarrow T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T.$$

זה תנאי הכרחי לכך ש- T לכסינה אוניטרית. תוצאה מקבילה מתקיימת גם עבור מטריצות:

אם מטריצה ריבועית A לכסינה אוניטרית, אז

$$A \cdot \bar{A} = \bar{A} \cdot A$$

משפט 8.6 העתקה לכסינה אורתוגונלית היא נורמלית וסימטרית

יהי V מרחב וקטורי מעל \mathbb{R} ותהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לכסינה אורתוגונלית מעל שדה \mathbb{R} .

(1) T העתקה נורמלית.

(2) T העתקה סימטרית.

תהי $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ מטריצה לכסינה אורתוגונלית מעל שדה \mathbb{R} .

(3) A העתקה נורמלית.

(4) A העתקה סימטרית.

הוכחה:

(1) כבר הוכחנו זאת למעלה במשפט 8.5. T לכסין אורתוגונלי אז קיים בסיס אורתוגונלי B של V כך שהמטריצה המייצגת $[T]_B$ לפי בסיס B אלכסונית:

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & \\ & \lambda_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix}.$$

מכאן

$$[\bar{T}]_B = \overline{[T]_B} = \begin{pmatrix} \bar{\lambda}_1 & & & \\ & \bar{\lambda}_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \bar{\lambda}_n \end{pmatrix}$$

אלכסונית. מטריצות אלכסוניות מתחלפות לכן

$$[\bar{T}]_B \cdot [T]_B = [T]_B \cdot [\bar{T}]_B$$

ולכן T נורמלי.

(2) T לכסין אורתוגונלי אז קיים בסיס אורתוגונלי B של V כך שהמטריצה המייצגת $[T]_B$ לפי בסיס B אלכסונית:

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & \\ & \lambda_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix}.$$

T אופרטור ממרחב וקטורי מעל \mathbb{R} למרחב וקטורי מעל \mathbb{R} לכן $[T]_B \in \mathbb{R}^{n \times n}$, כלומר האיברים של המטריצה $[T]_B$ ממשיים, כלומר $\lambda_1, \dots, \lambda_n \in \mathbb{R}$, ובפרט $\bar{\lambda}_1 = \lambda_1, \dots, \bar{\lambda}_n = \lambda_n$. לכן $[\bar{T}]_B = \overline{[T]_B} = [T]_B^t$. המטריצה $[T]_B$ אלכסונית לכן $[T]_B^t = [T]_B$ לכן T סימטרי.

(3) נניח ש- $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ לכסינה אורתוגונלית. אז קיימת Q אורתוגונלית ו- D אלכסונית כך ש-

$$A = Q \cdot D \cdot Q^t.$$

$A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ לכן $\bar{A} = A^t$. מכאן

$$\begin{aligned} A \cdot \bar{A} &= A \cdot A^t = (QDQ^t)(QDQ^t)^t \\ &= QD \underbrace{Q^t Q}_{=I} D^t Q^t \quad (\text{הגדרה של השיחלוף}) \\ &= QDID^t Q^t \quad (Q^t Q = I \text{ אז } Q \text{ א"ג אז } I) \\ &= QDD^t Q^t \\ &= QDDQ^t \quad (D^t = D \text{ אז } D \text{ אלכסונית}) . \end{aligned}$$

מצד שני

$$\begin{aligned} \bar{A} \cdot A &= A^t \cdot A = (QDQ^t)^t \cdot (QDQ^t) \\ &= QD^t \underbrace{Q^t Q}_{=I} DQ^t \quad (\text{הגדרה של השיחלוף}) \\ &= QD^t IDQ^t \quad (Q^t Q = I \text{ אז } Q \text{ א"ג אז } I) \\ &= QD^t DQ^t \\ &= QDDQ^t \quad (D^t = D \text{ אז } D \text{ אלכסונית}) . \end{aligned}$$

לכן $A \cdot \bar{A} = \bar{A} \cdot A$.

(4) נניח ש- $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ לכסינה אורתוגונלית. אז קיימת Q אורתוגונלית ו- D אלכסונית כך ש-

$$A = Q \cdot D \cdot Q^t .$$

$A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ לכן $\bar{A} = A^t$. מכאן

$$\begin{aligned} \bar{A} &= A^t = (QDQ^t)^t \\ &= QD^t Q^t \quad (\text{הגדרה של השיחלוף}) \\ &= QDQ^t \quad (D^t = D \text{ אז } D \text{ אלכסונית}) \\ &= A . \end{aligned}$$

8.10 דוגמה

תהי T העתקה לכסינה אוניטרית. הוכיחו כי \bar{T} לכסינה אוניטרית.

פתרון:

T לכסינה אוניטרית לכן לפי משפט 7.12, קיים בסיס אורתונורמלי B כך ש-

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & \\ & \lambda_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix} .$$

מכאן

$$[\bar{T}]_B = \overline{[T]_B} = \begin{pmatrix} \bar{\lambda}_1 & & & \\ & \bar{\lambda}_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \bar{\lambda}_n \end{pmatrix}.$$

קיבלנו כי בבסיס אורתונורמלי B , המטריצה המייצגת של \bar{T} אלכסונית. ז"א קיים בסיס אורתונורמלי שבו המטריצה המייצגת של \bar{T} אלכסונית, לכן \bar{T} לכסינה אוניטרית (לפי הגדרה 8.2).

8.5 משפט לכסון אוניטרי

משפט 8.7 משפט לכסון אוניטרי

- (1) תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית במרחב מכפלה פנימית אוניטרי נוצר סופית. T לכסינה אוניטרית אם"ם היא נורמלית.
- (2) תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית במרחב מכפלה פנימית אוקלידי נוצר סופית. T לכסינה אורתונורמלית מעל \mathbb{R} אם"ם היא סימטרית.
- (3) תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית (ממשית או מרוכבת). A לכסינה אוניטרית אם"ם היא נורמלית.
- (4) תהי $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית ממשית. A לכסינה אורתוגונלית אם"ם היא סימטרית.

למה 8.1 ווקטור עצמי וערך עצמי של העתקה וצמודתה

אם v וקטור עצמי של העתקה נורמלית T , השייך לערך עצמי λ . אז $\bar{\lambda}$ הוא ערך עצמי של \bar{T} ו- v הוא גם וקטור עצמי של \bar{T} השייך ל- $\bar{\lambda}$.

הוכחה: נוכיח קודם שלכל $v \in V$ מתקיים $\|T(v)\| = \|\bar{T}(v)\|$.

$$\begin{aligned} \|T(v)\| &= \langle T(v), T(v) \rangle \\ &= \langle v, \bar{T}T(v) \rangle \\ &= \langle v, T\bar{T}(v) \rangle \\ &= \langle \bar{T}(v), \bar{T}(v) \rangle \\ &= \|\bar{T}(v)\|^2. \end{aligned}$$

נניח כעת ש- v וקטור עצמי:

$$T(v) = \lambda v.$$

אז

$$(T - \lambda I)(v) = 0.$$

לכן

$$\|(T - \lambda I)(v)\| = 0.$$

הוכחנו קודם כי $T - \lambda I$ העתקה נורמלית (ראו דוגמה 8.9). לכן

$$\|(T - \lambda I)(v)\| = \|\overline{(T - \lambda I)(v)}\|,$$

ז"א

$$\| \overline{(T - \lambda I)}(v) \| = \| \bar{T}(v) - \bar{\lambda}Iv \| = 0 .$$

לכן

$$\bar{T}(v) - \bar{\lambda}v = 0 \quad \Rightarrow \quad \bar{T}(v) = \bar{\lambda}v .$$

ז"א v הוא וקטור עצמי השייך לערך עצמי $\bar{\lambda}$.

משפט 8.8 וקטורים עצמיים של העתקה נורמלית של ערכים עצמיים שונים אורתוגונליים

תהי T העתקה נורמלית במרחב מכפלה פנימית V מעל \mathbb{F} . וקטורים עצמיים של T השייכים לערכים עצמיים שונים, אורתוגונליים זה מזה.

הוכחה: יהיו v_1, v_2 וקטורים עצמיים של T השייכים לערכים עצמיים λ_1, λ_2 , $\lambda_1 \neq \lambda_2$.

$$T(v_1) = \lambda_1 v_1 , \quad T(v_2) = \lambda_2 v_2 .$$

אז

$$\langle T(v_1), v_2 \rangle = \langle \lambda_1 v_1, v_2 \rangle = \lambda_1 \langle v_1, v_2 \rangle$$

וגם

$$\langle T(v_1), v_2 \rangle = \langle v_1, \bar{T}(v_2) \rangle = \langle v_1, \bar{\lambda}_2 v_2 \rangle = \lambda_2 \langle v_1, v_2 \rangle$$

ז"א

$$\lambda_1 \langle v_1, v_2 \rangle = \lambda_2 \langle v_1, v_2 \rangle \quad \Rightarrow \quad (\lambda_1 - \lambda_2) \langle v_1, v_2 \rangle = 0 .$$

$$\langle v_1, v_2 \rangle = 0 \text{ לכן } \lambda_1 \neq \lambda_2$$

8.6 שיטה המעשית ללכסון אוניטרי

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה נורמלית. במקרה ש $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ נניח גם ש- A סימטרית. אז A לכסינה אוניטרית, בפרט היא לכסינה. לכן הפולינום האופייני מתפרק לגורמים לינאריים וריבוי אלגברי של כל ערך עצמי שווה לריבוי הגאומטרי. כלומר אם

$$|A - \lambda I| = (\lambda - \lambda_1)^{n_1} \cdots (\lambda - \lambda_k)^{n_k}$$

כאשר $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ הם השורשים השונים של הפולינום האופייני, אז

$$\dim(V_{\lambda_i}) = n_i$$

$$V_i = \{v \in \mathbb{F}^n | A \cdot v = \lambda_i v\}$$

בעזרת תהליך גרם-שמידט, נבנה ב- V_{λ_i} בסיס אורתונורמלי B_i . בסיס כזה מכיל n_i וקטורים אורתונורמליים זה לזה.

נתבונן בקבוצת וקטורין

$$B = B_1 \cup B_2 \cup \cdots \cup B_k .$$

הקבוצה הזאת היא בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n . האיברים של B הם וקטורים עצמיים.

8.11 דוגמה

$$A = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

פתרון:

נבדוק אם A מטריצה נורמלית:

$$A \cdot A^t = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

$$A^t \cdot A = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

ז"א $AA^t = A^tA$.

$$|A - \lambda I| = \begin{vmatrix} 1 - \lambda & -1 \\ 1 & 1 - \lambda \end{vmatrix} = (1 - \lambda)^2 + 1 = \lambda^2 - 2\lambda + 2 = 0$$

ערכים עצמיים: $\lambda_1 = 1 + i, \lambda_2 = 1 - i$. נמצא את המרחב עצמי V_{λ_1} :

$$Av - \lambda_1 v = 0 \Rightarrow (A - (1 + i))v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} -i & 1 \\ -1 & -i \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{cc|c} -i & -1 & 0 \\ 1 & -i & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{iR_2 + R_1} \left(\begin{array}{cc|c} -i & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $-ix = y$ לכן $x = iy$.

$$V_{\lambda_1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} i \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

בסיס אורתונורמלי של V_{λ_1} :

$$B_{\lambda_1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} \frac{i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \right\}$$

נמצא את המרחב עצמי V_{λ_2} :

$$Av - \lambda_2 v = 0 \Rightarrow (A - (1 - i))v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} i & 1 \\ -1 & i \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{cc|c} i & -1 & 0 \\ 1 & i & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{iR_2 - R_1} \left(\begin{array}{cc|c} i & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $ix = y$ לכן $x = -iy$.

$$V_{\lambda_2} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -i \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

בסיס אורתונורמלי של V_{λ_2} :

$$B_{\lambda_2} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} \frac{-i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \right\}$$

לכן

$$B = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} \frac{i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} \frac{-i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \right\}$$

בסיס אורתונורמלי של \mathbb{C}^2 . לכן

$$Q = \begin{pmatrix} \frac{i}{\sqrt{2}} & \frac{-i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 1+i & 0 \\ 0 & 1-i \end{pmatrix}$$

$$D = \bar{Q} \cdot A \cdot Q$$

8.12 דוגמה

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

פתרון:

נבדוק אם A מטריצה נורמלית:

$$A \cdot \bar{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$\bar{A} \cdot A = \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

ז"א $A\bar{A} = \bar{A}A$. לכן A נורמלית.

$$|A - \lambda I| = \begin{vmatrix} 1-\lambda & 1 & 0 \\ -1 & 1-\lambda & 0 \\ 0 & 0 & 1-\lambda \end{vmatrix} = (1-\lambda)((1-\lambda)^2 + 1) = (\lambda-1)(\lambda^2 - 2\lambda + 2) = (1-\lambda)(\lambda-1-i)(\lambda-1+i)$$

ערכים עצמיים: $\lambda_1 = 1, \lambda_2 = 1+i, \lambda_3 = 1-i$. נמצא את המרחב עצמי $\lambda = 1$:

$$Av - \lambda_1 v = 0 \Rightarrow (A - I)v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{R_2 \leftrightarrow R_1} \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $x = 0, y = 0, z \in \mathbb{C}$. לכן

$$V_1 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

נמצא את המרחב עצמי $\lambda = 1+i$:

$$Av - \lambda_2 v = 0 \Rightarrow (A - (1+i)I)v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} -i & 1 & 0 \\ -1 & -i & 0 \\ 0 & 0 & -i \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} -i & 1 & 0 & 0 \\ -1 & -i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -i & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{R_2 \rightarrow iR_2 - R_1} \left(\begin{array}{ccc|c} -i & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -i & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{R_1 \rightarrow iR_1, R_2 \leftrightarrow R_3} \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $x = -iy, z = 0$

$$V_{1+i} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -i \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

נמצא את המרחב עצמי $\lambda = 1 - i$:

$$Av - \lambda_3 v = 0 \Rightarrow (A - (1 - i))v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} i & 1 & 0 \\ -1 & i & 0 \\ 0 & 0 & i \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} i & 1 & 0 & 0 \\ -1 & i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & i & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{R_2 \rightarrow iR_2 + R_1} \left(\begin{array}{ccc|c} i & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & i & 0 \end{array} \right) \xrightarrow{R_1 \rightarrow -iR_1, R_2 \leftrightarrow R_3} \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & -i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $x = iy, z = 0$

$$V_{1-i} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} i \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

הבסיס אורתונורמלי:

$$B = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} \frac{-i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} \frac{i}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

בסיס אורתונורמלי של \mathbb{C}^2 . לכן

$$Q = \begin{pmatrix} 0 & \frac{-i}{\sqrt{2}} & \frac{i}{\sqrt{2}} \\ 0 & \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1+i & 0 \\ 0 & 0 & 1-i \end{pmatrix}$$

$$D = \bar{Q} \cdot A \cdot Q$$

8.13 דוגמה

$$A = \begin{pmatrix} 5 & -1 & -1 \\ -1 & 5 & -1 \\ -1 & -1 & 5 \end{pmatrix}$$

פתרון:

$$A = \begin{pmatrix} 5 & -1 & -1 \\ -1 & 5 & -1 \\ -1 & -1 & 5 \end{pmatrix} \text{ מטריצה סימטרית, לכן היא לכסינה אורתוגונלית.}$$

$$|A - \lambda I| = \begin{vmatrix} 5-\lambda & -1 & -1 \\ -1 & 5-\lambda & -1 \\ -1 & -1 & 5-\lambda \end{vmatrix}$$

$$= -(\lambda - 6)^2(\lambda - 3) = 0.$$

ערכים עצמיים:

2. $\lambda = 6$ מריבוי אלגברי

1. $\lambda = 3$ מריבוי אלגברי

נמצא את המרחב עצמי $\lambda = 6$:

$$Av - \lambda_1 v = 0 \Rightarrow (A - 6I)v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} -1 & -1 & -1 \\ -1 & -1 & -1 \\ -1 & -1 & -1 \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} -1 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & -1 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $x = -y - z, y, z \in \mathbb{R}$.לכן

$$\begin{pmatrix} -y - z \\ y \\ z \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + z \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} .$$

$$V_6 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\} .$$

נמצא את המרחב עצמי $\lambda = 3$:

$$Av - 3v = 0 \Rightarrow (A - 3I)v = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 2 & -1 & -1 \\ -1 & 2 & -1 \\ -1 & -1 & 2 \end{pmatrix} v = 0$$

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 2 & -1 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 & 0 \\ -1 & -1 & 2 & 0 \end{array} \right) \rightarrow \left(\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$$

פתרון: $x = z, y = z, z \in \mathbb{R}$.

$$\begin{pmatrix} z \\ z \\ z \end{pmatrix} = z \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$V_3 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

בסיס של וקטורים עצמיים:

$$v_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, v_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, v_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

נבנה בסיס אורתוגונלי של V_6 :

$$w_1 = v_1 .$$

$$w_2 = v_2 - \frac{\langle v_2, w_1 \rangle}{\|w_1\|^2} w_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} - \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{-1}{2} \\ \frac{-1}{2} \\ 1 \end{pmatrix} .$$

נבנה בסיס אורתוגונלי של V_3 :

$$w_3 = v_3 .$$

לכן בסיס אורתונורמלי של \mathbb{R}^3 :

$$u_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad u_2 = \sqrt{\frac{2}{3}} \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \\ -\frac{1}{2} \\ 1 \end{pmatrix}, \quad u_3 = \frac{1}{\sqrt{3}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 6 & 0 & 0 \\ 0 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}$$

$$Q = \begin{pmatrix} \frac{-1}{\sqrt{2}} & \frac{-1}{\sqrt{6}} & \frac{1}{\sqrt{3}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{-1}{\sqrt{6}} & \frac{1}{\sqrt{3}} \\ 0 & \frac{1}{2\sqrt{6}} & \frac{1}{\sqrt{3}} \end{pmatrix}$$

$$D = \bar{Q} \cdot A \cdot Q$$

8.7 שימושים של משפט הלכסון האוניטרי

הוכחנו כי אם T העתקה צמודה לעצמה, אז כל השורשים של הפולינום האופייני הם ממשיים (משפט 8.1), וגם אם T אוניטרית אז הערך המוחלט של כל ערך עצמי שווה ל-1 (משפט 8.4).

ניתן גם להוכיח את המשפט ההפוך.

משפט 8.9 אם שורשי פולינום אופייני ממשיים אז ההעתקה צמודה לעצמה

תהי T העתקה נורמלית במרחב מכפלה פנימית V נוצר סופית.

אם כל שורשי הפולינום האופייני של T ממשיים, אז T העתקה צמודה לעצמה.

הוכחה: T נורמלית לכן היא לכסינה אוניטרית. ז"א אם $[T]_B$ המטריצה המייצגת לפי כל בסיס B , קיימת Q אוניטרית ו- D אלכסונית כך ש-

$$[T]_B = QDQ^{-1} \Rightarrow [T]_B Q = QD.$$

כאשר $Q = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \cdots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix}$ ו- $D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & \\ & \ddots & \\ & & \lambda_n \end{pmatrix}$. העמודות של Q הם הווקטורים עצמיים של $[T]_B$ והיאברים של D הם הערכים עצמיים.

$$[\bar{T}]_B = \overline{[T]_B} = \overline{QDQ^{-1}} = Q\bar{D}\bar{Q}.$$

אם הערכים עצמיים של T ממשיים אז $\bar{D} = D$ ונקבל

$$[\bar{T}]_B = QD\bar{Q} = [T]_B,$$

כלומר $\bar{T} = T$ ולכן T צמודה לעצמה.

משפט 8.10 אם ערך מוחלט של שורשי פולינום אופייני שווה 1 אז ההעתקה אוניטרית

תהי T העתקה נורמלית במרחב מכפלה פנימית V נוצר סופית.

אם כל שורשי הפולינום האופייני של T שווים בערכם ל-1, אז T העתקה אוניטרית.

הוכחה: T נורמלית לכן היא לכסינה אוניטרית, לכן $\exists Q$ אוניטרית ו- D אלכסונית. ז"א אם $[T]_B$ המטריצה המייצגת לפי כל בסיס B , קיימת Q אוניטרית ו- D אלכסונית כך ש-

$$[T]_B = QD\bar{Q}.$$

כאשר $Q = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \cdots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix}$ ו- $D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & \\ & \ddots & \\ & & \lambda_n \end{pmatrix}$ העמודות של Q הם הווקטורים העצמיים של $[T]_B$ והאיברים של D הם הערכים עצמיים. נניח ש $|\lambda_1| = \cdots = |\lambda_n| = 1$. לכן

$$D \cdot \bar{D} = \begin{pmatrix} |\lambda_1|^2 & & \\ & \ddots & \\ & & |\lambda_n|^2 \end{pmatrix} = I.$$

לכן

$$[T]_B [\bar{T}]_B = (QD\bar{Q}) \cdot (\overline{QD\bar{Q}}) = QD \underbrace{\bar{Q}Q}_{=I} \bar{D}\bar{Q} = Q \underbrace{D\bar{D}}_{=I} \bar{Q} = Q\bar{Q} = I.$$

לכן T אוניטרית.

דוגמה 8.14

תהי H העתקה הרמיטית ו- U העתקה אוניטרית במרחב מכפלה פנימית. הוכיחו כי אם H ו- U מתחלפות אז $T = H \cdot U$ נורמלית.

הוכחה: נתון:

$$\bar{H} = H \text{ הרמיטית לכן } H \cdot U = U \cdot \bar{U} = I \text{ לכן } \bar{U} \cdot U = U \cdot \bar{U} = I \text{ אוניטרית,}$$

צריך להוכיח:

$$T = H \cdot U = U \cdot H \text{ נורמלית.}$$

הוכחה:

$$\begin{aligned} T \cdot \bar{T} &= (H \cdot U) \cdot (\bar{U} \cdot \bar{H}) && \text{(הגדרה של הצמודה)} \\ &= H \cdot U \cdot \bar{U} \cdot \bar{H} && \text{(} U \text{ ו- } H \text{ מתחלפות)} \\ &= H \cdot \bar{H} && \text{(} U \text{ אוניטרית)} \\ &= H^2 && \text{(} H \text{ צמודה לעצמה).} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \bar{T} \cdot T &= \overline{(H \cdot U)} \cdot (U \cdot H) \\
 &= \bar{U} \cdot \bar{H} \cdot U \cdot H && \text{(הגדרה של הצמודה)} \\
 &= \bar{U} \cdot \bar{H} \cdot H \cdot U && \text{(מתחלפות } H \text{ ו } U) \\
 &= \bar{U} \cdot H \cdot H \cdot U && \text{(} H \text{ צמודה לעצמה)} \\
 &= \bar{U} \cdot U \cdot H \cdot H && \text{(מתחלפות } H \text{ ו } U) \\
 &= H \cdot H && \text{(} U \text{ אוניטרית)} \\
 &= H^2 .
 \end{aligned}$$

לכן $T \cdot \bar{T} = \bar{T} \cdot T$ ולכן T נורמלית.

■

8.8 *הוכחת המשפט:

A לכסינה אוניטרית אם"ם קבוצת ו"ע שלה בסיס א"נ

משפט 8.11 A לכסינה אוניטרית אם"ם קבוצת ווקטורים עצמיים שלה בסיס אורתונורמלי

מטריצה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ לכסינה אוניטרית אם"ם קיים בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n (ביחס למכפלה הפנימית הסטנדרטית של \mathbb{F}^n), שכל איבריו הם ווקטורים עצמיים של A .

ווקטורי הבסיס הזה, הרשומים כעמודות, יוצרים מטריצה המלכסנת את A .

הוכחה: נניח ש- A לכסינה אוניטרית. אז קיימת Q אוניטרית ו- D אלכסונית כך ש-

$$A = QDQ^{-1} \quad \Leftrightarrow \quad AQ = QD$$

$$D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{pmatrix} \quad \text{ו-} \quad Q = \left(\begin{array}{c|c|c|c} | & & & | \\ u_1 & \cdots & & u_n \\ | & & & | \end{array} \right) \quad \text{נרשום}$$

מכאן

$$(A \cdot u_1 \quad \cdots \quad A \cdot u_n) = (\lambda_1 u_1 \quad \lambda_2 u_2 \quad \cdots \quad \lambda_n u_n)$$

לכן נקבל כי

$$A \cdot u_1 = \lambda_1 u_1, \quad \cdots, \quad A \cdot u_n = \lambda_n u_n .$$

בנוסף Q אוניטרית לכן הקבוצה של העמודות של Q , $\{u_1, \dots, u_n\}$ היא בסיס אורתונורמלי של V .
לכן מצאנו בסיס אורתונורמלי $\{u_1, \dots, u_n\}$ שמורכב מווקטורים עצמיים של A .

נניח שקיים בסיס אורתונורמלי $U = \{u_1, \dots, u_n\}$ של V המורכב מווקטורים עצמיים של A :

$$A \cdot u_1 = \lambda_1 u_1, \quad \cdots, \quad A \cdot u_n = \lambda_n u_n .$$

$\dim U = \dim V$ לכן U בסיס של V .

לכן A לכסינה.

נרשום $Q = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \cdots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix}$. הקבוצה של העמודות של Q היא בסיס אורתונורמלי לכן Q אוניטרית. ברפט:

$$AQ = \begin{pmatrix} | & & | \\ Au_1 & \cdots & Au_n \\ | & & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & & | \\ \lambda_1 u_1 & \cdots & \lambda_n u_n \\ | & & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \cdots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{pmatrix}.$$

נגדיר $D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{pmatrix}$ קיבלנו כי

$$AQ = QD \Rightarrow A = QDQ^{-1}.$$

לכן A לכסינה אוניטרית.

משפט 8.12 T לכסין אוניטרי אם"ם קבוצת ווקטורים עצמיים שלו בסיס אורתונורמלי

תהי העתקה לינארית $T: V \rightarrow V$, כאשר V מרחב מכפלה פנימית ממדי מעל \mathbb{F} . T לכסינה אוניטרית אם"ם קיים בסיס אורתונורמלי של \mathbb{F}^n (ביחס למכפלה הפנימית הסטנדרטית של \mathbb{F}^n), שכל איבריו הם ווקטורים עצמיים של T .

זהו בסיס שבו T מיוצגת ע"י מטריצה אלכסונית.

הוכחה: נניח ש- T לכסינה אוניטרית. אז קיימת בסיס אורתונורמלי $B = \{u_1, \dots, u_n\}$ כך שהמטריצה המייצגת לפי בסיס B , $[T]_B$ אלכסונית. נסמן

$$[T]_B = D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{pmatrix}.$$

נרשום המטריצה המייצגת של T , $[T]_E$ לפי הבסיס הסטנדרטי E של \mathbb{F}^n :

$$[T]_E = Q[T]_B Q^{-1},$$

כאשר $Q = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \cdots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix}$, (עם הווקטורים u_i לפי הבסיס הסטנדרטי של \mathbb{F}^n) המטריצה המעבר מבסיס B לבסיס E ($Q = P_{B \rightarrow E}$). לכן

$$\begin{aligned} [T]_E Q &= Q [T]_B \Rightarrow \begin{pmatrix} | & & | \\ [T]_E[u_1]_E & \cdots & [T]_E[u_n]_E \\ | & & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & & | \\ \lambda_1[u_1]_E & \cdots & \lambda_n[u_n]_E \\ | & & | \end{pmatrix} \\ &\Rightarrow \begin{pmatrix} | & & | \\ [T(u_1)]_E & \cdots & [T(u_n)]_E \\ | & & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & & | \\ \lambda_1[u_1]_E & \cdots & \lambda_n[u_n]_E \\ | & & | \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

מצאנו כי

$$T(u_1) = \lambda_1 u_1, \quad \dots, \quad T(u_n) = \lambda_n u_n.$$

לכן הבסיס האורתונורמלי $B = \{u_1, \dots, u_n\}$ מורכב מווקטורים עצמיים של T .

נניח שקיים בסיס אורתונורמלי $B = \{u_1, \dots, u_n\}$ של V המורכב מווקטורים עצמיים של T :

$$T(u_1) = \lambda_1 u_1, \quad \dots, \quad T(u_n) = \lambda_n u_n,$$

לכן

$$[T]_E \cdot [u_1]_E = \lambda_1 [u_1]_E, \quad \dots, \quad [T]_E \cdot [u_n]_E = \lambda_n [u_n]_E.$$

B בסיס של V , לכן $\dim U = \dim V$.

לכן T לכסינה.

נרשום $Q = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \dots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix}$. הקבוצה של העמודות של Q היא בסיס אורתונורמלי לכן Q אוניטרית. ברפט:

$$[T]_E Q = \begin{pmatrix} | & & | \\ [T]_E [u_1]_E & \dots & [T]_E [u_n]_E \\ | & & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & & | \\ \lambda_1 u_1 & \dots & \lambda_n u_n \\ | & & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & & | \\ u_1 & \dots & u_n \\ | & & | \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}.$$

$$D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix} \quad \text{נגדיר} \quad D. \text{ מצאנו כי}$$

$$[T]_E Q = Q D \quad \Rightarrow \quad [T]_E = Q D Q^{-1}.$$

Q המטריצה המעבר מבסיס B לבסיס הסנדרטי E . לכן מהטריצה D היא המטריצה המייצגת של T לפי הבסיס B . נסמן $[T]_B = D$: מצאנו כי קיים בסיס B כך ש $[T]_B$ אלכסונית. B בסיס אורתונורמלי לכן T לכסינה אוניטרית.

■

8.9 הוכחת משפט שור

משפט 8.13 תזכורת: מטריצה ניתנת לשילוש

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. דומה למטריצה משולשית מעל \mathbb{F} אם"ס הפולינום האופייני של A מתפרק לגורמים לינאריים בשדה \mathbb{F} .

■

הוכחה: ההוכחה נתונה במשפט 12.10.

משפט 8.14 משפט שור

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ ויהיו $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ ערכים עצמיים של A (לא בהכרח שונים זה מזה).
 \exists מטריצה Q אוניטרית כך ש-

$$A = QB\bar{Q}$$

כאשר

$$B = \begin{pmatrix} \lambda_1 & b_{12} & \cdots & b_{1n} \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & b_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{pmatrix}$$

ובפרט B משולשית עליונה.

במילים פשוטות, כל מטריצה ריבועית A דומה אוניטרית למטריצה משולשית עליונה שבו איברי האלכסון הראשי הם הערכים עצמיים של A .

הוכחה: נשים לב כי $A = QB\bar{Q} \Leftrightarrow B = \bar{Q}AQ$.

יהי q_1 ווקטור עצמי של A עם נורמה 1 ששייך לערך עצמי λ_1 ויהיו $\lambda_2, \dots, \lambda_n$ שאר הערכים עצמיים של A .

יהיו q_2, \dots, q_n כל ווקטורים אורתונורמליים אשר אורתוגונליים ל- q_1 . נגדיר

$$Q_1 = \begin{pmatrix} | & & | \\ q_1 & \cdots & q_n \\ | & & | \end{pmatrix}.$$

מכאן $\bar{Q}_1 Q_1 = I$ ז"א Q_1 אוניטרית.

$$AQ_1 = \begin{pmatrix} | & | & \cdots & | \\ Aq_1 & Aq_2 & \cdots & Aq_n \\ | & | & \cdots & | \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & | & \cdots & | \\ \lambda_1 q_1 & Aq_2 & \cdots & Aq_n \\ | & | & \cdots & | \end{pmatrix} = Q_1 \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & A_2 \end{pmatrix}$$

לכן

$$\bar{Q}_1 A Q_1 = \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & A_2 \end{pmatrix} \quad (*)$$

כעת נוכיח כי הערכים עצמיים של A_2 הם $\lambda_2, \dots, \lambda_n$.

$$|\lambda I - A| = |\bar{Q}_1(\lambda I - A)Q_1| = |\lambda \bar{Q}_1 Q_1 - \bar{Q}_1 A Q_1| = \begin{vmatrix} \lambda - \lambda_1 & * \\ 0 & \lambda I - A_2 \end{vmatrix}$$

ומכאן הערכים עצמיים של A_2 הם $\lambda_2, \dots, \lambda_n$.

שאר ההוכחה היא באינדוקציה.

בסיס: עבור $n = 1$ הטענה מתקיימת.

מעבר: נניח כי הטענה מתקיים עבור k . נוכיח אותה עבור $k + 1$.

תהי $A \in \mathbb{F}^{k \times k}$. לפי (*),

$$\bar{Q}_1 A Q_1 = \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & A_2 \end{pmatrix}$$

כאשר $A_2 \in \mathbb{F}^{k \times k}$. לפי ההנחת האינדוקציה $\exists Q_2$ אוניטרית ו- $B_2 = \begin{pmatrix} \lambda_2 & * & \cdots & * \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & * \\ \vdots & & & \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{pmatrix}$ משולשית עליונה

כך ש-

$$A_2 = Q_2 B_2 \bar{Q}_2.$$

נגדיר

$$Q = Q_1 \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & Q_2 \end{pmatrix}.$$

$$\begin{aligned} A Q &= A Q_1 \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & Q_2 \end{pmatrix} = Q_1 \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & A_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & Q_2 \end{pmatrix} = Q_1 \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & A_2 Q_2 \end{pmatrix} = Q_1 \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & Q_2 B_2 \end{pmatrix} \\ &= Q_1 \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & Q_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & * \\ 0 & B_2 \end{pmatrix} = Q B \end{aligned}$$

לפיכך $A = Q B \bar{Q}$.

■

8.10 הוכחת המשפט: נורמליות נשמרת תחת דמיון אוניטרי

למה 8.2 נורמליות נשמרת תחת דמיון אוניטרי

תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה ליניארית במרחב מכפלה פנימית נוצר-סופית V מעל שדה \mathbb{F} .
תהי Q העתקה אוניטרית.
 T נורמלית אם"ם $Q T \bar{Q}$ נורמלית.

הוכחה: נגדיר $S = Q T \bar{Q}$. Q אוניטרית אז $T = \bar{Q} S Q$.

$$T \bar{T} = \bar{T} T$$

$$\Rightarrow (\bar{Q} S Q) \cdot \overline{(\bar{Q} S Q)} = \overline{(\bar{Q} S Q)} \cdot (\bar{Q} S Q)$$

$$\Rightarrow \bar{Q} S \underbrace{Q \bar{Q}}_{=I} \bar{S} Q = \bar{Q} \bar{S} \underbrace{Q \bar{Q}}_{=I} S Q$$

$$\Rightarrow \bar{Q} S \bar{S} Q = \bar{Q} \bar{S} S Q$$

$$\Rightarrow S \bar{S} = \bar{S} S.$$

■

8.11 הוכחת המשפט: מטריצה נורמלית ומשולשית היא אלכסונית

למה 8.3 מטריצה נורמלית ומשולשית היא אלכסונית

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית.
אם A מטריצה משולשית וגם נורמלית אז A אלכסונית.

הוכחה: נוכיח ע"י אינדוקציה.

בסיס: עבור $n = 1$ הטענה נכונה באופן טריוויאלי.

הנחת האינדוקציה:

נניח שהטענה נכונה עבור $n - 1, n \geq 2$. נוכיח אותה עבור $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$. נניח ש- A נורמלית ומשולשית עליונה. אז

$$A = \left(\begin{array}{c|c} a_{11} & \bar{x} \\ \hline 0 & A' \end{array} \right), \quad \bar{A} = \left(\begin{array}{c|c} a_{11} & 0 \\ \hline x & \bar{A}' \end{array} \right)$$

כאשר $A' \in \mathbb{F}^{(n-1) \times (n-1)}$ משולשית עליונה.

$$A \cdot \bar{A} = \left(\begin{array}{c|c} |a_{11}|^2 + \|x\|^2 & y \\ \hline y & A' \cdot \bar{A}' \end{array} \right), \quad \bar{A} \cdot A = \left(\begin{array}{c|c} |a_{11}|^2 & y \\ \hline y & x\bar{x} + \bar{A}' \cdot A' \end{array} \right)$$

אם $A \cdot \bar{A} = \bar{A} \cdot A$ אז $x = \bar{0}$ ו- $\bar{A}' \cdot A' = A' \cdot \bar{A}'$. כלומר A' נורמלית. גם, A' משולשית עליונה, לכן לפי ההנחת האינדוקציה A' אלכסונית. לכן A אלכסונית.

■

8.12 הוכחת משפט לכסון אוניטרי

משפט 8.15 משפט לכסון אוניטרי

(1) תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית במרחב מכפלה פנימית אוניטרי נוצר סופית.
 T לכסינה אוניטרית אם"ם היא נורמלית.

(2) תהי $T : V \rightarrow V$ העתקה לינארית במרחב מכפלה פנימית אוקלידי נוצר סופית.
 T לכסינה אורתונורמלית מעל \mathbb{R} אם"ם היא סימטרית.

(3) תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית (ממשית או מרוכבת). A לכסינה אוניטרית אם"ם היא נורמלית.

(4) תהי $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית ממשית. A לכסינה אורתוגונלית אם"ם היא סימטרית.

הוכחה:

רק אם:

לכל הטענות 1 – 4, את הכיוון "רק אם" הוכחנו כבר לעיל. נשאר להוכיח את הכיוון השני "אם".

רק אם:

(1) כעת נוכיח כי אם T נורמלית אז היא לכסינה אוניטרית:

T נורמלית $\xleftarrow{\text{(למה 8.14: כל מטריצה דומה אוניטרית למטריצה משולשית)}}$ $T = QS\bar{Q}$, כאשר Q אוניטרית ו- S משולשית

S נורמלית $\xleftarrow{\text{(למה 8.2: נורמליות נשמרת תחת שוויון אוניטרי)}}$

S אלכסונית $\xleftarrow{\text{(למה 8.3: מטריצה נורמלית ומשולשית היא אלכסונית)}}$

T דומה אוניטרי למטריצה אלכסונית. \longleftarrow

(2) נניח ש $T : V \rightarrow V$ כאשר T מרחב ווקטורי מעל \mathbb{R} . נניח כי T נורמלית, כלומר $T\bar{T} = \bar{T}T$. (בסעיף 1 (סעיף הקודם) הוכחנו שאם T נורמלית אז היא לכסינה אוניטרית. ז"א $\exists Q$ אוניטרית ו- D אלכסונית כך ש- $[T] = QD\bar{Q}$. במקרה פרטי ש T אופרטור במרחב אוקלידי, אז $[T] \in \mathbb{R}$ ו- $Q \in \mathbb{R}$ כך ש- $\bar{Q} = Q^t$. בפרט, T תהיה לכסינה אורתוגונלית:

$$[T] = QD\bar{Q} = QDQ^t,$$

כאשר Q אורתוגונלית, כלומר

$$QQ^t = I.$$

לכן

$$[T]^t = (QDQ^t)^t = QD^tQ^t = QDQ^t = [T].$$

לכן T סימטרית.

(3) מקרה פרטי של (1) כאשר $T(u) = A \cdot u$, $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$ נורמלית.

(4) מקרה פרטי של (2) כאשר $T(u) = A \cdot u$, $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ סימטרית.

שעור 9

משפט הפירוק הספקטרלי

ניתן לסכם את כל המושגים הנלמדים על העתקות נורמליות במשפט הבא:

משפט 9.1 סכום ישר של מרחבים עצמיים של העתקה נורמלית

תהי T העתקה נורמלית במרחב מכפלה אוניטרי V והיו $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ כל הערכים העצמיים השונים של T . אם V_1, \dots, V_k הם התת-מרחבים העצמיים השייכים ל- $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ בהתאמה, אזי

$$V = V_1 \oplus V_2 \oplus \dots \oplus V_k \quad (1)$$

$$V_i \perp V_j \quad \text{לכל } i \neq j \quad (2)$$

הוכחה:

(1) T נורמלית ולכן לכסינה אוניטרי (משפט לכסון אוניטרי 8.15). לכן סכום המימדים של כל התת-מרחביים העצמיים שווה למימד של V , כלומר

$$\dim(V) = \dim(V_1) + \dots + \dim(V_k).$$

נסמן $\dim(V_i) = n_i$ ו-

$$\{v_{i1}, \dots, v_{in_i}\}$$

בסיס של V_i . אז הקבוצה

$$\bigcup_{i=1}^k \{v_{i1}, \dots, v_{in_i}\}$$

היא בסיס של V . ז"א כל וקטור של V הוא צירוף לינארי של הוקטורים העצמיים. לכן לכל $u \in V$,

$$u \in V_1 + V_2 + \dots + V_k.$$

אפשר להראות כי $V_i \cap V_j = \{0\}$ דרך השלילה. נניח ש $u \neq 0 \in V_i \cap V_j$ כאשר V_i המרחב עצמי של λ_i ו- V_j המרחב עצמי של λ_j ו $\lambda_i \neq \lambda_j$. אז $T(u) = \lambda_i \cdot u$ וגם $T(u) = \lambda_j \cdot u$, ומכאן

$$\lambda_i u = \lambda_j u \quad \Rightarrow \quad (\lambda_i - \lambda_j)u = 0$$

$u \neq 0$ כי הוא וקטור עצמי לכן $\lambda_i = \lambda_j$, סתירה.

לכן

$$V = V_1 \oplus \dots \oplus V_k.$$

(2) עבור T נורמלית, וקטורים עצמיים השייכים לערכים עצמיים שונים הם אורתוגונלים (משפט 8.8), לכן $\forall i \neq j \quad V_i \perp V_j$.

המטרה שלנו היא לנסח משפט שקול הידוע בשם "משפט הפירוק הספקטרלי". אנחנו נראה כי כל עתקה נורמלית במרחב מכפלה פנימית נוצר סופית היא צירוף לינארי של הטלת אורתוגונליות על המרחבים העצמיים שלה. המקדמים של הצירוף הלינארי הם הערכים העצמיים של ההעתקה. נראה את זה קודם בדוגמה.

9.1 דוגמה

$$T: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$$

$$T(v) = \begin{pmatrix} 3 & 2 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \cdot v$$

T העתקה סימטרית במרחב אוקלידי, לכן היא נורמלית.

$$T - \lambda I = \begin{vmatrix} 3 - \lambda & 2 \\ 2 & -\lambda \end{vmatrix} = \lambda^2 - 3\lambda - 4 = (\lambda + 1)(\lambda - 4) = 0$$

ערכים עצמיים: $\lambda_2 = -1, \lambda_1 = 4$.

$$\underline{\lambda = 4}$$

$$\begin{pmatrix} -1 & 2 \\ 2 & -4 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_1 \rightarrow -R_1} \begin{pmatrix} 1 & -2 \\ 2 & -4 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_2 - 2R_1} \begin{pmatrix} 1 & -2 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$\cdot \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2y \\ y \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \quad y \in \mathbb{R}, x = 2y$$

$$V_4 = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

$$v_1 = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \text{ בסיס של } V_4$$

$$\underline{\lambda = -1}$$

$$\begin{pmatrix} 4 & 2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_1 \rightarrow \frac{1}{4} \cdot R_1} \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_2 - 2R_1} \begin{pmatrix} 1 & \frac{1}{2} \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$\cdot \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \cdot y \\ y \end{pmatrix} = y \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} \\ 1 \end{pmatrix} \quad y \in \mathbb{R}, x = -\frac{1}{2}y$$

$$V_{-1} = \text{span} \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 2 \end{pmatrix} \right\}$$

$$v_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 2 \end{pmatrix} \text{ בסיס של } V_{-1}$$

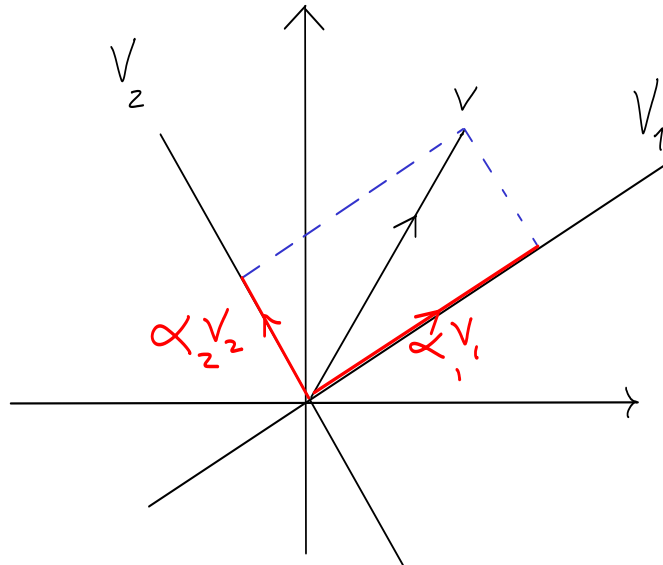
לכן v_1, v_2 בסיס של \mathbb{R}^2 . לכן לכל $v \in \mathbb{R}^2$,

$$v = \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2.$$

מכאן

$$v = \alpha_1 \lambda_1 v_1 + \alpha_2 \lambda_2 v_2 = 4\alpha_1 v_1 - \alpha_2 v_2.$$

נשים לב ש- $\alpha_1 v_1$ הוא ההיטל האורתוגונלי (ראו הגדרה 2.4) של v על V_1 ו- $-\alpha_2 v_2$ ההיטל האורתוגונלי של v על V_2 .

אם נסמן ב- P_i ($i = 1, 2$) את העתקת ההטלה האורתוגונלית על תת המרחב V_i , נוכל לרשום

$$P_1(v) = \alpha_1 v_1, \quad P_2(v) = \alpha_2 v_2.$$

מכאן

$$T(v) = 4P_1(v) + (-1)P_2(v) = (4P_1 - P_2)(v).$$

כלומר $T = 4P_1 - P_2$.

ז"א ההעתקה T היא צירוף לינארי של הטלות אורתוגונליות P_1 ו- P_2 על המרחבים העצמיים של T ומקדמי הצירוף הם הערכים העצמיים המתאימים.

במילים אחרות, כדי להפעיל את T על וקטור v , צריך להטיל אותו על המרחבים V_1 ו- V_2 , לכפול את ההטלות ב- λ_1, λ_2 בהתאמה, ולחבר את הוקטורים המתקבלים.

נשים לב: ההטלות P_1 ו- P_2 מקיימות שתי תכונות נוספות:

$$P_1 + P_2 = I \quad (1)$$

$$P_1 \cdot P_2 = P_2 \cdot P_1 = 0 \quad (2)$$

הוכחה:

(1) לכל $v \in V$,

$$v = \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 = P_1(v) + P_2(v) = (P_1 + P_2)(v)$$

לכן $P_1 + P_2 = I$.

(2)

$$(P_1 \cdot P_2)(v) = P_2(P_1(v)) = P_2(\alpha_1 v_1) = 0$$

כי $\alpha_1 v_1 \perp V_2$.

$$P_1 \cdot P_2 = P_2 \cdot P_1 = 0 \quad (3)$$

המשפט הבא הנקרא "המשפט הפירוק הספקטרלי" מכליל את הדוגמה האחרונה.

משפט 9.2 משפט הפירוק הספקטרלי

תהי T העתקה נורמלית במרחב אוניטרי V נוצר סופית יהיו $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ כל הערכים העצמיים השונים של T ויהיו V_1, \dots, V_k המרחבים העצמיים המתאימים. לכל $1 \leq i \leq k$ נסמן ב- P_i את ההעתקה ההטלה האורתוגונלית על V_i . אזי

$$T = \lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k \quad (1)$$

$$I = P_1 + \dots + P_k \quad (2)$$

$$P_i \cdot P_j = 0, i \neq j \quad (3)$$

$$P_i^2 = P_i, i \quad (4)$$

$$\bar{P}_i = P_i, i \quad (5)$$

הוכחה:

(1) לפי משפט 9.1, $V = V_1 \oplus \dots \oplus V_k$ וגם $V_i \perp V_j$ עבור $i \neq j$ לכן כל וקטור $v \in V$ ניתן להציג בצורה

$$v = v_1 + \dots + v_k$$

כאשר $v_i \in V_i$ ($1 \leq i \leq k$). אז

$$T(v) = T(v_1) + \dots + T(v_k) = \lambda_1 v_1 + \dots + \lambda_k v_k = \lambda_1 P_1(v) + \dots + \lambda_k P_k(v) = (\lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k)(v).$$

לכן

$$T = \lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k.$$

(2) לכל $v \in V$,

$$(P_1 + \dots + P_k)(v) = P_1(v) + \dots + P_k(v) = v_1 + \dots + v_k = v$$

לכן $P_1 + \dots + P_k = I$.

(3) לכל $i \neq j$ ולכל $v \in V$,

$$(P_i P_j)(v) = P_i(P_j(v)) = P_i(v_j) = 0$$

כי $V_i \perp V_j$ לכן $P_i P_j = 0$ לכל $i \neq j$.

(4) לכל $v \in V$,

$$P_i^2(v) = P_i(P_i(v)) = P_i(v_i) = v_i = P_i(v)$$

לכן $P_i^2 = P_i$.

(5) לכל $u, v \in V$,

$$u = u_1 + \dots + u_k, \quad v = v_1 + \dots + v_k$$

כאשר $u_i, v_i \in V_i$ ($1 \leq i \leq k$). אז

$$\langle P_i(v), u \rangle = \langle v_i, u_1 + \dots + u_k \rangle = \langle v_i, u_i \rangle$$

מצד שני:

$$\langle v, P_i(u) \rangle = \langle v_1 + \dots + v_k, u_i \rangle = \langle v_i, u_i \rangle$$

ז"א

$$\langle P_i(v), u \rangle = \langle v, P_i(u) \rangle$$

לכל $u, v \in V$. לכן $\bar{P}_i = P_i$.

9.1 שימושים של הפירוק הספקטלי

9.2 דוגמה

נתונה העתקה $T = \sum_{i=1}^k \lambda_i P_i$ אזי

$$\begin{aligned} T^2 &= \left(\sum_{i=1}^k \lambda_i P_i \right)^2 \\ &= \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^k \lambda_i \lambda_j P_i P_j \\ &= \sum_{i=1}^k \lambda_i^2 P_i^2 \\ &= \sum_{i=1}^k \lambda_i^2 P_i \end{aligned}$$

קל להוכיח באינדוקציה:

$$T^n = \sum_{i=1}^k \lambda_i^n P_i$$

9.3 דוגמה

במקרה של $\mathbb{F} = \mathbb{C}$:

$$\begin{aligned} \bar{T} &= \overline{\left(\sum_{i=1}^k \lambda_i P_i \right)} \\ &= \sum_{i=1}^k \bar{\lambda}_i \bar{P}_i \\ &= \sum_{i=1}^k \bar{\lambda}_i P_i \end{aligned}$$

לכן, אם כל העריכים עצמיים הם ממשיים, אז

$$\begin{aligned} \bar{T} &= \sum_{i=1}^k \bar{\lambda}_i P_i \\ &= \sum_{i=1}^k \lambda_i P_i = T \end{aligned}$$

כלומר T צמודה לעצמה.

דוגמה 9.4

אם כל הערכים העצמיים מקיימים $|\lambda_i| = 1$ נקבל

$$\begin{aligned} T \cdot \bar{T} &= \left(\sum_{i=1}^k \lambda_i P_i \right) \cdot \left(\sum_{i=1}^k \bar{\lambda}_i P_i \right) \\ &= \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^k \lambda_i \bar{\lambda}_j P_i P_j \\ &= \sum_{i=1}^k |\lambda_i|^2 P_i^2 \\ &= \sum_{i=1}^k P_i \\ &= I \end{aligned}$$

לכן T אוניטרית.

שעור 10

פולינומים

10.1 חילוק פולינומים, פולינום המינימלי ופולינומים שמתאפסים ע"י מטריצה

משפט 10.1

הפולינום המינימלי הוא יחיד.

הוכחה: נניח שיש שני פולינומים $f_1(x)$ ו- $f_2(x)$ מאותו סדר, כלומר

$$f_1(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x + \dots + \alpha_{k-1} x^{k-1} + x^k,$$

$$f_2(x) = \beta_0 + \beta_1 x + \dots + \beta_{k-1} x^{k-1} + x^k.$$

כך ש $f_1(A) = 0$ ו- $f_2(A) = 0$, אז

$$(f_1 - f_2)(A) = 0.$$

פולינום מסדר קטן מ- k . סתירה. ■

משפט 10.2 משפט חילוק של פולינומים

יהיו $f(x), g(x)$ פולינומים כך ש- $\deg g \leq \deg f$. אז קיימים פולינומים $r(x), q(x)$ יחידים כך ש

$$f(x) = q(x) \cdot g(x) + r(x)$$

כאשר

$$\deg r(x) < \deg g(x), \quad \deg g(x) \leq \deg f(x).$$

משפט 10.3 פולינום שמתאפס ע"י A מחלק את הפולינום המינימלי

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית ויהי $f(x)$ פולינום. אם $f(A) = 0$ אז

$$m_A(x) \mid f(x).$$

הוכחה: נחלק את $f(x)$ ב- $m_A(x)$. לפי משפט חילוק פולינומים,

$$f(x) = m_A(x) \cdot q(x) + r(x)$$

כאשר $\deg r(x) < \deg m_A(x)$. אז

$$f(A) = q(A)m_A(A) + r(A).$$

$$f(A) = 0 \text{ ו- } m_A(A) = 0 \text{ לכן } r(A) = 0.$$

ז"א או $r(x)$ הוא הפולינום האפס או הוא לא פולינום האפס אבל $r(x)$ מתאפס ע"י A .
 $m_A(x)$ הוא הפולינום המינימלי ו $\deg r(x) < \deg m_A(x)$, כלומר $m_A(x)$ הוא הפולינום מדרגה הכי נמוכה המתאפס ע"י A .

לכן $r(A) = 0$ אם $r(x) = 0$, כלומר $r(x)$ פולינום האפס.
 כלומר קיבלנו ש- $f(x) = q(x) \cdot m_A(x)$ ולכן $f(x) \mid m_A(x)$.

מסקנה 10.1 פולינום המינימלי מחלק את הפולינום האופייני

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית. אם $p_A(x)$ הפולינום האופייני ו- $m_A(x)$ הפולינום המינימלי של A , אז

$$m_A(x) \mid p_A(x).$$

הוכחה: לפי משפט קיילי המילטון, $p_A(A) = 0$. הפולינום המינימלי מחלק כל פולינום המתאפס ע"י A , לכן $m_A(x) \mid p_A(x)$.

משפט 10.4 $p_A(x)$ מחלק כל פולינום המתאפס ע"י A בחזקת הסדר של A .

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית. יהי $p_A(x)$ הפולינום האופייני של A . אם A מאפסת את הפולינום $f(x)$, כלומר אם $f(A) = 0$, אז

$$p_A(x) \mid f^n(x).$$

הוכחה: $\deg p_A(x) = n$. $f(A) = 0$ אז $f(x)$ אינו פולינום קבוע, ז"א $\deg f(x) \geq 1$, ולכן $\deg p_A(x) \leq \deg f^n(x)$. נחלק $f^n(x)$ ב- $p_A(x)$ ע"י האלגוריתם איוקלידי:

$$f^n(x) = q(x)p_A(x) + r(x), \quad (*)1$$

$$\deg r(x) < \deg p_A(x) \leq \deg f^n(x)$$

$m_A(x) \mid p_A(x)$ אז $p_A(x) = q_1(x)m_A(x)$. נציב זה ב- $(*)1$ ונקבל

$$f^n(x) = q_1(x)q(x)m_A(x) + r(x). \quad (*)2$$

$f(A) = 0$ לכן $f^n(A) = 0$ לכן $f^n(x) \mid m_A(x)$. נניח ש- $r(x) \neq 0$ ב- $(*)2$. אז $m_A(x) \nmid f^n(x)$. סתירה.

משפט 10.5 גורם אי-פריק של הפולינום האופייני מחלק כל פולינום המתאפס ע"י A .

תהי $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ מטריצה ריבועית. יהי $p_A(x)$ הפולינום האופייני של A . אם $(x - \lambda_0)$ גורם אי פריק של $p_A(x)$ ו- $f(x)$ פולינום המתאפס ע"י A , כלומר אם $f(A) = 0$, אז

$$(x - \lambda_0) \mid f(x).$$

הוכחה:

אם $(x - \lambda_0)$ גורם אי-פריק של $p_A(x)$, אז λ_0 ערך עצמי של A . נחלק $f(x)$ ב- $(x - \lambda_0)$. כלומר לפי משפט חילוק פולינומים קיימים פולינומים יחידים $q(x), r(x)$ כך ש-

$$f(x) = q(x)(x - \lambda_0) + r(x)$$

כאשר $\deg r(x) < \deg (x - \lambda_0) \leq \deg f(x)$.
 $\deg r(x) = 0$ אז $\deg (x - \lambda_0) = 1$.
 ז"א $r(x)$ פולינום קבוע: $r(x) = c \in \mathbb{F}$ כאשר c סקלר.
 יהי v וקטור עצמי השייך ל- λ_0 . אז

$$0 = f(A)v = q(A)(A - \lambda_0 I)v + cv$$

v הוא הוקטור עצמי השייך ל- λ_0 , אז
 $(A - \lambda_0)v = Av - \lambda_0 v = \lambda_0 v - \lambda_0 v = 0$.
 לכן $c = 0$, ואז נקבל

$$f(x) = q(x)(x - \lambda_0),$$

ז"א $(x - \lambda_0) \mid f(x)$.

10.2 מחלק משותף

הגדרה 10.1 מחלק משותף

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים מעל שדה \mathbb{F} . פולינום $h(x) \in \mathbb{F}[x]$ נקרא **מחלק משותף של** $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אם לכל $1 \leq i \leq k$ מחלק את $p_i(x)$.

הגדרה 10.2 מחלק משותף מקסימלי

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שונים מאפס מעל שדה \mathbb{F} . פולינום מתוקן $h(x) \in \mathbb{F}[x]$ נקרא **מחלק משותף מקסימלי של** $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אם:

(1) $h(x)$ מחלק משותף של $p_1(x), \dots, p_k(x)$.

(2) אם $q(x)$ הוא מחלק משותף של $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אז $q(x)$ מחלק גם את $h(x)$.

מחלק משותף מקסימלי מסומן ב- $\gcd(p_1, p_2, \dots, p_k)$ (greatest common divisor).

משפט 10.6

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שונים מאפס מעל שדה \mathbb{F} . נגדיר

$$I = \{q_1 p_1 + q_2 p_2 + \dots + q_k p_k \mid q_1, q_2, \dots, q_k \in \mathbb{F}[x]\}$$

כלומר, I הוא אוסף כל "הצירופים הליניאריים" של $p_1(x), \dots, p_k(x)$ כאשר ה"מקדמים" הם הפולינומים $q_1(x), q_2(x), \dots, q_k(x)$. מתקיים:

(1) $p_1(x), \dots, p_k(x) \in I$

(2) אם $L(x) \in I$ ואם $q(x) \in \mathbb{F}[x]$ אז $q(x)L(x) \in I$

(3) I תת-מרחב ליניארי של $\mathbb{F}[x]$

משפט 10.7

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שזים מאפס מעל שדה \mathbb{F} . נגדיר

$$I = \{q_1(x)p_1(x) + q_2(x)p_2(x) + \dots + q_k(x)p_k(x) \mid q_1(x), q_2(x), \dots, q_k(x) \in \mathbb{F}[x]\}$$

נניח גם שלפחות אחד מהפולינומים $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אינו פולינום האפס.

(1) קיים פולינום מתוקן $h(x) \in I$ כך שזום פולינום שמעלתו קטנה ממעלתו של $h(x)$ סרט לפולינום האפס אינו שייך ל- I .

(2) $h(x)$ הוא מחלק משותף של $p_1(x), p_2(x), \dots, p_k(x)$.

(3) אם $k(x) \in \mathbb{F}[x]$ הוא מחלק משותף של $p_1(x), p_2(x), \dots, p_k(x)$ אז $k(x)$ מחלק גם את $h(x)$.

הוכחה:

(1) לפחות אחד מהפולינומים $p_1(x), p_2(x), \dots, p_k(x)$ אינו פולינום האפס, נסיק מחלק (1) של טענה 10.6 שיש ב- I לפחות פולינום אחד שאינו אפס כלומר פולינום שמעלתו אי-שלילית. לכל קבוצה לא ריקה של מספרים שלמים אי-שליליים קיים מינימום, נובע שקיים פולינום $\hat{h}(x) \in I$ ממעלה מינימלית. כלומר, שום פולינום שמעלתו קטנה ממעלתו של $\hat{h}(x)$ פרט לפולינום האפס אינו שייך ל- I . אם נסמן ב- $a \neq 0 \in \mathbb{F}$ את המקדם העליון של $\hat{h}(x)$ אז הפולינום $h(x) = a^{-1}\hat{h}(x)$ הוא פולינום מתוקן. ממשפט 10.6 סעיף (3) נובע ש- $h(x) \in I$. מעלתו של $h(x)$ שווה למעלתו של $\hat{h}(x)$. נובע שזום פולינום שמעלתו קטנה ממעלתו של $h(x)$ פרט לפולינום האפס, אינו שייך ל- I .

(2) יהי $L(x) \in I$. נוכיח שקיים $q(x) \in \mathbb{F}[x]$ כך ש- $L(x) = q(x)h(x)$. מכיוון ש- $h(x)$ אינו פולינום האפס ניתן לחלק את $L(x)$ ב- $h(x)$ עם שארית:

$$L(x) = q(x)h(x) + r(x)$$

כאשר $\deg(r) < \deg(h)$. מכיוון ש- $h(x), L(x) \in I$ אזי מסעיפים (2) ו-(3) של משפט 10.6 $r(x) = L(x) - h(x)q(x) \in I$. מכיוון ש- $\deg(r) < \deg(h)$ נסיק מתכונת מינימליות של $h(x)$ ש- $r(x) = 0$.

לכן $L(x) = q(x)h(x)$ ולכן $h(x)$ מחלק $L(x)$.

(3) יהיו $g_1(x), g_2(x), \dots, g_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים המקיימים

$$p_1(x) = g_1(x)k(x), \quad p_2(x) = g_2(x)k(x), \quad \dots \quad p_k(x) = g_k(x)k(x).$$

מכיוון ש- $h(x) \in I$ נובע שקיימים $q_1(x), q_2(x), \dots, q_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ שעבורם

$$h(x) = q_1p_1(x) + \dots + q_kp_k(x).$$

לכן

$$h(x) = q_1(x)g_1(x)k(x) + \dots + q_k(x)g_k(x)k(x) = \left(q_1(x)g_1(x) + \dots + q_k(x)g_k(x) \right) k(x)$$

כלומר $k(x)$ מחלק את $h(x)$.

משפט 10.8

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שונים מאפס מעל שדה \mathbb{F} . נניח גם שלפחות אחד מהפולינומים $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אינו פולינום האפס.

(1) קיים מחלק משותף מקסימלי יחיד $h(x) \in \mathbb{F}[x]$ ל- $p_1(x), \dots, p_k(x)$.

(2) קיימים $q_1(x), \dots, q_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ שעבורם $h = q_1 p_1 + q_2 p_2 + \dots + q_k p_k$.

הוכחה: קיומו של מחלק משותף מקסימלי נובע משפט ?? והגדרה 10.2. במהלך ההוכחה של חלק (3) של טענה ?? הוכחנו גם את קיומו של $q_1(x), \dots, q_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ כנדרש.

נותרנו עם הוכחת היחידות.

אם $h(x), h'(x)$ הם מחלקים משותפים מקסימליים של $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אז מתכונת (2) בהגדרה 10.2 נובע שהם מחלקים זה את זה. שני פולינומים מתוקנים שמחלקים זה את זה הם שווים. ■

הגדרה 10.3 פולינומים זרים

יהיו $p_1(x), p_2(x)$ פולינומים מעל שדה \mathbb{F} .

אומרים כי p_1 ו- p_2 זרים אם אין להם מחלקים משותפים פרט לפולינומי הקבועים.

במילים אחרות, p_1 ו- p_2 זרים אם $\gcd(p_1, p_2) = 1$.

משפט 10.9 פולינומים זרים

יהיו $p_1(x), p_2(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שאינם אפס.

p_1 ו- p_2 זרים אם ורק אם קיימים פולינומים $q_1(x), q_2(x)$ שעבורם $q_1(x)p_1(x) + q_2(x)p_2(x) = 1$.

הוכחה:

כיוון אם

אם $\gcd(p_1, p_2) = 1$ אז ממשפט 10.8 נובע שקיימים $q_1(x), q_2(x) \in \mathbb{F}[x]$ שעבורם $q_1(x)p_1(x) + q_2(x)p_2(x) = 1$.

כיוון רק אם

נניח שקיימים $q_1(x), q_2(x) \in \mathbb{F}[x]$ שעבורם $q_1(x)p_1(x) + q_2(x)p_2(x) = 1$. יהי $k(x)$ מחלק משותף של p_1 ו- p_2 . עלינו להוכיח ש- $\deg(k) = 0$. לשם כך, די להוכיח ש- $k(x)$ מחלק את 1. ואמנם קיימים פולינומים $g_1, g_2 \in \mathbb{F}[x]$ כך ש-

$$p_1(x) = g_1(x)k(x), \quad p_2(x) = g_2(x)k(x).$$

לכן,

$$1 = q_1(x)g_1(x)k(x) + q_2(x)g_2(x)k(x) = \left(q_1(x)g_1(x) + q_2(x)g_2(x) \right) k(x).$$

בפרט, $k(x)$ מחלק את 1.

10.3 כפולה משותפת

הגדרה 10.4 כפולה משותפת

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שונים מאפס מעל שדה \mathbb{F} . פולינום $q(x) \in \mathbb{F}[x]$ נקרא **כפולה משותפת של** $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אם לכל $1 \leq i \leq k$ מחלק את $q(x)$.

הגדרה 10.5 כפולה משותפת מינימלית

יהיו $p_1(x), \dots, p_k(x) \in \mathbb{F}[x]$ פולינומים שונים מאפס. פולינום מתוקן $q(x) \in \mathbb{F}[x]$ נקרא **כפולה משותפת מינימלית של** $p_1(x), \dots, p_k(x)$ אם:

(1) $q(x)$ הוא כפולה משותפת של $p_1(x), \dots, p_k(x)$.

(2) שום פולינום שמעלתו קטנה ממעלתו של $q(x)$ פרט לפולינום האפס, אינו כפולה משותפת של $p_1(x), \dots, p_k(x)$.

שעור 11

משפט הפירוק הפרימרי

11.1 הגדרה של חיתוך וסכום של תתי מרחבים

11.1 הגדרה

יהיו $V_1, V_2 \subseteq V$ תתי מרחבים של מרחב וקטורי V מעל השדה \mathbb{F} . התתי מרחב $V_1 + V_2$ מוגדר

$$V_1 + V_2 = \{u_1 + u_2 \mid u_1 \in V_1, u_2 \in V_2\}.$$

משפט 11.1 סכום של תתי מרחב שווה לפרישה של האיחוד

יהיו $V_1, V_2 \subseteq V$ תתי מרחבים של מרחב וקטורי V מעל השדה \mathbb{F} . אזי

$$V_1 + V_2 = \text{span}(V_1 \cup V_2).$$

הוכחה:

נוכיח כי $V_1 + V_2 \subseteq \text{span}(V_1 \cup V_2)$:

לכל $u_1 \in V_1$ ו- $u_2 \in V_2$ מתקיים $u_1 + u_2 \in \text{span}(V_1 \cup V_2)$ אזי $V_1 + V_2 \subseteq \text{span}(V_1 \cup V_2)$.

נוכיח כי $\text{span}(V_1 \cup V_2) \subseteq V_1 + V_2$:

יהי $w \in \text{span}(V_1 \cup V_2)$. אז קיימים $u_1, \dots, u_k \in V_1$ ו- $v_1, \dots, v_n \in V_2$ וסקלרים $\alpha_1, \dots, \alpha_k \in \mathbb{F}$, $\beta_1, \dots, \beta_n \in \mathbb{F}$ כך ש

$$w = \alpha_1 u_1 + \dots + \alpha_k u_k + \beta_1 v_1 + \dots + \beta_n v_n.$$

אז $\alpha_1 u_1 + \dots + \alpha_k u_k \in V_1$ וגם $\beta_1 v_1 + \dots + \beta_n v_n \in V_2$.
לכן $w \in V_1 + V_2$.

הוכחנו ש- $V_1 + V_2 \subseteq \text{span}(V_1 \cup V_2)$ וגם $\text{span}(V_1 \cup V_2) \subseteq V_1 + V_2$ $\Leftrightarrow V_1 + V_2 = \text{span}(V_1 \cup V_2)$ כנדרש.

11.1 דוגמה

נקח את המרחב וקטורי $V = \mathbb{R}^3$. נקח את התתי מרחבים \mathbb{R}^3 : $V_1 = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \mid x \in \mathbb{R} \right\}$, $V_2 = \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ y \\ 0 \end{pmatrix} \mid y \in \mathbb{R} \right\}$.

קווים ישרים ב \mathbb{R}^3 . אז הסכום שלהם הינו

$$V_1 + V_2 = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ y \\ 0 \end{pmatrix} \mid x, y \in \mathbb{R} \right\},$$

ומהווה את המישור $z = 0$ ב \mathbb{R}^3 .

11.2 סכום ישר

הגדרה 11.2 סכום ישר

יהיו V_1, V_2 תתי מרחבים של מרחב וקטורי V מעל שדה \mathbb{F} . אומרים כי התתי מרחב $W \subseteq V$ הוא סכום ישר אם

$$W = V_1 + V_2 \quad (1)$$

(2) לכל וקטור של $w \in W$ קיימים וקטורים יחידים $u_1 \in V_1$ ו- $u_2 \in V_2$ עבורם

$$w = u_1 + u_2.$$

סימון: $W = V_1 \oplus V_2$.

משפט 11.2

יהיו V_1, V_2 תתי מרחבים של מרחב וקטורי V מעל שדה \mathbb{F} . $W = V_1 \oplus V_2$ אם ורק אם

$$W = V_1 + V_2 \quad (א)$$

$$V_1 \cap V_2 = \{0\} \quad (ב)$$

הוכחה:

כיוון \Leftarrow :

נניח כי $W = V_1 \oplus V_2$.

(1) לפי ההגדרה 11.2, $W = V_1 + V_2$.

(2) יהי $u \in V_1 \cap V_2$. לכן קיים צרוף ליניארי יחיד כך ש-

$$u = \alpha_1 u_1 + \alpha_2 u_2$$

כאשר $u_1 \in V_1, u_2 \in V_2$ ו- $\alpha_1, \alpha_2 \in \mathbb{F}$ סקלרים.

הביטוי הזה מסופק על ידי ההשמה $u_1 = u, u_2 = 0, \alpha_1 = 1$
ועל ידי ההשמה $u_1 = 0, u_2 = u, \beta_1 = 1$.
הצרוף ליניארי יחיד לכן בהכרח שתי ההשמות זהות.
הדרך היחידה לקיים שתיהן היא אם $u = 0$.

כיוון \Rightarrow :

נניח שמתקיימים התנאים

$$W = V_1 + V_2 \quad (1)$$

$$V_1 \cap V_2 = \{0\} \quad (2)$$

אזי התנאי (1) של ההגדרה 11.2 מתקיים.
נותר להוכיח התנאי (2) של ההגדרה 11.2.
יהי $w \in W$. מכיוון ש- $W = V_1 + V_2$ אזי קיימים $u_1 \in V_1, u_2 \in V_2$ עבורם $w = u_1 + u_2$.
נוכיח כי הווקטורים u_1, u_2 יחידים.
נניח בשלילה ש-

$$w = u_1 + u_2, \quad w = u'_1 + u'_2$$

כאשר $u_1 \neq u'_1 \in V_1$ וקטורים שונים $u_1 \neq u'_1$ ו- $u_2, u'_2 \in V_2$ וקטורים שונים $u_2 \neq u'_2$. אזי

$$u_1 - u'_1 = u_2 - u'_2.$$

לכן $u_1 - u'_1 \in V_1$ וגם $u_1 - u'_1 \in V_2$.

$$u_1 - u'_1 \in V_1 \cap V_2 \Leftarrow$$

מכיוון ש- $V_1 \cap V_2 = \{0\}$ אז $u_1 = u'_1$, בסתירה לכך ש- $u_1 \neq u'_1$.

משפט 11.3

יהיו V_1, V_2 תת מרחבים של מרחב וקטורי V מעל שדה F .
אם התנאים הבאים מתקיימים:

$$W = V_1 + V_2 \quad (1)$$

$$(2) \text{ לכל } u_1 \in V_1, \text{ ו- } u_2 \in V_1 \text{ הקבוצה } \{u_1, u_2\} \text{ בלתי תלויה ליניארית}$$

$$\text{אזי } W = V_1 \oplus V_2.$$

הוכחה:

נוכיח כי התנאים (1) ו- (2) של משפט 11.2.
תנאי (1) שהוא $W = V_1 + V_2$, מתקיים כי הוא אחד מההנחות של משפט זה.
נותר רק להוכיח שהתנאי (2) מתקיים, כלומר ש- $V_1 \cap V_2 = \{0\}$:
יהי $u \in V_1 \cap V_2$. נגדיר $u_1 = u \in V_1$ ונגדיר $u_2 = -u \in V_2$.
אזי

$$u_1 + u_2 = u + (-u) = 0.$$

$\{u_1, u_2\}$ בלתי-תלויים ליניארית לכן הדרך היחידה שזה מתקיים היא אם $u_1 = 0$ ו- $u_2 = 0$.
לכן $u = 0$ ולכן $V_1 \cap V_2 = \{0\}$.

11.3 תת מרחב T שמור

הגדרה 11.3 תת מרחב T שמור

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב וקטורי V מעל שדה \mathbb{F} . אומרים כי התת-מרחב $W \subseteq V$ הוא תת-מרחב T -שמור אם לכל $w \in W$ מתקיים $T(w) \in W$.

דוגמה 11.2

יהי $T_A : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ האופרטור המוגדר:

$$T_A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}, \quad A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 10 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}.$$

הוכיחו: התת-מרחב $W = \text{Nul}(A - 3I)$ הוא T_A שמור.

פתרון:

צריך להוכיח שעבור כל $u \in W$ מתקיים $T_A(u) \in W$.
הערכים העצמיים של A הם $\lambda = 1, \lambda = 2, \lambda = 3$. A משולשית, לכן הערכים העצמיים הם האיברים על האלכסון הראשי. ז"א כל וקטור $u \in \text{Nul}(A - 3I)$ הוא וקטור עצמי ששייך לערך עצמי $\lambda = 3$.

$$u \in \text{Nul}(A - 3I) \Rightarrow T_A(u) = Au = 3u \in \text{Nul}(A - 3I).$$

דוגמה 11.3

יהי $T_A : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ האופרטור המוגדר:

$$T_A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}, \quad A = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}.$$

יהי $W_1 \in \mathbb{R}^3$ תת-מרחב המוגדר:

$$W_1 = \text{span} \left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$$

ויהי $W_2 \in \mathbb{R}^3$ תת-מרחב המוגדר:

$$W_2 = \text{span} \left\{ u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

(א) הוכיחו כי W_1 תת-מרחב T שמור.

(ב) הוכיחו כי W_2 תת-מרחב T שמור.

פתרון:

(א) צריך להוכיח שלכל וקטור $u \in W_1$ מתקיים $T_A(u) \in W_1$. מספיק לאמת ש- $T_A(u_1)$ שייך ל- W_1 וש- $T_A(u_2)$ שייך ל- W_1 .

$$T_A(u_1) = Au_1 = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 2 \end{pmatrix} = 2u_1 .$$

$$T_A(u_2) = Au_2 = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix} = 2u_2 .$$

לכן $T_A(u_1) \in W_1 \Leftarrow T_A(u_1) \in \text{span}\{u_1, u_2\}$

$T_A(u_2) \in W_1 \Leftarrow T_A(u_2) \in \text{span}\{u_1, u_2\}$ כלומר W_1 תת מרחב T_A שמור.

(ב)

$$T_A(u_3) = Au_3 = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = u_3 .$$

לכן $T_A(u_3) \in W_2 \Leftarrow T_A(u_3) \in \text{span}\{u_3\}$ כלומר W_2 תת מרחב T_A שמור.

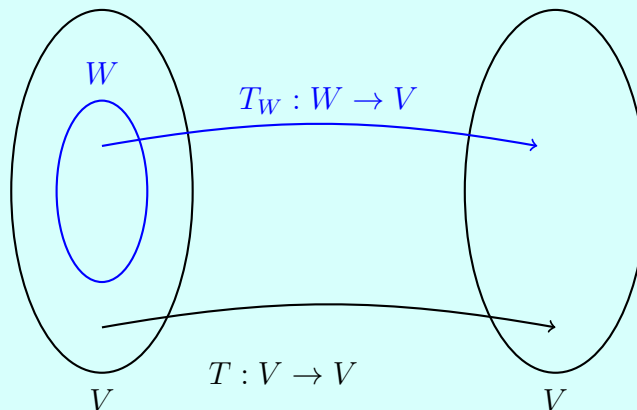
11.4 צמצום של אופרטור

הגדרה 11.4 צמצום של אופרטור

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב וקטורי V מעל שדה \mathbb{F} . יהי $W \subseteq V$ תת מרחב של V . הצמצום של T ל- W מסומן T_W ומוגדר להיות

$$T_W : W \rightarrow V .$$

במילים אחרות, בצמצום של T ל- W אנחנו מצמצמים את התחום הכדרה מ- V ל- W .

דוגמה 11.4

יהי $T_A : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ אופרטור המוגדר

$$T_A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} , \quad A = \begin{pmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} .$$

יהיו W_1, W_2 תת-מרחבים של \mathbb{R}^3 כך ש-

$$B_{W_1} = \text{span} \left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}.$$

$$B_{W_2} = \text{span} \left\{ u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}.$$

א חשבו את המטריצה המייצגת של הצמצום T_{W_1} לפי הבסיס B_{W_1} .

ב חשבו את המטריצה המייצגת של הצמצום T_{W_2} לפי הבסיס B_{W_2} .

ג חשבו את המטריצה המייצגת של T בבסיס $B = B_{W_1} \cup B_{W_2}$.

פתרון:

א נסמן $B_{W_1} = \text{span} \left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$ ההגדרה של המטריצה המייצגת של T_{W_1} היא:

$$[T_{W_1}]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} | & | \\ [T(u_1)]_{B_{W_1}} & [T(u_2)]_{B_{W_1}} \\ | & | \end{pmatrix}$$

$$T(u_1) = Au_1 = \begin{pmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 0 \end{pmatrix} = 3 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} - 2 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = -2u_1 + 3u_2.$$

הצמצום T_{W_1} מוגדר רק על W_1 ולכן

$$T_{W_1}(u_1) = -2u_1 + 3u_2 \quad \Leftrightarrow \quad [T(u_1)]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} -2 \\ 3 \end{pmatrix}.$$

$$T(u_2) = Au_2 = \begin{pmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 \\ 5 \\ 0 \end{pmatrix} = 5 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + 0 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 0 \cdot u_1 + 5u_2.$$

הצמצום T_{W_1} מוגדר רק על W_1 ולכן

$$T_{W_1}(u_2) = 0 \cdot u_1 + 5u_2 \quad \Leftrightarrow \quad [T(u_2)]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} 0 \\ 5 \end{pmatrix}.$$

לפיכך

$$[T_{W_1}]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 3 & 5 \end{pmatrix}.$$

ב נסמן $B_{W_2} = \text{span} \left\{ u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$ ההגדרה של המטריצה המייצגת של T_{W_2} היא:

$$[T_{W_2}]_{B_{W_2}} = \begin{pmatrix} | \\ [T(u_3)]_{B_{W_2}} \\ | \end{pmatrix}$$

$$T(u_3) = Au_3 = \begin{pmatrix} 1 & 4 & 0 \\ 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = 1 \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = u_3 .$$

הצמצום T_{W_2} מוגדר רק על W_2 ולכן

$$T_{W_2}(u_3) = u_3 \quad \Leftrightarrow \quad [T(u_3)]_{B_{W_2}} = (1) .$$

לפיכך

$$[T_{W_2}]_{B_{W_2}} = (1) .$$

ג) המטריצה המייצגת לפי הבסיס $B = B_{W_1} \cup B_{W_2}$:

$$B = \{u_1, u_2, u_3\}$$

$$[T]_B = \begin{pmatrix} | & | & | \\ [T(u_1)]_B & [T(u_2)]_B & [T(u_3)]_B \\ | & | & | \end{pmatrix}$$

למעלה מצאנו ש-

$$T(u_1) = -2u_1 + 3u_2 = -2u_1 + 3u_2 + 0 \cdot u_3 \quad \Rightarrow \quad [T(u_1)]_B = \begin{pmatrix} -2 \\ 3 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$T(u_2) = 5u_2 = 0 \cdot u_1 + 5u_2 + 0 \cdot u_3 \quad \Rightarrow \quad [T(u_2)]_B = \begin{pmatrix} 0 \\ 5 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$T(u_3) = u_3 = 0 \cdot u_1 + 0 \cdot u_2 + 1 \cdot u_3 \quad \Rightarrow \quad [T(u_3)]_B = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

לכן

$$[T]_B = \begin{pmatrix} -2 & 0 & 0 \\ 3 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} .$$

11.5 דוגמה

יהי $T_A : \mathbb{R}^4 \rightarrow \mathbb{R}^4$ אופרטור המוגדר

$$T_A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ t \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \\ t \end{pmatrix} , \quad A = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 3 & 4 \end{pmatrix} .$$

יהיו W_1, W_2 תת-מרחבים של \mathbb{R}^4 כך ש-

$$B_{W_1} = \text{span} \left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right\} .$$

$$B_{W_2} = \text{span} \left\{ u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, u_4 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}.$$

א חשבו את המטריצה המייצגת של הצמצום T_{W_1} לפי הבסיס B_{W_1} .

ב חשבו את המטריצה המייצגת של הצמצום T_{W_2} לפי הבסיס B_{W_2} .

ג חשבו את המטריצה המייצגת של T בבסיס $B = B_{W_1} \cup B_{W_2}$.

פתרון:

א נסמן $B_{W_1} = \text{span} \left\{ u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}$ ההגדרה של המטריצה המייצגת של T_{W_1} היא:

$$[T_{W_1}]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} | & | \\ [T(u_1)]_{B_{W_1}} & [T(u_2)]_{B_{W_1}} \\ | & | \end{pmatrix}$$

$$T(u_1) = Au_1 = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 3 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 \\ 2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 4u_1 - 2u_2.$$

הצמצום T_{W_1} מוגדר רק על W_1 ולכן

$$T_{W_1}(u_1) = 4u_1 - 2u_2 \Leftrightarrow [T(u_1)]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} 4 \\ -2 \end{pmatrix}.$$

$$T(u_2) = Au_2 = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 3 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 3u_1 - 3u_2.$$

הצמצום T_{W_1} מוגדר רק על W_1 ולכן

$$T_{W_1}(u_2) = 3u_1 - 3u_2 \Leftrightarrow [T(u_2)]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} 3 \\ -3 \end{pmatrix}.$$

לפיכך

$$[T_{W_1}]_{B_{W_1}} = \begin{pmatrix} 4 & 3 \\ -2 & -3 \end{pmatrix}.$$

ב נסמן $B_{W_2} = \text{span} \left\{ u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, u_4 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$ ההגדרה של המטריצה המייצגת של T_{W_2} היא:

$$[T_{W_2}]_{B_{W_2}} = \begin{pmatrix} | & | \\ [T(u_3)]_{B_{W_2}} & [T(u_4)]_{B_{W_2}} \\ | & | \end{pmatrix}$$

$$T(u_3) = Au_3 = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 3 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 2 \\ 4 \end{pmatrix} = -2u_3 + 4u_4 .$$

הצמצום T_{W_2} מוגדר רק על W_2 ולכן

$$T_{W_2}(u_3) = -2u_3 + 4u_4 \quad \Leftrightarrow \quad [T(u_3)]_{B_{W_2}} = \begin{pmatrix} -2 \\ 4 \end{pmatrix} .$$

$$T(u_4) = Au_4 = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 3 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 3 \\ 7 \end{pmatrix} = 4u_3 + 3u_4 .$$

הצמצום T_{W_2} מוגדר רק על W_2 ולכן

$$T_{W_2}(u_4) = 4u_3 + 3u_4 \quad \Leftrightarrow \quad [T(u_4)]_{B_{W_2}} = \begin{pmatrix} 4 \\ 3 \end{pmatrix} .$$

לפיכך

$$[T_{W_2}]_{B_{W_2}} = \begin{pmatrix} -2 & 4 \\ 4 & 3 \end{pmatrix} .$$

ג) המטריצה המייצגת לפי הבסיס $B = B_{W_1} \cup B_{W_2}$:

$$B = \{u_1, u_2, u_3, u_4\}$$

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \begin{matrix} | \\ [T(u_1)]_B \\ | \end{matrix} & \begin{matrix} | \\ [T(u_2)]_B \\ | \end{matrix} & \begin{matrix} | \\ [T(u_3)]_B \\ | \end{matrix} & \begin{matrix} | \\ [T(u_4)]_B \\ | \end{matrix} \end{pmatrix}$$

למעלה מצאנו ש-

$$T(u_1) = 4u_1 - 2u_2 = 4u_1 - 2u_2 + 0 \cdot u_3 + 0 \cdot u_4 \quad \Rightarrow \quad [T(u_1)]_B = \begin{pmatrix} 4 \\ -2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$T(u_2) = 3u_1 - 3u_2 = 3u_1 - 3u_2 + 0 \cdot u_3 + 0 \cdot u_4 \quad \Rightarrow \quad [T(u_2)]_B = \begin{pmatrix} 3 \\ -3 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$T(u_3) = 0 \cdot u_1 + 0 \cdot u_2 - 2u_3 + 4u_4 \quad \Rightarrow \quad [T(u_3)]_B = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ -2 \\ 4 \end{pmatrix}$$

$$T(u_4) = 0 \cdot u_1 + 0 \cdot u_2 + 4u_3 + 3u_4 \quad \Rightarrow \quad [T(u_4)]_B = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 4 \\ 3 \end{pmatrix}$$

לכן

$$[T]_B = \begin{pmatrix} 4 & 3 & 0 & 0 \\ -2 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -2 & 4 \\ 0 & 0 & 4 & 3 \end{pmatrix}.$$

11.5 משפט הפירוק הפרימרי

משפט 11.4 משפט הפירוק הפרימרי

יהי $T : V \rightarrow V$ אופרטור במרחב וקטורי V מעל \mathbb{F} . יהי $m_T(x)$ הפולינום המינימלי של T ונניח של- $m_T(x)$ יש את הפירוק הבא:

$$m_T(x) = m_1^{b_1}(x) \cdots m_k^{b_k}(x),$$

כאשר $m_i(x)$ הוא פולינום מתוקן אי-פריק מעל \mathbb{F} .
יהי W_i המרחב האפס של $m_i^{b_i}(T)$. אזי התאנים הבאים מתקיימים:

$$V = W_1 \oplus W_2 \oplus \cdots \oplus W_k \quad (1)$$

(2) התת-מרחב W_i הוא T שמור.

(3) נסמן $T_i = T|_{W_i}$ הצמצום של T ל- W_i . אז $m_i^{b_i}(x)$ הוא הפולינום המינימלי של T_i .

(4) יהי B_i בסיס של W_i ונסמן $B = B_1 \cup B_2 \cup \cdots \cup B_k$ בסיס של V . אזי

$$[T]_B = \begin{pmatrix} [T_1]_{B_1} & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & [T_2]_{B_2} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & [T_k]_{B_k} \end{pmatrix}$$

11.6 דוגמה

יהי $T : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ האופרטור המוגדר:

$$T \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}, \quad A = \begin{pmatrix} 6 & -3 & -2 \\ 4 & -1 & -2 \\ 10 & -5 & -3 \end{pmatrix}$$

(א) חשבו את הפולינום המינימלי m_T .

(ב) רשמו את m_T כפירוק לגורמים אי-פריקים מעל \mathbb{R} :

$$m_T(x) = m_1^{b_1}(x) \cdots m_k^{b_k}(x)$$

(ג) יהי W_i המרחב האפס של $m_i^{b_i}(T)$. מצאו בסיס B_i של W_i .

(ד) חשבו את המטריצה המייצגת $A_i = [T_{W_i}]_{B_i}$.

(ה) ודאו את התכונות (1)-(4) של משפט הפירוק הפרימרי.

פתרון:

(א) ראשית נחשב את הפולינום האופייני:

$$\begin{aligned} p_T(x) &= |xI - A| = \begin{vmatrix} x-6 & 3 & 2 \\ -4 & x+1 & 2 \\ -10 & 5 & x+3 \end{vmatrix} \\ &= (x-6) \begin{vmatrix} x+1 & 2 \\ 5 & x+3 \end{vmatrix} - 3 \begin{vmatrix} -4 & 2 \\ -10 & x+3 \end{vmatrix} + 2 \begin{vmatrix} -4 & x+1 \\ -10 & 5 \end{vmatrix} \\ &= (x-6)(x^2 + 4x - 7) + 12x - 24 + 20x - 20 \\ &= x^3 - 2x^2 + x - 2 \\ &= x^2(x-2) + x - 2 \\ &= (x-2)(x^2 + 1) . \end{aligned}$$

מכאן

$$m_T(x) = (x-2)(x^2 + 1)$$

(ב)

$$m_T(x) = m_1(x)m_2(x)$$

כאשר

$$m_1(x) = x - 2 , \quad m_2(x) = x^2 + 1 .$$

(ג)

$$\begin{aligned} W_1 = \text{Nul}(A - 2I) &= \text{Nul} \begin{pmatrix} 4 & -3 & -2 \\ 4 & -3 & -2 \\ 10 & -5 & -5 \end{pmatrix} \xrightarrow{\substack{R_2 \rightarrow R_2 - R_1 \\ R_3 \rightarrow 4R_3 - 10R_1}} \begin{pmatrix} 4 & -3 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 10 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_3 \rightarrow \frac{1}{10}R_3} \begin{pmatrix} 4 & -3 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \\ &\xrightarrow{R_1 \rightarrow R_1 + 3R_3} \begin{pmatrix} 4 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_1 \rightarrow \frac{1}{2}R_1} \begin{pmatrix} 2 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \\ &\xrightarrow{R_2 \leftrightarrow R_3} \begin{pmatrix} 2 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

הפתרון למערכת ההמוגנית הוא $z \in \mathbb{R}$ כאשר $(x, y, z) = (\frac{1}{2}z, 0, z) = (\frac{1}{2}, 0, 1)z$ משתנה חופי. לכן

$$B_1 = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 2 \end{pmatrix} \right\} .$$

$$\begin{aligned} W_2 = \text{Nul}(A^2 + I) &= \text{Nul} \begin{pmatrix} 5 & -5 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 10 & -10 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_2 \leftrightarrow R_3} \begin{pmatrix} 5 & -5 & 0 \\ 10 & -10 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{R_2 \rightarrow R_2 - 2R_1} \begin{pmatrix} 5 & -5 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\ &\xrightarrow{R_1 \rightarrow \frac{1}{5}R_1} \begin{pmatrix} 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

הפתרון למערכת ההמוגנית הוא $(x, y, z) = (y, y, z) = (1, 1, 0)y + (0, 0, 1)z$ כאשר $y, z \in \mathbb{R}$ משתנים חופיים. לכן

$$B_2 = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}.$$

(ד)

$$T(u_1) = \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 4 \end{pmatrix} = 2u_1.$$

לכן

$$T_{W_1}(u_1) = 2u_1 \Rightarrow [T_{W_1}(u_1)]_{B_1} = (2).$$

$$T(u_2) = \begin{pmatrix} 3 \\ 3 \\ 5 \end{pmatrix} = 3u_2 + 5u_3 \Rightarrow T_{W_2}(u_2) = 3u_2 + 5u_3 \Rightarrow [T_{W_2}(u_2)]_{B_2} = \begin{pmatrix} 3 \\ 5 \end{pmatrix}.$$

$$T(u_3) = \begin{pmatrix} -2 \\ -2 \\ -3 \end{pmatrix} = -2u_2 - 3u_3 \Rightarrow T_{W_2}(u_3) = -2u_2 - 3u_3 \Rightarrow [T_{W_2}(u_3)]_{B_2} = \begin{pmatrix} -2 \\ -3 \end{pmatrix}.$$

לכן:

$$[T_{W_2}]_{B_2} = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ 5 & -3 \end{pmatrix}.$$

(ה) נבדוק שכל התכונות של משפט הפירוק הפרימרי מתקיימים עבור הדוגמה הזאת:

תכונה (1) נוכיח כי $\mathbb{R}_3 = W_1 \oplus W_2$:

$$\left(\begin{array}{c|c|c} | & | & | \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ | & | & | \end{array} \right) = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$\{u_1, u_2, u_3\}$ בלתי תלויה ליניארית והמימד הוא $3 \Leftarrow W_1 \oplus W_2 = \mathbb{R}^3$.

תכונה (2) $T(u_1) = 2u_1 \in W_1$ לכן W_1 הוא תת מקחב T שמור.

$W_2 \Leftarrow \begin{cases} T(u_2) = 3u_2 + 5u_3 \in W_2 \\ T(u_3) = -2u_2 - 3u_3 \in W_2 \end{cases}$ הוא תת מרחב T שמור.

תכונה (3) • נוכיח כי $m_1(x) = x - 2$ הוא הפולינום המינימלי של $[T_{W_1}]_{B_1}$:

$$m_1([T_{W_1}]_{B_1}) = [T_{W_1}]_{B_1} - 2I = 2 - 2 = 0.$$

לכן הפולינום המינימלי של $[T_{W_1}]_{B_1}$ הוא $m_1(x) = x - 2$.

• נוכיח כי $m_2(x) = x^2 + 1$ הוא הפולינום המינימלי של $[T_{W_2}]_{B_2}$:

$$m_2([T_{W_2}]_{B_2}) = ([T_{W_2}]_{B_2})^2 + I = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ 5 & -3 \end{pmatrix}^2 + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = 0$$

לכן הפולינום המינימלי של $[T_{W_2}]_{B_2}$ הוא $m_2(x) = x^2 + 1$.

תכונה 4

$$[T]_B = \begin{pmatrix} \left| \begin{array}{c} [T(u_1)]_B \\ [T(u_2)]_B \\ [T(u_3)]_B \end{array} \right| \end{pmatrix}$$

מסעיף א':

$$T(u_1) = 2u_1 = 2u_1 + 0 \cdot u_2 + 0 \cdot u_3 \quad \Rightarrow \quad [T(u_1)]_B = \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$T(u_2) = 3u_2 + 5u_3 = 0 \cdot u_1 + 3u_2 + 5u_3 \quad \Rightarrow \quad [T(u_2)]_B = \begin{pmatrix} 0 \\ 3 \\ 5 \end{pmatrix}$$

$$T(u_3) = -2u_2 - 3u_3 = 0 \cdot u_1 + -2u_2 - 3u_3 \quad \Rightarrow \quad [T(u_3)]_B = \begin{pmatrix} 0 \\ -2 \\ -3 \end{pmatrix}$$

לכן

$$[T]_B = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & -2 \\ 0 & 5 & -3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} [T_1]_{B_1} & 0 \\ 0 & [T_2]_{B_2} \end{pmatrix}$$

שעור 12

שונות

12.1 לכסון אורתוגונלי

הגדרה 12.1 מטריצה לכסינה אורתוגונלית

מטריצה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ לכסינה אורתוגונלית אן קיימת מטריצה אורתוגונלית U ומטריצה אלכסונית D כך ש-

$$A = UDU^{-1} = UDU^t.$$

הגדרה 12.2 מטריצה סימטרית

מטריצה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ נקראת מטריצה סימטרית אם

$$A = A^t.$$

משפט 12.1 מטריצה לכסינה אורתוגונלית היא סימטרית

מטריצה $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$ שלכסינה אורתוגונלית היא בהכרח מטריצה סימטרית.

הוכחה: נניח כי A לכסינה אורתוגונלית.

ז"א קיימת D אלכסונית ו- U אורתוגונלית כך ש-

$$A = UDU^{-1} = UDU^t.$$

לפיכך

$$A^t = (UDU^t)^t = (U^t)^t D^t U^t = UDU^t = A.$$

■

משפט 12.2 תנאי מספיק למטריצה סימטרית

מטריצה $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ היא מטריצה סימטרית אם ורק אם

$$\langle Ax, y \rangle = \langle x, Ay \rangle$$

לכל $x, y \in \mathbb{R}^n$, כאשר $\langle \cdot, \cdot \rangle$ המכפלה הפנימית הסטנדרטית של \mathbb{R}^n .

הוכחה: נניח כי A סימטרית. אזי

$$(Ax, y) = (Ax)^t y = x^t A^t y = (x, A^t y) = (x, Ay)$$

נניח כי $(Ax, y) = (x, Ay)$. נרשום

$$A = \begin{pmatrix} | & | & & | \\ a_1 & a_2 & \cdots & a_n \\ | & | & & | \end{pmatrix}$$

כאשר $a_i \in \mathbb{R}^n$ העמודות של המטריצה A .

$$(Ae_i, e_j) = (a_i, e_j) = A_{ji} = A \text{ של } (j, i) \text{ רכיב}$$

$$(e_i, Ae_j) = (e_i, a_j) = A_{ij} = A \text{ של } (i, j) \text{ רכיב}$$

לכן

$$(Ae_i, e_j) = (e_i, Ae_j) \Rightarrow A_{ji} = A_{ij} \Rightarrow A^t = A.$$

ז"א A סימטרית.

כלל 12.1 תכונות של מספרים מרוכבים

- כל מספר $z \in \mathbb{C}$ ניתן לרשום בצורה $z = a + ib$ כאשר $a, b \in \mathbb{R}$.
- $i^2 = -1$.
- נתון מספר מרוכב $z \in \mathbb{C}$ מצורה $z = a + ib$. נגדיר הצמוד של z לפי $\bar{z} = a - ib$.
- $z \in \mathbb{R}$ אם ורק אם $\bar{z} = z$.
- $\mathbb{R} \subseteq \mathbb{C}$.
- נתון $z \in \mathbb{C}$. הערך מוחלט של z מסומן $|z|$ ומוגדר $|z| = \sqrt{a^2 + b^2}$.
- $z\bar{z} = a^2 + b^2 = |z|^2$.
- לכל $z, w \in \mathbb{C}$ מתקיים $\overline{zw} = \bar{z}\bar{w}$.

משפט 12.3 הערכים עצמיים של מטריצה סימטרית ממשיים

אם $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ סימטרית אז כל הערכים עצמיים של A ממשיים.

הוכחה: לפי משפט הפירוק הפרימרי, ל- A יש ערכים עצמיים $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ (לא בהכרח שונים).

לכל $u = \begin{pmatrix} z_1 \\ \vdots \\ z_n \end{pmatrix} \in \mathbb{C}^n$, הסקלר $a = \bar{u}Au$ ממשי:

$$\begin{aligned} a &= (u^*)^t Au = (u^*)^t A^t u \quad (A \text{ סימטרית}) \\ &= (Au^*)^t u = u^t (Au^*) \quad (12.2 \text{ משפט}) \\ &= u^t A^* u^* \quad (A \text{ ממשי}) \\ &= a^*. \end{aligned}$$

נניח כי $u = \begin{pmatrix} z_1 \\ \vdots \\ z_n \end{pmatrix} \in \mathbb{C}^n$ ווקטור עצמי של A ששייך לערך עצמי λ_i . אזי

$$\bar{u}Az = \bar{u}\lambda_i u = \lambda_i \bar{u}u = \lambda_i (|z_1|^2 + \dots + |z_n|^2)$$

u ווקטור עצמי $u \neq 0 \Leftrightarrow \exists z_k \neq 0 \Leftrightarrow (|z_1|^2 + \dots + |z_n|^2) \neq 0$.
בנוסף $(|z_1|^2 + \dots + |z_n|^2)$ ממשי, ו- $\bar{u}Az$ ממשי. לכן λ_i בהכרח ממשי.

משפט 12.4 מטריצה ממשית לכסינה אורתוגונלית אם"ס היא סימטרית

נתונה $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ מטריצה ממשית. A לכסינה אורתוגונלית אם ורק אם היא סימטרית.

הוכחה: נניח כי A לכסינה אורתוגונלית.
ז"א קיימת D אלכסונית ו- U אורתוגונלית כך ש-

$$A = UDU^{-1} = UDU^t.$$

אזי

$$A^t = (UDU^t)^t = (U^t)^t D^t U^t = UDU^t = A.$$

נניח כי $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ סימטרית. נוכיח באמצעות אינדוקציה על n כי היא לכסינה אורתוגונלית.

שלב הבסיס

עבור $A \in \mathbb{R}^{1 \times 1}$, כלומר $A = a$ כאשר $a \in \mathbb{R}$ סקלר.

$$A = a = UDU^t$$

כאשר $U = (1) \in \mathbb{R}^{1 \times 1}$ אורתוגונלית ו- $D = (a) \in \mathbb{R}^{1 \times 1}$ אלכסונית.

שלב האינדוקציה

נניח כי כל מטריצה סימטרית מסדר $(n-1) \times (n-1)$ לכסינה אורתוגונלית (ההנחת האינדוקציה).

לכל מטריצה קיימת לפחות ווקטור עצמי אחד.

לכן נניח כי v_1 ווקטור עצמי של A ששייך לערך עצמי λ_1 ונניח כי $\|v_1\| = 1$.
 A סימטרית לכן $\lambda_1 \in \mathbb{R}$ (משפט 12.3).
נשלים $\{v_1\}$ לבסיס של \mathbb{R}^n :

$$\{v_1, v_2, \dots, v_n\}.$$

נבצע התהליך של גרם שמידט כדי להמיר בסיס זה לבסיס אורתוגונלי של \mathbb{R}^n :

$$B = \{u_1, u_2, \dots, u_n\},$$

כאשר $u_1 = v_1$, $u_2 = v_2 - \frac{(v_2, u_1)}{\|u_1\|^2} u_1$ וכן הלאה.
נגדיר

$$P = \begin{pmatrix} | & | & \cdots & | \\ u_1 & u_2 & \cdots & u_n \\ | & | & \cdots & | \end{pmatrix}.$$

נשים לב כי P היא המטריצה המעבר מבסיס הסטנדרטי לבסיס B .
 $P^{-1} = P^t$.

נתבונן על המטריצה $P^{-1}AP = P^tAP$. נשים לב כי היא סימטרית

$$(P^tAP)^t = P^tA^t(P^t)^t = P^tA^tP = P^tAP.$$

והעמודה הראשונה הינה

$$P^{-1}APe_1 = P^{-1}Au_1 = P^{-1}\lambda_1u_1 = \lambda_1P^{-1}u_1 = \lambda_1[u_1]_B = \lambda_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \lambda_1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}.$$

לפיכך $P^{-1}AP = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & B \end{pmatrix}$ כאשר 0 בלוק עם $n-1$ אפסים ו- B מטריצה סימטרית מסדר $(n-1) \times (n-1)$.

לפי ההנחת האינדוקציה B לכסינה אורתוגונלית. ז"א קיימת $U' \in \mathbb{R}^{(n-1) \times (n-1)}$ אורתוגונלית ו- $D' \in \mathbb{R}^{(n-1) \times (n-1)}$ אלכסונית כך ש- $B = U'D'U'^{-1} = U'D'U'^t$.

לכן

$$P^{-1}AP = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & B \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & U'D'U'^{-1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & D' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U'^{-1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & D' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U' \end{pmatrix}^{-1}$$

נכפיל מצד שמאל ב- P ומצד ימין ב- P^{-1} :

$$A = P \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & D' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U' \end{pmatrix}^{-1} P^{-1}$$

$$\text{נגדיר } U = P \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & U' \end{pmatrix} \text{ ו- } D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & D' \end{pmatrix} \text{ ז"א}$$

$$A = UDU^{-1}.$$

נשים לב כי U אורתוגונלית ו- D אלכסונית. לפיכך A לכסינה אורתוגונלית.

12.2 שילוש לכיסון של מטריצה לפי פולינום מינימלי

הגדרה 12.3 צמצום של העתקה

נתון מרחב ווקטורי V ונתונה אופרטור $T: V \rightarrow V$. נניח כי $W \subset V$ תת-מרחב T -שמור של V . נניח כי $v \in V$ ווקטור של V .

נגדיר קבוצת פולינומים $S_T(v, W)$ כך שכל פולינום $g \in S_T(v, W)$ מקיים את התנאי

$$g(T)v \in W.$$

הקבוצה $S_T(v, W)$ תקרא המנחה T .

הגדרה 12.4

נתון $S_T(v, W)$. הפולינום המתוקן של דרגה הקטנה ביותר ב- $S_T(v, W)$ נקרא מנחה- T מינימלי.

משפט 12.5

נניח כי T conductor של v ונניח כי g המנחה- T מינימלי.

$$f \in S_T(v, W) \Leftrightarrow g \mid f.$$

הוכחה: נניח כי $f \in S_T(v, W)$. נוכיח כי $g \mid f$ דרך השלילה. ז"א נניח כי $g \nmid f$. לפי כלל אוקליד,

$$f(x) = g(x)q(x) + r(x) \quad \Rightarrow \quad f(x) - q(x)g(x) = r(x).$$

כאשר $\deg(r) < \deg(g) \leq \deg(f)$.

נניח כי $f, g \in S_T(v, W)$ לכן $f(T)v \in W$ ו- $g(T)v \in W$. לכן גם $q(T)g(T)v \in W$ בגלל ש- W תת-מרחב T שמור. לפיכך $r(T)v \in W$ אך $\deg(r) < \deg(g)$, בסתירה לכך ש- g הפולינום של דרגה קטנה ביותר המקיים $g(T)v \in W$.

נניח כי $f \mid g$.
 $f(T)v = q(T)g(T)v \Leftarrow f(x) = q(x)g(x) \Leftarrow$
 $g(T)v \in W$ לכן $q(T)g(T)v \in W$ בגלל ש- W תת-מרחב T -שמור.
 לכן $f(T)v \in W$.

משפט 12.6

נניח כי T -conductor $S_T(v, W)$. נניח כי g המנחה- T מינימלי ו- m_T הפולינום המינימלי של T . אז $g \mid m_T$.

הוכחה: נוכיח כי $g \mid m_T$ דרך השלילה.
 נניח כי $g \nmid m_T$. לפי כלל אוקליד:

$$m_T(x) = q(x)g(x) + r(x),$$

$$\deg(r) < \deg(g) \leq \deg(m_T)$$

$$0 = m_T(T) = g(T)q(T) + r(T) = 0 + r(T) \Rightarrow r(T) = 0$$

בסתירה לכך כי $m_T(T)$ הפולינום המינימלי.

משפט 12.7

$$m_T \in S_T(v, W)$$

הוכחה: נניח כי $g(x)$ המנחה- T מינימלי. לפי משפט 12.6, $g \mid m_T$.
 לכן לפי משפט 12.5, $m_T \in S_T(v, W)$.

משפט 12.8

נניח כי V מרחב ווקטורי $T : V \rightarrow V$ אופרטור. נניח כי $W \subset V$ תת מרחב T שמור. קיים $\alpha \in V \notin W$ כך ש-

$$(T - \lambda)\alpha \in W$$

כאשר λ ערך עצמי של T .

הוכחה:

נוכיח כי המנחה- T המינימלי של α ל- W הוא פולינום לינארי.

נניח כי β כל ווקטור שב- V אבל לא ב- W , כלומר $\beta \in V \notin W$. יהי g המנחה- T המינימלי של β ל- W .
 משפט 12.6 $g \mid m_T \Leftarrow g(x) = (x - \lambda_i)h(x) \Leftarrow$ כאשר λ_i ערך עצמי של T ו- $h(x)$ פולינום.

g הפולינום של דרגה קטנה ביותר כך ש- $g(T)\beta \in W$ לכן $\alpha = h(T)\beta \notin W$.

לכן

$$(T - \lambda_i I)\alpha = (T - \lambda_i)h(T)\beta = g(T)\beta \in W$$

בגלל ש- $g(T)$ המנחה- T המינימלי של β .**משפט 12.9** T לכסינה אם ורק אם m_T מתפרק לגורמים לינאריים שונים:

$$m_T(x) = (x - \lambda_1) \cdots (x - \lambda_n).$$

הוכחה: נניח כי $m_T(x) = (x - \lambda_1) \cdots (x - \lambda_n)$.נניח כי $W = \text{span}\{u_1, \dots, u_k\}$ כאשר u_1, \dots, u_k הווקטורים עצמיים של T , ו- $W \neq V$. לפי משפט 12.8 קיים $\alpha \notin W$ וערך עצמי λ_i של T כך שהווקטור $\beta = (T - \lambda_i I)\alpha \in W$.מכיוון ש- $\beta \in W$ אז $\beta = u_1 + \dots + u_k$, כאשר $Tu_i = \lambda_i u_i$ לכל $1 \leq i \leq k$.

לכן

$$h(T)\beta = h(\lambda_1)u_1 + \dots + h(\lambda_k)u_k \in W. \quad (*)$$

לכל פולינום h .

$$m_T(x)\beta = (x - \lambda_i)q(x) \quad (**)$$

כאשר $q(x)$ פולינום.

לפי ממשט השארית,

$$q(x) = (x - \lambda_i)h(x) + q(\lambda_i) \quad (***)$$

כאשר $q(x)$ פולינום. לכן

$$q(T)\alpha - q(\lambda_i)\alpha = h(T)(T - \lambda_i I)\alpha = h(T)\beta \quad (****)$$

לפי (*), $h(T)\beta \in W$.

מכיוון ש-

$$0 = m_T(T)\alpha = (T - \lambda_i)q(T)\alpha,$$

כלומר $q(T)\alpha$ ווקטור עצמי של T ששייך לערך עצמי λ_i , אז $q(T)\alpha \in W$.לכן לפי (****), $q(\lambda_i)\alpha \in W$.אבל $\alpha \notin W$, לכן $q(\lambda_i) = 0$.אז לפי (**), לא כל השורשים של m_T שונים. סתירה!

משפט 12.10

T ניתנת לשילוש אם ורק אם m_T מתפרק לגורמים לינאריים (לא בהכרח שונים):

$$m_T(x) = (x - \lambda_1)^{r_1} \cdots (x - \lambda_k)^{r_k} .$$

הוכחה: נניח כי $m_T(x) = (x - \lambda_1)^{r_1} \cdots (x - \lambda_k)^{r_k}$ אנחנו רוצים למצוא בסיס β_1, \dots, β_n כך ש-

$$[T]_{\beta}^{\beta} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

נדרוש כי

$$T(\beta_i) = a_{1i}\beta_1 + \cdots + a_{ii}\beta_i .$$

ז"א $T(\beta_i) \in \{\beta_1, \dots, \beta_i\}$

יהי $W = \{0\} \subset V$

לפי משפט 12.8 $\exists \alpha \in V \setminus \{0\}$ כך ש- $(T - \lambda_1)\alpha \in \{0\}$ ז"א

$$(T - \lambda_1 I)\alpha = 0 \Rightarrow T\alpha = \lambda_1 \alpha ,$$

ז"א α ווקטור עצמי של T

$$[T(\beta_1)]_{\beta} = \begin{pmatrix} \lambda_1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} \text{ נבחר } \beta_1 = \alpha \text{ אז}$$

יהי $W_1 = \{\beta_1\} \subset V$ נשים לב כי W_1 תת מרחב T שמור.

לפי משפט 12.8 $\exists \alpha \in V \setminus W_1$ כך ש- $(T - \lambda_2)\alpha \in W_1$ ז"א

$$(T - \lambda_2 I)\alpha = k\beta_1 \Rightarrow T(\alpha) = k\beta_1 + \lambda_2 \alpha ,$$

נבחר $\beta_2 = \alpha$ אז $T(\beta_2) = k\beta_1 + \lambda_2 \beta_2$

שימו לב, $\beta_2 \notin W_1$ ו- $\beta_1 \in W_1$ לכן $\{\beta_1, \beta_2\}$ בלתי תלויים לינארית.

$$[T(\beta_2)]_{\beta} = \begin{pmatrix} k \\ \lambda_2 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$$

נמשיך עם התהליך הזה:

יהי $W_i = \{\beta_1, \dots, \beta_i\} \subset V$ נשים לב כי W_i תת מרחב T שמור.

לפי משפט 12.8 $\exists \alpha \in V \setminus W_i$ כך ש- $(T - \lambda_j)\alpha \in W_i$ ז"א

$$(T - \lambda_j I)\alpha = c_1\beta_1 + \cdots + c_i\beta_i \Rightarrow T(\alpha) = c_1\beta_1 + \cdots + c_i\beta_i + \lambda_j \alpha .$$

שימו לב, $\alpha \notin W_i$ לכן α בלתי תלוי לינאריית מ- $\{\beta_1, \dots, \beta_i\}$

נבחר $\beta_{i+1} = \alpha$

$$.[T(\beta_{i+1})]_{\beta} = \begin{pmatrix} c_1 \\ \vdots \\ c_i \\ \lambda_j \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$$

נניח כי T ניתנת לשילוש.

\Leftarrow קיים בסיס עבורו המטריצה המייצגת $[T]$ לכסין.

\Leftarrow הפולינום האופייני של T מתפרק לגורמים לינאריים (לא בהכרח שונים).

$m \Leftarrow m \mid p$ מתפרק לגורמים לינאריים (לא בהכרח שונים).

